



JUSTITS MINISTERIET

Betænkning om offentlige myndigheders
offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.

Betænkning nr. 1516

Kronologisk fortegnelse over betænkninger

2008-2010

- | | |
|--|---|
| <p>1491 Straffelovrådets betænkning om en torturbestemmelse i straffeloven</p> <p>1492 Betænkning om begrænsning af langvarige sigtelser og varetægtsfængsling</p> <p>1493 Ikke offentliggjort</p> <p>1494 Betænkning om en torturbestemmelse i straffeloven</p> <p>1495 Evaluering af forsøg med stiftsråd</p> <p>1496 Retshåndhævelsesarrest i sædeligheds-sager</p> <p>1497 Grønlandsk – Dansk selvstyre kommissions betænkning om selvstyre i Grønland</p> <p>1498 Betænkning om modernisering af selskabsretten</p> <p>1499 Betænkning om offentligt hasardspil i turneringsform</p> <p>1500 Betænkning om udveksling af oplysninger indenfor den offentlige forvaltning</p> <p>1501 Betænkning om konfliktråd</p> <p>1502 Betænkning om visse køberetlige regler om sikkerhedsmangler</p> <p>1503 Uddannelse og efteruddannelse af præster</p> | <p>1504 Betænkning om restaurations adgang til identitetsoplysninger på personer med restaurationsforbud</p> <p>1505 Betænkning om administrativ udvisning ad udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed</p> <p>1506 Vi kan leve længere og sundere</p> <p>1507 Behandling af klager over politiet</p> <p>1508 Indsatsen mod ungdomskriminalitet</p> <p>1509 Gennemførelse af forbruger-kreditdirektivet</p> <p>1510 Betænkning om offentlighedsloven</p> <p>1511 Omlægning af statens tilskud til folkekirken til bloktilskud</p> <p>1512 Betænkning om rekonstruktion m.v.</p> <p>1513 Betænkning om optagelse og proto-kollering af forklaringer i straffesager</p> <p>1514 Betænkning om farlige hunde</p> <p>1515 Betænkning om det videnskabetiske komitesystem i Danmark</p> <p>1516 Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.</p> |
|--|---|

Betænkning
om
offentlige myndigheders offentliggørelse
af kontrolresultater, afgørelser mv.

Betænkning nr. 1516

København 2010

Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.

Betænkning nr. 1516

Publikationen kan bestilles

via Justitsministeriets hjemmeside (www.justitsministeriet.dk)

eller hos

Rosendahls-Schultz Distribution

Herstedvang 10

2620 Albertslund

Telefon: 43 22 73 00

Fax: 43 63 19 69

distribution@rosendahls-shultzgrafisk.dk

ISBN: 978-87-91851-78-0

ISBN: 978-87-91851-79-7 (internet)

Tryk: Rosendahls-Schultz Grafisk

Pris: Kr. 100 pr. bog inkl. moms

Indholdsfortegnelse

Kapitel 1. Indledning	side	7
1.1. Udvalgets nedsættelse og kommissorium	side	7
1.2. Udvalgets sammensætning.....	side	9
1.3. Betænkningens opbygning og afgrænsning	side	10
1.4. Sammenfatning af udvalgets overvejelser.....	side	11
 Kapitel 2. Gældende ret vedrørende forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger	side	17
1. Indledende bemærkninger.....	side	17
2. Nærmere om straffeloven og forvaltningsloven – offentliggørelse af fortrolige oplysninger og tavshedspligt.	side	18
2.1. Straffelovens § 152 og 152 e.....	side	18
2.2. Fortrolighedskriteriet, forvaltningslovens § 27 og grundlæggende principper.....	side	20
2.3. Andre sanktioner end straf for overtrædelse af tavshedspligten	side	23
3. Nærmere om fortrolige oplysninger om fysiske personer.....	side	23
3.1. Tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3.....	side	24
3.1.1. Generelt.....	side	24
3.1.2. Særligt om oplysninger om disciplinære sanktioner.....	side	24
3.2. Tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6	side	28
3.2.1. Generelt.....	side	28
3.2.2. Særligt om oplysninger om strafbare forhold.....	side	29
4. Persondatalovens og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions betydning for adgangen til at offentliggøre oplysninger om fysiske personer.....	side	31
4.1. Persondatalovens formål og anvendelsesområde.....	side	31
4.2. Behandling af personoplysninger.....	side	33
4.2.1. Grundlæggende principper for behandling af personoplysninger.....	side	33
4.2.2. Materielle behandlingsregler i persondataloven.....	side	34
4.2.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6.....	side	42
4.2.4. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.....	side	43
4.2.5. Særligt om retsinformationssystemer.....	side	46
4.2.6. Særligt om forholdet til modtagerne af oplysningerne.....	side	48

4.3. Myndighedernes pligter for offentliggørelse.....	side	50
4.3.1. <i>Anmeldelse, udtalelse eller tilladelse.....</i>	side	50
4.3.2. <i>Oplysningspligt.....</i>	side	52
4.4. Den registreredes øvrige rettigheder mv.	side	55
4.4.1. <i>Retten til indsigt.....</i>	side	55
4.4.2. <i>Øvrige relevante bestemmelser.....</i>	side	56
4.5. Overtrædelse af persondataloven.....	side	59
4.5.1. <i>Erstatning.....</i>	side	59
4.5.2. <i>Straf mv.</i>	side	60
5. Nærmere om fortrolige oplysninger vedrørende juridiske personer.....	side	60
6. Sammenfatning om kravet til hjemlen for offentliggørelse mv.	side	63
7. Litteratur.....	side	65

Kapitel 3. Ordninger med offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.....	side	67
---	------	----

1. Indledning	side	67
2. Generelle bemærkninger om offentliggørelse af ikke-anonymiserede oplysninger	side	68
3. Ordninger med offentliggørelse i ikke-anonymiseret form.....	side	72
3.1. <i>Økonomi- og Erhvervsministeriet.....</i>	side	72
3.2. <i>Udenrigsministeriet.....</i>	side	83
3.3. <i>Justitsministeriet.....</i>	side	83
3.4. <i>Forsvarsministeriet.....</i>	side	86
3.5. <i>Klima- og Energiministeriet.....</i>	side	87
3.6. <i>Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.....</i>	side	89
3.7. <i>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.....</i>	side	91
3.8. <i>Transportministeriet.....</i>	side	97
3.9. <i>Kulturministeriet.....</i>	side	98
3.10. <i>Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.....</i>	side	99
3.11. <i>Miljøministeriet.....</i>	side	102
3.12. <i>Beskæftigelsesministeriet.....</i>	side	103

Kapitel 4. Udvalgets overvejelser	side	105
--	------	-----

1. Indledning	side	105
2. Overordnede overvejelser	side	107

2.1. Ved eller i henhold til lov	side 107
2.2. Er der konkret behov for offentliggørelsesordningen?	side 108
2.3. Afvejning af samfundsmæssige hensyn og oplysningernes karakter	side 109
2.4. Behovet for sagsbehandlingsregler	side 110
3. Overvejelser om, hvilke oplysninger som normalt er af følsom karakter ...	side 111
4. Overvejelser om hensyn bag offentliggørelsesordninger	side 114
5. Overvejelser om krav til sagsbehandlingen	side 117
6. "Tjekliste" ved indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater, afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form	side 122

Bilag.	side 123
--------------------	----------

Udvalgets brev af 19. marts 2009 til samtlige ministerier	side 123
Statsministeriets høringssvar	side 126
Økonomi- og Erhvervsministeriets høringssvar	side 127
Udenrigsministeriets høringssvar	side 179
Finansministeriets høringssvar	side 184
Justitsministeriets høringssvar	side 185
Forsvarsministeriets høringssvar	side 212
Skatteministeriets høringssvar	side 222
Klima- og Energiministeriets høringssvar	side 226
Undervisningsministeriets høringssvar	side 243
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings høringssvar	side 244
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris høringssvar	side 248
Transportministeriets høringssvar	side 274
Kulturministeriets høringssvar	side 277
Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses høringssvar	side 282
Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations høringssvar	side 287
Kirkeministeriets høringssvar	side 288
Miljøministeriets høringssvar	side 289
Beskæftigelsesministeriets høringssvar	side 291
Indenrigs- og Socialministeriets høringssvar	side 298

Kapitel 1. Indledning

1.1. Udvalgets nedsættelse og kommissorium

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. blev nedsat i januar 2009. Udvalgets opgaver er beskrevet således i kommissoriet:

”1. I de senere år er det blevet stadig mere udbredt af hensyn til at sikre forbrugeren en relevant og aktuel information i lovgivningen at fastsætte bestemmelser om, at der kan eller skal ske offentliggørelse af bl.a. offentlige myndigheders kontrol- og analyseresultater og afgørelser mv. om personer og/eller virksomheder i identificerbar form. Denne form for offentliggørelse – der i stigende grad sker via internettet – omfatter i mange tilfælde oplysninger, der ellers ville være fortrolige, herunder oplysninger om f.eks. personer eller virksomheder, der ikke har overholdt regler fastsat i lovgivningen.

Som et eksempel på en lovbestemt offentliggørelsesordning kan nævnes Finanstilsynets offentliggørelse på internettet af virksomheder, der har fået en advarsel som følge af bl.a. overtrædelser af reglerne om god skik fastsat i medfør af lov om finansiel virksomhed. Andre eksempler er Erhvervs- og Byggestyrelsens offentliggørelse af bl.a. navnene på bygningssagkyndige, der er blevet tildelt en advarsel eller har fået inddraget beskikkelsen som følge af alvorlige eller gentagne fejl i tilstandsrapporter, Fødevarestyrelsens offentliggørelse på internettet af kontrolresultater i forbindelse med fødevarekontrollens tilsyn i detail- og engrosfødevarevirksomheder (den såkaldte smiley-ordning) og Sundhedsstyrelsens offentliggørelse på internettet af bl.a. navnene på autoriserede sundhedspersoner, der enten er under skærpet tilsyn, har fået påbud eller har fået foretaget ændringer i deres autorisationsforhold.

Spørgsmålet om offentliggørelse af offentlige myndigheders afgørelser mv. har også været drøftet i Folketinget i forbindelse med forslag til folketingsbeslutning om offentliggørelse af, hvilke landbrugsbedrifter der overtræder reglerne for dyrevelfærd (B 73 af 9. januar 2007).

2. Offentlige myndigheders adgang til at offentliggøre resultatet af kontrolbesøg mv. skal som udgangspunkt afgøres efter de almindelige regler om tavshedspligt i forvaltningsloven og straffeloven samt efter reglerne i persondataloven.

Tavshedspligtreglerne indebærer bl.a., at det i almindelighed ikke vil være berettiget at offentliggøre oplysninger om, at der f.eks. er indledt eller gennemført en straffesag mod

en fysisk person, herunder en personligt drevet virksomhed. Hvis oplysninger af den nævnte karakter vedrører et selskab eller anden juridisk person, vil oplysningerne ikke være omfattet af tavshedspligten, medmindre der er tale om oplysninger om drifts- eller forretningsmæssige forhold, der efter deres nærmere indhold må anses for fortrolige.

Offentlige myndigheders offentliggørelse på internettet af oplysninger om strafbare forhold vedrørende personer og – i det omfang oplysningerne kan henføres til fysiske personer – virksomheder vil som udgangspunkt være i strid med persondatalovens § 8. I persondatalovens § 9, stk. 1, er det samtidig fastsat, at oplysninger omfattet af bl.a. lovens § 8 alligevel må behandles, når det sker med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning, og behandlingen er nødvendig for førelsen af systemerne. Persondatalovens § 9 anvendes i praksis bl.a. i forhold til offentlige myndigheders og nævns offentliggørelse af afgørelser, der er anonymiserede i overensstemmelse med Datatilsynets vilkår herfor, på deres hjemmesider på internettet.

Det er – som sket ved f.eks. smiley-ordningen nævnt ovenfor – muligt at fravige de almindelige regler om tavshedspligt i forvaltningsloven samt straffeloven. Det forudsætter imidlertid, at der ved lov eller regler udstedt i medfør af lov fastsættes særlige regler herom. Gennemførelse af sådanne særlige regler om offentliggørelse må ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

3. I en række tilfælde er det vigtigt, at forbrugerne har mulighed for via internettet at skaffe sig information om offentlige myndigheders kontrolresultater mv. Samtidig er det vigtigt, at sådanne ordninger gennemføres og udformes i overensstemmelse med persondatamæssige hensyn.

Der kan derfor være behov for mere principielt at overveje, i hvilke tilfælde hensynet til at sikre forbrugerne en relevant og aktuel information kan begrunde, at der indføres ordninger, som indebærer offentliggørelse på internettet af offentlige myndigheders kontrol- og analyseresultater, afgørelser mv.

På denne baggrund har regeringen besluttet at nedsætte et udvalg, der skal gennemgå de regler i lovgivningen, som indeholder hjemmel til, at offentlige myndigheder og nævn mv. kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet. Udvalget skal endvidere være opmærksom på eventuelle EU-regler på området.

I forbindelse hermed skal udvalget overveje, hvilke hensyn der kan begrunde regler af den nævnte karakter, og om der kan opstilles nogle overordnede principper, der kan være vejledende bl.a. for ministeriernes stillingtagen til udformningen af fremtidige offentliggørelsesordninger, herunder i hvilket omfang og hvordan offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater mv. i givet fald skal ske.”

1.2. Udvalgets sammensætning

Udvalget har ved betænkningens afgivelse haft følgende sammensætning:

Formand:

Direktør Jens Møller, Folketingets Ombudsmand.

Øvrige medlemmer:

Professor, dr. jur. Peter Blume (repræsentant fra universiteterne)

Kontorchef Susan Bramsen (udpeget efter indstilling fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri)

Lovråd Jens-Christian Bülow (udpeget af Justitsministeriet)

Direktør Janni Christoffersen (udpeget efter indstilling fra Datatilsynet)

Underdirektør Susanne Dolberg (udpeget efter indstilling fra Finansrådet)

Advokat Carsten Jensen (udpeget efter indstilling fra Advokatrådet)

Fuldmægtig Birgitte Buchwald Jørgensen (udpeget efter indstilling fra Beskæftigelsesministeriet)

Chefkonsulent Susanne Kofoed (udpeget efter indstilling fra Landbrugsrådet)

Retschef Helle Hübertz Krogsøe (udpeget efter indstilling fra Danske Advokater)

Chefkonsulent Helle Borg Larsen (udpeget efter indstilling fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse).

Kontorchef Kaj-Henrik Ludolph (udpeget efter indstilling fra Skatteministeriet)

Konsulent Ulla Lyk-Jensen (udpeget efter indstilling fra DI)

Fødevare- og forbrugerpolitisk chef Lone Rasmussen (udpeget efter indstilling fra Dansk Erhverv)

Fuldmægtig Krista Risgaard (udpeget efter indstilling fra Økonomi- og Erhvervsministeriet)

Vicestatsadvokat Eva Rønne (udpeget efter indstilling fra Rigsadvokaten)

Hvervet som sekretær for udvalget er varetaget af fuldmægtig Christian Hesthaven, Justitsministeriet.

1.3. Betænkningens opbygning og afgrænsning

Udvalget skal efter sit kommissorium gennemgå de regler i lovgivningen, som indeholder hjemmel til, at offentlige myndigheder og nævn mv. (forvaltningsmyndigheder) i ikke-anonymiseret form kan offentliggøre oplysninger om fysiske eller juridiske personer i kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet. I forbindelse hermed skal udvalget overveje, hvilke hensyn der kan begrunde regler af den nævnte karakter, og om der kan opstilles nogle overordnede principper, der kan være vejledende bl.a. for ministeriernes stillingtagen til udformningen af fremtidige offentliggørelsesordninger, herunder i hvilket omfang og hvordan offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater mv. i givet fald skal ske.

Udvalget har på denne baggrund set det som sin opgave med afsæt i gældende ret og eksisterende offentliggørelsesordninger at komme med fremadrettede anbefalinger og retningslinjer for indførelsen af eventuelle nye ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om fysiske eller juridiske personer i lovgivningen.

Kapitel 2 indeholder således en redegørelse for gældende ret i forhold til forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger om fysiske eller juridiske personer i almindelighed, mens kapitel 3 – på baggrund af en høring af samtlige ministerier – indeholder en gennemgang af de allerede etablerede ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Udvalgets høringsbrev og de enkelte ministeriers høringssvar er optaget som bilag til betænkningen. Udvalget har på denne baggrund gjort sig nærmere overvejelser om, hvilke hensyn der fremadrettet bør være bærende for sådanne eventuelle nye offentliggørelsesordninger i lovgivningen, og hvilke forhold der i øvrigt bør inddrages i vurderingen af, om sådanne ordninger bør indføres. Udvalget har i den forbindelse udarbejdet retningslinjer herfor, der kan være vejledende for ministeriernes udformning af sådanne eventuelle fremtidige ordninger. Der henvises herom til kapitel 4. Det er hensigten, at disse overvejelser og retningslinjer kan indgå i de enkelte ministeriers lovforberedende arbejde og den lovtekniske vurdering af lovforslag, hvor der overvejes indført nye offentliggørelsesordninger af den omhandlede karakter.

Udvalget skal i denne forbindelse fastslå, at udvalget ikke har haft til opgave at vurdere eksisterende ordninger af den nævnte karakter, men at udvalgets forslag til retningslinjer selv sagt også vil kunne anvendes ved eventuelle kommende revisioner af sådanne eksisterende ordninger.

Det bemærkes desuden, at udvalget ikke har set det som sin opgave at beskæftige sig med ordninger, hvor der i lovgivningen er fastsat pligt for nærmere angivne typer af virksomheder til at offentliggøre oplysninger om virksomhedens forhold, eller med forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af afgørelser mv. vedrørende andre myndigheder. Udvalget har desuden ikke set det som sin opgave at beskæftige sig med ordninger, der vedrører offentlige myndigheders offentliggørelse af oplysninger, som ikke har karakter af kontrolresultater eller afgørelser mv., men derimod for eksempel sammenligninger (benchmarking) eller beskrivelser af virksomheder mv. For så vidt angår udvalgets overvejelser om afgrænsningen af de ordninger, som udvalget skal beskæftige sig med, henvises der i øvrigt til indledning på kapitel 4.

1.4. Sammenfatning af udvalgets overvejelser

Udvalget skal ifølge sit kommissorium overveje, hvilke hensyn der kan begrunde indførelse af nye regler om, at forvaltningsmyndigheder systematisk kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form. Udvalget skal endvidere overveje, om der kan opstilles nogle overordnede principper, der kan være vejledende bl.a. for ministeriernes stillingtagen til udformningen af fremtidige offentliggørelsesordninger af denne karakter, herunder i hvilket omfang og hvordan offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater, afgørelser mv. i givet fald skal ske.

Som nævnt i udvalgets kommissorium kan det tænkes, at der under ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form sker offentliggørelse af oplysninger, som kan være fortrolige. De almindelige regler om offentlige myndigheders håndtering af fortrolige oplysninger indebærer, at sådanne oplysninger som udgangspunkt ikke kan offentliggøres. Ordninger med systematisk offentliggørelse af fortrolige oplysninger rejser derfor spørgsmål i forhold til disse almindelige regler. Der kan også i øvrigt efter omstændighederne peges på nogle retssikkerhedsmæssige spørgsmål, der skal overvejes i forbindelse med sådanne ordninger.

Det er nævnt i udvalgets kommissorium, at det samtidig i de senere år er blevet stadig mere udbredt af hensyn til at sikre forbrugerne en relevant og aktuel information i lovgivningen at fastsætte bestemmelser om, at der kan etableres offentliggørelsesordninger af den nævnte karakter. Efter udvalgets opfattelse må det antages, at der – navnlig efter, at det er blevet teknisk muligt at gøre kontrolresultaterne, afgørelser mv. tilgængelige for den potentielle ”målgruppe” på internettet – i mange sammenhænge for myndighederne vil være tale om et effektivt redskab til sikring af, at lovgivningen på et givent område overholdes. Risikoen for at få offentliggjort et negativt kontrolresultat eller en negativ afgørelse vil således i sig selv være en motivation for den enkelte fysiske eller juridiske person til at overholde lovgivningen. Dette må alt andet lige også være væsentligt for de fysiske og juridiske personer, som agerer inden for den pågældende lovgivnings område, og som overholder lovgivningen. De pågældende fysiske og juridiske personer kan derfor også have en interesse i velfungerende offentliggørelsesordninger af den nævnte karakter.

Det må på denne baggrund antages, at der også fremover vil kunne opstå situationer, hvor det af hensyn til samfundsmæssige interesser vurderes at være hensigtsmæssigt at etablere ordninger, hvorefter forvaltningsmyndigheder systematisk kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Udvalget har derfor set det som sin opgave med afsæt i gældende ret – som er beskrevet i kapitel 2 – at vurdere, hvilke hensyn der fremadrettet kan være relevante for sådanne eventuelle nye ordninger, under hvilke omstændigheder sådanne nye ordninger bør indføres, og hvorledes de retssikkerhedsmæssige spørgsmål i øvrigt kan håndteres. I sidste ende vil spørgsmålet om, hvorvidt en konkret ny offentliggørelsesordning af den omhandlede karakter skal indføres, herefter i almindelighed bero på en politisk vurdering.

Med ”systematisk offentliggørelse” forstås i denne forbindelse i betænkningen, at der på et givent område sker offentliggørelse enten af alle afgørelser eller af en flerhed af afgørelser efter nærmere retningslinjer. I modsætning hertil står for eksempel en myndigheds offentliggørelse af oplysninger om en enkelt afgørelse for eksempel på grund af stor forudgående presseomtale af eller politisk interesse for sagen. Udvalget har ikke haft til opgave at forholde sig til situationer af den sidstnævnte karakter.

Udvalget har på baggrund af en høring af de enkelte ministerier i kapitel 3 gennemgået de eksisterende ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Der er i den forbindelse en meget klar tendens til, at offentliggørelsesordninger af den nævnte karakter – uanset at der i forhold til juridiske personer efter

omstændighederne ville være hjemmel hertil efter gældende ret – etableres ved eller i henhold til lov. Den omstændighed, at offentliggørelse af oplysninger om overtrædelse af lovgivningen i almindelighed må betragtes som indgribende for de fysiske eller juridiske personer, det vedrører, taler efter udvalgets opfattelse for, at også fremtidige nye offentliggørelsesordninger etableres ved eller i henhold til lov.

Efter udvalgets opfattelse bør lovhjemlen til at etablere ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form i den forbindelse være klar, ligesom det i givet fald bør fremgå af bemærkningerne til en sådan lovbestemmelse, hvordan der med den påtænkte ordning sker eller vil kunne ske fravigelse af persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt.

Udvalget anbefaler endvidere sammenfattende, at myndigheder, inden der indføres nye ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, nærmere overvejer de forhold, som er anført i kapitel 4, pkt. 2-5.

Det skal her særligt fremhæves, at der efter udvalgets opfattelse bør foretages en konkret afvejning af hensynet til de fysiske eller juridiske personer, som oplysningerne vedrører, over for de hensyn til samfundsmæssige interesser, der søges varetaget med den pågældende ordning. Denne afvejning bør afspejles i bemærkningerne til det lovforslag, som indeholder hjemmel til, at offentliggørelsesordningen indføres.

Det vil i forbindelse med afvejningen have betydning, hvilke typer af oplysninger der kan forventes offentliggjort, herunder om der for eksempel er tale om oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold eller andre oplysninger, hvis offentliggørelse i øvrigt i almindelighed vil blive betragtet som særligt indgribende. Jo mere følsomme oplysninger, der er tale om, jo mere tungtvejende samfundsmæssige hensyn må der efter udvalgets opfattelse kræves. En offentliggørelsesordning bør således efter udvalgets opfattelse ikke indrettes på en sådan måde, at den er mere indgribende, end formålet – det vil sige varetagelsen af de relevante samfundsmæssige interesser – tilsiger.

Det bemærkes, at vægtningen af de hensyn, som søges varetaget med offentliggørelsesordningen, over for hensynet til de personer, som de oplysninger, der vil kunne blive offentliggjort, vedrører, efter udvalgets opfattelse ikke vil være den samme, når det drejer sig om juridiske personer, som når det drejer sig om fysiske personer. Der skal forenklet udtrykt mere tungtvejende hensyn til, for at der kan ske offentliggørelse af oplysninger om fysiske

personer. Denne betragtning bygger på, at juridiske personer ikke omfattes af de privatlivs- og personlighedshensyn, der er centrale i persondataretten, og at beskyttelsesinteressen i forhold til juridiske personer således i al væsentlighed alene er de økonomiske interesser, der kan lide skade ved, at oplysninger om den pågældende juridiske person offentliggøres og eventuelt anvendes uretmæssigt. Det anførte ændrer imidlertid efter udvalgets opfattelse ikke ved, at for en juridisk person er de økonomiske interesser selvsagt meget væsentlige. En offentliggørelsesordning, som berører en juridisk persons økonomiske interesser, kan i den forstand efter omstændighederne være meget mærkbar.

Den ansvarlige myndighed bør således efter udvalgets opfattelse i alle tilfælde – også når ordningen alene omfatter oplysninger om juridiske personer – nøje overveje, om der foreligger så tilstrækkeligt tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser, at der er det fornødne proportionale grundlag for at etablere en ordning af den omhandlede karakter. Dette skyldes som nævnt, at ordningen – afhængig af dens konkrete karakter – kan være ganske indgribende over for den enkelte fysiske eller juridiske person. Det skal efter udvalgets opfattelse have med i overvejelserne, at de pågældende fysiske eller juridiske personer i forvejen ofte vil have modtaget en bebyrdende forvaltningsafgørelse eller et belastende kontrolresultat fra en forvaltningsmyndighed, som der efter ordningen offentliggøres oplysninger om. Offentliggørelse af oplysninger, som af den pågældende vil kunne opfattes som følsomme, vil således i den forbindelse kunne betragtes som et yderligere indgreb i forlængelse af den bebyrdende forvaltningsafgørelse eller det belastende kontrolresultat.

De betænkeligheder af retssikkerhedsmæssig karakter mv., der efter omstændighederne kan peges på ved indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, vil i nogen grad kunne håndteres med passende regulering af myndighedernes behandling af sager omfattet af ordningerne.

Spørgsmålet om, hvilke sagsbehandlingsregler der er hensigtsmæssige under hver enkelt af de fremtidige ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, som kan tænkes indført, må imidlertid efter udvalgets opfattelse bero på en konkret vurdering. Denne vurdering må skulle tage udgangspunkt i, hvilke samfundsmæssige hensyn der søges varetaget med offentliggørelsen, hvilke oplysninger der konkret kan forventes offentliggjort under ordningen, om der med ordningen alene offentliggøres oplysninger om juridiske personer, eller om der (eventuelt også) skal eller vil kunne ske offentliggørelse af oplysninger om fysiske personer, og hvilke regler om behandling af sager der konkret er administrativt mulige eller praktisk relevante.

Udvalget har sammenfattende udarbejdet følgende ”tjekliste”, som myndighederne bør anvende i forbindelse med overvejelser om ved eller i henhold til lov at indføre nye ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form:

1. Er der konkret behov for, at der sker offentliggørelse på en sådan måde, at navne på fysiske eller juridiske personer fremgår eller kan udledes af det offentliggjorte? Der henvises herom navnlig til kapitel 4, pkt. 2.2.
2. Kan der under ordningen forventes offentliggjort oplysninger om den enkelte fysiske eller juridiske person, hvis offentliggørelse i almindelighed må betragtes som værende særligt indgribende, og som derfor taler imod at etablere ordningen? Der henvises herom navnlig til kapitel 4, pkt. 3.
3. Kan der peges på samfundsmæssige hensyn, som taler for at etablere ordningen? Der henvises herom navnlig til kapitel 4, pkt. 4.
4. Er de under nr. 3 nævnte samfundsmæssige interesser så tungtvejende, at ordningen – på trods af karakteren af de oplysninger om fysiske og juridiske personer, som kan forventes offentliggjort under ordningen, jf. nr. 2 – bør etableres? Der henvises om denne afvejning navnlig til kapitel 4, pkt. 2.3 sammenholdt med pkt. 3 og pkt. 4.
5. Er lovhjemlen til at etablere ordningen klar, og fremgår det i givet fald af bemærkningerne, hvordan der med den påtænkte ordning sker eller vil kunne ske fravigelse af persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt? Der henvises herom til kapitel 4, pkt. 2.1.
6. Hvilke regler bør der af retssikkerhedsmæssige grunde opstilles administrativt for forvaltningsmyndighedens behandling af sager, som falder ind under den påtænkte offentliggørelsesordning? Der henvises herom navnlig til kapitel 4, pkt. 2.4 og pkt. 5.

København, den 26. marts 2010

Jens Møller
(formand)

Peter Blume

Susan Bramsen

Jens-Christian Bülow

Janni Christoffersen

Susanne Dolberg

Carsten Jensen

Birgitte Buchwald Jørgensen

Susanne Kofoed

Helle Hübertz Krogsøe

Helle Borg Larsen

Kaj-Henrik Ludolph

Ulla Lyk-Jensen

Lone Rasmussen

Krista Risgaard

Eva Rønne

Christian Hesthaven

Kapitel 2. Gældende ret vedrørende forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger

1. Indledende bemærkninger

I dette kapitel gennemgås de almindelige regler for forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger. Ved forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger forstås i denne sammenhæng, at myndigheden gør oplysningerne tilgængelige for en ubestemt kreds af modtagere, herunder for eksempel på en hjemmeside på internettet.

Det bemærkes indledningsvist, at forvaltningsmyndigheder i deres virke skal overholde god forvaltningsskik, og at de skal agere inden for de rammer, der kan udledes af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om proportionalitet og saglighed i forvaltningen. Dette gælder også ved forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger.

De almindelige regler om tavshedspligt for offentligt ansatte mv., der findes i straffelovens §§ 152-152 e og forvaltningslovens § 27, har betydning for vurderingen af, om en oplysning skal anses for fortrolig, og disse regler skal inddrages i overvejelserne, når en forvaltningsmyndighed overvejer at videregive, herunder offentliggøre, oplysninger, som kan være fortrolige. Det følger af disse regler, at forvaltningsmyndigheder i almindelighed ikke må offentliggøre tavshedsbelagte oplysninger. Disse overordnede regler gælder både, når oplysningerne vedrører fysiske personer, og når oplysningerne vedrører juridiske personer. En indledende omtale af disse regler findes i dette kapitels pkt. 2.

I dette kapitels pkt. 3 foretages herefter en nærmere gennemgang af spørgsmålet om fortrolighed særligt vedrørende oplysninger om fysiske personer (herunder enkeltmandsejede virksomheder, jf. dette kapitels pkt. 4.1). De nævnte almindelige regler om tavshedspligt udfyldes og suppleres i den forbindelse af persondataloven, som er helt central i forhold til ordninger, hvorunder forvaltningsmyndigheder systematisk offentliggør oplysninger om kontrolresultater, afgørelser mv., i det omfang det offentliggjorte omfatter oplysninger om fysiske personer. Hvis der ikke ved lov er fastsat særlige regler om, under hvilke betingelser en forvaltningsmyndighed kan offentliggøre personoplysninger (oplysninger om fysiske personer), vil dette således skulle ske under iagttagelse af reglerne i persondataloven. Lovgiver har – navnlig med udgangspunkt i et EU-direktiv – fastsat detaljerede regler i persondataloven om, hvornår en behandling af personoplysninger er berettiget inden for lovens

anvendelsesområde, og det må i forhold til straffelovens § 152 antages, at en behandling – herunder en offentliggørelse – af personoplysninger ikke vil være strafbar, hvis det er sket efter reglerne i persondataloven. De relevante regler i persondataloven er nærmere omtalt i dette kapitels pkt. 4.

Ofte vil forvaltningsmyndigheders ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger i ikke-anonymiseret form af kontrolresultater mv. (også) omfatte oplysninger om juridiske personer. Der er ikke – som i persondataloven med hensyn til oplysninger om fysiske personer – i dansk ret fastsat retningslinjer af betydning for, hvornår forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af sådanne oplysninger om juridiske personer kan ske inden for rammerne af straffelovens §§ 152-152 e og forvaltningslovens § 27. Spørgsmålet om, hvilke oplysninger om juridiske personer der er fortrolige og ikke uden videre vil kunne offentliggøres, er nærmere omtalt i dette kapitels pkt. 5.

Dette kapitels pkt. 6 indeholder nogle sammenfattende bemærkningerne om, hvilke krav der kan stilles til hjemlen for, at en forvaltningsmyndighed konkret kan offentliggøre oplysninger.

2. Nærmere om straffeloven og forvaltningsloven – offentliggørelse af fortrolige oplysninger og tavshedspligt

2.1. Straffelovens § 152 og 152 e

Bestemmelserne i straffelovens § 152 og § 152 e har betydning for spørgsmålet om en forvaltningsmyndigheds offentliggørelse af fortrolige oplysninger.

Straffelovens §§ 152 og 152 e har følgende ordlyd:

”§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. ...

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

§ 152 e. Bestemmelserne i §§ 152-152 d omfatter ikke tilfælde, hvor den pågældende:

1) er forpligtet til at videregive oplysningen eller

2) handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.”

Som det fremgår af straffelovens § 152, er det kun uberettiget videregivelse, herunder offentliggørelse, af fortrolige oplysninger, der er strafbart. Ved vurdering af handlingens berettigelse må det antages bl.a. at skulle indgå, om en offentliggørelse indebærer videregivelse til en ubestemt kreds af personer, og at det i givet fald således er uden for forvaltningsmyndighedens kontrol, hvem der modtager oplysningen.

Det må i forhold til oplysninger om fysiske personer som nævnt antages, at når en oplysning omfattet af bestemmelserne i persondataloven behandles i overensstemmelse med denne lovs regler og kan offentliggøres i ikke-anonymiseret form inden for persondatalovens rammer, vil en sådan offentliggørelse ikke være uberettiget efter straffelovens § 152.

I forhold til juridiske personer findes der som omtalt i dette kapitels pkt. 1 ikke tilsvarende centrale bestemmelser, der normerer, hvornår en videregivelse af oplysninger i ikke-anonymiseret form er berettiget. Det bemærkes imidlertid i den forbindelse, at det bl.a. i den forvaltningsretlige litteratur har været den almindelige opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt en oplysning kan videregives mellem forvaltningsmyndigheder efter forvaltningslovens § 28, må antages at kunne tillægges en vis normerende betydning ved afgørelsen af, om videregivelse af fortrolige oplysninger fra den offentlige forvaltning til personer uden for den offentlige forvaltning – herunder ved offentliggørelse – kan anses for at være berettiget.

Det må antages, at der fortsat er grundlag for denne opfattelse, uanset at videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder for så vidt angår oplysninger om fysiske personer i medfør af lov nr. 503 af 12. juni 2009 om ændring af forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger (Udveksling af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder) er overgået fra at være reguleret i forvaltningslovens § 28 til at være reguleret efter persondatalovens § 5, stk. 1-3, §§ 6-8, § 10, § 11, stk. 1, § 38 og § 40. Der henvises – i forhold til oplysninger om fysiske personer – om en række af disse bestemmelser til dette kapitels pkt. 4.2, idet det bemærkes, at hidtidig praksis i forhold til videregivelse af oplysninger efter forvaltningslovens § 28 også i denne sammenhæng må antages at skulle tillægges betydning.

Fortrolige oplysninger om juridiske personer må i medfør af forvaltningslovens § 28, stk. 2, videregives fra én forvaltningsmyndighed til en anden forvaltningsmyndighed, når den, op-

lysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe. Der henvises for så vidt angår oplysninger om juridiske personer til dette kapitels pkt. 5.

Særligt med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt bl.a. videregivelse af fortrolige oplysninger er berettiget, er det i straffelovens § 152 e fastsat, at der ikke foreligger en krænkelse af tavshedspligten, hvis den person, der videregiver oplysningerne, er forpligtet hertil eller handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv. Den sidstnævnte bestemmelse supplerer de almindelige objektive straffrihedsgrunde, og det antages i den forbindelse, at der skal foretages en objektiv vurdering af værdien af nytten af viderebringelsen af oplysningen over for betydningen af den interesse, der er varetaget.

2.2. Fortrolighedskriteriet, forvaltningslovens § 27 og grundlæggende principper

Som det fremgår af straffelovens § 152, stk. 3, anses en oplysning for fortrolig i straffelovens forstand, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Der findes desuden en række bestemmelser om særlig udvidet tavshedspligt i særlovgivningen. Som eksempel kan nævnes § 17 i skatteforvaltningsloven og § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Straffeloven indeholder ikke i øvrigt nogen nærmere angivelse af, hvilke offentlige eller private interesser der kan føre til, at en oplysning må anses for at være fortrolig. En sådan angivelse findes derimod i forvaltningslovens § 27, hvor der er foretaget en opregning af hensyn, som efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt. Opregningen er ikke udtømmende, men den må antages at dække langt den overvejende del af de hensyn, der kan føre til tavshedspligt med hensyn til oplysninger om juridiske personer. I forhold til tavshedspligt med oplysninger om fysiske personer udfyldes og suppleres bestemmelserne i forvaltningslovens § 27 med de centrale bestemmelser i persondataloven.

Af særlig interesse for spørgsmålet om forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., der indeholder oplysninger, som kan henføres til fysiske eller juridiske personer, om bl.a. overtrædelse af lovgivningen, er forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, nr. 6, og nr. 7, der har følgende ordlyd:

”§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c - 152 f, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til:

...

3) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrkelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning.

...

6) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold.

7) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers økonomiske interesse i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.”

Bestemmelserne er uddybende behandlet nedenfor i dette kapitel under pkt. 3 og pkt. 5.

Oplysninger af rent objektiv karakter eller allerede offentligt tilgængelige oplysninger vil i almindelighed ikke være fortrolige og dermed ikke omfattet af tavshedspligten efter § 27. På samme måde vil heller ikke andre oplysninger, der kan henføres til fysiske eller juridiske personer, men som er af en sådan karakter, at de ville skulle udleveres efter reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven, være af fortrolig karakter. Offentliggørelse af sådanne oplysninger vil derfor som altovervejende hovedregel heller ikke være i strid med tavshedspligten i forvaltningslovens § 27.

Folketingets Ombudsmand har således i en udtalelse gengivet i beretningen for 1996, side 51 ff., fremhævet, at en myndighed som udgangspunkt er berettiget til at offentliggøre sager, som ifølge offentlighedsloven ville være undergivet aktindsigt på begæring af pressen, idet det blev anført, at offentlige myndigheder ikke generelt er afskåret fra gennem pressen at søge at påvirke de retsundergivnes adfærd. Offentlige myndigheder må på denne baggrund have adgang til at offentliggøre oplysninger af egen drift i sådanne sager. Det må antages, at lignende betragtninger i et vist omfang også gør sig gældende, når offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., der alene indeholder oplysninger, som der ville være adgang til aktindsigt i efter offentlighedsloven, sker på internettet. I forhold til oplysninger

om fysiske personer gælder dog særligt, at en sådan offentliggørelse efter omstændighederne kan være i strid med persondataloven, jf. dette kapitels pkt. 4.

Det bemærkes i den forbindelse, at der – som anført i dette kapitels pkt. 3.1.2 – som følge af offentlighedslovens § 2, stk. 2, vil være oplysninger om disciplinære sanktioner, der ikke vil skulle udleveres efter reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven, uanset at de pågældende oplysninger ikke er fortrolige.

Der må imidlertid gælde det grundlæggende krav, at forvaltningsmyndigheder ved offentliggørelsen af oplysninger – også for eksempel på internettet – skal overholde god forvaltningsskik. Dette gælder også, selvom oplysningerne ikke er fortrolige og på begæring vil skulle udleveres efter offentlighedslovens regler om aktindsigt. Det må desuden med udgangspunkt i de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger herom i sådanne tilfælde kræves, dels at offentliggørelsen er sagligt begrundet og således sker til varetage af hensyn, som ikke efter de gældende regler på området er uvedkommende, dels at offentliggørelsen er proportional med formålet med offentliggørelsen, og således ikke er unødvendig eller uforholdsmæssigt indgribende for borgeren i forhold til de hensyn, der søges varetaget med offentliggørelsen. Endeligt skal forvaltningsmyndigheder have sig for øje, at der stilles krav om en vis grad af konsekvens i administrationen af et område, således at en myndighed – heller ikke i forbindelse med vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse af oplysninger – kan behandle to forhold, der på væsentlige punkter ligner hinanden, forskelligt, med mindre der er særlige saglige grunde hertil. De nævnte forvaltningsretlige principper har i praksis navnlig betydning i forhold til offentliggørelse af oplysninger om juridiske personer, idet de pågældende principper i forhold til oplysninger om fysiske personer må antages i al væsentlighed at være indeholdt i persondatalovens § 5, stk. 1-3, jf. dette kapitels pkt. 4.2.1.

Tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27 gælder desuden generelt kun, hvis oplysningerne angår bestemte personer, virksomheder eller foreninger mv. Videregivelse af oplysninger om for eksempel rent private forhold vil derfor ikke indebære et brud på tavshedspligten, hvis videregivelsen sker i effektivt anonymiseret form. Det afgørende antages i den forbindelse at være, om de pågældende oplysninger, kendetegnet for en lidt videre kreds, tager sigte på en bestemt persons privatliv eller en bestemt virksomheds interne forhold.

2.3. Andre sanktioner end straf for overtrædelse af tavshedspligten

Foruden at kunne ifalde strafansvar efter straffelovens § 152, jf. dette kapitels pkt. 2.1, vil den, der virker i den offentlige forvaltning, og som tilsidesætter sin tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, kunne tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske skade, der måtte forvoldes ved uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger, samt godtgørelse for bl.a. den tort, der måtte påføres den, hvis fred forstyrres.

Desuden vil disciplinær- eller ansættelsesretlige skridt efter omstændighederne kunne komme på tale.

3. Nærmere om fortrolige oplysninger om fysiske personer

Som nævnt i dette kapitels pkt. 1 har lovgiver ved persondataloven fastsat regler for, hvornår behandlingen af personoplysninger inden for lovens anvendelsesområde er berettiget. Persondataloven indeholder regler om følsomme personoplysninger, almindeligt fortrolige personoplysninger og ikke-fortrolige personoplysninger, således at oplysningernes karakter har betydning for, hvordan de efter persondataloven må behandles. Disse regler er helt centrale ved forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger i ikke-anonymiseret form om fysiske personer og udfylder og supplerer de almindelige regler om tavshedspligt i straffelovens §§ 152-152 e og forvaltningslovens § 27. Det må i den forbindelse også antages, at når en oplysning omfattet af persondataloven behandles i overensstemmelse med denne lovs regler og kan offentliggøres inden for persondatalovens rammer, vil en sådan offentliggørelse ikke være i strid med straffelovens § 152, jf. forvaltningslovens § 27. Om de nærmere bestemmelser i persondataloven af betydning for forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder oplysninger om fysiske personer, henvises der til dette kapitels pkt. 4.

Dette kapitels pkt. 3.1-3.2 indeholder særligt om fysiske personer nogle indledende overvejelser vedrørende oplysninger om disciplinære sanktioner og strafbare forhold med udgangspunkt i de grundlæggende regler om tavshedspligt i forvaltningslovens § 27, som var gældende også forud for persondatalovens ikrafttræden. Disse indledende overvejelser må også antages at have betydning for vurderingen af oplysninger af den omhandlede karakter efter reglerne i persondataloven.

3.1. Tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3

3.1.1. Generelt

Forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, om tavshedspligt med hensyn til oplysninger om forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrkelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning, jf. dette kapitels pkt. 2.2, har navnlig til formål at sikre, at oplysninger om efterforskning i straffesager hemmeligholdes i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til retshåndhævelsens effektivitet. Efter bestemmelsen vil imidlertid også hensynet til beskyttelsen af den nævnte personkreds kunne begrunde, at oplysninger om strafferetlig eller disciplinær forfølgning behandles fortroligt.

Når politiet videregiver oplysninger om konkrete straffesager, vil oplysningerne efter omstændighederne være omfattet af bestemmelsen i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3. Ved vurderingen af, om politiet bør videregive oplysninger, som er omfattet af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, vil der i praksis skulle foretages en afvejning af på den ene side navnlig pressens interesse i at kunne viderebringe oplysninger til offentligheden om straffesager med afsæt i princippet om, at der som udgangspunkt er offentlighed i strafferetsplejen, og på den anden side hensynet til beskyttelse af de impliceredes, herunder sigtedes, privatliv. Om forvaltningsmyndigheders videregivelse, herunder offentliggørelse, af oplysninger om strafbare forhold i øvrigt henvises til dette kapitels pkt. 3.2.2.

3.1.2. Særligt om oplysninger om disciplinære sanktioner

3.1.2.1. Når spørgsmålet om oplysninger om disciplinære sanktioner over for fysiske personer indledningsvist behandles her, skyldes det de særlige bestemmelser herom, som findes i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, og offentlighedslovens § 2, stk. 2-3. Vurderingen af, om oplysninger om disciplinære sanktioner over for fysiske personer må anses for fortrolige som omfattet af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, hænger nøje sammen med og må antages at få en afsmittende virkning på vurderingen af, efter hvilken af de materielle behandlingsregler i persondatalovens §§ 6-8 sådanne oplysninger kan behandles, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.

Udtrykket disciplinær forfølgning i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, antages at omfatte alle arter af disciplinærsager, der er under behandling i den offentlige forvaltning, herunder forsvaret, civilforsvaret og civil værnepligt.

Vurderingen af, hvorvidt oplysninger om disciplinær forfølgning vedrørende offentligt ansatte er omfattet af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, og dermed er fortrolige, må antages skulle tage udgangspunkt i det grundlæggende synspunkt, at den virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, omfatter forhold af alment vigtig betydning for samfundet, og at denne virksomhed endvidere er finansieret af offentligheden (skatteyderne). Disse omstændigheder kan siges at betyde, at offentligheden generelt har en berettiget interesse i oplysninger om, hvad der foregår i den offentlige forvaltning, og at dette også gælder oplysninger om tilfælde, hvor offentligt ansatte er involveret i disciplinære sager. Heroverfor står der på den anden side væsentlige modstående hensyn til navnlig den enkelte ansatte, da oplysninger om eventuelle disciplinærforseelser fra den ansattes synspunkt under alle omstændigheder må anses for meget følsomme.

Når det gælder vurderingen af, hvilke nærmere oplysninger om disciplinære forhold der er fortrolige, kan reglerne om aktindsigt ikke på samme måde som i øvrigt bruges som rettesnor. Dette skyldes, at det i forarbejderne til lov nr. 276 af 13. maj 1998 om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen (Aktindsigt i personalesager), som med en ændring af offentlighedslovens § 2, stk. 2 og 3, indebar en begrænsning i retten til aktindsigt i offentlige ansattes personalesager, er tilkendegivet, at lovforslaget ikke indebærer nogen ændring i spørgsmålet om, hvorvidt oplysninger i personalesager er fortrolige og dermed som udgangspunkt omfattet af myndighedernes tavshedspligt efter straffelovens og forvaltningslovens regler herom.

Offentlighedslovens § 2 har følgende ordlyd:

”§ 2. ...

Stk. 2. Bortset fra bestemmelsen i § 6 gælder loven endvidere ikke for sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentliges tjeneste. Det samme gælder for andre sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentliges tjeneste, jf. dog stk. 3 og § 4, stk. 2.

Stk. 3. I sager som nævnt i stk. 2, 2. pkt., gælder loven for oplysninger om den ansattes navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønmæssige forhold og tjenesterejser. For så vidt angår ansatte i chefstillinger gælder loven endvidere for oplysninger om disciplinære reaktioner af advarsel eller derover. Det gælder dog kun for et tidsrum af to år efter, at den endelige afgørelse herom er truffet.

Stk. 4...”

Der er herefter på dette afgrænsede område ikke i samme omfang som på andre områder grundlag for ved vurderingen af, om en oplysning er fortrolig efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, at inddrage spørgsmålet om, hvorvidt der er ret til aktindsigt i oplysningen. Retstilstanden må således på denne baggrund antages at være den, at for så vidt angår oplysninger om disciplinære forhold over for personer i det offentliges tjeneste forekommer der oplysninger, som ikke er fortrolige, uanset at der i medfør af de generelle undtagelsesbestemmelser i offentlighedslovens § 2, stk. 2-3, ikke er ret til aktindsigt i dem. Det må således antages, at sådanne oplysninger om disciplinære forhold over for personer i det offentliges tjeneste kan behandles som en ikke-fortrolig oplysning omfattet af persondatalovens § 6, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.1.

På den anførte baggrund vil det bl.a. som udgangspunkt ikke være i strid med reglerne om fortrolighed i straffeloven og forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, for en forvaltningsmyndighed at videregive, herunder offentliggøre, oplysninger om disciplinære forhold over for personer i det offentliges tjeneste i ikke-anonymiseret form. Det anførte gælder dog ikke, hvis de pågældende oplysninger af andre grunde er fortrolige for eksempel efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6 (bl.a. visse oplysninger omfattet af persondatalovens § 6 samt oplysninger omfattet af persondatalovens § 7 eller § 8 eller offentlighedslovens § 12 eller § 13).

Oplysninger om offentligt ansattes tjenesteforseelser- eller forsømmelser kan ikke i sig selv undtages fra aktindsigt efter bestemmelserne i offentlighedslovens § 12 eller § 13 og vil heller ikke i sig selv være fortrolige. Oplysninger i sager om disciplinære sanktioner vedrørende offentligt ansatte vil derimod for eksempel kunne undtages fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 12, nr. 1, (og dermed også være fortrolige), hvis der afsløres oplysninger om den ansattes private, herunder økonomiske, forhold, som for eksempel oplysninger om fysiske eller psykiske sygdomme, familiemæssige problemer, afhængighed af spiritus eller euforiserende stoffer, strafbare forhold, skatteoplysninger, privatøkonomiske forhold i øvrigt, eksamenskarakterer mv. For en række af de typer oplysninger, der er nævnt, indebærer persondataloven desuden, at de alene vil kunne behandles, hvis betingelserne i de materielle behandlingsregler vedrørende følsomme personoplysninger i § 7 eller § 8 er opfyldt, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.2 og pkt. 4.2.2.3.

Det må antages, at bestemmelsen i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 3, (der som en parallel til forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, beskytter oplysninger om bl.a. personer i en sag

om disciplinær forfølgning) sjældent vil være relevant i personalesager, men at bestemmelsen for eksempel vil kunne anvendes, hvis der er en formodning for, at medarbejderen vil blive udsat for repressalier, forulempelser eller lignende. Opsamlingsbestemmelsen i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, om beskyttelse af hensynet til private eller offentlige interesse, hvor hemmeligholdelse efter forholdets karakter er særligt påkrævet, har også på dette område et snævert anvendelsesområde, men vil bl.a. kunne anvendes på oplysninger om personalebedømmelse af den ansatte i offentlig tjeneste. Sådanne oplysninger må med udgangspunkt heri efter persondataloven kunne behandles som almindeligt fortrolige personoplysninger, hvis betingelserne for behandling i persondatalovens § 6 er opfyldt, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.1.

3.1.2.2. Oplysninger om ansættelsesmæssige forhold vedrørende enkeltpersoner, som ikke er ansat i den offentlige forvaltning, men hvor oplysninger af en sådan karakter indgår i en sag hos en forvaltningsmyndighed, er ikke i medfør af offentlighedslovens § 2 undtaget fra aktindsigt, og skal derfor behandles efter offentlighedslovens generelle regler om aktindsigt. Dette gælder også i de tilfælde, hvor de pågældende udfører arbejde for det offentlige, som kan sidestilles med arbejde, der udføres af offentligt ansatte. Uanset at det må antages, at der for den pågældende personkreds ofte vil være tale om oplysninger, som er ganske følsomme – i særlig høj grad, hvor der sker indgreb i retten til at udøve et givent erhverv i en nærmere bestemt periode – må det således på samme måde som for ansatte i offentlig tjeneste antages, at oplysninger om disciplinære forhold kun er undtaget fra aktindsigt (og dermed som udgangspunkt også kun må antages at være fortrolige), hvis det følger af bestemmelserne om følsomme oplysninger i offentlighedslovens § 12 og § 13. Også i forhold til oplysninger af denne karakter må det i tilknytning hertil antages, at visse af sådanne oplysninger også efter persondataloven må anses for følsomme og dermed omfattet af de særlige materielle behandlingsregler herom i § 7 eller § 8 er opfyldt, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.2 og pkt. 4.2.2.3.

Der kan i forlængelse heraf peges på, at det antages i den juridiske litteratur, at i det omfang, der for personer i offentlig tjeneste gælder en tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, for så vidt angår sager om disciplinær forfølgning mod offentligt ansatte, vil der gælde en tilsvarende tavshedspligt for så vidt angår oplysninger i disciplinærsager mod personer uden for den offentlige sektor, for eksempel sager der behandles i et branchedisciplinærnævn. Det forudsættes i den forbindelse, at der skal være tale om en sag, som er eller står umiddelbart over for at blive rejst som disciplinærsag. I forhold til oplysninger om disciplinære forhold vil navnlig bestemmelsen i § 12, stk. 1, nr. 1, og efter omstændighederne bestemmelserne i § 13, stk. 1, nr. 3 og nr. 6, være relevante. For så vidt angår spørgsmålet

om, hvilke oplysninger der i forbindelse med en sag om disciplinære forhold vedrørende en privatansat eller privat erhvervsdrivende kan undtages fra aktindsigt i medfør af disse bestemmelser, henvises der til det, der er anført herom, i dette kapitels pkt. 3.1.2.1 vedrørende sådanne oplysninger om ansatte i offentlig tjeneste. Ligeledes vil sådanne oplysninger kunne anses for følsomme og dermed omfattet af persondatalovens § 7 eller § 8. Det bemærkes, at der ikke er fornødent grundlag for at antage, at de pågældende bestemmelser skal fortolkes anderledes (mere vidtgående i forhold til, hvilke oplysninger der kan undtages fra aktindsigt og således som udgangspunkt må anses for fortrolige), når oplysningerne vedrører privatansatte eller private erhvervsdrivende, end når oplysningerne vedrører offentligt ansatte.

3.2. Tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6

3.2.1. Generelt

Om en oplysning er fortrolig efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, jf. dette kapitels pkt. 2.2, beror på en vurdering af oplysningens karakter og den sammenhæng, hvori oplysningen indgår. Det antages i den forbindelse i almindelighed, at det afgørende for, om en oplysning må anses for fortrolig, er, om oplysningen er af en sådan karakter, at den efter den almindelige opfattelse i samfundet bør kunne forlanges unddraget offentlighedens kendskab. Der er herved udstukket en retlig standard, som ændrer sig i takt med en ændret opfattelse i samfundet.

Som nævnt i pkt. 2.2 vil oplysninger om fysiske personer, der ikke kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedsloven, som altovervejende hovedregel kunne videregives, uden at det er i strid med tavshedspligten, såfremt oplysningerne behandles i overensstemmelse med persondatalovens regler. Omvendt vil navnlig praksis vedrørende offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, om, hvilke oplysninger om fysiske personer der er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven, have betydning for vurderingen af, hvilke oplysninger der er fortrolige efter forvaltningslovens § 27 og således ikke i praksis kan offentliggøres, for eksempel i forbindelse med at en myndighed vil lægge et kontrolresultat, en afgørelse mv. på en hjemmeside på internettet. Offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, har følgende ordlyd:

”§ 12: Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om
1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold,
2) ...
Stk. 2 ...”

Oplysninger antages at være omfattet af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, såfremt de er af en sådan karakter, at de efter den almindelige opfattelse i samfundet bør kunne forlanges unddraget offentlighedens kendskab. Der skal ved oplysninger omfattet af denne bestemmelse – i modsætning til efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6 – ikke foretages en konkret interesseafvejning over for modsatrettede hensyn.

Som nævnt i dette kapitels pkt. 3.1.2 gælder offentlighedslovens regler om aktindsigt i medfør af lovens § 2, stk. 2, ikke for sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste og for andre sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste. Dog gælder loven i medfør af offentlighedslovens § 2, stk. 3, for så vidt angår ansatte i chefstillinger for oplysninger om disciplinære reaktioner af advarsel eller derover i et tidsrum af to år efter, at den endelige afgørelse herom er truffet. På samme måde som efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, jf. dette kapitels pkt. 3.1.2, kan sådanne oplysninger derfor normalt heller ikke antages at være fortrolige efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6.

Oplysninger, der i medfør af persondatalovens § 7 og § 8 er følsomme personoplysninger, fordi de vedrører fysiske personers rent private forhold, vil – hvis de ikke er omfattet af andre bestemmelser om tavshedspligt – være omfattet af tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6. Dette vil i almindelighed også være tilfældet med almindeligt fortrolige personoplysninger omfattet af persondatalovens § 6, herunder for eksempel økonomiske oplysninger, såfremt der derved afsløres noget om en persons privatøkonomi som sådan. Der henvises om de nævnte bestemmelser indhold og rækkevidde til dette kapitels pkt. 4.2.2.

3.2.2. Særligt om oplysninger om strafbare forhold

Oplysninger om strafbare forhold vil være omfattet af tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, jf. persondatalovens § 8. Det samme vil antageligvis gælde oplysninger om overtrædelse af lovgivningen i øvrigt, uden at det har udløst (eller kan udløse) et egentligt strafansvar, men eventuelt andre sanktioner som for eksempel en rettighedsfrakendelse.

Det er ikke enhver oplysning om et muligt strafbart forhold, herunder om enhver anmeldelse til politiet, der kan anses for fortrolig efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, idet dette må antages at forudsætte, at oplysningen i en eller anden form er underbygget. På den ene

side vil for eksempel en oplysning, som indgår i en sag hos en forvaltningsmyndighed, om, at en fysisk person har været udsat for en chikanøs eller efter det alt foreliggende fuldstændig grundløs politianmeldelse for eksempel fra en anden borger, næppe være fortrolig efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6. På den anden side må en oplysning om, at en forvaltningsmyndighed efter grundig undersøgelse af en sag inden for myndighedens ressortområde er nået til den konklusion, at en fysisk person må antages at have overtrådt loven på en sådan måde, at der kan være grundlag for et straffeansvar (og eventuelt at myndigheden har anmeldt forholdet til politiet), antageligvis være en så kvalificeret oplysning om et muligt strafbart forhold, at oplysningen er fortrolig, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, og dermed som udgangspunkt ikke kan offentliggøres. Dette skal navnlig ses i lyset af myndighedens særlige sagkundskab med hensyn til vurderingen af, om lovgivningen på myndighedens område er overtrådt.

I en udtalelse gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 1994, side 334 ff., har ombudsmanden således udtalt, at oplysninger i en rapport fra en embedslægeinstitution, hvori en læge blev anklaget for i en række tilfælde at have begået grove overtrædelser af lægeloven, og hvori embedslægen indstillede til, at der blev indledt strafferetlig forfølgning mod den pågældende læge for overtrædelse af lægelovens § 18, var omfattet af bestemmelsen i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6. Ombudsmanden fandt således, at oplysninger af den omhandlede karakter er undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, og bemærkede, at sådanne oplysninger normalt også er omfattet af tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6. Dette var også tilfældet i den konkrete sag. På den baggrund bemærkedes det, at der heller ikke kunne meddeles aktindsigt i oplysningerne i henhold til meroffentlighedsprincippet i offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt. I udtalelsen lægges det altså til grund, at tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, for så vidt angår oplysninger om strafbare forhold også omfatter indstillinger fra særmyndigheder til politiet om indledning af strafferetlig forfølgning. Ombudsmanden bemærkede, at forvaltningslovens § 27 efter sit indhold ikke åbner mulighed for at foretage en afvejning af et væsentligt beskyttelseshensyn til en privat person og et eventuelt modstående hensyn til andre. Kun i det tilfælde, hvor der efter straffelovens § 152 e, nr. 2, er tale om berettiget varetægelse af åbenbar almen interesse eller af eget eller andres tarv, kan sådanne modstående hensyn føre til, at oplysninger, der ellers er beskyttet af tavshedspligten, kan udleveres.

Det må således i hvert fald antages, at en forvaltningsmyndighed ikke uden særlig lov hjemmel af egen drift til private – herunder ved offentliggørelse – kan videregive oplysning-

ger om, at man har sendt en sag om fysiske personers overtrædelse af særlovgivningen til politiet med henblik på tiltalerejsning.

Om muligheden for i øvrigt inden for persondatalovens anvendelsesområde at behandle oplysninger om enkeltpersoners strafbare forhold, herunder føre registre over straffedomme, henvises der uddybende til dette kapitels pkt. 4.2.2.3.

4. Persondatalovens og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions betydning for adgangen til at offentliggøre oplysninger om fysiske personer

4.1. Persondatalovens formål og anvendelsesområde

Ved persondataloven sker der i vid udstrækning en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondatadirektivet) i dansk ret.

Persondatadirektivet har overordnet bl.a. til formål at sikre den enkelte borgers integritet og privatliv ved, at der på fællesskabsniveau opstilles rammer for, hvornår behandling (herunder offentliggørelse) af personoplysninger kan finde sted.

Persondataloven finder ifølge § 1, stk. 1, bl.a. anvendelse på såvel offentlige som på private dataansvarliges behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Ved ”personoplysninger” forstås i persondatalovens forstand enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. § 3, nr. 1. Det brede udtryk ”identificerbar person” antages at dække enhver situation, hvor en person direkte eller indirekte kan identificeres ved hjælp af oplysningerne, uanset om dette for eksempel forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer, og uanset at identifikationsoplysningen ikke er alment kendt eller umiddelbart tilgængelig.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, anses ikke for en personoplysning. Ved afgørelsen af, om en person er identi-

ficerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

At definitionen af begrebet personoplysninger alene omfatter fysiske personer indebærer, at oplysninger om juridiske personer falder uden for lovens almindelige regulering. Dog anses oplysninger om juridiske personer, som kan henføres til fysiske personer – for eksempel oplysninger om aktionærer eller andelshavere – for personoplysninger. Oplysninger, som kan henføres til enkeltmandsejede virksomheder, er derimod i alle tilfælde omfattet af definitionen i persondatalovens § 3, nr. 1. For så vidt angår oplysninger om interessentskaber med fysiske personer som interessenter bemærkes, at det ikke af forarbejderne til persondataloven fremgår, om det er personoplysninger. I den juridiske litteratur har det været anført, at mest taler for at anse sådanne oplysninger for at være omfattet af begrebet personoplysninger.

Ved en ”behandling” af en personoplysning forstås i persondataloven enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysninger gøres til genstand for, jf. § 3, nr. 2. Dette omfatter – foruden indsamling, registrering, opbevaring og brug – også videregivelse af en oplysning. En kvalificeret form for videregivelse af oplysninger foreligger, når oplysningerne offentliggøres på internettet og derved videregives til den ubestemte kreds af personer, som siden måtte hente oplysningerne på den pågældende hjemmeside.

Det følger af det anførte, at persondataloven bl.a. gælder, når personoplysninger udveksles over internettet, herunder når en forvaltningsmyndighed offentliggør afgørelser, kontrolresultater mv., som indeholder personoplysninger, på en hjemmeside på internettet.

Af persondatalovens § 2, stk. 1, følger det, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

Justitsministeriet har i besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 13. januar 2000 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om behandling af personoplysninger (L 147, 1999/2000) vedrørende § 2, stk. 1, anført, at særlovbestemmelser, der allerede var gældende ved persondatalovens ikrafttræden, og som giver den registrerede en dårligere beskyttelse, skal fortolkes således, at hvis det var hensigten, at bestemmelser skulle gå forud for reglerne

i den dagældende registerlov, skal reglerne også gå forud for bestemmelserne i persondataloven, medmindre dette er i strid med persondatadirektivet. Om særlovsbestemmelser, der giver den registrerede en dårligere beskyttelse end persondataloven, og som træder i kraft efter ikrafttrædelsen af persondataloven, anføres det i Justitsministeriets besvarelse, at der i den pågældende særlov eller i bemærkningerne hertil udtrykkeligt bør tages stilling til, om den registrerede skal have en dårligere retsstilling end den, der er fastsat i den generelle lov om behandling af personoplysninger. Er der ved sådanne nyere særlovsbestemmelser ikke taget stilling til særlovens forhold til persondataloven, må det herefter lægges til grund, at det ikke var tilsigtet at give den registrerede en dårligere beskyttelse end efter persondataloven.

Som nævnt i dette kapitels pkt. 3 må det antages, at når en oplysning omfattet af persondataloven behandles i overensstemmelse med denne lovs regler og kan offentliggøres inden for lovens rammer, vil en sådan offentliggørelse ikke være i strid med straffelovens § 152, jf. forvaltningslovens § 27.

4.2. Behandling af personoplysninger

De krav, der i persondataloven stilles til behandlingen af personoplysninger omfattet af denne lov, herunder offentliggørelse af sådanne oplysninger, findes i persondatalovens kapitel 4 (§§ 5-14).

4.2.1. Grundlæggende principper for behandling af personoplysninger

I persondatalovens § 5 er der fastsat nogle grundlæggende principper for behandling af oplysninger efter persondataloven. Det følger af bestemmelsen, at enhver behandling skal være i overensstemmelse med god databehandlingsskik, hvorved i praksis navnlig forstås, at behandlingen skal være rimelig og lovlig. Det er endvidere fastsat, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling – for eksempel en offentliggørelse – af oplysningerne som udgangspunkt ikke må være uforenelig med disse formål. Det kræves desuden, at oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Desuden skal behandlingen tilrettelægges således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, og der skal foretages den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende,

skal snarest muligt slettes eller berigtiges. Endelig må de indsamlede oplysninger ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Det er almindeligt antaget, at bestemmelserne i persondatalovens § 5, stk. 1-3, bl.a. er en kodifikation af de forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet for almindelig forvaltningsvirksomhed, jf. dette kapitels pkt. 2.2. Principperne i persondatalovens § 5 skal overholdes ved enhver behandling af oplysninger efter persondataloven, herunder i tilfælde, hvor der sker offentliggørelse af oplysninger. Der kan herom bl.a. henvises til de afgørelser fra Datatilsynet, som er omtalt i dette kapitels pkt. 4.4.2.1 og pkt. 4.4.2.2. Bestemmelsen giver omvendt ikke den dataansvarlige et selvstændigt retligt grundlag for at foretage en bestemt behandling af personoplysninger. Et sådant grundlag skal findes i persondatalovens §§ 6-13.

4.2.2. Materielle behandlingsregler i persondataloven

Behandling af følsomme personoplysninger er reguleret i persondatalovens § 7 om oplysninger, som efter persondatadirektivet skal anses som oplysninger om særligt følsomme forhold, og i § 8 om oplysninger om rent private forhold, som – uden at det er et krav efter persondatadirektivet – efter den danske persondatalov også skal anses for følsomme personoplysninger.

For oplysninger, som hverken er omfattet af persondatalovens § 7 eller § 8, finder behandlingsreglen i persondatalovens § 6 anvendelse. Hertil kommer, at der kan være tale om en særlig form for behandling af oplysninger, som falder ind under de særlige bestemmelser i lovens §§ 9-13. Heraf er navnlig § 9 om retsinformationssystemer relevant i forhold til spørgsmålet om forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. Der henvises om denne bestemmelse til dette kapitels pkt. 4.2.5. Desuden følger det af persondatalovens § 11, stk. 1, at forvaltningsmyndigheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer. Det bemærkes i den forbindelse, at oplysninger om CPR-numre i den offentlige forvaltning må anses for fortrolige, og at en forvaltningsmyndighed således for eksempel ikke må føre åbne postlister, hvor borgernes personnummer er anvendt som journalnummer.

4.2.2.1. Persondatalovens § 6, stk. 1, omfatter ikke-fortrolige oplysninger og almindeligt fortrolige personoplysninger (det vil sige personoplysninger, der må betragtes som fortrolige uden at være følsomme og dermed omfattet af persondatalovens § 7 eller § 8).

Afgrænsningen af, hvad der er almindeligt fortrolige personoplysninger, må antages at skulle ske på samme måde, som tilfældet var efter den bestemmelse i forvaltningslovens § 28, stk. 3, der var gældende indtil udgangen af juni 2009, jf. dette kapitels pkt. 2.1. Det vil således efter omstændighederne omfatte oplysninger om enkeltpersoners indtægts- og formueforhold, arbejds- uddannelses- og ansættelsesmæssige forhold. Det kunne i den forbindelse under visse omstændigheder dreje sig om oplysninger om disciplinære sanktioner over for en offentlig ansat eller oplysninger om, at en myndighed i øvrigt har haft anledning til at påtale forhold i tilknytning til en borgers udførelse af sit private arbejde eller hverv. Bl.a. af hensyn til behovet for at bevare åbenheden i den offentlige forvaltning må udgangspunktet imidlertid formentligt antages at være, at sådanne oplysninger ikke er fortrolige, jf. dette kapitels pkt. 3.1.2.1. En undtagelse herfra gælder dog for så vidt angår oplysninger i personalebedømmelser. Desuden må det med udgangspunkt i offentlighedslovens § 2, stk. 3, antages, at for oplysninger om disciplinære reaktioner af advarsel eller derover over for offentligt ansatte i chefstillinger i et tidsrum af to år efter, at den endelige afgørelse herom er truffet, i alle tilfælde ikke er fortrolige. Det ses i øvrigt ikke at forholde sig anderledes med hensyn til oplysninger om ansættelsesmæssige forhold vedrørende enkeltpersoner, som ikke er ansat i den offentlige forvaltning, men hvor oplysninger af en sådan karakter indgår i en sag hos en forvaltningsmyndighed. Der henvises vedrørende overvejelserne om fortrolighed af disciplinære sanktioner uddybende til dette kapitels pkt. 3.1.2.2.

Oplysninger omfattet af persondatalovens § 6, stk. 1, kan – foruden hvis den person, oplysningen vedrører, har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen – for eksempel offentliggøres, hvis dette er nødvendigt af hensyn til en af de interesser, som er nærmere opregnet i § 6, stk. 1. Hjemmel for forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder personoplysninger omfattet af § 6, vil i den forbindelse navnlig skulle findes i en af bestemmelserne i § 6, stk. 1, nr. 3, 5, 6 og 7.

Behandling, herunder offentliggørelse, af oplysninger af den omhandlede karakter må således bl.a. finde sted, hvis det er nødvendigt for at overholde en retlig forpligtelse – herunder i medfør af lovgivningen – som påhviler den dataansvarlige, jf. § 6, stk. 1, nr. 3.

Efter bestemmelsen i § 6, stk. 1, nr. 5, må behandling, herunder offentliggørelse, af oplysninger desuden ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse. Dette antages at omfatte opgaver af almen interesse, som er af betydning for en bredere kreds af personer.

Der kan endvidere efter § 6, stk. 1, nr. 6, ske behandling, herunder offentliggørelse, af personoplysninger af den omhandlede karakter, hvis det er nødvendigt som led i myndighedsudøvelse. Reglen gælder ved udstedelse af forvaltningsakter, men kan efter omstændighederne også omfatte andre former for forvaltningsvirksomhed.

Herudover kan der ske behandling, herunder offentliggørelse, af oplysninger af den omhandlede karakter, hvis det er nødvendigt for at varetage en berettiget interesse, der overstiger hensynet til den registrerede, jf. § 6, stk. 1, nr. 7.

Det må i alle tilfælde, hvor der ikke gælder en lovbestemt pligt til offentliggørelse, bero på en konkret vurdering, om en behandling må anses for at være nødvendig. Ved vurderingen heraf er der overladt et vist skøn til den pågældende myndighed. Denne vurdering vil bl.a. afhænge af oplysningernes karakter, omstændighederne omkring behandlingen, formålet med behandlingen og karakteren af den behandling, der foretages. For eksempel må den behandling, som foretages i forbindelse med en offentliggørelse af personoplysninger, som udgangspunkt antages at være særligt indgribende for den registrerede. Denne konkrete vurdering vil skulle foretages også i de tilfælde, hvor der er tale om oplysninger, som er omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedsloven.

4.2.2.2. De oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, der efter persondatadirektivet skal anses for følsomme personoplysninger, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmaessige og seksuelle forhold, jf. persondatalovens § 7, stk. 1. Opgregningen af typer af følsomme personoplysninger i § 7 er udtømmende.

Oplysninger omfattet af persondatalovens § 7 kan alene behandles, herunder offentliggøres, inden for rammerne af § 7, stk. 2-7.

Foruden muligheden for at offentliggøre oplysninger efter persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 1, når den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller efter § 7, stk. 2, nr. 3, når der er tale om oplysninger, som er blevet offentliggjort af den registrerede,

har alene § 7, stk. 6-7 betydning i forhold til forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder følsomme personoplysninger omfattet af § 7.

Oplysninger af den omhandlede karakter kan efter § 7, stk. 6, behandles, hvis det er nødvendigt af hensyn til en forvaltningsmyndigheds varetagelse af sine opgaver på det strafferetlige område. Denne bestemmelse gælder ikke kun for politiet og anklagemyndigheden, men for alle myndigheder, der administrerer strafsanktioneret lovgivning.

Endvidere vil behandling efter opsamlingsbestemmelsen i § 7, stk. 7, der forudsættes at have et snævert anvendelsesområde, kunne ske, hvis dette sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Anvendelsen af denne hjemmel forudsætter efter persondatalovens § 7, stk. 7, 2. pkt., tilladelse fra Datatilsynet, og tilsynet vil efter persondatalovens § 7, stk. 7, 3. pkt., kunne fastsættes nærmere vilkår for behandlingen. Hvis en sådan tilladelse meddeles, giver Datatilsynet underretning herom til Europa-Kommissionen.

På den anførte baggrund må det antages, at der kun yderst sjældent vil være hjemmel til, at en forvaltningsmyndighed af egen drift uden særskilt hjemmel i en særlov, som udtrykkeligt giver den registrerede en dårligere retsstilling end efter persondataloven, offentliggør kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder personoplysninger omfattet af § 7.

4.2.2.3. Persondatalovens § 8 regulerer spørgsmålet om behandlingen af personoplysninger vedrørende strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7. Opregningen i § 8, stk. 1, er ikke udtømmende, og bestemmelsen antages sammen med persondatalovens § 7 i alt væsentligt at omfatte de samme oplysninger, som var omfattet af den bestemmelse i forvaltningslovens § 28, stk. 1, der var gældende indtil udgangen af juni 2009.

Persondatalovens § 8 angiver således alene karakteren af de forhold, der gør, at en oplysning må anses for at vedrøre rent private forhold. Sådanne oplysninger om andre rent private forhold, som er omfattet af bestemmelsen, kunne for eksempel også være oplysninger om andre foreningsmæssige tilhørsforhold end fagforeningsmæssige, selvmord eller selvmordsforsøg, interne familieforhold, familiestridigheder, separations- eller skilsmissebegæringer, adoptionsforhold, opdragelsesmåde og ulykkestilfælde.

Behandling, herunder offentliggørelse, af personoplysninger om de rent private forhold, der ikke er omfattet af persondatadirektivet (artikel 8, stk. 1), men som er reguleret i persondatalovens § 8, kan ske, hvis de i dette kapitels pkt. 4.2.2.2 nævnte snævre betingelser i § 7 er opfyldt, jf. § 8, stk. 6.

Derudover indeholder bestemmelsen i § 8, stk. 2, en særlig videregivelsesregel vedrørende de pågældende personoplysninger. Foruden muligheden for, at den registrerede meddeler udtrykkeligt samtykke dertil, jf. § 8, stk. 2, nr. 1, vil særligt bestemmelsen i § 8, stk. 2, nr. 2, være af relevans ved vurderingen af, om forvaltningsmyndigheder kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder personoplysninger omfattet af § 8.

Videregivelse, herunder offentliggørelse, af personoplysninger omfattet af § 8 kan således efter § 8, stk. 2, nr. 2, ske, hvis det sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, som begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår. Sådanne hensyn kunne for eksempel efter en konkret vurdering være tilstrækkeligt væsentlige hensyn til forbrugerbeskyttelse, folkesundheden, miljøbeskyttelse eller lignende.

Om enkeltpersoners strafbare forhold bemærkes, at ikke oplysninger om enhver anmeldelse af et muligt strafbart forhold er omfattet af bestemmelsen i persondatalovens § 8. Det må antages at forudsætte, at oplysningen i en eller anden form er underbygget. Afgrænsningen må i øvrigt antages at skulle foretages på samme måde som efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6. Der henvises herom til dette kapitels pkt. 3.2.2.

Vedrørende behandlingen af oplysninger om enkeltpersoners strafbare forhold findes der i øvrigt en særlig bestemmelse i persondatadirektivets artikel 8, stk. 5, som har følgende ordlyd:

”Artikel 8

Behandlinger, der vedrører særlige kategorier af oplysninger.

...

5. Behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier. Et fuldstændigt register over straffedomme må dog kun føres under kontrol af en offentlig myndighed. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at behandling af oplysninger vedrørende administrative

sanktioner eller civile retssager ligeledes skal foretages under en offentlig myndigheds kontrol.
6. ...”

Det bemærkes, at Europa-Kommissionens oprindelige forslag til indførelse af et direktiv om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (Kom (90) 314) i artikel 17, stk. 3, indeholdt en bestemmelse om, at oplysninger om strafbare forhold alene måtte opbevares i offentlige registre. Kommissionen fremsatte siden et nyt forslag (Kom (92) 422), som var delvist revideret i lyset af et ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som i artikel 8, stk. 4, indeholdt en bestemmelse om, at oplysninger om strafbare forhold kun måtte opbevares af offentlige myndigheder og af personer, der er direkte berørt af de pågældende afgørelser eller disses repræsentanter, idet medlemsstaterne dog kunne fastsætte undtagelser på grundlag af en national lovbestemmelse, der nøje præciserer, hvilke passende garantier der er fastsat.

Ved formuleringen af den endelige bestemmelse i persondatadirektivet blev et ønske, som Europa-Parlamentet ved det nævnte ændringsforslag havde givet udtryk for i forhold til at indføre større smidighed med hensyn til behandlinger af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme, mv., imødekommet. Det er således i den endelige bestemmelse i persondatadirektivets artikel 8, stk. 5, fastsat, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 5, at et fuldstændigt register over straffedomme dog kun må føres under kontrol af en offentlig myndighed.

I overensstemmelse hermed fremgår det af persondatalovens § 8, stk. 7, at et fuldstændigt register over straffedomme kun må føres for en offentlig myndighed. Det Centrale Kriminalregister er omfattet af bestemmelsen. Derimod vil almindelige retsinformationssystemer ofte ikke være fuldstændige og dermed ikke omfattet af bestemmelsen.

Udtrykket ”tilstrækkelige garantier” i artikel 8, stk. 5 i forhold til privates behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger ses i øvrigt ikke at kunne afgrænses nærmere med udgangspunkt i persondatadirektivets tilblivelseshistorie. Det bemærkes i den forbindelse, at der kunne synes at være visse holdepunkter for den antagelse, at medlemsstaterne kan opfylde det pågældende krav i persondatadirektivets

artikel 8, stk. 5, ved i lovgivningen at forbyde (og sanktionere) privates misbrug af sådanne oplysninger. Heroverfor står imidlertid de hensyn, som må antages at ligge bag bestemmelsen i artikel 8, stk. 5, og at en offentlig myndigheds offentliggørelse af oplysninger af den omhandlede karakter vil føre til behandling af oplysninger hos private uden for myndighedens kontrol, herunder efter omstændighederne i en sammenhæng, hvor behandlingen ikke er underlagt persondataloven, jf. dette kapitels pkt. 4.2.6.1, således at der i denne situation bl.a. ikke gælder et krav om forudgående anmeldelse til Datatilsynet, jf. dette kapitels pkt. 4.3.1. Det må således antages, at formålet med denne del af bestemmelsen i artikel 8, stk. 5, er at begrænse risikoen for unødigt spredning af oplysninger om strafbare forhold. I givet fald må det antages, at kravene til de ”tilstrækkelige garantier” kan variere bl.a. afhængig af karakteren og grovheden af de strafbare forhold, som oplysningerne vedrører, og formålet med behandlingen af oplysningerne, herunder navnlig om der kan peges på tilstrækkeligt tungtvejende samfundsmæssige interesser i behandlingen. Heri vil således også ligge en vurdering af, om der er proportionalitet mellem formålet med behandlingen af oplysningerne om strafbare forhold og det indgreb i privatsfæren, som behandlingen af oplysningerne må antages at udgøre for de fysiske personer, som oplysningerne vedrører.

Det er i bemærkningerne til persondataloven anført, at § 8 bygger på den forudsætning, at reglerne giver henholdsvis offentlige myndigheder og private virksomheder mv. adgang til at behandle oplysninger om strafbare forhold i samme udstrækning som inden lovens vedtagelse. Denne forudsætning kunne tages som udtryk for, at lovgiver har lagt til grund, at i forhold til sådanne behandlinger gælder der allerede i dansk ret de ”tilstrækkelige, specifikke garantier”, som der kræves efter persondatadirektivets artikel 8, stk. 5.

Datatilsynet har ved nogle lejligheder udtalt sig om forslag til nye regler, der indeholdt en hjemmel til offentliggørelse af bl.a. oplysninger om privates overtrædelse af lovgivning, der kan sanktioneres med straf. I Datatilsynets Årsberetning 2005, side 42 ff., omtales for eksempel et forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, som indeholdt hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kunne fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af indberettede oplysninger, oplysninger om overtrædelser og andre resultater på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven, herunder at offentliggørelsen skulle ske elektronisk på internettet.

Datatilsynet henledte Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris opmærksomhed på, at offentliggørelse som følge af persondatalovens § 8, stk. 2, ikke kunne ske i det omfang, der

indgik oplysninger om personers strafbare forhold, medmindre en af betingelserne i § 8, stk. 2, nr. 1-4 er opfyldt, eller hvis betingelserne i § 7 er opfyldt. Det var Datatilsynets umiddelbare vurdering, at disse betingelser ikke var opfyldt i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger om navngivne personer, som har overtrådt lovgivningen.

Under henvisning til persondatalovens § 2, stk. 1, (jf. dette kapitels pkt. 4.1) henstillede Datatilsynet på denne baggrund, at det tydeliggjordes i lovforslagets bemærkninger, hvorvidt det var tilsigtet at fravige persondataloven. Såfremt dette var tilfældet, henstillede Datatilsynet desuden, at ministeriet foretog en vurdering af, hvorvidt den ønskede lovregel om offentliggørelse af oplysninger var forenelig med databeskyttelsesdirektivet, navnlig artikel 8, stk. 4-6.

I en supplerende udtalelse om samme sag anførte Datatilsynet, at en særskilt hjemmel til registrering og videregivelse af oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven, efter tilsynets opfattelse forudsætter en selvstændig vurdering af, hvilke vægtige samfundsmæssige hensyn der taler for en sådan ordning, og at det i sidste ende må bero på en politisk vurdering, om der i det konkrete tilfælde foreligger sådanne vægtige samfundsmæssige interesser. Tilsynet pegede imidlertid på, at offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold på internettet er den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og bemærkede, at erfaringsmæssigt er oplysninger på internettet meget vanskelige at berigtige eller slette effektivt på grund af søgemaskiner mv. Det bemærkedes, at for strafbare forhold er persondatalovens regler restriktive, og private modtagere af oplysningerne vil som udgangspunkt kun kunne behandle oplysninger af denne karakter med samtykke, ligesom der gælder krav om tilladelse fra Datatilsynet. Særligt om forholdet til modtagerne af oplysningerne henvises der til dette kapitels pkt. 4.2.6.

4.2.2.4. Det må antages, at hensynet til den fysiske person (herunder enkeltmandsejede virksomhed), som en oplysning omfattet af persondatalovens § 7 eller § 8 angår, i særlig høj grad har prioritet, hvor en oplysning af den pågældende karakter overvejes offentliggjort af en forvaltningsmyndighed. For eksempel skal modstående hensyn, der skal begrunde en sådan behandling af oplysningen efter en af undtagelserne i § 8, være ganske tungtvejende. Dette skyldes, at offentliggørelse af oplysningerne kan siges at være særligt indgribende i forhold til den registreredes integritet og de hensyn, der ligger bag beskyttelsen i de omhandlede bestemmelser.

Ordninger, hvorefter forvaltningsmyndigheder alene offentliggør oplysninger om juridiske

personer, uden at der samtidigt offentliggøres oplysninger, der kan henføres til enkeltpersoner, vil ikke være omfattet af persondatalovens bestemmelser. Derimod vil bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, om videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer mellem myndigheder være vejledende for, hvornår der kan ske offentliggørelse af sådanne oplysninger. Der henvises herom til dette kapitels pkt. 2.1 og pkt. 5.

4.2.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 6, stk. 2, at enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil vedkommendes skyld er bevist i overensstemmelse med loven.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis anses artikel 6, stk. 2, bl.a. for krænket, hvis en (offentlig) udtalelse fra en myndighedsperson vedrørende en person, som er anklaget for en lovovertrædelse, afspejler den opfattelse, at den pågældende er skyldig i lovovertrædelsen, før vedkommendes skyld er bevist i overensstemmelse med loven. Det er dog forudsætning for, at bestemmelsen finder anvendelse, at udtalelserne har en nær forbindelse til en verserende straffesag.

Domstolen ses ikke at have haft lejlighed til at tage stilling til sager om offentliggørelse af forvaltningsmyndigheders kontrolresultater, afgørelser mv., i relation til artikel 6, stk. 2, og vurderingen af, om bestemmelsen finder anvendelse i sådanne tilfælde, er derfor forbundet med en vis usikkerhed. Domstolens praksis vedrører navnlig offentlige udtalelser fremsat af dommere og anklagere, men Domstolen har omvendt ikke begrænset bestemmelsens anvendelsesområde hertil. Domstolen har således også anvendt bestemmelsen i forhold til offentlige udtalelser fra politiet og fra en minister, som var ansvarlig for politiet, og i *Butkevičius mod Litauen*, dom af 26. marts 2002, jf. nærmere nedenfor, fandt Domstolen, at der forelå en krænkelse på baggrund af udtalelser til pressen fra en parlamentsformand i forbindelse med parlamentets ophævelse af et medlems parlamentariske immunitet. Domstolen taler endvidere generelt om udtalelser fra ”public authorities”, ”public officials” mv. Disse forhold kan således tale i retning af, at også andre myndighedspersoner end dommere og anklagere, der beskæftiger sig med konkrete straffesager, vil være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 6, stk. 2.

Det følger imidlertid af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, ikke er til hinder for, at myndighederne orienterer offentligheden

om en igangværende efterforskning, men det skal ske med den diskretion og tilbageholdenhed, som uskyldsformodningen kræver. Der sondres i Domstolens praksis generelt mellem udtalelser, der indebærer en stillingtagen til skyldsspørgsmålet, og som vil være i strid med konventionens artikel 6, stk. 2, hvis udtalelserne om pågældendes skyld fremsættes, før skyldsspørgsmålet er afgjort af en domstol, og udtalelser, der alene udtrykker en mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse. Domstolen lægger i den forbindelse vægt på den sammenhæng, som udtalelsen fremsættes i, og endvidere understreges ofte væsentligheden af myndighedspersoners valg af ord, når de udtaler sig (offentligt), før en person er kendt skyldig i en lovovertrædelse.

Ovennævnte sag *Butkevičius mod Litauen* drejede sig om en rigsadvokats og en parlamentsformands udtalelser til pressen i en straffesag mod en politiker. Domstolen fandt, at rigsadvokatens udtalelser om, at han ”havde tilstrækkeligt med holdbare beviser for hans skyld”, og at ”forbrydelsen måtte karakteriseres som forsøg på bedrageri”, måtte forstås som tilkendegivelser om, at der var tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag til at underbygge en domfældelse ved domstolene og dermed til at anmode parlamentet om tilladelse til at indlede strafretlig forfølgning af det pågældende medlem. Domstolen fandt derfor ikke, at artikel 6, stk. 2, var krænket på grund af rigsadvokatens udtalelser. Derimod fandt Domstolen, at der forelå en krænkelse på baggrund af parlamentsformandens udtalelser om, at han ikke var i tvivl om, at klager havde modtaget bestikkelse, at klager havde taget imod penge i bytte for kriminelle tjenester, og at klager var korrupt.

Domstolen lægger således i sin praksis stor vægt på det konkrete ordvalg, som myndigheds personer anvender. Forvaltningsmyndigheder, der offentliggør kontrolresultater, afgørelser mv. vedrørende lovovertrædelser, der indebærer mulige strafbare forhold, i ikke-anonymiseret form, skal have de nævnte krav til formuleringer for øje, for at overholde artikel 6, stk. 2. Spørgsmålet kunne navnlig tænkes at være relevant, hvor en myndighed offentliggør oplysninger om, at den vurderer, at der er grundlag for et strafansvar i en konkret sag, og at myndigheden har truffet beslutning om at oversende sagen til politiet.

4.2.4. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Det er i præamblen til persondatadirektivet (betragtning 10) anført, at ”medlemsstaternes lovgivning om behandling af personoplysninger skal sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig den ret til privatlivets fred, der er fastslået i artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende

gende frihedsrettigheder [EMRK] og i fællesskabsrettens generelle principper; af denne grund må en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne ikke medføre en forringelse af den beskyttelse, disse yder, men skal tværtimod have til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau overalt i Fællesskabet.”

Artikel 8 i EMRK har følgende ordlyd:

”Artikel 8

Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.”

Bestemmelsen i artikel 8 beskytter bl.a. mod unødige statslige indgreb i de individuelle sfærer, der er omfattet af bestemmelsen. Det antages, at bestemmelsen bl.a. opstiller grænser for offentlige myndigheders registrering, opbevaring og udlevering af personoplysninger.

En særlig problemstilling i tilknytning til spørgsmålet om, hvilke regler der gælder for forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv., er således, hvilken betydning EMRK artikel 8 ’s beskyttelse af retten til respekt for sit privatliv mv. har for behandling af personoplysninger efter persondataloven. Der ses ikke at foreligge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som nærmere belyser denne problemstilling.

Der foreligger derimod i tilknytning til denne problemstilling en afgørelse fra EF-Domstolen i sagen *Österreichischer Rundfunk* (de forende sager C-465/00, C-138/01 og C139/01), der navnlig vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de fællesskabsretlige bestemmelser (persondatadirektivet) er til hinder for national lovgivning, hvorefter en statslig institution har pligt til at indsamle oplysninger om indkomstforhold for derefter at videregive oplysningerne med henblik på offentliggørelse af navne og indkomstforhold.

Sagen vedrørte konkret en østrigsk ordning, i henhold til hvilken offentlige institutioner, der var undergivet revision af en offentlig revisionsmyndighed, var forpligtet til at give denne myndighed oplysninger om de indkomster og pensioner over en bestemt størrelse, som de udbetalte til deres ansatte og tidligere ansatte, samt om modtagernes navne, med henblik på udarbejdelsen af en årsberetning, der bl.a. skulle stilles til rådighed for offentligheden.

Domstolen udtalte, at for så vidt bestemmelserne i persondatadirektivet omhandler behandling af personoplysninger, der kan krænke de grundlæggende frihedsrettigheder og navnlig privatlivets fred, skal disse bestemmelser fortolkes under hensyntagen til grundrettighederne, som ifølge fast retspraksis hører til de almindelige retsgrundsætninger, Domstolen skal beskytte. Grundrettighederne er indarbejdet i Traktaten om Den Europæiske Union, artikel 6, stk. 2, i henhold til hvilken EU respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved EMRK. Domstolen bemærkede endvidere, at det fremgår af persondatadirektivets artikel 1, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandlingen af personoplysninger.

Persondatadirektivets artikel 6, stk. 1, litra c, foreskriver, at personoplysninger, der behandles, skal være relevante og tilstrækkelige samt i overensstemmelse med et proportionalitetsprincip. Artikel 7, litra c og e, foreskriver, at en behandling af personoplysninger skal være nødvendig for overholdelse af en retlig forpligtelse eller af hensyn til myndighedsudøvelse. Artikel 13 omhandler undtagelser og begrænsninger, der er nødvendige af hensyn til statens sikkerhed, beskyttelsen af den registreredes interesser og andres rettigheder og frihedsrettigheder, væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller EU mv.

Domstolen anså det for nødvendigt af hensyn til anvendelsen af de nævnte bestemmelser i direktivet at undersøge, hvorvidt der er tale om et indgreb i privatlivets fred, og om dette indgreb i så fald var berettiget efter EMRK artikel 8, stk. 2.

Domstolen fandt, at videregivelsen af oplysningerne udgjorde et indgreb i de berørte personers ret til beskyttelse af deres privatliv, og anførte i den forbindelse, at det ved vurderingen af, om der foreligger et sådant indgreb, er uden betydning, om de videregivne oplysninger er følsomme oplysninger.

Domstolen fandt, at formålet med den østrigske ordning – at lægge pres på offentlige institutioner for at få dem til at holde lønningerne inden for rimelighedens grænser – var legitimt såvel i henhold til EMRK artikel 8, stk. 2, som i henhold til persondatadirektivets artikel 6, stk. 1, litra b (om at oplysninger kun må indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål) og anførte, at det var op til den forelæggende domstol at efterprøve, om offentliggørel-

sen var nødvendig og stod i rimeligt forhold til dette formål, og at undersøge, om et sådant formål ikke kunne opfyldes lige så effektivt ved mindre indgribende midler.

Domstolen udtalte endvidere, at hvis en bestemmelse om behandling af personoplysninger er uforenelig med EMRK artikel 8, kan bestemmelsen heller ikke opfylde proportionalitetskravet i persondatadirektivets artikel 6, stk. 1, litra c, og artikel 7, litra c og e. Heller ikke direktivets artikel 13 kan fortolkes således, at den kan begrunde et indgreb i retten til beskyttelse af privatlivets fred, der er i strid med EMRK artikel 8.

Det må antages, at en tilsvarende vurdering af en offentliggørelsesordnings legitimitet eller saglighed og en tilsvarende proportionalitetsvurdering af en forvaltningsmyndigheds videregivelse, herunder offentliggørelse, af en følsom personoplysning omfattet af persondatalovens § 8 (som ikke implementerer bestemmelser i direktivet, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2), vil skulle foretages for at sikre, at myndigheden overholder EMRK artikel 8.

4.2.5. Særligt om retsinformationssystemer

I persondatalovens § 9 er der fastsat nærmere regler om behandling af personoplysninger med henblik på førelse af et elektronisk retsinformationssystem af væsentlig samfundsmæssig interesse. Bestemmelsen tager navnlig sigte på systemer, der er tilgængelige på internettet.

Baggrunden for bestemmelsen er persondatadirektivets artikel 8, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, kan fastsætte undtagelser fra forbuddet mod at behandle de følsomme personoplysninger opregnet i artikel 8, stk. 1, som i dansk ret er implementeret ved persondatalovens § 7. En forudsætning herfor er efter direktivets artikel 8, stk. 4, at der gives ”tilstrækkelige garantier”.

På tilsvarende måde er det i persondatalovens § 9 fastsat, at der i retsinformationssystemer kan behandles personoplysninger omfattet af bestemmelsen i § 8, der som nævnt i dette kapitels pkt. 4.2.2. regulerer spørgsmål vedrørende personoplysninger, som anses for følsomme, uden at dette er et krav efter persondatadirektivet. Det er i alle tilfælde en betingelse, at behandlingen er nødvendig for førelsen af systemet.

Andre personoplysninger end de nævnte følsomme personoplysninger omfattet af persondatalovens § 7 og § 8 kan behandles i et offentligt tilgængeligt retsinformationssystem efter

persondatalovens § 6, stk. 1, hvor navnlig nr. 5 om udførelse af opgaver i samfundets interesse eller efter omstændighederne nr. 7 om varetagelsen af en berettiget interesse, der overstiger hensynet til den registrerede i praksis kan udgøre hjemmel herfor. Der henvises om disse bestemmelser til dette kapitels pkt. 4.2.2.1.

Retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning er navnlig systemer, som er til rådighed for en bredere kreds af abonnenter for at sikre en ensartet retsanvendelse. Et system kan være til rådighed for en bredere kreds af abonnenter, selvom adgangen ikke er gratis, hvis der gives adgang til systemet på almindelige markedsvilkår. Bestemmelsen i persondatalovens § 9 omfatter derimod ikke en myndigheds eller virksomheds interne retsinformationssystem, som ikke er til rådighed for en bredere kreds af abonnenter. De interne retsinformationssystemer er underlagt de almindelige behandlingsregler i persondataloven §§ 6-8, jf. dette kapitels pkt. 4.2.

Persondatalovens § 9 gælder for retsinformationssystemer, som i almindelighed har til formål at informere offentligheden om retspraksis eller administrativ praksis, og bestemmelsen i § 9 omfatter en myndigheds offentliggørelse af afgørelser på myndighedens hjemmeside eller i det statslige Retsinformation, samt en privat virksomheds offentliggørelse af for eksempel domme i et tidsskrift.

Behandlingen af personoplysninger efter persondatalovens § 9 skal være nødvendig for førelsen af systemerne, og der er således ikke efter bestemmelsen i § 9 adgang til at behandle oplysninger i et retsinformationssystem, hvis systemet kunne tjene sit formål lige så sikkert og effektivt uden medtagelse af personidentificerbare oplysninger. Det er i almindelighed ikke nødvendigt for førelsen af et retsinformationssystem, som har til formål offentligt at informere om retspraksis eller administrativ praksis at behandle oplysninger, som er direkte personhenførbare. Dette er dog ikke ensbetydende med, at personnavne, adresser mv., altid skal udelades af et offentligt tilgængeligt retsinformationssystem. Desuden vil der i praksis blive behandlet personoplysninger (oplysninger om identificerbare personer) i et retsinformationssystem, hvis systemet indeholder journalnumre vedrørende konkrete afgørelser, som sætter den indlæggende myndighed i stand til at identificere en bestemt person, eller hvis sagen på andet grundlag kan identificeres på baggrund af de offentliggjorte oplysninger.

Blandt andet for at opstille de i direktivets artikel 8, stk. 4, nævnte tilstrækkelige garantier, bestemmer persondatalovens § 9, stk. 2, at oplysninger, som indgår i et retsinformationssystem, ikke senere må behandles i andet øjemed end førelse af retsinformationssystemet.

Dette gælder også for oplysninger, som behandles i de nævnte øjemed i henhold til persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger. Forbuddet gælder både for den, som er dataansvarlig for retsinformationssystemet, og for den, der finder oplysningen i systemet. At der ikke senere må ske behandling af oplysninger, som er omfattet af persondatalovens § 9, stk. 1, i andet øjemed, medfører, at oplysningerne bl.a. ikke må anvendes til at træffe foranstaltninger eller afgørelser vedrørende registrerede personer. Derimod må oplysningerne for eksempel som retskildegrundlag anvendes til førelse af en retssag eller en administrativ sag, idet en sådan anvendelse ikke ligger uden for formålet med et retsinformationssystem. Bestemmelsen kan siges at skærpe princippet om formålsbestemthed i persondataloven § 5, stk. 2.

4.2.6. Særligt om forholdet til modtagerne af oplysningerne

4.2.6.1. Når en forvaltningsmyndighed offentliggør oplysninger på en hjemmeside på internettet, gøres oplysninger tilgængelige for en ubestemt kreds af modtagere. Dette er også tilfældet, hvor det offentliggjorte indeholder fortrolige personoplysninger omfattet af persondatalovens § 6 eller følsomme personoplysninger omfattet af § 7 eller § 8. Modtagerne af de pågældende oplysninger er dem, der elektronisk gør sig bekendt med oplysninger på hjemmesiden.

En række af disse modtagere vil ved deres behandling og brug af oplysningerne ikke være omfattet af persondataloven og derved ikke blive dataansvarlige i persondatalovens forstand i forhold til de indsamlede oplysninger. Dette vil bl.a. være tilfældet i en række tilfælde, hvor oplysningerne indsamles af pressen, og hvor persondataloven i medfør af § 2, stk. 6-10, ikke finder anvendelse. Denne personkreds vil derimod være underlagt de presseretlige regler, herunder bestemmelserne i medieansvarsloven. Heller ikke enkeltpersoner, som indsamler oplysningerne til rent private formål, vil ved deres behandling og brug af oplysningerne være omfattet af persondataloven jf. § 2, stk. 3. I forbindelse med forvaltningsmyndighedens offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder oplysninger om strafbare forhold vedrørende enkeltpersoner, skal det derfor nøje overvejes, hvorledes man opstiller de specifikke garantier, som direktivets artikel 8, stk. 5, forudsætter, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.3.

Også i forhold til de modtagere, der ved deres behandling og brug af oplysningerne vil være omfattet af persondataloven og derved blive dataansvarlige i forhold til de indsamlede oplysninger, giver offentliggørelse af oplysningerne på en hjemmeside på internettet anledning

til overvejelser. De pågældende modtagere kan kun behandle oplysningerne, såfremt dette kan ske i overensstemmelse med lovens regler. Det kan imidlertid i praksis forekomme, at modtagere, der som databehandlere er omfattet af persondataloven, ikke er opmærksomme på, at de oplysninger, der er indsamlet på internettet, skal viderebehandles i overensstemmelse med persondatalovens regler.

I den i dette kapitels pkt. 4.2.2.3 omtalte sag fra Datatilsynets Årsberetning 2005, side 42 ff., om et forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, pegede Datatilsynet således også på, at offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold på internettet er den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger. Datatilsynet bemærkede, at der ikke i forslaget var fastsat regler for, hvilken hjemmel modtagerne af oplysninger havde til at behandle oplysningerne. I den forbindelse understregede Datatilsynet, at persondatalovens regler finder anvendelse på modtagerens behandling af oplysninger, og det betyder, at modtageren (kun) kan behandle oplysningerne i det omfang, det er i overensstemmelse med lovens regler.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at det sidstnævnte forudsætter, at persondataloven finder anvendelse, hvilket for eksempel ikke er tilfældet, hvor oplysningerne indsamles af pressen, jf. § 2, stk. 6-10.

Datatilsynet bemærkede endvidere i en supplerende udtalelse, at hvis der ikke i et eventuelt lovforslag fastsættes regler for, hvilken hjemmel modtagerne af oplysninger har til at behandle oplysningerne, vil persondatalovens regler finder anvendelse på modtagerens behandling af oplysninger. Datatilsynet understregede, at dette spørgsmål selvsagt kun er aktuelt inden for persondatalovens anvendelsesområde, og anførte, at problemet består i, at enhver behandling hos modtagerne, det vil sige også indsamling, lagring/opbevaring og anden behandling, kun lovligt kan ske, hvis persondatalovens regler er opfyldt. Det bemærkedes, at for strafbare forhold er persondatalovens regler restriktive, og at private som udgangspunkt alene vil kunne behandle oplysninger af denne karakter med samtykke, ligesom der gælder krav om tilladelse fra Datatilsynet.

Hertil kommer, at det i praksis vil være umuligt efter persondatalovens § 37 over for den enkelte modtager at informere om, at ukorrekte oplysninger er blevet offentliggjort. Om denne bestemmelse henvises der til dette kapitels pkt. 4.4.2.3.

4.2.6.2. Persondataloven gælder ifølge lovens § 4 for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark, hvis aktiviteterne finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område, og for en dataansvarlig, som er etableret i et tredjeland, hvis behandlingen af oplysninger sker under benyttelse af hjælpemidler, der befinder sig i Danmark, medmindre hjælpemidlerne kun benyttes med henblik på forsendelse af oplysninger gennem Det Europæiske Fællesskabs område eller indsamling af oplysninger i Danmark sker med henblik på behandling i et tredjeland.

Det følger af persondatalovens § 27, stk. 1, at der kun må overføres oplysninger til et tredjeland, såfremt dette land sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Der gælder dog i medfør af § 27, stk. 3, en række undtagelser hertil. Bestemmelsen i § 27 har sin baggrund i persondatadirektivets artikel 25 og artikel 26.

I tilknytning hertil skal det fremhæves, at EF-Domstolen i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse i *Lindqvist-sagen* (sag C-101/01) gjorde opmærksom på, at oplysninger på internettet kan indhentes overalt. Domstolen konkluderede imidlertid, at der ikke foreligger en videregivelse til et tredjeland af personoplysninger i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 25, når en person, der befinder sig i en medlemsstat, lægger personoplysninger ud på en internetside, der er lagret hos en fysisk eller juridisk person, som er internetvært for det websted, hvor siden kan konsulteres, og som er etableret i den samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat, hvorved personoplysningerne bliver tilgængelige for alle, der kobler sig på internettet, herunder personer i et tredjeland. Det anføres således, at det ikke kan formodes, at fællesskabslovgiver har tilsigtet, at begrebet ”videregivelse til et tredjeland af personoplysninger” fremtidigt skulle omfatte en sådan situation, hvor der lægges oplysninger ud på en internetside, selv om disse således er blevet gjort tilgængelige for personer i tredjelande, der har de tekniske muligheder for at få adgang hertil.

4.3. Myndighedernes pligter før offentliggørelse

4.3.1. Anmeldelse, udtalelse eller tilladelse

4.3.1.1. Det er i persondatalovens § 43, stk. 1, bestemt, at behandling af personoplysninger, der foretages for den offentlige forvaltning, skal anmeldes til Datatilsynet, forinden behandlingen iværksættes. Anmeldelsen kan omfatte en enkelt behandling eller en række af behandlinger, hvis formål er identiske eller indbyrdes relaterede.

Det er i persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, desuden bestemt, at der skal indhentes en udtalelse – og altså ikke blot ske anmeldelse – bl.a. når behandlingen af oplysninger, som foretages af eller for den offentlige forvaltning, omfatter rent private forhold omfattet af lovens § 7 og § 8, eller når behandlingen udelukkende finder anvendelse med henblik på at føre et retsinformationssystem, jf. § 9.

Omvendt følger det af persondatalovens § 44, stk. 1, at behandlinger, som ikke omfatter oplysninger af fortrolig karakter, er undtaget fra anmeldelseskravet. Fortrolighedsbegrebet skal i den forbindelse forstås i overensstemmelse med tavshedspligtsbestemmelsen i straffelovens § 152 sammenholdt med forvaltningslovens § 27 og persondatalovens §§ 6-8. Bestemmelsen i § 44, stk. 1, indebærer således, at de almindeligt fortrolige oplysninger omfattet af persondatalovens § 6 først kan behandles, herunder offentliggøres, når der er sket anmeldelse, mens anmeldelse kan undlades, hvis det drejer sig om ikke-fortrolige oplysninger omfattet af persondatalovens § 6. Det bemærkes i den forbindelse, at der med hjemmel i persondatalovens § 44, stk. 2, og § 44, stk. 4, er udstedt bekendtgørelse nr. 529 af 15. juni 2000 om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse behandlinger, som foretages for den offentlige forvaltning.

4.3.1.2. På tilsvarende måde findes der i persondatalovens § 48 og § 49 bestemmelser om, at der som udgangspunkt gælder et krav om forudgående anmeldelse til Datatilsynet, forinden der iværksættes en behandling af oplysninger, som foretages for en privat dataansvarlig. Inden der af eller for private dataansvarlige behandles oplysninger omfattet af § 7 eller § 8, eller inden, der foretages behandling, som udelukkende finder sted med henblik på at føre retsinformationssystemer, jf. § 9, skal der desuden efter persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 1 og nr. 5, indhentes en tilladelse fra Datatilsynet. I den forbindelse kan Datatilsynet fastsætte nærmere vilkår for udførelsen af behandlingerne til beskyttelse af den registreredes privatliv, jf. § 50, stk. 5. Det bemærkes i den forbindelse, at der bl.a. med hjemmel i persondatalovens § 49, stk. 2 og 3, samt § 50, stk. 3, er udstedt bekendtgørelse nr. 534 af 15. juni 2000 om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse behandlinger, som foretages for en privat dataansvarlig.

4.3.1.3. Det følger af persondatalovens § 9, stk. 3, at Datatilsynet (for domstolenes vedkommende Domstolsstyrelsen) som tilsynsmyndighed både for offentlige og private retsinformationssystemer kan fastsætte vilkår for behandlinger af de personoplysninger, der er nævnt i § 9, stk. 1 (personoplysninger omfattet af persondatalovens § 7 og § 8), og behand-

linger af personoplysninger efter persondatalovens § 6, hvis disse behandlinger alene sker i tilknytning til førelsen af retsinformationssystemer.

Datatilsynet har i den forbindelse i 2001 fastsat en række standardvilkår, der omfatter såvel administrative som judicielle afgørelser. Standardvilkårene for administrative afgørelser er gengivet i Datatilsynets årsberetning fra 2001, side 43 ff. Datatilsynet tager udgangspunkt i disse standardvilkår ved fastsættelsen af vilkår. For administrative afgørelser gælder, at fortrolige oplysninger og oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold skal anonymiseres, jf. vilkår 1, idet afgørelserne dog kan forsynes med journalnummer, sagslistenummer mv., jf. vilkår 3. Fortrolige oplysninger omfatter i denne forbindelse ikke blot følsomme personoplysninger omfattet af persondatalovens § 7 og § 8, men også personoplysninger omfattet af den bestemmelse i forvaltningslovens § 28, stk. 3, der var gældende indtil udgangen af juni 2009 (almindeligt fortrolige personoplysninger, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.1).

For førelse af retsinformationssystemer med domme gælder der særlige vilkår. Tilladelse til førelse af den elektroniske udgave af Ugeskrift for Retsvæsen er meddelt med udgangspunkt i Datatilsynets standardvilkår for judicielle afgørelser gengivet i Datatilsynets årsberetning fra 2001, side 47 ff. Domstolsstyrelsen har udstedt cirkulæreskrivelse af 25. september 2003 om vilkår for offentliggørelse af domme på retternes hjemmeside. Vilkårene svarer i det væsentlige til Datatilsynets vilkår.

4.3.2. Oplysningspligt

4.3.2.1. Persondatalovens § 28 regulerer spørgsmålet om den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede i forbindelse med indsamling af oplysninger hos den registrerede selv, herunder i forbindelse med udførelse af kontrol eller til brug for en konkret afgørelse, som en myndighed skal træffe. Formålet med oplysningspligten er dels at sikre, at den registreredes beslutning om at afgive oplysninger om vedkommende selv træffes på et pålideligt faktisk grundlag med hensyn til en række nærmere beskrevne forhold, dels at skabe gennemsigtighed og overblik vedrørende personregistreringer.

Den dataansvarlige eller dennes repræsentant har ved indsamlingen – uanset om den sker på myndighedens eller den registreredes initiativ – pligt til af egen drift at give den registrerede meddelelse om en række i persondatalovens § 28, stk. 1, nærmere angivne forhold, medmindre den registrerede allerede er bekendt med de i bestemmelsen nævnte oplysninger, jf. persondatalovens § 28, stk. 2.

Der skal bl.a. efter persondatalovens § 28, stk. 1, nr. 2, gives den registrerede meddelelse om formålet med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt. Der skal i den forbindelse gives den registrerede tilstrækkelig information til, at den pågældende bliver klar over, hvad der er baggrunden for, at der indsamles oplysninger om den pågældende, idet det beror på en vurdering af de konkrete omstændigheder omkring behandlingen af oplysningerne, hvilke krav der i det enkelte tilfælde skal stilles til formålsangivelsen.

Der vil i tilfælde, der ikke er omfattet af persondatalovens § 28, stk. 2, skulle underrettes om, hvad de indsamlede oplysninger skal bruges til eller påtænkes brugt til på indsamlingstidspunktet. Hvis den efterfølgende behandling ikke er uforenelig med det eller de formål, som oprindeligt er oplyst til den registrerede i forbindelse med opfyldelsen af oplysningspligten, kan oplysningerne benyttes til andre, efterfølgende saglige formål, uden at der på ny skal oplyses om behandlingens formål.

Efter persondatalovens § 28, stk. 1, nr. 3, skal der desuden gives meddelelse om alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne indsamles, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser. Bestemmelsen indeholder i litra a-c en ikke-udtømmende angivelse af oplysninger, der efter denne bestemmelse skal gives den registrerede. Det angives i § 28, stk. 1, nr. 3, litra a, at det for eksempel kunne være kategorien af modtagere. Der antages ikke at skulle gives underretning, hver gang indsamlede oplysninger videregives til en ny modtager under den allerede oplyste kategori. En modtager defineres i persondatalovens § 3, nr. 7, som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, hvortil oplysningerne meddeles, uanset om der er tale om en tredjemand. Myndigheder, som vil kunne få meddelt oplysninger som led i en isoleret forespørgsel, betragtes ikke efter § 3, nr. 7, som modtagere.

Det må på denne baggrund antages, at persondatalovens § 28 i visse tilfælde indebærer en forpligtelse for en myndighed, der indhenter personoplysninger, som det forventes at offentliggøre, til ved indsamlingen at give den pågældende meddelelse herom.

4.3.2.2. Persondatalovens § 29 indebærer en pligt for den dataansvarlige myndighed eller dennes repræsentant, der ikke indsamler personoplysninger hos den registrerede selv, men hos tredjemand, til ved registrering, eller – hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse (herunder offentliggørelse) til tredjemand – senest når videregivelsen af op-

lysningerne finder sted, af egen drift at give den registrerede meddelelse om i al væsentlighed de samme forhold, som er nævnt i persondatalovens § 28. Det er en forudsætning for, at den dataansvarlige kan vente med at opfylde oplysningspligten til, når videregivelsen finder sted, at det på indsamlingstidspunktet er klart, at oplysningerne skal videregives til tredje-
mand, og videregivelsen skal ske indenfor en forholdsvis snæver periode.

Det bemærkes, at oplysningspligten efter § 29 ikke gælder, hvis registreringen eller videregivelsen er udtrykkeligt fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, jf. persondatalovens § 29, stk. 2, 2. led. Hjemlen skal være udtrykkelig, og det må således ikke give anledning til tvivl, hvorvidt det i lovgivningen eller i administrative forskrifter, der er bindende for borgeren, er fastsat, at den dataansvarlige skal foretage registrering eller videregivelse af de indsamlede oplysninger. Som udgangspunkt vil det kun være i de tilfælde, hvor der er tale om en egentlig indberetningspligt, at kravet om udtrykkelighed i § 29, stk. 2, 2. led, er opfyldt. Kravet vil derimod som udgangspunkt ikke være opfyldt, når bestemmelsen blot hjemler en oplysningspligt.

Det følger desuden af persondatalovens § 29, stk. 3, at oplysningspligten efter persondatalovens § 29, stk. 1, ikke gælder, hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig. Der gælder således et proportionalitetsprincip ved vurderingen af, om meddelelse skal gives. Der skal ske en afvejning af betydningen af en sådan underretning for den registrerede og den arbejdsindsats hos den dataansvarlige, der vil være forbundet med underretningen.

Er der tale om en enkeltsagsbehandling, vil der være en formodning for, at det ikke vil være uforholdsmæssigt vanskeligt at opfylde oplysningspligten. Hvis det er helt åbenbart, at de registrerede personer ingen nævneværdig interesse har i at modtage underretningen, vil undtagelsen kunne finde anvendelse.

4.3.2.3. I persondatalovens § 30 er fastsat en række undtagelser, der knytter sig til den dataansvarliges oplysningspligt i medfør af persondatalovens §§ 28 og 29. Bestemmelsen har kun betydning, hvis underretning af den registrerede ikke kan undlades i medfør af § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3. Oplysningspligten gælder i medfør af § 30 ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, eller afgørende hensyn til offentlige interesser.

En forvaltningsmyndigheds stillingtagen til, om der i en given situation er underrettningspligt, kan næppe anses for at have karakter af en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Derimod er den dataansvarlige myndigheds stillingtagen til en klage fra den registrerede over manglende underretning formentlig en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. dette kapitels pkt. 4.4.2.2.

4.3.2.4. Med hensyn til behandling af oplysninger i retsinformationssystemer, vil der kun i særdeles begrænset omfang påhvile de dataansvarlige en pligt til at oplyse registrerede personer om, at der behandles oplysninger om dem.

Retsinformationssystemer påvirker således ikke i almindelighed den registreredes faktiske situation. Normalt er det ikke umiddelbart muligt for andre end den dataansvarlige, og den, der har leveret oplysningerne til den dataansvarlige, at identificere de personer, som systemerne indeholder oplysninger om. Desuden indeholder retsinformationssystemer sædvanligvis store mængder af oplysninger, og det vil derfor være forbundet med en stor arbejdsindsats for den enkelte dataansvarlige at skulle give de registrerede personer underretning om, at der er indsamlet oplysninger om dem. Hertil kommer, at oplysninger i et retsinformationssystem ikke senere må behandles i andet øjemed, jf. persondatalovens § 9, stk. 2.

4.4. Den registreredes øvrige rettigheder mv.

4.4.1. Retten til indsigt

Efter persondatalovens § 31, stk. 1, skal den dataansvarlige give en person, der fremsætter begæring herom, meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende (egenaces). Behandles sådanne oplysninger, skal der på let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om, hvilke oplysninger der behandles, behandlingens formål, kategorierne af modtagere af oplysningerne og tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer. Denne ret til egenaces omfatter også de personoplysninger, der kan henføres til den pågældende, og som en myndighed har offentliggjort.

Persondatalovens § 32, stk. 1, jf. § 30, indeholder en adgang til at undtage oplysninger fra retten til egenaces, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, eller afgørende hensyn til offentlige interesser.

Efter persondatalovens § 32, stk. 2, er der herudover mulighed for fra retten til egenaces at undtage oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i en administrativ sagsbehandling i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens § 2, samt §§ 7-11 og 14.

4.4.2. Øvrige relevante bestemmelser

4.4.2.1. Persondatalovens § 41 indeholder en bestemmelse om behandlingssikkerhed som en garanti for de personer, om hvem dataansvarlige behandler oplysninger.

Det er således i § 41, stk. 1, fastsat, at personer, virksomheder mv., der udfører arbejde under den dataansvarlige eller databehandleren, og som får adgang til oplysninger, kun må behandle disse efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Det er desuden i § 41, stk. 3, fastsat, at den dataansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. I medfør af persondatalovens § 41, stk. 5, er der i bekendtgørelse af nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning, fastsat nærmere regler herom.

Datatilsynet har i en udtalelse af 28. august 2009 vedrørende et udkast fra Indenrigs- og Socialministeriet til forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven, som bl.a. indeholder en række ændringer til, hvordan kommuner og regioner i praksis gør deres oplysninger tilgængelige for borgerne, og som i højere grad giver kommuner og regioner mulighed for at anvende internettet ved offentliggørelse, påpeget, at når offentliggørelse af oplysninger sker via internettet, har det større skadevirkning, såfremt der ved en fejl skulle ske offentliggørelse af oplysninger, der er undtaget offentliggørelse som følge af tavshedspligt eller anden lovgivning, herunder persondataloven. Datatilsynet understreger herefter vigtigheden af, at de dataansvarlige inden offentliggørelsen nøje gennemgår de enkelte dokumenter med henblik på at sikre, at der ikke offentliggøres flere oplysninger, end hvad der er lovligt. Ligeledes anføres det, at det er tilsynets opfattelse, at der navnlig i situationer, hvor der er en potentiel risiko for offentliggørelse af fortrolige eller følsomme personoplysninger, skal udvises særlig påpasselighed, både for så vidt angår tilrettelæggelsen

af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedens systemer. Tilsynet understreger derfor vigtigheden af, at medarbejderne modtager grundig instruktion, og bemærker, at dette skal ses i lyset af persondatalovens krav om god databehandlingsskik, kravet i § 41, stk. 1, om instruktion af medarbejderne samt det forhold, at uberettiget offentliggørelse af personoplysninger kan have betydelige negative konsekvenser for de personer, der berøres heraf, og at det ofte vil være forbundet med store vanskeligheder at få oplysningerne fjernet fra eksempelvis søgemaskiner. Datatilsynet bemærker herefter, at det efter tilsynets opfattelse vil være hensigtsmæssigt, at myndighederne indretter sig således, at det kun er en mindre gruppe medarbejdere med den fornødne faglige indsigt, der har adgang til at lægge personoplysninger ud på myndighedens hjemmeside. Tilsynet pegede desuden på, at den dataansvarlige skal sikre sig, at myndighedens systemer, organisation og arbejdsgange indrettes således, at kravene i persondatalovens § 41, stk. 3, efterleves. Endelig henlede tilsynet opmærksomheden på persondatalovens § 5 (jf. dette kapitels pkt. 4.2.1) og persondatalovens § 37 (jf. dette kapitels pkt. 4.4.2.3).

4.4.2.2. Den registrerede kan endvidere til enhver tid over for den dataansvarlige gøre indsigelse mod, at oplysninger om vedkommende gøres til genstand for behandling, jf. persondatalovens § 35, stk. 1. Der henvises herom til Datatilsynets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder. Den dataansvarlige er forpligtet til at tage stilling til, om indsigelsen er berettiget, og myndighedens beslutning om, hvorvidt en indsigelse skal imødekommes eller afvises, er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Myndigheden skal derfor overholde forvaltningslovens regler om begrundelse, klagevejledning mv.

En indsigelse vil være berettiget, hvis behandlingen ikke er lovlig. En indsigelse kan desuden efter omstændighederne anses for berettiget, hvis den registrerede anfører tungtvejende grunde for, at behandlingen – selvom den ikke er ulovlig – på grund af den registreredes særlige, individuelle situation ikke bør finde sted. En indsigelse kan derimod ikke tages til følge, bl.a. hvor behandlingen af oplysninger om den registrerede er foreskrevet i lovgivningen. Er en indsigelse berettiget, påhviler det den dataansvarlige at ophøre med behandlingen af egen drift. Dette vil ved offentliggjorte oplysninger i hvert fald som udgangspunkt indebære en pligt for myndigheden til ikke længere selv at gøre oplysningerne offentligt tilgængelige på en hjemmeside på internettet og må også antages at indebære en pligt for myndigheden til at udfolde rimelige bestræbelser på i øvrigt at søge dem slettet.

Det bemærkes i den forbindelse, at Datatilsynet i en afgørelse af 16. december 2008 vedrørende behandling af oplysninger om bl.a. enkeltpersoners sygdomsforhold i en kommune

bemærkede, at det er Datatilsynets opfattelse, at en sikring af, at personoplysninger ikke uberegtiget offentliggøres på en hjemmeside, er omfattet af den dataansvarliges forpligtelse efter lovens § 41, stk. 3, til at træffe de fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det blev desuden anført, at det er Datatilsynets opfattelse, at der navnlig i situationer, hvor der er en potentiel risiko for offentliggørelse af fortrolige og/eller følsomme personoplysninger, skal udvises særlig påpasselighed, både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedens systemer. Det blev desuden anført, at når en myndighed ved en fejl er kommet til at offentliggøre fortrolige og følsomme personoplysninger på internettet, bør den efter Datatilsynets opfattelse tage hånd om fejlen, straks den bliver opmærksom herpå. Det blev i den forbindelse anført, at det er tilsynets forventning, at de pågældende oplysninger fjernes fra myndighedens hjemmeside samme dag eller senest dagen efter. Det blev endvidere bemærket, at det efter tilsynets opfattelse er et led i god databehandlingsskik efter § 5, stk. 1, (jf. dette kapitels pkt. 4.2.1), når en myndighed ved en fejl er kommet til at lægge oplysninger på internettet, der ikke må offentliggøres, at myndigheden gør, hvad den kan, for at begrænse skaden. Det er anført, at hvis de berørte personer ikke allerede ved, at deres oplysninger har været offentliggjort ved en fejl, bør de underrettes. Det er endvidere anført, at den dataansvarlige efter tilsynets opfattelse skal undersøge, om oplysningerne findes i Googles eller andre søgemaskiners kopier af myndighedens sider (cachen) og i givet fald sørge for, at oplysningerne fjernes derfra.

4.4.2.3. Den registrerede har desuden i medfør af persondatalovens § 37, stk. 1, krav på, at den dataansvarlige berigtiger, sletter eller blokerer oplysninger, som viser sig at være urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lovgivningen, hvis den registrerede fremsætter begæring herom. Det samme gælder, hvis myndigheden selv bliver opmærksom herpå. I praksis vil persondatalovens § 37, stk. 1, (og § 5, jf. dette kapitels pkt. 4.2.1) ofte ikke føre til, at oplysninger, som indgår i en sag hos en offentlig myndighed, og som viser sig at være urigtige, skal slettes. Det gælder, uanset om oplysningerne har været urigtige siden indsamlingen, eller de først er blevet det senere, fordi forholdene har ændret sig. Dette skyldes, at det ofte vil være nødvendigt for myndigheden at kunne dokumentere det faktuelle grundlag, som en afgørelse eller en anden beslutning i sin tid blev truffet på. Navnlig bør forvaltningsmyndigheder udvise tilbageholdenhed med helt at slette oplysninger, som på et tidspunkt har udgjort en del af det faktuelle grundlag, som en afgørelse er truffet på. Ofte bør der i sådanne situationer i stedet tilføjes sagen f.eks. et notat, der klart og tydeligt angiver de rette forhold. På samme måde vil persondatalovens § 5 og princippet om god forvaltningsskik under visse omstændigheder desuden kunne føre til, at en myndighed, som har offentliggjort forkerte oplysninger i strid med persondataloven, på det sted hvor

offentliggørelsen har fundet sted, skal følge op med offentliggørelse af de korrekte oplysninger.

Hvor der sker berigtigelse, sletning eller blokering i henhold til § 37, stk. 1, skal den dataansvarlige desuden efter persondatalovens § 37, stk. 2, underrette den tredjemand, hvortil oplysningerne er videregivet, herom, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom. Dette gælder dog ikke, hvis underretningen viser sig umulig eller er uforholdsmæssigt vanskelig. Betydningen af en sådan underretning for den registrerede skal i den forbindelse afvejes over for den arbejdsindsats hos den dataansvarlige, der vil være forbundet med at give underretningen. Underretning til alle modtagere af oplysningen vil i almindelighed ikke være mulig, hvor oplysningen er offentliggjort for eksempel på internettet.

4.5. Overtrædelse af persondataloven

4.5.1. Erstatning

Det fremgår af persondatalovens § 69, at den dataansvarlige skal erstatte skade, der er forvoldt ved en behandling, herunder en offentliggørelse, af en personoplysning i strid med bestemmelserne i persondataloven, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af personoplysninger. Persondatalovens § 69 fastsætter alene ansvarsgrundlaget (culpa med omvendt bevisbyrde). Herudover gælder dansk rets almindelige erstatningsbetingelser, herunder kravet om årsagssammenhæng, adækvans mv.

Det følger af det anførte, at det er den dataansvarlige, som skal bevise, at der ikke er handlet culpøst i forbindelse med overtrædelsen af persondataloven, hvorimod det er den registrerede (skadelidte) – for eksempel en erhvervsdrivende, om hvem der er offentliggjort en afgørelse om overtrædelse af en lov vedrørende udførelse af hvervet inden for den pågældendes branche – der har bevisbyrden for, at der er lidt et tab, at der er årsagssammenhæng mellem den ansvarspådragende adfærd og tabet, samt at det økonomiske tab er en påregnelig følge af den ansvarspådragende fejl.

Det antages imidlertid med udgangspunkt i retspraksis, at persondatalovens § 69 alene indeholder hjemmel til erstatning, når der er lidt et økonomisk tab. Er dette ikke tilfældet, kan krav på erstatning alene støttes på erstatningsansvarslovens § 26, som er dansk rets almindelige bestemmelse om godtgørelse for tort i anledning af retsstridig krænkelse af en andens

frihed, fred, ære eller person. Bestemmelsen vil – hvis de almindelige erstatningsretlige betingelser herfor i øvrigt er opfyldt – kunne bringes i anvendelse, hvis der ved offentliggørelse af en personoplysning er sket en krænkelse af en andens fred, ære eller person (for eksempel i forbindelse med en overtrædelse af en bestemmelse i straffelovens kapitel 27 om freds- og æreskrænkelser) og den forurettede søger om godtgørelse for tort herfor.

4.5.2. *Straf mv.*

Persondatalovens § 70, stk. 1, indeholder hjemmel til straf for overtrædelse af persondatalovens centrale bestemmelser i forbindelse med en behandling, *som udføres for private*.

Det følger af persondatalovens § 70, stk. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder bl.a. den, der i forbindelse med en *behandling, som udføres for offentlige myndigheder*, tilsidesætter vilkår som nævnt i § 7, stk. 7 (vilkår fastsat i forbindelse med tilladelse til behandling af følsomme oplysninger, der sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser), og vilkår som nævnt i § 9, stk. 3 (vilkår fastsat i forbindelse med behandling af følsomme oplysninger om rent private forhold eller almindeligt fortrolige oplysninger, der alene sker med henblik på at føre retsinformationssystemer).

Handlinger, der tillige indebærer en overtrædelse af bestemmelser, der kan medføre højere straf, kan henføres under sådanne bestemmelser. Dette gælder for eksempel straffelovens § 264 d (om bl.a. forsætlig, uberettiget videregivelse af oplysninger om en anden persons private forhold), og bestemmelser i straffeloven om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv., herunder bl.a. §§ 152-152 f. Der henvises om de sidstnævnte bestemmelser til dette kapitels pkt. 2.

Herudover vil der kunne skrides disciplinærretligt ind over for offentligt ansattes tilsidesættelse af persondatalovgivningen.

5. Nærmere om fortrolige oplysninger vedrørende juridiske personer

Spørgsmålet om adgangen for en forvaltningsmyndighed til at offentliggøre oplysninger om juridiske personer, som ikke er omfattet af persondataloven, jf. dette kapitels pkt. 4.1, skal vurderes efter straffelovens §§ 152-152 e, jf. forvaltningslovens § 27, som alene indebærer begrænsninger for så vidt angår fortrolige oplysninger, jf. dette kapitels pkt. 2. En detaljeret

regulering af bl.a. forvaltningsmyndigheders adgang til at behandle oplysninger om juridiske personer – som persondatalovens regler vedrørende oplysninger om fysiske personer – findes ikke i lovgivningen.

Det er bl.a. i den juridiske litteratur anført, at det bærende argument for at udelukke juridiske personer fra persondatabeskyttelsen er, at disse ikke omfattes af de privatlivs- og personlighedshensyn, der er centrale i persondataretten. Når der i lovgivningen findes regler, som har til formål at beskytte oplysninger om juridiske personer, kan disse således ikke begrundes i hensynet til beskyttelsen af sådanne ideelle interesser, men må tage sit udgangspunkt i et hensyn til at ville beskytte de økonomiske interesser for den juridiske person, der kan lide skade ved, at oplysninger om den pågældende juridiske person anvendes uretmæssigt.

Det i dette kapitels pkt. 3.2.2 anførte om fortroligheden af oplysninger om strafbare forhold, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, antages alene at gælde, når oplysningen vedrører en fysisk person eller en enkeltmandsejet virksomhed. Derimod må det antages, at en oplysning om, at en virksomhed, der drives i selskabsform, eventuelt har begået en strafbar overtrædelse af særlovgivningen, normalt ikke anses for fortrolig, og at der derfor f.eks. som udgangspunkt intet til hinder for, at en myndighed videregiver oplysninger af den nævnte karakter om virksomheder, der drives i selskabsform, når man vil gøre selskabsansvaret gældende. Det gælder dog ikke, hvis oplysningerne er fortrolige af andre grunde, for eksempel fordi de afspejler væsentlige oplysninger om forhold, der er beskyttet efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, jf. dette kapitels pkt. 2.2.

Det skal desuden bemærkes, at bestemmelsen i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 6, stk. 2, ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis ikke alene omfatter privatpersoner og enkeltmandsvirksomheder, men også omfatter juridiske personer, jf. f.eks. sagen *Västberga Taxi Aktiebolag og Vulic mod Sverige*, (dom af 23. juli 2002). Også EF-Domstolen har lagt til grund, at bestemmelsen finder anvendelse i forhold til juridiske personer, jf. sagen *Montecatini SpA* (sag C-235/92 P). Det anførte i dette kapitels pkt. 4.2.3 om sondringen mellem udtalelser fra myndighedspersoner, der indebærer en stillingtagen til skyldsspørgsmålet, og som vil være i strid med konventionens artikel 6, stk. 2, hvis udtalelserne om pågældendes skyld fremsættes, før skyldsspørgsmålet er afgjort af en domstol, og udtalelser, der alene udtrykker en mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, gør sig således antageligvis også gældende i forhold til juridiske personer.

Den nævnte bestemmelse i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, vedrører hensynet til den økonomiske interesse i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold. Oplysninger om juridiske personer er som udgangspunkt omfattet af bestemmelsen, hvis der efter et konkret skøn er en nærliggende risiko for, at der påføres den pågældende juridiske person et økonomisk tab. For eksempel vil oplysninger om almindeligt gængse forretningsmetoder eller en almindeligt kendt produktionsform i almindelighed ikke være omfattet af bestemmelsen. Ligeledes kan det ikke anses for en oplysning om en forretningshemmelighed beskyttet efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, at en privat virksomhed udøver sin virksomhed i strid med lovgivningen, for eksempel at en virksomheds fødevarerproduktion foregår under sundhedsmæssigt uforvarlige forhold.

Oplysninger af rent objektiv karakter eller allerede offentligt tilgængelige oplysninger samt oplysninger, der er af en sådan karakter, at de ville skulle udleveres efter reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven, vil – som tilfældet er med sådanne oplysninger om fysiske personer – heller ikke være fortrolige, når de vedrører juridiske personer, og offentliggørelse af sådanne oplysninger vil derfor som altovervejende hovedregel ikke være i strid med tavshedspligten i forvaltningslovens § 27.

I forbindelse med overvejelserne om forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., der indeholder oplysninger om identificerbare juridiske personer, som ikke kan udleveres i forbindelse med anmodninger om aktindsigt, skal særligt nævnes offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Praxis vedrørende denne bestemmelse vil således have betydning for, hvilke oplysninger om juridiske personer der enten kan eller ikke uden særlig hjemmel kan offentliggøres. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 12: Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om

1) ...

2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at begæringen ikke imødekommes.

Stk. 2 ...”

Oplysninger om juridiske personer er som udgangspunkt omfattet af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, hvis der efter et konkret skøn er en nærliggende risiko for, at der påføres den pågældende virksomhed skade, navnlig et økonomisk tab, af betydning. I tvivlstilfælde antages det, at der bør indhentes en udtalelse fra den, som oplysningen vedrører. Det er

imidlertid den forvaltningsmyndighed, som træffer afgørelse om, hvorvidt oplysningen er af fortrolig karakter.

Der er i den forbindelse grund til at fremhæve, at Folketingets Ombudsmand i en udtalelse gengivet i beretningen for 2005, side 309 ff., har udtalt, at det følger af det almindelige forvaltningsretlige saglighedsprincip, at en myndighed – uanset at reglerne om tavshedspligt ikke i sig selv var til hinder for offentliggørelsen – ikke uden hjemmel i lovgivningen eller (anden) saglig grund må offentliggøre oplysninger om en virksomhed, som må anses for belastende for virksomheden. Ombudsmanden henviste i den forbindelse til principperne i persondatalovens § 5 (jf. dette kapitels pkt. 4.2.1) og til, at det må antages, at en myndighed i disse situationer også er undergivet visse begrænsninger som følge af princippet om god forvaltningsskik (jf. dette kapitels pkt. 2.2). Ombudsmanden fandt dog i den konkrete sag, at der ikke var grundlag for kritik af Forbrugerombudsmanden for på sin hjemmeside at have offentliggjort en sag, hvori Forbrugerombudsmanden havde meldt et luftfartsselskab – med en angivelse af selskabets navn – til politiet, idet Forbrugerombudsmanden har hjemmel til i et vist omfang at offentliggøre sager, og idet offentliggørelsen var sket efter en konkret vurdering med inddragelse af relevante hensyn.

Det må således antages, at der også, hvor en oplysning om en juridisk person i medfør af forvaltningslovens § 27 ikke anses for fortrolig, stilles krav om, at en forvaltningsmyndighed, som agter at offentliggøre den pågældende oplysning, overholder princippet om god forvaltningsskik, og det må kræves, at offentliggørelsen skal være sagligt begrundet og proportionalt med formålet med offentliggørelsen.

En forvaltningsmyndighed, som uretmæssigt offentliggør oplysninger om en juridisk person, vil kunne ifalde erstatningsansvar efter de almindelige erstatningsretlige regler herom, jf. Sø- og Handelsrettens dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, side 1603 ff. Det er i den forbindelse den juridiske person, som skal godtgøre, at myndigheden i forbindelse med offentliggørelsen har handlet uagtsomt. Ved oplysninger om fysiske personer gælder som nævnt i dette kapitels pkt. 4.5.1 bestemmelsen i persondatalovens § 69 om culpa med omvendt bevisbyrde.

6. Sammenfatning om kravet til hjemlen for offentliggørelse mv.

Der er ikke ved lov generelt fastsat betingelser for forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af oplysninger, som ikke er omfattet af persondataloven, og som ikke er fortrolige.

Det må antages, at offentliggørelse af oplysninger, som der ikke kan meddeles aktindsigt i efter offentlighedsloven, og som ville være underlagt tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, kun kan offentliggøres af en myndighed, såfremt myndigheden har en klar hjemmel hertil i lovgivningen. Dette kan bl.a. udledes af udtalelsen gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 1994, side 334 ff., som er nævnt i dette kapitels pkt. 3.2.2. Det må antages, at dette både gælder ved oplysninger om fysiske personer og ved oplysninger om juridiske personer.

Omvendt vil oplysninger, herunder personoplysninger, som er omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedsloven, af egen drift kunne offentliggøres af myndigheden, jf. herved den udtalelse, der er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 1996, side 51 ff., og som er omtalt i dette kapitels pkt. 2.2. En forvaltningsmyndighed vil dog også i denne sammenhæng skulle agere inden for rammerne af god forvaltningsskik og de almindelige forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet samt ved oplysninger om fysiske personer inden for rammerne af persondataloven.

På samme måde fremgår det – for så vidt angår belastende oplysninger om juridiske personer – af den udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, som er gengivet i årsberetningen for 2005, side 309 ff., og som er omtalt i dette kapitels pkt. 5, at det følger af det almindelige forvaltningsretlige saglighedsprincip, at en myndighed – uanset at reglerne om tavshedspligt ikke i sig selv er til hinder for offentliggørelsen – ikke uden hjemmel i lovgivningen eller (anden) saglig grund må offentliggøre oplysninger om en virksomhed, som må anses for belastende for virksomheden.

Som nævnt i dette kapitels pkt. 4.2.2.2 må det antages, at der kun yderst sjældent vil være hjemmel til, at en myndighed af egen drift uden særskilt hjemmel i en særlov, kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv., som indeholder personoplysninger omfattet af § 7. Personoplysninger omfattet af § 8 kan i et vist videre omfang offentliggøres. Det vil efter persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 2, være muligt, hvis det konkret sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, som begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.3. Desuden vil ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige oplysninger i en række tilfælde efter en konkret vurdering kunne offentliggøres med hjemmel i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, 5, 6 eller 7, jf. dette kapitels pkt. 4.2.2.1.

Hvis det er hensigten, at den registrerede i forbindelse med offentliggørelsen af oplysninger omfattet af persondataloven skal have en dårligere beskyttelse end efter denne lov, bør dette fremgå udtrykkeligt i en særlov eller i bemærkningerne dertil.

For så vidt angår oprettelsen af retsinformationssystemer udgør persondatalovens § 9 – inden for de rammer, der er opstillet i persondataloven – særskilt hjemmel til offentliggørelse af oplysninger i sådanne systemer under forudsætning af, at der som altovervejende hovedregel af offentlige myndigheder indhentes en udtalelse fra Datatilsynet eller af private dataansvarlige indhentes en tilladelse fra Datatilsynet, jf. dette kapitels pkt. 4.3.1. Persondatalovens § 6 indeholder hjemmel til behandling af andre personoplysninger, herunder almindeligt fortrolige personoplysninger, i retsinformationssystemer.

7. Litteratur

Om de omtalte bestemmelser i straffeloven, forvaltningsloven og offentlighedsloven henvises der nærmere til Vagn Greve m.fl., Kommenteret straffelov, Speciel del, 9. omarbejdede udgave (2008), side 131 ff., John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave (2001), side 481 ff., side 508 ff. og side 519 ff., Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), side 197 ff., side 399 ff., side 422 ff. og side 462 ff., Jens Garde m.fl., Forvaltningsret Sagsbehandling, 6. udgave (2007), side 287 ff., 292 f. og side 315 ff., Steen Rønsholdt, Forvaltningsret Retssikkerhed Proces Sagsbehandling, 2. udgave (2006), side 301 ff., side 327 ff., og side 341 ff., John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), side 73 ff., side 89 ff., side 214 ff. og side 240 f., Hans Gammeltoft-Hansen, Om offentlighedsbegrebet i straffeloven, offentlighedsloven og forvaltningsloven, Festskrift til Claus Haagen Jensen (2007), side 13 ff., Sten Bønsing, Brancheregler og brancheproses, 1. udgave (2001), side 334 ff., Henrik Udsen, De informationsretlige grundsætninger. Studier i informationsretten, 1. udgave (2009), side 416 ff. samt Betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven.

Om de omtalte bestemmelser i persondataloven henvises der generelt til kommentarerne til de enkelte bestemmelser hos Henrik Waaben og Kristian Korfits Nielsen, Lov om behandling af personoplysninger, 2. udg. (2008), side 95 ff. Desuden henvises der til Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), side 440 f., side 470 ff. og side 529 ff., side 529 ff., Jens Garde m.fl., Forvaltningsret Sagsbehandling, 6. udgave (2007), side 18 ff., 174 ff., 190 ff. og 242 ff., Steen Rønsholdt, Forvaltningsret. Retssikkerhed Proces Sagsbehandling, 2. udg. (2006), side 477 ff., Peter Blume, Den Digitale Gabestok, Ugeskrift for

Retsvæsen 2006B side 251 ff. samt Sören Öman, Implementing Data Protection in Law, Scandinavian Studies in Law, Volume 47, IT Law (2004), side 394.

Kapitel 3. Ordninger med offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.

1. Indledning

Udvalget anmodede den 19. marts 2009 alle ministerier om at oplyse, om der på deres område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen. I givet fald anmodede udvalget ministerierne om en nærmere redegørelse for de enkelte ordninger. En kopi af udvalgets brev af 19. marts 2009 til ministerierne er optrykt som bilag til betænkningen.

I dette kapitel er der kort redegjort for de væsentligste ordninger med offentliggørelse, som ministerierne har omtalt i deres høringssvar til udvalget. Redegørelsen er foretaget alene på baggrund af beskrivelsen af ordningerne i ministeriernes høringssvar. Det bemærkes i den forbindelse, at Statsministeriet, Finansministeriet, Undervisningsministeriet og Kirkeministeriet har oplyst, at der ikke på deres områder findes ordninger med offentliggørelse af oplysninger omfattet af udvalgets høring af 19. marts 2009.

Dette kapitels pkt. 2 indeholder nogle generelle bemærkninger om de ordninger med offentliggørelse i ikke-anonymiseret form af kontrolresultater, afgørelser mv. om overtrædelse af lovgivning, som ministerierne har omtalt i deres høringssvar. I pkt. 3 foretages der en mere detaljeret beskrivelse af de pågældende ordninger på baggrund af ministeriernes høringssvar. Kendetegnende for de ordninger, der omtales, er, at offentliggørelsen har til formål eller som konsekvens, at fysiske eller juridiske enkeltpersoner offentligt (herunder på internettet) bliver udstillet for deres konkrete overtrædelser af lovgivningen på det pågældende område.

Det bemærkes, at en række ministerier desuden har omtalt offentliggørelsesordninger, som alene tjener det formål, at den ansvarlige myndighed vil udbrede kendskabet til sin praksis på et område, og hvor det er oplyst, at afgørelserne anonymiseres inden offentliggørelsen. Som eksempler herpå kan nævnes følgende: Økonomi- og Erhvervsministeriet har oplyst, at for eksempel Finanstilsynet offentliggør principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form, og at Forbrugerklagenævnet siden 2003 har offentliggjort afgørelser af principiel eller i øvrigt generel interesse i anonymiseret form. Justitsministeriets har anført, at der ikke er fastsat regler, hvorefter domme og kendelser afsagt af domstolene skal offentliggøres,

men at afgørelser truffet af domstolene kan offentliggøres i det omfang, det er i overensstemmelse med persondatalovens § 9. Offentliggørelse heraf sker i dag bl.a. i Ugeskrift for Retsvæsen samt en række faglige tidsskrifter. Flere retskredse offentliggør desuden domsresuméer på hjemmesiden www.domstol.dk. Skatteministeriets har anført, at tavshedspligtreglen efter § 17 i skatteforvaltningsloven er bærende på området, men at der dog i bekendtgørelser er fastsat regler om offentliggørelse af afgørelser mv. i anonymiseret form for en række administrative nævn og klageorganer på ministeriets område.

Det bemærkes for fuldstændighedens skyld, at der endvidere i nogle høringssvar fra ministerierne er omtalt eksempler på, at ministerier har systematiserede ordninger med spredning af afgørelser mv. internt i organisationen eller mellem myndigheder under ministeriets ressort – fx på intranet eller særlige netværk – uden at der sker offentliggørelse af oplysningerne. Desuden forekommer der ordninger, hvor virksomheder på baggrund af en aftale med en myndighed om at indgå i en bestemt ordning accepterer, at myndighedens kontrol dermed offentliggøres.

Høringssvarene fra ministerierne er ligeledes optrykt som bilag til betænkningen. For en uddybende beskrivelse af de enkelte ordninger og regler, der omtales, henvises der til svarene fra de enkelte ministerier.

2. Generelle bemærkninger om offentliggørelse af ikke-anonymiserede oplysninger

Det fremgår af dette kapitels pkt. 3, at de eksisterende ordninger med offentliggørelse af afgørelser, kontrolresultater mv. i ikke-anonymiseret form er begrundet i en række forskellige hensyn, som i den sammenhæng, hvor de indgår, må antages at være vurderet som mere tungtvejende end de hensyn mv., der vil kunne tale for at være tilbageholdende med at offentliggøre oplysningerne. Vægten af sådanne hensyn over for hinanden må i almindelighed antages at afhænge af, dels hvor følsomme de oplysninger, der påtænkes offentliggjort, er, dels hvor væsentlige de hensyn, der søges varetaget med offentliggørelsen, generelt vurderes at være.

Et af de gennemgående hensyn, som det under en lang række af de eksisterende offentliggørelsesordninger oplyses, at man har til hensigt at varetage, er hensynet til borgernes beskyttelse i bred forstand. I den forbindelse er en betydelig del af ordningerne begrundet i egentlig forbrugerbeskyttelse eller bredere i forbrugervejledning i en række forskellige sammenhænge, ligesom ordninger kan være begrundet i et ønske om at give forbrugere mulighed for

at vurdere, om der er grundlag for at søge om erstatning. Foruden generelle ordninger på det forbrugerretlige område findes der en række særlige ordninger, både med sigte på forbrugeres valg af udbyder (f.eks. revisorer, byggesagkyndige, ejendomsmæglere, advokat, IT- og televirksomheder, fødevarerirksomheder mv.) og forbrugeres valg af produkt (f.eks. energibesparende produkter eller byggevarer). I tilknytning hertil findes der yderligere en række ordninger, som oplyses at være indført til varetagelse hensynet til borgernes sundhed og sikkerhed. Det gælder f.eks. ordningerne vedrørende sundhedspersoner, producenter af lægemidler, aktører på el- og gasområdet, producenter af legetøj eller fyrværkeri mv.

De fleste kontrolordninger kan desuden siges at have til formål at motivere virksomheder mv. til at yde en særlig indsats på et område, hvor dette er fundet hensigtsmæssigt, for derved enten at opnå en god bedømmelse eller undgå en dårlig bedømmelse. Visse ordninger er i særlig høj grad båret af dette hensyn. Et eksempel herpå er Arbejdstilsynets smiley-ordning vedrørende arbejdsmiljø, som dog tillige har til formål at skabe et bedre arbejdsmiljø for alle medarbejdere.

Navnlig på Økonomi- og Erhvervsministeriets område er en række ordninger desuden begrundet i hensynet til markedsaktørerne eller til et ønske om at sikre lige konkurrence. Desuden ses der eksempler på ordninger, der angives at være begrundet i hensynet til at sikre tilliden til og gennemsigtigheden i den offentlige kontrol på et givent område (f.eks. med en branche) eller hensynet til simpelthen at skabe (yderligere) et incitament til overholdelse af lovgivningen på det pågældende område. Dette gælder f.eks. med hensyn til den ordning, der gælder vedrørende revisorer. Økologikontrollen på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område er ligeledes bl.a. begrundet i et ønske om at sikre tilliden til økologien ved at give offentligheden, herunder virksomheder og landmænd, mulighed for at følge kontrollen med området.

På Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område skal desuden fremhæves reglerne om offentliggørelse af gødningsregnskaber, som angives dels at være begrundet i, at oplysninger om landbrugets gødskning og eventuelle overgødskning derved kan indgå i den lokale miljødebat og miljøplanlægning, dels at være begrundet i et ønske om at skabe åbenhed om landbrugserhvervets indsats for at styre gødningsforbruget (nedbringe anvendelsen af gødning) til fordel for miljøet og at styrke erhvervets miljøprofil. Denne ordning synes således ikke at støtte på konkrete beskyttelsesbehov, men derimod navnlig at være begrundet med henvisning til mere overordnede samfundsmæssige behov.

Det forekommer desuden, at ordninger med offentliggørelse af afgørelser navnlig bundet i et ønske om at udstille aktører, som ikke overholder lovgivningen på det konkrete område. Som eksempel herpå kan nævnes Klima- og Energiministeriets ordning efter lov om CO²-kvoter med at offentliggøre afgørelser om driftslederes betaling af afgift for manglende re-turnering af CO²-kvoter eller kreditter.

Det fremgår, at der på en række områder sker offentliggørelse i ikke-anonymiseret form af overtrædelser af lovgivningen, der udgør strafbare forhold, eventuelt i form af oplysninger om bøvedtagelser. Desuden er det oplyst, at der bl.a. er hjemmel til, at Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd offentliggør beslutninger om efter rådernes vurdering af sagen at oversende den til politiet til videre efterforskning og eventuel strafferetlig forfølgning. Under disse ordninger sker der dog alene offentliggørelse vedrørende juridiske personer. Tilsvarende er det oplyst, at også Forbrugerombudsmanden i praksis orienterer offentligheden om oversendelse af sager til politiet.

Om forholdet til persondatadirektivets artikel 8, stk. 5, bemærkes, at det synes at være kendetegnende for en række af høringsvarene, at udgangspunktet i den forbindelse er den opfattelse, at hvis behandling af oplysninger om lovovertrædelser foretages centralt hos eller under kontrol af et ministerium, en styrelse eller lignende, er kravene i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, uden videre opfyldt, uanset at oplysninger også vedrører fysiske personer.

Det skal endvidere bemærkes, at der kan konstateres eksempler på, at der sker offentliggørelse af afgørelser i ikke-anonymiseret form, uanset at det reelle formål med offentliggørelsen angives at være et ønske om at orientere om en myndigheds praksis på et givent område. Som eksempel herpå kan nævnes Konkurrencestyrelsens praksis med at offentliggøre relevante udtalelser om konkrete sager på det udbudsretlige område eller Energitilsynets offentliggørelse af sine afgørelser vedrørende elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og varmforsyningsloven.

Endvidere findes der eksempler på, at der sker offentliggørelse af afgørelser, som også indeholder klagerens navn. Det er f.eks. oplyst, at dette er tilfældet med Revisornævnets, Radio- og tv-nævnets og Ophavsrets nævnets kendelser.

Reglerne for, om en offentliggørelse skal afvente behandlingen af sagen hos en eventuel højere administrativ myndighed eller hos domstolene, synes at variere fra ordning til ord-

ning, uden at der tegner sig et klart billede af, hvornår den ene og den anden løsning er valgt. Det må antages, at vurderingen bag de ordninger, hvor offentliggørelse sker uden at vente på, at der foreligger en endelig afgørelse, er, at behovet for at orientere offentligheden om en given lovovertrædelse vejer tungere end de hensyn til retssikkerhedsmæssige betragtninger, som taler for at vente med at offentliggøre afgørelser om overtrædelser af lovgivning, indtil de er endelige. Det anførte må navnlig antages at gøre sig gældende, hvor det forhold, som afgørelsen mv. vedrører, kan udgøre en fare for borgerne. Imidlertid forekommer dette på en lang række forskellige områder, f.eks. vedrørende advokaters frakendelse af bestalling eller pålæg af bøder på over 25.000 kr., ved afgørelser fra Pressenævnet, på fødevareområdet, på IT- og teleområdet, ved afgørelser om CO²-kvoter og ved afgørelser om produkters indhold af farlige kemikalier mv.

Det synes desuden at kunne konstateres, at der i hovedparten af de ordningerne, som ministerierne har omtalt, sker forudgående orientering af parten eller parterne, inden der sker offentliggørelse i ikke-anonymiseret form af afgørelser om den eller de pågældende vedrørende overtrædelse af lovgivningen. Dette gælder dog ikke undtagelsesfrit, jf. f.eks. det oplyste om afgørelser fra Pressenævnet.

Det bemærkes endvidere, at langt hovedparten af de eksisterende ordninger med forvaltningsmyndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., hvorved der offentliggøres oplysninger om enkeltpersoners overtrædelse af lovgivningen, har hjemmel i lovgivningen. Der forekommer imidlertid ordninger, hvorefter myndigheder offentliggør afgørelser mv., som indeholder sådanne oplysninger, uden at der er særskilt hjemmel hertil i lovgivningen. Det gælder for eksempel med hensyn til offentliggørelsen af Konkurrenceankenævnets, Ophavsrets nævnets og Lægemiddelstyrelsens afgørelser.

Det bemærkes desuden, at der ikke under alle de lovfæstede ordninger med offentliggørelse på internettet er fastsat regler for, at oplysningerne efter en nærmere angivet periode skal fjernes fra den hjemmeside, hvor de er offentliggjorte, ligesom der – i det tilfælde hvor der er fastsat regler herom – er stor variation i længden af sådanne frister.

Det bemærkes endeligt, at det kun synes at være et forholdsvis begrænset antal af ordningerne, der følger af regler, som tager sit udspring i EU-regulering, der stiller krav om eller giver mulighed for offentliggørelse af oplysningerne i ikke-anonymiseret form.

3. Ordninger med offentliggørelse i ikke-anonymiseret form

3.1. Økonomi- og Erhvervsministeriet

Økonomi- og Erhvervsministeriet har nævnt, at der på ministeriets område findes regler om en lang række forskellige ordninger med offentliggørelse af afgørelser mv., der kan henføres til enkeltpersoner, og som også indebærer offentliggørelse af oplysninger om lovovertrædelser mv.

Der findes f.eks. regler om offentliggørelse af dækningsberettigede byggeskader, hvorefter bl.a. navne og eventuelt cvr.-nr. på dem, der har udført eller medvirket til udførelsen af en dækningsberettiget skade, vil blive offentliggjort. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen, som sker på internettet, er at give kommende bygherrer oplysninger om, hvilke entreprenører, rådgivere og materialeleverandører der har udført arbejder, hvor der efterfølgende er konstateret en dækningsberettiget skade. Dette vil have en præventiv effekt, så oplysningerne på sigt kan medvirke til generelt at højne kvaliteten i byggeriet. Det er oplyst, at en byggeskade kan være udtryk for en lovovertrædelse, men ikke altid vil være det. Der er endnu ikke sket offentliggørelse under denne ordning.

Der er desuden peget på, at der findes regler om offentliggørelse med navns nævnelse af producenter eller enhver, der har bragt en vare i omsætning, og som påbydes at tilbagetrække eller tilbagekalde varen eller sørge for, at byggevaren eller installationen fjernes fra en bygning eller et anlægsarbejde, hvor varen allerede er anvendt. Offentliggørelse, der sker på Erhvervs- og Byggestyrelsen hjemmeside, via pressen eller i trykte medier, kan ske med oplysning om art og omfang af sanktioner, samt med oplysning om navn på den person eller det firma, mod hvem sanktionen er rettet. Styrelsen kan i den forbindelse også oplyse om størrelsen af idømte bøder. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen er at styrke oplysningen af forbrugere og andre aftagere af byggevarer. Behovet for oplysning skal ses i lyset af, at det kan have alvorlige sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser, hvis der bliver anvendt byggevarer, der ikke opfylder de gældende standarder eller krav i byggelovgivningen. Det vurderes, at offentliggørelsen i sig selv vil have en præventiv effekt i forhold til virksomhedernes overholdelse af reglerne. Offentliggørelse på styrelsens hjemmeside er begrænset til en periode på to år for oplysninger, der ikke er af rent statistisk karakter. Der er endnu ikke offentliggjort afgørelser under denne ordning.

Ministeriet har desuden anført, at Erhvervs- og Byggestyrelsen bl.a. foretager kontrol af de beskikkede bygningssagkyndige og tildeler disciplinære sanktioner som følge af fejl i tilstandsrapporter. I den forbindelse er der regler om, at styrelsen offentliggør navne på og firmatilknytningsforhold for bygningssagkyndige, der er tildelt en advarsel eller har fået inddraget beskikkelsen som følge af alvorlige eller gentagne fejl i tilstandsrapporterne. Offentliggørelsen sker på styrelsens hjemmeside, hvor datoen for meddelelsen af advarslen eller inddragelsen tillige anføres. Om formålet med offentliggørelsen er det anført, at det er at styrke forbrugeroplysningen, og at forbedre rapporternes kvalitet og sikre lige konkurrencevilkår blandt de bygningssagkyndige. Oplysningerne slettes efter 3 år.

Det fremgår desuden, at Disciplinærnævnet for ejendomsmæglere kan tildele advarsler og pålægge bøder til henholdsvis den enkelte ejendomsmægler og til ejendomsmæglervirksomheden samt i særlige tilfælde begrænse den pågældende ejendomsmæglers adgang til at udøve ejendomsformidling eller frakende ejendomsmægleren retten til at udøve erhvervet. Det er ved lov bestemt, at nævnet skal offentliggøre sine afgørelser. Dette sker i Retsinformation, på nævnets hjemmeside eller begge steder. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen er at styrke forbrugeroplysningen, at sikre lige konkurrencevilkår, og at give forbrugere og virksomheder en reel mulighed for i forbindelse med valg af ejendomsmægler at undlade at benytte ejendomsmæglere, der har handlet i strid med reglerne om god ejendomsmægleretik.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har desuden oplyst, at det i revisorloven (med udgangspunkt i EU's 8. direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber) er fastsat, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan bestemme, at resultatet af en undersøgelse af, om en revisor eller revisionsvirksomhed har overtrådt revisorlovgivningen, skal offentliggøres. Ligeledes skal Revisornævnets kendelser offentliggøres. Offentliggørelsen sker på styrelsens henholdsvis nævnets hjemmeside. Kendelserne fra Revisornævnet indeholder navn på klager og den revisor eller revisionsvirksomhed, der er blevet klaget over, oplysninger om sagens omstændigheder, parternes bemærkninger, Revisornævnets begrundelse og afgørelse samt sanktion. Det er oplyst, at offentliggørelse af nævnets afgørelser skal medvirke til at skabe gennemsigtighed i det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder. Oplysningerne vedrørende styrelsens undersøgelser af, om en revisor eller revisionsvirksomhed har overtrådt revisorlovgivningen, kan omfatte navnet på den pågældende revisor eller revisionsvirksomhed, og oplysninger om, hvilke bestemmelser i revisorlovgivningen, der er overtrådt samt styrelsens reaktion, som kan være påtale, påbud eller indbringelse for Revisornævnet. Det er oplyst, at offentliggørelse af resultatet af en undersøgelse kan have

stor præventiv værdi over for revisorerne og revisionsvirksomhederne, ligesom offentliggørelsen har stor betydning for tilliden til det offentlige tilsynssystem, og dermed for tilliden til revisorerhvervet. Det er desuden oplyst, at offentliggørelse imidlertid også kan komme på tale med henblik på at varetage revisionsvirksomhedens interesse, f.eks. hvis der i offentligheden verserer ”rygter” om revisionsvirksomheden, men hvor resultatet af undersøgelsen viser, at der ikke er hold i sådanne rygter. Hvis der i resultatet af undersøgelsen henvises til en specifik kunde, eller resultatet i øvrigt indeholder oplysninger af fortrolig karakter, vil sådanne oplysninger dog ikke indgå i det offentliggjorte resultat af undersøgelsen. Der er ikke fastsat tidsmæssige begrænsninger for offentliggjorte resultater. Der er ikke for tiden offentliggjort oplysninger efter bestemmelsen.

Ministeriet har desuden oplyst, at alle finansielle virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, fremgår af tilsynets hjemmeside, og at inddragelse af en tilladelse til at drive finansiell virksomhed ligeledes offentliggøres med virksomhedens navn. Tilsynet offentliggør endvidere nogle afgrænsede oplysninger på sin hjemmeside, hvor oplysningen kan være af væsentlig betydning for eventuelle kunder. Der kan f.eks. være tale om virksomheder, der ikke har de nødvendige tilladelser til at henvende sig til offentligheden som finansiell virksomhed. I de fleste tilfælde er der tale om forsøg på bedrageri. Finanstilsynet advarer derfor mod at indgå aftaler om finansielle ydelser med virksomheder, der ikke har de lovpligtige tilladelser fra tilsynet eller eventuelt fra en udenlandsk tilsynsmyndighed.

Det er oplyst, at det fremgår af lov om finansiell virksomhed, at Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Tilsvarende fremgår det af værdipapirhandelsloven, at Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet, og at Fondsrådet kontrollerer, at reglerne om årsrapporter og delårsrapporter er overholdt. Det er i lovgivningen på områderne bestemt, at afgørelser truffet af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet som udgangspunkt offentliggøres, herunder påtaler og påbud med nævnelse af virksomhedens navn samt processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen er at indføre en større åbenhed om Fondsrådet, Det Finansielle Virksomhedsråd og Finanstilsynets arbejde, så offentligheden i højere grad får indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt. Ministeriet har anført, at der alene kan ske offentliggørelse af navnet på juridiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning

om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, vil blive offentliggjort i anonymiseret form. Offentliggørelsen sker på Finanstilsynets hjemmeside, idet regnskabssager dog offentliggøres på Fondsrådets hjemmeside. Offentliggørelse kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod. Rådene træffer afgørelse herom. Alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelse. Det samme er tilfældet med fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder. Ministeriet har oplyst, at EU-direktiverne på det finansielle område indeholder krav om, at tilsynsmyndighederne skal være underlagt tavshedspligt, men at direktiverne imidlertid ikke specificerer, hvad denne tavshedspligt skal omfatte. Derudover indeholder direktiverne også udtrykkeligt mulighed for, at en tilsynsmyndighed meddeler offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der er pålagt en virksomhed eller enkeltperson for en overtrædelse, medmindre det vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter. Ministeriet har på denne baggrund anført, at de pågældende ordninger ligger inden for de rammer, der er udstukket i de finansielle EU-direktiver vedrørende tavshedspligt for tilsynsmyndigheden.

Ministeriet har desuden oplyst, at værdipapirhandelsloven i bestemmelser, der gennemfører bestemmelser i to EU-direktiver om henholdsvis markedsmisbrug og gennemsigtighed, giver Finanstilsynet adgang til at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person i forbindelse med påtale i en række sager om lovovertrædelser. Dette tilsigter at sikre et gennemsigtigt og velfungerende værdipapirmarked. Tilsynet kan offentliggøre påtaler i sager om overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af intern viden og offentliggørelse af årsrapporter mv., reglerne om besiddelse af egne aktier, reglerne om ledende medarbejderes transaktioner, reglerne om meddelelse af større besiddelse af aktier, reglerne om udsteders oplysningsforpligtelser og ligebehandling af og kommunikation med aktionærer mv., forbuddene mod insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation, reglerne om underretning om mistænkelige transaktioner samt påtaler vedrørende overtrædelse af yderligere en række lignende bestemmelser. Offentliggørelse kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person. Finanstilsynet kan offentliggøre påtaler til såvel juridiske som fysiske personer, men det er oplyst, at tilsynet har en praksis, hvorefter påtaler givet til fysiske personer som udgangspunkt ikke offentliggøres. For så vidt angår juridiske personer offentliggør tilsynet som udgangspunkt påtaler til udstedere i sager, hvor det er i investorenes og offentlighedens interesse at få information om lovovertrædelser. Det er oplyst, at en påtale anvendes som en advarsel i forbindelse

med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består, og at ministeriet således ikke anser påtale for en forvaltningsretlig afgørelse. Det er oplyst, at Finanstilsynet har offentliggjort et meget begrænset antal påtaler, da bestemmelsen i praksis først er anvendt inden for det seneste år.

Ministeriet har desuden oplyst, at reglerne om skærpet tavshedspligt den 1. juli 2008 blev lempet, så der efter de almindelige regler i offentlighedsloven kan gives aktindsigt i Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af de forbrugerbeskyttende regler. Efter reglerne skal Finanstilsynet desuden bl.a. aktivt informere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse, eller har betydning for reglernes forståelse. Der skal forud for hver offentliggørelse foretages en konkret vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt, samt hvorvidt der er behov for at nævne den finansielle virksomheds navn. Det er oplyst, at der er særlig grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos den finansielle virksomhed, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning. Det er oplyst, at tilsvarende bestemmelser om offentlighed omkring regler om god skik mv. med de nødvendige tilpasninger er fastsat i værdipapirhandelsloven, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om investeringsforeninger og specialforeninger, samt andre kollektive investeringsordninger mv. og lov om forsikringsformidling. Det er oplyst, at de offentliggjorte oplysninger kan vedrøre såvel juridiske som fysiske personer (forsikringsformidlere og investeringsrådgivere), at offentlighedslovens regler om aktindsigt finder anvendelse, og at der foretages en konkret afvejning af hensynene i det enkelte tilfælde inden offentliggørelse.

Det fremgår desuden af ministeriets høringssvar, at der efter lov om forbrugerklager kan fastsættes regler om offentliggørelse af information og statistik om forskellige forhold inden for forbrugerklageområdet, såvel om Forbrugerklagenævnet som om de private klage- eller ankenævn, som økonomi- og erhvervsministeren har godkendt efter lov om forbrugerklager. Forbrugerklagenævnet behandler klager fra forbrugere over erhvervsdrivende vedrørende varer, arbejds- og tjenesteydelser. Der er alene tale om civilretlige tvister. Nærmere regler om offentliggørelse er i forhold til Forbrugerklagenævnet fastsat på bekendtgørelsesniveau og i forhold til de godkendte, private klage- eller ankenævn fastsat i en vejledning fra Forbrugerstyrelsen. På denne baggrund offentliggøres der således på Forbrugerstyrelsens hjemmeside en liste over virksomheder, som ikke har efterlevet Forbrugerklagenævnets afgørelser med en kort beskrivelse af afgørelsen (Firmatjek). Det er oplyst, at formålet med

offentliggørelsen er at give forbrugerne og de erhvervsdrivende en bedre mulighed for at få et generelt overblik over udviklingen på klageområdet, samt at øge efterlevelsen af klagenævnsafgørelser. Det bemærkes i den forbindelse, at Forbrugerklagenævnets afgørelser hidtil ikke har haft bindende virkning. Som følge af en lovændring vil nævnets afgørelser imidlertid fremover få bindende virkning, hvis den erhvervsdrivende ikke inden en vis frist meddeler nævnet, at den erhvervsdrivende ikke ønsker at efterleve afgørelsen. Oplysninger vedrørende erhvervsdrivende, der ikke efterlever nævnets afgørelser, vil dog forsat kunne findes på Firmatjek. Den erhvervsdrivendes navn slettes straks fra Firmatjek, hvis den erhvervsdrivende har efterlevet afgørelsen, og ingen oplysninger ligger mere end et år på listen.

Ministeriet har endvidere peget på, at Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at private erhvervsvirksomheder eller offentlige virksomheder, der kan ligestilles hermed, ikke overtræder markedsføringslovens bestemmelser om god markedsføringsskik mv., tilsyn med at der ikke sker overtrædelse af betalingsmiddeloven mv., tilsyn i medfør af lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser samt tilsyn med overholdelsen af tobaksreklameloven og lov om juridisk rådgivning. Forbrugerombudsmanden kan bl.a. anlægge retssag om forbud eller påbud mod visse handlinger, og selv nedlægge foreløbigt forbud samt udstede påbud ved klare overtrædelser af markedsføringsloven. Det er oplyst, at Forbrugerombudsmanden typisk ikke træffer afgørelser i forvaltningslovens forstand, men følger egen fastsat instruks om at overholde alle forvaltningslovens regler, herunder uskrevne regler om overholdelse af god forvaltningsskik. Det er oplyst, at det i en bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed er fastsat, at Forbrugerombudsmanden er forpligtet til at orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Forbrugerombudsmanden, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af markedsføringslovens bestemmelser. Forbrugerombudsmanden udsender på denne baggrund i vidt omfang pressemeddelelser, nyhedsbreve mv. i sager, der efter en konkret vurdering skønnes at have en samfundsmæssig interesse. Efterfølgende bliver pressemeddelelserne lagt på Forbrugerombudsmandens hjemmeside. Der kan både være tale om sager, der afsluttes foreløbigt (f.eks. i forbindelse med indgivelse af politianmeldelse) eller sager, der afsluttes endeligt (f.eks. i forbindelse med udstedelse af vejledninger og retningslinjer, indgåelse af tilsagn og forligsaftale mv., afgivelse af en indskærpelse, vedtagelse af bødeforelæg eller afsigelse af dom). Efter fast praksis offentliggøres som alt overvejende hovedregel navnene på de erhvervsdrivende, idet der dog tages højde for Folketingets Ombudsmands udtalelse optrykt i Folketingets Ombudsmands beretning for 2005, side 309 ff. Det er oplyst, at baggrunden herfor bl.a. er, at der efter Forbrugerombudsmandens opfattelse ofte består en al-

men samfundsmæssig interesse i at få oplysninger om, hvilke virksomheder der overtræder reglerne om markedsføring, ligesom generalpræventive hensyn også taler for denne åbenhed. Det er desuden oplyst, at det hertil kommer, at reglerne i offentlighedsloven vedrørende aktindsigt normalt vil føre til det resultat, at journalister m.fl. vil kunne få aktindsigt i sagen – og herunder navnet på den erhvervsdrivende. Den erhvervsdrivendes navn anonymiseres imidlertid, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende. For så vidt angår omtale af straffesager, der er afgjort med bødeforelæg eller dom, bemærkes det, at Forbrugerombudsmanden overholder de i retsplejelovens fastsatte regler for offentliggørelse af domme, jf. retsplejelovens § 1017d. De erhvervsdrivendes navne anonymiseres således i selve dommen, men i pressemeddelelserne nævnes de domfældte virksomheder imidlertid normalt med navns nævnelse. Oplysningerne slettes ikke fra hjemmesiden.

Ministeriet har desuden oplyst, at der på Konkurrencestyrelsens hjemmeside sker offentliggørelse for afgørelser truffet af Konkurrencestyrelsen og Konkurrencerådet. Konkurrencerådet påser bl.a. overholdelsen af konkurrenceloven og de forskrifter, der er udstedt i medfør af loven. Konkurrencestyrelsen er sekretariat for Konkurrencerådet i sager efter konkurrenceloven og varetager på rådets vegne den daglige administration af loven. Grundlaget for offentliggørelse af disse afgørelser findes i konkurrenceloven og kan føres tilbage til 1998. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelserne er at sikre offentligheden fuld information om de sager, der er præcedensskabende, og i øvrigt er af interesse for offentligheden, ligesom det vil tydeliggøre den samfundsmæssige afvejning af de skadelige virkninger for konkurrencen over for andre samfundsmæssige hensyn end konkurrencen og dermed skabe grundlag for en offentlig debat. Det, der offentliggøres, er Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser om, hvorvidt en eller flere virksomheders adfærd udgør en overtrædelse af konkurrenceloven. Det er oplyst, at hovedparten af de afgørelser, som træffes, er rettet mod juridiske personer, men at afgørelser også kan være rettet mod personligt drevne virksomheder. Konkurrencerådet træffer afgørelse i alle principielle sager efter konkurrenceloven, og siden 2002 har der været pligt til at offentliggøre alle afgørelser. Konkurrencestyrelsens afgørelser truffet på vegne af Konkurrencerådet skal som hovedregel offentliggøres, men det vil dog kunne undlades, hvis styrelsens afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. I alle tilfælde må oplysninger om tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Afgørelserne slettes ikke.

Det er desuden oplyst, at en række af Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser kan indbringes for Konkurrenceankenævnet, hvis kendelser kan indbringes for domstolene. Ministeriet har oplyst, at der ikke er nogen særskilt lovhjemmel til offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser og civilretlige domme, hvori konkurrencemyndighederne er part, men at disse offentliggøres efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 4 og en analogi af regler i konkurrenceloven, der giver hjemmel til offentliggørelse af de styrelses- og rådsafgørelser, der danner grundlag for Konkurrenceankenævnets kendelser samt dommene. Det er oplyst, at formålet med at offentliggøre disse afgørelser og domme er at give virksomheder og forbrugere et fuldstændigt billede af behandlingen af en konkurrencelovsovertrædelse og at sikre offentligheden fuld information om de sager, der er af interesse. Kendelserne eller dommene angår spørgsmålet om, hvorvidt en eller flere virksomheders adfærd udgør en overtrædelse af konkurrenceloven. Hovedparten af de kendelser og domme, som afsiges, er rettet mod juridiske personer, men de kan også være rettet mod personligt drevne virksomheder. Oplysninger om tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder offentliggøres ikke, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Derudover er det ved en ændring af konkurrenceloven i 2005 blevet præciseret, at domme og vedtagelser om bøder for overtrædelse af konkurrenceloven skal offentliggøres. Det er oplyst, at formålet hermed er at sikre virksomheder og forbrugere indsigt i, at en virksomhed har overtrådt konkurrenceloven og er idømt en bøde for denne overtrædelse, hvilket vil gøre det lettere for virksomheder og forbrugere at tage stilling til, hvorvidt de ønsker at rejse et erstatningskrav over for den pågældende virksomhed. Det fremgår, at navnene på de involverede virksomheder vil være indeholdt i offentliggørelsen. Det er oplyst, at i de tilfælde, hvor der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, er udgangspunktet, at der sker offentliggørelse af det navn, hvorunder virksomheden er drevet, idet det afgørende er, at det er det navn, som virksomheden er kendt under i offentligheden. Idømmes en fysisk person, f.eks. en direktør i virksomheden, tillige en bøde, vil denne dom eller bødevedtagelse inden offentliggørelsen blive anonymiseret. Ministeriet har anført, at bestemmelsen fraviger persondatalovens §§ 8-9 samt de standardvilkår, som Datatilsynet har fastsat. Hensynet til, at forbrugere og virksomheder får en reel mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav, vægter efter Konkurrencestyrelsens opfattelse højere end hensynet til beskyttelse af persondata, da formålet med offentliggørelsen ellers ville forspildes.

Det fremgår desuden af ministeriets høringssvar, at Konkurrencestyrelsen bistår virksomheder med en uformel behandling af klager over EU-udbud, men at styrelsen ikke har kompe-

tence til at træffe afgørelser i konkrete udbudssager. Styrelsen afgiver alene vejledende udtalelser om forståelsen af udbudsreglerne i relation til de konkrete omstændigheder forelagt i klagen. Formålet med denne praksis er, at der på et tidligt stadium i udbudet (inden kontraktunderskrivelsen) kan rettes op på eventuelle fejl begået under udbudsproceduren således, at risikoen for en efterfølgende indgivelse af klage til Klagenævnet for Udbud minimeres. Konkurrencestyrelsen udtaler sig om, hvorvidt en bestemt fremgangsmåde vurderes at være i overensstemmelse med udbudsreglerne. Hvis styrelsen finder, at udbudsreglerne er overtrådt, og at dette bør føre til, at udbudet annulleres, tilkendegiver styrelsen denne opfattelse i en udtalelse, som ikke har karakter af en afgørelse med bindende virkning. En del udtalelser omfatter juridiske problemstillinger, hvis vejledende løsning kan være praktisk relevant for en bredere kreds af myndigheder og virksomheder end de involverede parter. Konkurrencestyrelsens funktion som ressortmyndighed på udbudsområdet består blandt andet i at vejlede myndigheder og virksomheder om EU-udbudsreglernes anvendelse. Det anføres, at det derfor er i overensstemmelse med denne vejledningspligt også at offentliggøre relevante udtalelser om konkrete problemstillinger, som har været behandlet af styrelsen. En del af styrelsens udtalelser offentliggøres derfor på styrelsens hjemmeside. Det er oplyst, at det er sjældent, at en udtalelse indeholder fortrolige oplysninger om drifts- eller forretningsforhold, eftersom udtalelsen typisk alene tager stilling til udbudsbekendtgørelser og procedurer, som i forvejen er offentliggjorte. Såfremt udtalelserne måtte indeholde oplysninger om sådanne fortrolige forhold, påser Konkurrencestyrelsen, at offentliggørelsen sker i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om tavshedspligt.

Ministeriet har som supplement til sit høringssvar oplyst, at Klagenævnet for Udbud desuden offentliggør alle nævnets kendelser i ikke-anonymiseret form på nævnets hjemmeside. Det er oplyst, at det er ordregivende myndigheder og forsyningsvirksomheder, som er pligtsubjekter i henhold til udbudsreglerne (herunder Udbudsdirektivet, Forsyningsvirksomhedsdirektivet og Tilbudsloven), og at klagenævnets kendelser derfor ikke indeholder oplysninger om fysiske personers overtrædelse af lovgivningen.

Ministeriet har desuden peget på, at der på produktsikkerhedsområdet samt på el- og gasområdet, der administreres af Sikkerhedsstyrelsen, er hjemmel til at offentliggøre oplysninger om farlige produkter og oplysninger om forbud og påbud i forhold til el- og gasmateriel. Der er endvidere bestemmelser om offentliggørelse af oplysninger i legetøjsbekendtgørelsen, som har hjemmel i produktsikkerhedsloven. En ordning med offentliggørelse på fyrværkeriområdet vurderes at have hjemmel direkte i produktsikkerhedsloven. Det er oplyst, at der på denne baggrund offentliggøres oplysninger om farlige produkter på Sikkerhedssty-

relsens hjemmeside, og at der i offentliggørelsen implicit ligger, at lovgivningen er overtrådt. Det fremgår dog ikke direkte af de oplysninger, der offentliggøres, at der er tale om lovovertrædelser, men i nogle tilfælde offentliggøres oplysninger om den type afgørelse, der er truffet (f.eks. et påbud eller forbud) og indholdet heraf. Det er oplyst, at offentliggørelsesordningen er baseret på EU-regulering herom, og at formålet med offentliggørelsen er at informere eksempelvis forbrugere om farlige markedsførte produkter, herunder om, hvordan man skal forholde sig overfor produktet, samt at beskytte forbrugerne. Der sker kun offentliggørelse i det omfang, Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er nødvendigt for at få tilbagekaldt de farlige produkter. Der offentliggøres oplysninger om en risikovurdering af det farlige produkt, og derudover de oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen vurderer, er nødvendige for at sikre forbrugere mod det farlige produkt, f.eks. et eventuelt udstedt påbud mv. Det kan i nogle tilfælde være nødvendigt efter en konkret vurdering at offentliggøre oplysninger, der vil kunne henføres til den konkrete fysiske eller juridiske person, der har markedsført produktet, og som er ansvarlig for sikkerheden ved produktet. Det er oplyst, at den pågældende fysiske eller juridiske person ofte selv medvirker ved offentliggørelsen. Styrelsen kan på el- og gasområdet endvidere offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Oplysningerne er tilgængelige på styrelsens hjemmeside, indtil styrelsen konkret vurderer, at virksomheden har foretaget tilstrækkelige skridt til at beskytte forbrugerne mod det farlige produkt. Efterfølgende anonymiseres afgørelsen, som så alene relaterer sig til produktet.

Derudover fremgår det af ministeriets høringssvar, at Søfartsstyrelsen efter lov om sikkerhed til søs siden efteråret 2006 på sin hjemmeside bl.a. har offentliggjort oplysninger om samtlige danske skibe, der er tilbageholdt af danske eller udenlandske søfartsmyndigheder samt udenlandske skibe, der er tilbageholdt af Søfartsstyrelsen som led i en havnestatskontrol. I den forbindelse offentliggøres datoen, stedet, identifikation af skibet, det ansvarlige rederi, det ansvarlige klassifikationsselskab, længden af tilbageholdelsen og årsagen til den. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen er at skabe større opmærksomhed om problemstillingen vedrørende tilbageholdelser af skibe, men at navne på bestemte fysiske personer ikke fremgår. Oplysningerne er tilgængelige på Søfartsstyrelsens hjemmeside i 12 måneder efter, at skibet er frigivet fra tilbageholdelsen. Det er desuden oplyst, at Søfartsstyrelsen i mange år har indberettet sine havnestatskontROLSYN af udenlandske skibe til det fælles samarbejde *The Paris Memorandum of Understanding on Port State Control*. Resultatet af disse havnestatskontROLSYN findes på organisationens hjemmeside. Blandt disse skibe under udenlandsk flag vil der i en del tilfælde være dansk ejede eller danske chartrede skibe. Det er oplyst, at ordningen tager udgangspunkt i EU-regulering på området.

Derudover undersøger Søfartsstyrelsens Opklaringsenhed ulykker til søs og offentliggør rapporter om undersøgelserne. Ulykkesrapporterne indeholder en beskrivelse af hændelsesforløbet og en konklusion om ulykkens årsag i det omfang, det har været muligt at fastlægge denne. Rapporten kan endvidere indeholde anbefalinger om initiativer, der kan forebygge ulykker af samme eller lignende art. De undersøgelser, der ligger til grund for ulykkesrapporterne, sigter ikke mod at tage stilling til de strafferetlige eller erstatningsretlige aspekter ved ulykkerne. I visse tilfælde vil mulige lovovertrædelser dog kunne udledes af rapporterens hændelsesforløb og konklusioner. Skibsnavne og navne på rederier fremgår af rapporterne. Navne på bestemte fysiske personer fremgår ikke af rapporterne. Det er oplyst, at formålet med undersøgelserne er forebyggelse af ulykker. Ulykkesrapporterne ligger på Søfartsstyrelsens hjemmeside på ubestemt tid.

Endelig er det oplyst, at Søfartsstyrelsen siden 2004 på internettet offentliggør auditrapporter for alle maritime uddannelsesinstitutioner, der modtager taxametertilskud, samt Nyborg Søfartsskole. Det er oplyst, at grundlaget herfor findes i lov om gennemsigtighed og åbenhed i uddannelserne mv., som stiller krav om, at oplysninger om undervisning, uddannelser, skoler og uddannelsesinstitutioner er offentligt tilgængelige på internettet, så borgerne enkelt og hurtigt kan vurdere kvaliteten af undervisningen på de enkelte skoler og institutioner. De offentliggjorte oplysninger har karakter af styrelsens kontrolresultater vedrørende en række forhold. Rapporterne indeholder ikke afgørelser, men udelukkende observationer, anbefalinger og oplysninger om afvigelser fra Søfartsstyrelsens standard af 1. august 2006 for kvalitetsstyring af de maritime uddannelser. Rapporterne bliver liggende på hjemmesiden på ubestemt tid.

Det er kendetegnende for de ordninger, som Økonomi- og Erhvervsministeriet har omtalt, at parterne forinden orienteres om offentliggørelsen og i en række af tilfældene har adgang til at fremkomme med bemærkninger hertil. Dette gælder dog ikke i alle de nævnte tilfælde. Det er desuden kendetegnende, at afgørelserne ofte ikke kan indbringes for en højere administrativ myndighed, men at hvis dette er muligt og sker, eller hvis en afgørelse indbringes for domstolene, sker der ikke offentliggørelse, før der foreligger endelig afgørelse eller dom. Dette gælder dog ikke i forhold til afgørelser fra Disciplinærnævnet for ejendoms-mæglere, Sikkerhedsstyrelsen og i nogle tilfælde fra Fondsrådet, Det Finansielle Virksomhedsråd og Søfartsstyrelsen, ligesom det ikke gælder for Finanstilsynets offentliggørelse af påtaler efter værdipapirhandelsloven og orientering af offentligheden i forbrugersager. Hvis Konkurrencerådets eller Konkurrencestyrelsens afgørelse indbringes for Konkurrenceanke-

nævnet og ankenævnet tillægger klagen opsættende virkning, eller hvis sagerne indbringes for domstolene, orienteres der herom på hjemmesiden, hvor afgørelsen er offentliggjort.

3.2. Udenrigsministeriet

Udenrigsministeriet har oplyst, at ministeriet i henhold til rigsrevisorloven underretter Rigsrevisionen ved mistanke om svig, korruption og andre former for finansielle uregelmæssigheder i forbindelse med administrationen af bistand. Med henblik på at skabe nemmere adgang til information om omfanget af svindel og korruption, samt hvad der gøres for at bekæmpe dette, offentliggør ministeriet derudover på internettet en oversigt over alle afsluttede sager herom, herunder med navne på de involverede organisationer. Der er ofte tale om udenlandske organisationer.

3.3. Justitsministeriet

Justitsministeriet har oplyst, at retsplejelovens § 147 c, stk. 6, indeholder hjemmel til, at Advokatnævnet kan offentliggøre sine afgørelser. Dette sker bl.a. på nævnets hjemmeside. Det er i Advokatnævnets forretningsorden bl.a. bestemt, at både frakendelser af bestalling og pålæg af en sanktion offentliggøres med angivelse af advokatens eller de i retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2 nævnte personers navn, adresse og en eventuel frakendelses varighed. Klagers navn offentliggøres ikke. Det er desuden oplyst, at hvis offentliggørelse undtagesvis ikke kan finde sted, uden at klagerens krav på fortrolighed brydes, kan offentliggørelse ikke finde sted. Nævnet offentliggør alle sager, hvor der sker frakendelse. I Advokatnævnets retningslinjer herom er det fastsat, at nævnet desuden offentliggør alle afgørelser, hvori nævnet pålægger advokater bøder på 10.000 kr. eller mere. Nævnet offentliggør ikke bøder på under 10.000 kr., medmindre nævnet i forbindelse med afgørelsen vurderer, at der er hensyn, der taler for en offentliggørelse (hvis nævnet skønner, at advokatens adfærd har været til skade eller gene for en klient, og at kendskab til afgørelsen vil have en betydning for andres valg af advokat, idet nævnet ved beslutningen lægger vægt på overtrædelsens karakter og på eventuelle tidligere overtrædelsers antal og karakter). Nævnet offentliggør ikke irettesættelser, frifindende afgørelser eller afgørelser i salærsager. Det er oplyst, at det af bemærkningerne til de gældende regler fremgår, at formålet med offentliggørelse er, at oplysninger kan have betydning for en klients valg af advokat. Desuden er det i Advokatudvalgets betænkning nr. 1479/2006 om retsplejelovens regler om advokater anført, at offentliggørelse af Advokatnævnets kendelser kan siges at varetage hensynet til den almene interesse, hensynet til beskyttelse af klienternes interesser, samt hensynet til at kendelser,

der pålægger advokaten en sanktion, af advokaten betragtes med alvor, idet omverdenen får kendskab hertil. Det er oplyst, at det i nævnets forretningsorden er bestemt, at medmindre nævnet bestemmer andet, skal offentliggørelse ske efter udløbet af fristen for indbringelse for domstolene eller fremsættelse af anmodning om sagsanlæg og den eventuelle efterfølgende indbringelse for domstolene. I de nævnte retningslinjer er det dog bestemt, at hvis advokaten har fået en bøde på 25.000 kr. eller mere, offentliggøres afgørelsen som hovedregel samtidig med, at kendelsen sendes til parterne, og at afgørelser, hvor advokaten frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed altid offentliggøres, uanset om sagen indbringes for retten. Det er oplyst, at oplysningerne på nævnets hjemmeside slettes efter 12 måneder. Det er endelig oplyst, at nævnet har anmeldt offentliggørelsen af udvalgte nævnskendelser på hjemmesiden til Datatilsynet, som har meddelt tilladelse til, at der offentliggøres en kort omtale af kendelsen på nævnets hjemmeside med nævnelse af advokatens navn.

Justitsministeriet har endvidere oplyst, at Pressenævnet årligt afgiver en beretning om sin virksomhed til justitsministeren. Beretningen skal offentliggøres, hvilket bl.a. sker på nævnets hjemmeside. Herudover sker der offentliggørelse af nævnets kendelser af principiel karakter på Retsinformations hjemmeside. Det er oplyst, at det fremgår af bemærkningerne til medieansvarsloven, at nævnets beretning bør udformes således, at der alene gengives et resumé af hver enkelt sag; dog bør kendelser, hvorved nævnet kritiserer et massemedie for tilsidesættelse af kravet om god presseskik, og som er af væsentlig offentlig interesse, gengives i deres fulde ordlyd. Det indklagede medie fremstår ved navn, og dato for offentliggørelse fremgår. Oplysningerne vil desuden f.eks. kunne henføres til bestemte personer ved at finde frem til den påklagede artikel eller udsendelse. Det er oplyst, at der sker offentliggørelse af samtlige afsagte realitetsnævnskendelser. Herudover er der siden 1. januar 2009 sket offentliggørelse af formalitetskendelser. Offentliggørelse finder sted i umiddelbar forlængelse af parternes modtagelse af kendelsen, og parterne i sagen orienteres ikke om offentliggørelsen. Det er oplyst, at det ikke har konsekvenser for offentliggørelsen af nævnets kendelse, at sagen indbringes for domstolene. Det er endelig oplyst, at Pressenævnet har foretaget anmeldelse af sit retsinformationssystem til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens § 9.

Derudover har ministeriet oplyst, at Adoptionsnævnet fører tilsyn med de adoptionsformidlende organisationer, men at nævnet ikke kan træffe foranstaltninger udover at udtale kritik og rette generelle henstillinger mv. til organisationerne om deres fremtidige virksomhed. Resultaterne af dette tilsyn, herunder opregning af nævnets konklusioner på baggrund af tilsynet, offentliggøres i Adoptionsnævnets årsberetninger samt eventuelt i særskilte beret-

ninger, f.eks. fra nævnets besøg hos organisationernes udenlandske samarbejdspartnere. Disse beretninger offentliggøres på nævnets hjemmeside. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen af nævnets beretning efter nævnets forretningsorden er at formidle viden om adoption. Dette omfatter bl.a. beskrivelser af arbejdet med formidling af udenlandske børn til Danmark, herunder hvordan de formidlende organisationer udfører dette arbejde. Målgruppen for disse oplysninger er borgere (især mulige adoptionsansøgere), organisationer, foreninger og myndigheder. Nævnets konklusioner vil typisk være rettet mod organisationernes behandling af adoptionssager og organisationernes samarbejde med myndigheder og organisationer i udlandet. De offentliggjorte konklusioner mv. holdes i generelle vendinger, og der offentliggøres ikke oplysninger om organisationerne, der vil kunne undtages fra aktindsigt, fordi hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Da der kun er autoriseret to organisationer, vil det imidlertid ofte være muligt at identificere, hvilken af organisationerne oplysninger vedrører. I gennemgangen af de konkrete sager, som organisationerne har behandlet, vil desuden indgå personoplysninger, men i de sagsreferater, der offentliggøres, udelades bl.a. navne mv. på enkeltpersoner. Adoptionsnævnets årsberetninger mv. slettes ikke fra nævnets hjemmeside.

Endelig fremgår det, at Datatilsynet har oplyst, at tilsynet på sin hjemmeside og i sin årsberetning offentliggør en del af sine kontrolresultater, som for eksempel vil fremgå af de udtalelser, som tilsynet afgiver i forbindelse med inspektioner og sager rejst på tilsynets eget initiativ. Det er oplyst, at en detaljeret offentliggørelse af kontrolresultaterne kun sker i en mindre del af sagerne. Offentliggørelsen sker i medfør af persondatalovens § 65, der har sin baggrund i persondatadirektivet, og som bestemmer dels at tilsynet til Folketinget skal afgive en årlig beretning, som skal offentliggøres, dels at tilsynet i øvrigt kan offentliggøre sine udtalelser. Det er oplyst, at bestemmelsen i et vist omfang svarer til reglerne i den tidligere gældende registerlovgivning, og at Datatilsynets praksis for offentliggørelse af kontrolresultater således er en fortsættelse af Registertilsynets praksis. Det er af Datatilsynet anført, at det må lægges til grund, at formålet med tilsynets offentliggørelse af afgørelser og kontrolresultater bl.a. er, at offentligheden og Folketinget derved løbende kan holde sig orienteret om udviklingen på persondatalovens område og derved også får mulighed for at påvirke den. Om de oplysninger, som offentliggøres, er det oplyst, at offentliggørelse sker enten som en gengivelse af hovedpunkter eller konklusioner i en sag eller ved, at hele udtalelsen offentliggøres. I tilsynets årsberetninger er ofte givet et resume af de omtalte sager. Imidlertid sker offentliggørelsen i dag primært på hjemmesiden ved publikation af Datatilsynets udtalelse i sin helhed, eventuelt med udeladelse af enkelte oplysninger eller detaljer. Der sker for eksempel offentliggørelse af tilsynets udtalelser, afgørelser, henstillinger, indskær-

pelser, kritik mv. Dette kan for eksempel bestå i kontrolresultater som følge af en inspektion eller en sag rejst på tilsynets eget initiativ eller på baggrund af en klage. Det er oplyst, at tilsynet som altovervejende hovedregel ikke af egen drift offentliggør oplysninger om, at der i en sag er indgivet politianmeldelse, og at oplysninger om fysiske personer som regel udelades, inden udtalelser og afgørelser bliver lagt ud på tilsynets hjemmeside, mens udgangspunktet med hensyn til juridiske personer er, at oplysningerne ikke anonymiseres, medmindre særlige forhold taler herfor. Det fremgår endvidere af Datatilsynets udtalelse, at der ikke sker offentliggørelse af alle kontrolresultater eller afgørelser på de enkelte områder, men at tilsynet løbende vurderer, hvilke kontrolresultater, afgørelser mv., der skal lægges ud på hjemmesiden. Sager af principiel karakter, som har været behandlet i Datarådet, offentliggøres som hovedregel. Sager, hvor tilsynet har udtalt kritik, og det samtidig må formodes, at afgørelsen eller kontrolresultatet kan have interesse for offentligheden, herunder andre dataansvarlige, offentliggøres endvidere. Det er Datatilsynets ledelse, der træffer beslutning om offentliggørelse. De berørte juridiske og eventuelle fysiske personer orienteres som alt overvejende hovedregel inden offentliggørelsen. Dette sker ved, at tilsynet i praksis orienterer sagens parter om, at tilsynets brev forventes offentliggjort på hjemmesiden. I forhold til fysiske personer vil tilsynet gøre opmærksom på, at offentliggørelsen sker i anonymiseret form i forhold til denne person. Idet persondatalovens § 65 henviser til lovens § 30 er det oplyst, at det er Datatilsynets opfattelse, at tilsynet er berettiget og også forpligtet til at undlade at offentliggøre oplysninger fra sager, som tilsynet har behandlet, hvis offentlighedens interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, og at dette spørgsmål således indgår, når tilsynet skal overveje, om der skal ske offentliggørelse af afgørelser mv. på hjemmesiden. I tvivlstilfælde indhenter tilsynet en udtalelse fra for eksempel den dataansvarlige, som er part i sagen, til brug for sin vurdering. Det er oplyst, at Datatilsynet har ikke faste rutiner med hensyn til, hvornår oplysninger slettes fra hjemmesiden. Om forholdet til persondatadirektivets artikel 8, stk. 5, er det oplyst, at Datatilsynet har anmeldt sine behandlinger i overensstemmelse med persondatalovens kapitel 12, og at tilsynet som nævnt normalt ikke af egen drift offentliggør oplysninger om, at der er indgivet politianmeldelse.

3.4. Forsvarsministeriet

Det fremgår af Forsvarsministeriets høringssvar, at der med hjemmel i beredskabsloven er udstedt en bekendtgørelse om brandsyn og offentliggørelse af resultater af brandsyn foretaget i forsamlingslokaler, som giver kommunalbestyrelserne adgang til at offentliggøre resultater af og sanktioner på grundlag af brandsyn. I bemærkningerne til bestemmelsen i bered-

skabsloven er det anført, at der med bestemmelsen tilvejebringes en hjemmel til en systematiseret offentliggørelse af brandsynsresultater. I bekendtgørelsen er det fastsat, at de offentliggjorte resultater skal indeholde forsamlingslokalets navn og adresse samt tidspunktet for brandsynet. Hvis brandsynet har medført forbud mod benyttelsen eller påbud om udbedring, skal det offentliggjorte resultat tillige indeholde oplysninger herom og om begrundelsen herfor samt navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbuddet er rettet til. Hvis brandsynet har ført til sanktioner, skal offentliggørelsen tillige indeholde navne på de fysiske eller juridiske personer, der er pålagt bøde eller fængselsstraf for overtrædelse af beredskabslovgivningens bestemmelser om forsamlingslokaler, samt begrundelsen for sanktionen. Det følger af bekendtgørelsen, at offentliggørelse skal ske umiddelbart efter, at brandsynet er foretaget, men at offentliggørelse om sanktioner dog først kan ske, når bødeforlæg er vedtaget, eller når der er faldet endelig dom i sagen. Det er i bekendtgørelsen fastsat, at offentliggørelse kan ske ved udsendelse af en pressemeddelelse, i elektronisk form eller på anden måde, og at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre en berigtigelse på samme måde, som den oprindelige offentliggørelse har fundet sted, såfremt offentliggørelsen indeholder urigtige oplysninger. Det er desuden foreskrevet, at kommunalbestyrelsens elektroniske offentliggørelse af forbud og påbud skal fjernes, når forbuddet er ophævet, eller når afhjælpning er sket, og at elektroniske offentliggørelser af sanktioner skal fjernes to måneder efter offentliggørelsen. Forsvarsministeriet har oplyst, at Beredskabsstyrelsen ikke har modtaget underretning om, at nogen kommune har benyttet hjemlen til at offentliggøre resultater af brandsyn foretaget i forsamlingslokaler, men at kommunerne har givet udtryk for, at de ønsker at fastholde muligheden herfor for at ansøre ejere til at overholde reglerne.

3.5. Klima- og Energiministeriet

Klima- og Energiministeriet har peget på, at lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter bestemmer, at klima- og energiministeren offentliggør påbud om at bringe forhold vedrørende et energiforbrugende produkt, der ikke er i overensstemmelse med krav fastsat i regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, i orden inden for en angivet frist. Tilsvarende gælder for forbud mod markedsføring eller erhvervmæssig ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, som ikke er i overensstemmelse hermed, og påbud om, at virksomheder, som markedsfører et sådant energiforbrugende produkt, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet. Det fremgår, at ordningen, der gennemfører bestemmelser i et EU-direktiv på området, har til formål at informere borgere og forbrugere om produkter, som ikke lever op til de fastsatte krav. Der er navnlig tale om oplysninger, som kan henføres til juridiske personer. I det omfang, der er tale om enkelt-

mandsvirksomhed, vil oplysningerne kunne henføres til fysiske personer. Den pågældende lov indeholder hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse, herunder af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at dette kan ske elektronisk. Ministeriet har oplyst, at der på høringstidspunktet endnu ikke var fastsat sådanne regler. Det er oplyst, at ifølge lovbemærkningerne kan offentliggørelsen indeholde oplysninger om bl.a. en beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt, resultatet af kontrollen, om der er meddelt forbud og begrundelsen herfor, samt navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbuddet er rettet til. Det er oplyst, at der endnu ikke er truffet afgørelser af den omtalte karakter.

Ministeriet har desuden nævnt, at der efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget kan fastsættes regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud, herunder om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af påbud. Der kan desuden fastsættes regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at det kan ske elektronisk. Der er oplyst, at de nævnte bestemmelser har til formål at fremme energibesparelser hos forbrugerne i overensstemmelse med miljømæssige og samfundsøkonomiske hensyn med henblik på at medvirke til at opfylde Danmarks internationale miljøforpligtelser. Som led i Energistyrelsens tilsyn foretages der bl.a. kontrol af, om forhandlere har foretaget energimærkning af de udstillede apparater i butikkerne i overensstemmelse med reglerne. Der foretages endvidere kontrol af, om oplysningerne på de etiketter, der er udarbejdet af leverandørerne, er rigtige. Ministeriet har oplyst, at der med den nævnte lov er tilvejebragt en klar lovhjemmel til at offentliggøre resultaterne af den omtalte kontrol. Det er oplyst, at offentliggørelse med navns nævnelser af leverandører og forhandlere, som ikke overholder reglerne om energimærkning, vurderes at have en væsentlig præventiv effekt og dermed vil kunne bidrage til at sikre overholdelse af reglerne om energimærkning. Det er oplyst, at der ikke er fastsat regler om, hvilke oplysninger der under denne ordning kan offentliggøres, men når dette sker, vil de oplysninger, der offentliggøres, kunne henføres til en bestemt person. Der forventes navnlig at blive tale om oplysninger om juridiske personer, men i det omfang, der er tale om enkeltmandsvirksomhed, vil oplysningerne kunne henføres til fysiske personer.

Desuden har ministeriet omtalt, at det i lov om CO²-kvoter er fastsat, at ministeren offentliggør afgørelser om driftslederes betaling af afgift svarende til 100 euro pr. ton CO², som er udledt uden returnering af kvoter eller kreditter, således som loven foreskriver. Det er oplyst, at bestemmelsen tager afsæt i EU-regulering (kvotedirektivet). Det er desuden oplyst,

at ordningen har til formål at udstille de driftsledere, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter som foreskrevet i direktivet (og loven). Det fremgår, at der under ordningen offentliggøres et symbol som viser, om driftslederen af anlægget har overholdt de pågældende forpligtelser. Der offentliggøres desuden afgørelser om driftslederes betaling af afgift. Oplysningerne kan således henføres til driftslederen i form af en juridisk person. Offentliggørelsen skal ske, når pligten til at betale afgift er indtrådt (ved ikke-returnering af kvoter eller kreditter hvert år senest den 30. april). De berørte orienteres af kvoteregisteret ved indtrædelse i ordningen samt på tidspunktet for ikke-returnering. Oplysningerne er tilgængelige i kalenderåret for det år, hvor forpligtelsen ikke er overholdt. Indbringelse af afgørelsen for en højere administrativ myndighed eller domstolene har ingen betydning for offentliggørelsen. Der er endnu ikke sket offentliggørelse af kontrolresultater, da der endnu ikke er truffet afgørelse på området.

Ministeriet har i sit høringssvar desuden nævnt, at Energitilsynet administrerer regler i elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven, og varmemforsyningsloven, og at disse love alle indeholder hjemmel til, at tilsynet offentliggør analyser på baggrund af indsamlede data. Lovene indeholder derimod ikke bestemmelser om test eller kontrol, men ministeriet har i sit høringssvar anført, at Energitilsynets afgørelser som følge af tilsyns- eller klagesager formentlig kan sidestilles hermed. Ingen af de nævnte love indeholder regler om offentliggørelse af tilsynets afgørelser, men ministeriet har oplyst, at tilsynet har vedtaget, at alle tilsynets afgørelser og referater fra tilsynets møder skal offentliggøres på tilsynets hjemmeside. Det er oplyst, at formålet hermed er at oplyse om tilsynets afgørelser, som danner grundlag for tilsynets praksis, idet det bemærkes, at de tre energilove er rammelove, hvor rammebestemmelserne i lovene udfyldes af de regler, der dannes på grundlag af tilsynets praksis. De offentliggjorte afgørelser ligger permanent på tilsynets hjemmeside.

3.6. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har peget på, at en række af de afgørelser vedrørende aktører med stærk markedsposition mv., som IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet træffer i medfør af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (teleloven), offentliggøres. Dette sker på styrelsens hjemmeside. Reglerne tager afsæt i EU-regulering på området. Det er oplyst, at formålet hermed er at skabe gennemsigtighed om den aktuelle regulering af telemarkedet. Offentliggørelsen skal ske på en brugervenlig måde, der løbende skaber overblik over retstilstanden på de enkelte markeder, herunder over retligheder og pligter for udbyderne. Det fremgår af høringssvaret, at IT- og Telestyrelsen også

af egen drift eller på baggrund af en klage behandler sager om overholdelse af teleloven og regler udstedt i medfør heraf. Der kan eventuelt udstedes et påbud og i sjældne tilfælde pålægges tvangsbøder eller indgives politianmeldelse med henblik på strafforfølgning. Afgørelserne bliver efter en konkret vurdering ligeledes offentliggjort i det omfang, det skønnes nødvendigt for at skabe den i loven forudsatte gennemsigtighed om og overblik over retstilstanden. Det er oplyst, at der ved vurderingen foretages en afvejning af, hvor belastende oplysningerne må anses for at være for virksomheden over for afgørelsens betydning for gennemsigtigheden og overskueligheden. Det er oplyst, at afgørelserne sædvanligvis offentliggøres i sin helhed, eventuelt med blokering af følsomme oplysninger, som for eksempel oplysninger omfattet af forvaltningslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Det er desuden oplyst, at der kun offentliggøres oplysninger om juridiske personer, at som følge af antallet af udbydere, ville selskabet nærmest undtagelsesfrit kunne identificeres, og at afgørelserne af denne grund ikke anonymiseres. Det er endelig oplyst, at indgivelse af klage til overordnet myndighed kun undtagelsesvist tillægges betydning ved vurdering af spørgsmålet om offentliggørelse over for hensynet til gennemsigtighed og overskuelighed.

Ministeriet har desuden oplyst, at IT- og Telestyrelsen efter teleloven opkræver nummerafgifter hos udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og forsyningspligtudbydere, som styrelsen har tildelt eller tildeler numre, nummerserier eller adresser. Numre, nummerserier eller adresser kan tilbagekaldes ved alvorlige og gentagne overtrædelser af bestemmelserne på området. Det er oplyst, at styrelsen har offentliggjort en enkelt afgørelse herom, hvoraf den pågældende juridiske person fremgår, med det formål at gøre kunder og andre udbydere bekendte med, at nummerressourcerne var trukket tilbage. Det er oplyst, at der ikke findes regler om, at styrelsen skal offentliggøre sådanne afgørelser. På tilsvarende måde har styrelsen offentliggjort en enkelt afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse efter lov om radiofrekvenser. Tilbagekaldelse kan ske, når tilladelsesindehaveren groft og gentagne gange har overtrådt loven eller vilkårene mv. Den pågældende juridiske person og sagsforløbet, herunder hvori lovovertrædelsen består, fremgår af afgørelsen. Det er oplyst, at der ikke findes regler om, at sådanne oplysninger skal offentliggøres, og at formålet med offentliggørelsen var, at den pågældende tilladelsesindehaver kunne blive bekendt med, at tilladelsen var trukket tilbage, samt at andre tilladelsesindehavere kan følge med i styrelsens praksis og fortolkning af loven.

3.7. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har nævnt den offentliggørelse af kontrolresultater, der sker under den såkaldte smiley-ordning, som administreres af Fødevarestyrelsen. Det er oplyst, at offentliggørelsesordningen på fødevareområdet blev indført ved lov nr. 481 af 12. juni 1996 om offentliggørelse af kontrolresultater og om ændring af visse love, og at ordningen i dag har hjemmel i § 56, stk. 1, i fødevareloven, i § 1, stk. 1, jf. stk. 3, nr. 8, jf. § 1a, i lov om frø, kartofler og planter (frøloven), i § 4a i lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer mv. (bemyndigelsesloven) samt i § 17 i økologiloven. Frølovens § 1a, bemyndigelseslovens § 4a og økologilovens § 17 svarer til § 56 i fødevareloven, som har følgende ordlyd:

”§ 56. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til fødevarelovgivningen. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form virksomheder skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.”

Det er oplyst, at offentliggørelsen omfatter navne på kontrollerede fysiske og juridiske personer, herunder navne på dem, der har modtaget forbud eller påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, accepteret bødeforelæg eller modtaget dom for overtrædelse af fødevarelovgivningen. Kontrolresultaterne kan offentliggøres uden at skulle afvente en eventuel afgørelse på klage over kontrolresultaterne eller en domstols behandling af sagen. I bemærkningerne til de gældende regler er anført, at baggrunden herfor var en væsentlig forsinkelse af offentliggørelsen efter de tidligere regler. Ministeriet har oplyst, at smiley-ordningen, der blev lanceret 1. oktober 2001, vurderes at være i overensstemmelse med to senere vedtagne EU-forordninger om offentliggørelse af kontrolresultater, herunder offentliggørelse af virksomhedsnavne og adresser. Ministeriet har oplyst, at hovedformålet med

offentliggørelse af kontrolresultater er at give forbrugerne mulighed for på basis af aktuelle data at træffe et informeret valg, og at reglerne, for at fremme dette formål, i 2001 blev ændret, så det ikke kun er sanktioner, men alle kontrolresultater, som offentliggøres. Det er anført, at ændringen flyttede fokus fra offentliggørelse med karakter af ”offentlig gabestok” til offentliggørelse af relevante oplysninger til forbrugerne, og at det desuden var hensigten at give virksomhederne incitament til at overholde lovgivningen ved at give dem mulighed for at bruge kontrolresultaterne i markedsføringen. Alle de nævnte lovregler bag smiley-ordningen har ifølge lovbemærkningerne til formål at informere forbrugerne om, hvor gode de enkelte virksomheder er til at overholde fødevarelovgivningen. Det er oplyst, at alle kontrolresultater for detail- og engrosvirksomheder (med undtagelse af primærproducenter som f.eks. mælkeproducerende besætninger) offentliggøres. Der offentliggøres følgende kontrolresultater: Ingen anmærkninger (kategori 1), indskærpelser (kategori 2), påbud og forbud (kategori 3), samt administrative bøder, politianmeldelser og inddragelse af godkendelse/autorisation (kategori 4). På de kontrolrapporter, der gives til detailvirksomheder, vises resultaterne som fire forskellige smiley’er. Engrosvirksomhedernes resultater vises med tallene 1-4. Detailvirksomheder har pligt til ophænge kontrolrapporten i sin helhed i virksomheden, så kunderne kan læse den, inden de beslutter sig for at gå ind. Der gælder dog lempeligere regler for virksomheder, hvor der går meget langt tid mellem de planlagte kontrolbesøg – såkaldte ultralavrisikovirksomheder (f.eks. værtshuse og vinforretninger). Engrosvirksomheder skal ikke hænge rapporterne op, men skal vise dem på deres hjemmesider. Fødevarestyrelsen offentliggør de seneste fire kontrolrapporter for hvert kontrolsted på den enkelte virksomheds side på styrelsens smiley-hjemmeside. Virksomheden modtager som hovedregel en udskrift af kontrolrapporten ved kontrolbesøgets afslutning. Hvis virksomheden overvejes sanktioneret f.eks. med et påbud, et forbud eller en administrativ bøde, udleveres en foreløbig kontrolrapport, som ikke skal offentliggøres. Når sanktionen er fastsat, fremsendes en endelig rapport, som i detailvirksomheder skal hænges op i virksomheden umiddelbart efter, at den er modtaget. Hvis virksomheden markedsfører sig på egen hjemmeside, skal de seneste fire rapporter være tilgængelig her – eventuelt ved et link til det sted på smiley-hjemmesiden, hvor de ligger – umiddelbart efter, at de er modtaget. Virksomhederne orienteres om offentliggørelsen på internettet ved, at der på kontrolrapporten henvises til smiley-hjemmesiden. På hjemmesiden vises således op til de seneste fire kontrolrapporter. Afgørende for, hvor længe den enkelte rapport er tilgængelig på hjemmesiden, er således, hvor ofte den pågældende fødevarevirksomhed får kontrolbesøg. Yderpunkterne er højrisikovirksomheder med tre planlagt kontrolbesøg om året og ultralavrisikovirksomheder med planlagt kontrol hvert femte år. Det fremgår af høringssvaret, at Fødevarestyrelsen i 2008 gennemførte godt 100.000 kontrolbesøg i ca. 50.000 virksomheder.

Særligt bemærkes om forholdet til persondatadirektivets artikel 8, stk. 5, er ministeriet i høringssvaret om smiley-ordningen har anført, at der i de nævnte lovbestemmelser er særskilt hjemmel til offentliggørelse på internettet af oplysninger vedrørende bl.a. strafbare forhold. Det er oplyst, at reglerne er udmøntet i bekendtgørelsen om fødevarekontrol og offentliggørelse af kontrolresultater, og at der hermed er skabt særskilt hjemmel til fravigelse af behandlingsreglerne i persondatalovens § 8, jf. § 2, stk.1, sammenholdt med bestemmelsen i artikel 8, stk. 4 i direktivet. Behandlingerne har i overensstemmelse med persondatalovens § 45 været forelagt Datatilsynet, der har afgivet en anmærkningsfri udtalelse. Det er endvidere oplyst, at databehandlingen sker i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser i øvrigt, herunder under overholdelse af persondatalovens regler om oplysningspligter over for den registrerede, jf. § 28, 29 og 30, idet borgerne ved første behandling generelt orienteres om de typer af behandlinger, som de generelt kan forventes undergivet. Endvidere orienteres generelt om den registreredes rettigheder, jf. § 31, § 35 og § 37. På smiley-hjemmesiden er det præciseret, at man ved import af data fra kontrolrapporterne til andre databaser er ansvarlig for, at det sker i overensstemmelse med persondatalovens regler. Offentliggørelsen af kontrolresultaterne foretages centralt af Fødevarestyrelsen med hjemmel i fødevarelovgivningen. Betingelserne i direktivets artikel 8, stk. 5, anses derfor for opfyldt.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ud over smiley-ordningen nævnt en række andre offentliggørelsesordninger.

For det første har ministeriet gjort opmærksom på, at der findes to offentliggørelsesordninger på økologiområdet med hjemmel i økologilovens § 17. Disse ordninger administreres af Plantedirektoratet, og omfatter resultaterne af den ordinære og ekstraordinære økologikontrol af jordbrugsvirksomhederne samt resultaterne af prøver af økologiske foderstoffer (primært foderblandinger og fodermidler) og økologisk udsæd, der er blevet analyseret for indhold af GMO. I begge ordninger omfatter offentliggørelsen virksomhedens navn og autorisationsnummer. For så vidt angår resultaterne ved den ordinære økologikontrol omfatter offentliggørelsen tillige bl.a. en angivelse af, om økologibestemmelserne kunne konstateres overholdt (angivet ved ja eller nej). Der offentliggøres således oplysninger om, hvorvidt der i forbindelse med kontrollen er konstateret indikation for mulige overtrædelser af økologireglerne. For så vidt angår GMO-kontrollen omfatter offentliggørelsen af kontrolresultater tillige en række oplysninger om det kontrollerede produkt, herunder andelen af ingrediensen, der er genetisk modificeret, målt i procent af prøven, og det deklarerede indhold af den pågældende ingrediens i blandingen. Det er anført, at oplysninger om konkrete lovovertræ-

delser og om sanktioner ikke offentliggøres. Det er desuden anført, at Plantedirektoratet ikke skelner mellem mindre eller grove overtrædelser, og at fordelingen af prøver i henhold til produktionen ikke nødvendigvis er repræsentativ. En skæv fordeling kan således konkret afspejle intensiveret kontrol hos udvalgte virksomheder, hvor der er konstateret en forekomst af flere eller grove overtrædelser. Direktoratet opfordrer derfor i forbindelse med offentliggørelsen af resultaterne til, at de citeres loyalt og med omhu, og at man særligt bør undgå at drage konklusioner. Det er oplyst, at formålet med offentliggørelsen er at sikre åbenhed og tillid til økologien ved at give offentligheden, herunder virksomheder og landmænd, mulighed for at følge kontrolresultaterne.

Desuden har ministeriet i sit høringssvar omtalt, at foderstofloven og en bekendtgørelse om foder og foderstofvirksomheder giver hjemmel til offentliggørelse af resultater af foderstofkontrollen. Det er oplyst, at formålet med ordningen er at oplyse landbruget, foderstofbranchen og andre interesserede om Plantedirektoratets kontrol- og analyseresultater på foderstofområdet. Det fremgår, at lovens bestemmelser om offentliggørelse blev tilpasset de øvrige bestemmelser og den generelle offentliggørelsespolitik på Fødevareministeriets område ved lov nr. 376 af 28. maj 2003. Ændringen betød, at der skabtes hjemmel til at offentliggøre sanktioner. Der var med ændringen ikke tilsigtet en ændring af en tidligere langvarige praksis for offentliggørelse af resultaterne af foderstofkontrollen, og formålet var stadig at give forbrugerne relevante oplysninger. Det er oplyst, at de offentliggjorte kontrol- og analyseresultater omfatter resultater af audit og ordinær kontrol af fodervirksomheder og analyseresultater fra prøvetagning fra fodervirksomheder. Oplysningerne offentliggøres på virksomhedsniveau. Der offentliggøres ikke oplysninger om overtrædelser eller sanktioner.

Ministeriet har desuden peget på, at der efter § 28a i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække sker offentliggørelse af gødningsregnskaber. Bestemmelsen i lovens § 28a har følgende ordlyd:

”§ 28a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse dels af indberettede oplysninger, dels af resultater på grundlag af kontrol samt vedtagne administrative bødeforelæg på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse indberettede oplysninger, kontrolresultater eller sanktioner ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på internettet på grundlag af et af ministeren oprettet it-system vedrørende indberettede oplysninger, kontrolresultater og sanktioner. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra it-systemet til en ubestemt kreds af

modtagere. Enhver har adgang til fra it-systemet at få meddelt oplysninger, som har været offentliggjort. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.”

Som det fremgår, kan ministeren fastsætte regler om, at der kan ske offentliggørelse med navns nævnelse dels af indberettede oplysninger, dels af resultater på grundlag af kontrol samt vedtagne administrative bødeforlæg på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Det er oplyst, at formålet med ordningen er, at oplysninger om landbrugets gødskning og eventuelle overgødskning herved kan indgå i den lokale miljødebat og miljøplanlægning, og at skabe åbenhed om landbrugserhvervets indsats for at styre gødningsforbruget. Dette er med til at styrke erhvervets miljøprofil. Det er desuden oplyst, at offentliggørelse efter reglerne med nævnelse af fysiske og juridiske personer omfatter oplysninger indberettet i gødningsregnskaberne, resultater på grundlag af kontrol, herunder påtale, samt vedtagne administrative bødeforelæg (sanktioner). Alle gødningsregnskaber offentliggøres som udgangspunkt. Kun i tilfælde af, at et gødningsregnskab viser, at der er anvendt for meget gødning, og sagen ikke er afgjort ved et administrativt bødeforlæg, men derimod er indbragt for domstolene, sker der ikke offentliggørelse. Det er oplyst, at der kun sker offentliggørelse af gødningsregnskaber, hvortil der er knyttet en sanktion i form af administrativ bøde, efter at jordbrugsvirksomheden tydeligt og skriftligt er blevet gjort opmærksom på, at vedtagelse af den administrative bøde vil have den konsekvens, at gødningsregnskab og sanktion vil blive offentliggjort på internettet. I forlængelse heraf vil offentligheden med ganske stor præcision kunne kalkulere størrelsen på bøden, idet bødeniveauerne fremgår direkte af forarbejderne. Lovens offentliggørelsesordning ikke omfatter oplysninger om politianmeldelse, retssag eller afsigelse af dom. Det fremgår endvidere af ministeriets høringssvar, at de offentlige gødningsregnskaber er tilgængelige på Plantedirektoratets hjemmeside i 5 år.

I forhold til persondatadirektivets artikel 8, stk. 5, bemærkes særligt, at det i høringssvaret er oplyst, at Plantedirektoratet på hjemmesiden for offentliggørelse af gødningsregnskaber på forsiden giver brugerne udførlig vejledning om en række begrænsninger i adgangen til videre brug af de offentliggjorte oplysninger, idet direktoratet henviser til, at persondatalovens behandlingsregler og regler om tavshedspligt mv. skal iagttages. Modtagerne af oplysningerne på internettet bliver således gjort bekendt med den lovgivning, som begrænser den videre brug af oplysningerne. Modtageren vil udtrykkeligt skulle erklære sig indforstået med og acceptere denne beskrivelse, inden de gives adgang til at se oplysningerne.

Ministeriet har i sit høringssvar også peget på to ordninger med henholdsvis offentliggørelse af oversigter over sædekornspartier kontrolleret i sæsonen og offentliggørelse af resultater af avlskontrollen med læggekartofler. Fælles for disse ordninger er, at formålet er at give en orientering til aftagerne, at der sker offentliggørelse på den enkelte producent eller avler, at der ikke offentliggøres sanktioner og at ordninger ikke udspringer af EU-regulering på området.

Ministeriet har endvidere i sit høringssvar nævnt, at der i medfør af foderstofloven og en bekendtgørelse på området sker offentliggørelse af resultaterne af ringanalyse for de autoriserede laboratorier. Det er oplyst, at formålet med ordningen, der ikke udspringer af EU-regulering på området, er at kvalitetsvurdere de autoriserede laboratoriers præstationer på udførelsen af officiel kontrol, at offentliggørelsen omfatter alle analyseresultater fundet på udsendte ringprøver, og at laboratorierne navn fremgår af det offentliggjorte, således man kan se, hvilke laboratorier der har indsendt hvilke resultater. Offentliggørelse sker to gange årligt. Der sker heller ikke her offentliggørelse af sanktioner.

Ministeriet har også peget på, at lov om gødning og jordforbedringsmidler mv. udgør hjemlen for to ordninger med offentliggørelse af kontrolresultater, uden at der kan offentliggøres sanktioner. Det drejer sig om offentliggørelse af resultater af kontrol af gødninger og offentliggørelse af resultater af kontrol af kalkningsmidler, sphagnum, kompost og voksemedier. Det er oplyst, at formålet med ordningerne er at oplyse offentligheden om resultaterne af de analyser af gødning og jordforbedringsmidler, som Plantedirektoratet foretager. Offentliggørelsen omfatter oplysninger om bl.a. varetype, deklaration og analyseresultater. Producenter med mere end 10 prøver er anført med navn på dem, der har anmeldt den pågældende gødning, jordforbedringsmiddel mv.

Endelig har ministeriet peget på, at nogle regler, som indeholder hjemmel til offentliggørelse af kontrolresultater, men hvor adgangen til offentliggørelse for tiden ikke udnyttes. Der er herunder omtalt § 7 i lov om dyrkning af genetisk modificerede afgrøder, som svarer til den ovenfor nævnte bestemmelse i fødevarelovens § 56. Bestemmelsen i § 7 er endnu ikke anvendt i praksis, idet der indtil videre ikke sker kommerciel dyrkning af genetisk modificerede afgrøder. Det er supplerende oplyst, at det oprindelige forslag til lov om dyrkning mv. af genetisk modificerede afgrøder ikke indeholdt nogen bestemmelse om offentliggørelse, men at et flertal i Folketinget indgik en aftale vedrørende lovforslaget, hvoraf det bl.a. fremgår, at der lægges vægt på, at dyrkningen af genetisk modificerede afgrøder i Danmark finder sted i fuld åbenhed, at oplysninger om dyrkning og kontrolresultater offentliggøres

med fokus på brugervenlighed og tilgængelighed, og at offentliggørelsen finder sted via Plantedirektoratets hjemmeside. På denne baggrund blev der udarbejdet et ændringsforslag, hvorved der bl.a. blev indsat en bestemmelse om offentliggørelse, som blev vedtaget. Det er oplyst, at det egentlige formål bag ordningen således må siges at være af mere overordnet samfundsmæssig karakter.

3.8. Transportministeriet

Transportministeriet har oplyst, at Færdselsstyrelsen efter lov om postbefordring kan meddele en eller flere postvirksomheder koncession til at udføre postbefordring, herunder en forpligtelse og eneret til at udføre postbefordring af visse forsendelser. Det er oplyst, at Færdselsstyrelsen i den forbindelse i koncession med Post Danmark A/S ifølge lovens § 11, stk. 1, kan fastsætte vilkår om service- og kvalitetskrav og kvalitetsmål samt udførelse af ekstern kvalitetsmåling, og at disse målinger offentliggøres både på Post Danmark A/S's og Færdselsstyrelsens hjemmeside.

Transportministeriets har desuden oplyst, at Havarikommissionen for Civil Luftfart og Jernbane har til opgave bl.a. at undersøge havarier og hændelser inden for jernbane- og luftfartsområdet. Der tages i undersøgelserne ikke stilling til ansvarsplacering i forbindelse med havarier. Det er oplyst, at formålet med undersøgelserne og efterfølgende rapportering er at forebygge havarier og hændelser, hvilket opnås ved at gøre information tilgængelig for relevante myndigheder, virksomheder og personer. Havarikommissionen har i medfør af bestemmelser i luftfartsloven og jernbaneloven, der implementerer EU-direktiver på området, pligt til at offentliggøre sine rapporter, medmindre afgørende hensyn taler herimod. Det er oplyst, at det er chefen for havarikommissionen, som afgør, om afgørende hensyn taler imod offentliggørelse. Før offentliggørelsen har rapporten været i høring hos parterne. Offentliggørelse sker på havarikommissionens hjemmeside og vil forblive tilgængelig på hjemmesiden. Tilsvarende regler gælder, hvis havarikommissionen, fordi undersøgelsens omfang taler herfor, i stedet for en rapport udarbejder en redegørelse. Offentliggjorte rapporter og redegørelser om havarier indeholder ikke oplysninger om navne på involverede medarbejdere eller andre borgere, men indeholder oplysninger om f.eks. luftfartøjsregistrering, lufthavn, jernbaneinfrastrukturforvalter, jernbanevirksomhed eller materielejer, flyfabrikant, togleverandør eller leverandør af komponenter. Undersøgelserne indeholder konklusioner om tekniske fejl, uhensigtsmæssigheder og svagheder knyttet til tekniske systemer, operationelle procedurer, arbejdsprocesser, kommunikation mv., samt eventuelle rekommandationer. Det er oplyst, at det ikke er formålet med disse rapporter og redegørelser at knytte de pågælden-

de forhold til bestemte virksomheder mv., men at dette oftest kan udledes af deres konklusioner og rekommandationer.

3.9. Kulturministeriet

Det fremgår af Kulturministeriets høringssvar, at Radio- og tv-nævnet er den centrale myndighed på radio- og tv-området i Danmark. Nævnet er uafhængigt af kulturministeren og træffer blandt andet afgørelser i sager om radio- og tv-reklamer og om fordeling af tilladelser til at udøve radio- og tv-virksomhed. Ifølge nævnets forretningsorden skal formanden sørge for, at afgørelser og udtalelser snarest bringes til adressatens kundskab, samt for, at principielle afgørelser og udtalelser offentliggøres. Det fremgår, at bekendtgørelsen om forretningsordenen har hjemmel i § 39 i radio- og fjernsynsloven, som ikke indeholder udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af afgørelser. Det er oplyst, at Styrelsen for Bibliotek og Medier, der varetager sekretariatsopgaver for nævnet, hurtigst muligt meddeler afgørelsen til parterne og herefter offentliggør den på styrelsens hjemmeside. I praksis arbejdes der hen imod, at flest mulige afgørelser offentliggøres. Dette begrundes navnlig med hensynet til offentlighed i forvaltningen samt dokumentation af nævnets arbejde og med hensynet til de mange, som er interesseret i nævnets afgørelser. Det er oplyst, at afgørelserne indeholder alle relevante oplysninger for sagen, herunder klagerens og indklagedes navne, dato for afgørelsen, sagens oplysninger og nævnets afgørelse. Årsberetningerne indeholder blandt andet referater af afgørelserne, hvor også klagerens navn i nogle tilfælde oplyses. I årsberetningen for 2007 blev det i beskrivelsen af sagerne på lokalradio- og tv-området oplyst, hvem der havde klaget, mens det ikke var tilfældet i beskrivelsen af reklamesager. I årsberetningen for 2006 var det kun vedrørende en enkelt sag på førstnævnte område, at man kunne se, hvem ("den tidligere leder" af en radio) der havde klaget.

Kulturministeriet har endvidere oplyst, at kulturministeren har nedsat Ophavsretslicensnævnet, som har til opgave at træffe den endelige administrative afgørelse i en række forskellige sager på ophavsretsområdet. Det er oplyst, at Kulturministeriet som sekretariat for nævnet bl.a. i medfør af en bekendtgørelse om Ophavsretsnævnet har til opgave at sørge for, at nævnets afgørelser meddeles parterne og stilles til rådighed for andre, der måtte have interesse heri. Ministeriet har oplyst, at kendelserne på baggrund heraf meddeles parterne og offentliggøres på ministeriets hjemmeside. Alle kendelser afsagt siden 1961 findes på hjemmesiden. Ministeriet offentliggør ligeledes alle nævnets årsberetninger på hjemmesiden. Ministeriet har oplyst, at ophavsretsloven ikke indeholder udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af afgørelser mv., og at offentliggørelsen navnlig skyl-

des princippet om offentlighed. Kendelserne indeholder alle relevante oplysninger for sagen, herunder parternes navne, kendelsesdato, sagens oplysninger og nævnets kendelse. Årsberetningerne indeholder bl.a. referater af afsagte kendelser, hvor parternes navne også fremgår. Der sker således ingen anonymisering. Det er oplyst, at det som udgangspunkt ikke har betydning for offentliggørelsen, om en part vælger at indbringe sagen for domstolene.

Kulturministeriet har endelig oplyst, at sagsgangen for Anti Doping Danmark, hvis virke er defineret ved lov om fremme af dopingfri idræt, er, at Anti Doping Danmark gennemfører dopingkontroller og sikrer, at prøverne bliver analyseret på WADA-akkrediterede laboratorier. Anti Doping Danmark overbringer herefter oplysninger om dopingresultater til idrætsorganisationerne, som offentliggør navne på idrætsudøvere med positiv dopingtest.

3.10. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har henvist til reglerne om offentliggørelse vedrørende Patientklagenævnet og tandklagesystemet i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Her er der hjemmel til at fastsætte regler om offentlighedens adgang til oplysninger om afgørelser vedrørende klager over sundhedspersoner eller tandlæger. Der er således hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af afgørelser uden anonymisering af sundhedspersoners titel og navn, hvor der er givet kritik for alvorlig eller gentagen forsømmelse eller givet kritik i forbindelse med kosmetiske indgreb. Dette gælder også oplysninger om afgørelser, der er truffet i det klagesystem, som er aftalt mellem de driftsansvarlige myndigheder for sundhedsvæsenet og Dansk Tandlægeforening. Det fremgår af loven, at også oplysninger om, at vedkommende sundhedsperson har overtrådt lovgivningen ved de forhold, som afgørelserne vedrører, offentliggøres. Der kan dog ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet. Ministeriet har oplyst, at der på denne baggrund efter en bekendtgørelse om offentliggørelse af en afgørelse i klage- og tilsynssager på sundhedsområdet sker offentliggørelse, hvis afgørelsen falder inden for mindst ét af følgende fire kriterier:

1) Hvis der er mistanke om, at en sundhedsperson har gjort sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i henhold til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, og det besluttes at sende sagen til politiet. Der vil ikke ske offentliggørelse af, at sagen sendes til politiet.

2) Hvis der findes grundlag for kritik og samtidig grundlag for at indskærpe sundhedspersonen at vise større omhu og samvittighedsfuldhed i sit fremtidige virke.

3) Hvis findes grundlag for kritik af en sundhedsperson, og der derved tre gange inden for fem år er tildelt denne sundhedsperson en afgørelse med kritik. Dette gælder uanset, hvilket forhold kritikken vedrører (behandling, information, samtykke, journalføring, aktindsigt, tavshedspligt mv.)

4) Hvis der findes grundlag for kritik af en sundhedsperson for virksomhed udøvet i forbindelse med et kosmetisk indgreb, herunder således også information, samtykke og journalføring. Ved et kosmetisk indgreb forstås et indgreb, der hovedsageligt foretages af ikke-behandlingsmæssige årsager.

Ministeriet har anført, at det af forarbejderne til loven fremgår, at ordningerne skal bidrage til en mere gennemsigtig sundhedssektor, hvor information om kvaliteten af den enkelte sundhedspersons behandling bliver offentlig tilgængelig, og at det endvidere fremgår, at borgernes stilling over for sundhedsvæsenet styrkes, at borgeren bliver i stand til at træffe et kvalificeret valg, f.eks. når der skal vælges praktiserende læge eller tandlæge, og at dette sikrer, at borgerne får den service og kvalitet, de har brug for og efterspørger. Desuden vil ordningen ifølge forarbejderne give borgerne og medierne indsigt i klageorganernes og tilsynsmyndighedernes arbejde og i baggrunden for vurderingen af sundhedspersoners fejl, ligesom den vil bidrage til øget behandlingskvalitet. Det er oplyst, at afgørelserne er offentligt tilgængelige i to år på www.sundhed.dk og på Patientklagenævnets hjemmeside. Afgørelser offentliggøres med angivelse af titel, navn og autorisationsnummer/fødselsdato på den person, der kritiseres af nævnet. Alle andre navne i afgørelsen anonymiseres. Dette gælder også stednavne og navne på sygehuse og afdelinger mv. En afgørelse fra tandlægeklagesystemet må ikke offentliggøres før udløbet af ankefristen på 6 uger for sagernes forelæggelse for Landstandlægenævnet. Såfremt afgørelsen er anket vedrørende tandlægens faglige virksomhed, må den ikke offentliggøres, før ankeinstansen har truffet afgørelse, og kun hvis afgørelsen om overtrædelse af lovgivningen fastholdes.

Ministeriet har desuden henvist til, at Sundhedsstyrelsen i medført af i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet offentliggør faglige påbud efter i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, beslutninger om skærpet tilsyn efter sundhedsloven samt fratagelser og indskrænkninger i lægers og tandlægers ordi-

nationsret. Afgørelserne offentliggøres med indholdet af det meddelte tilsynsindgreb, og således at det fremgår, på hvilken baggrund indgrebet er meddelt. Ved offentliggørelse skal afgørelserne anonymiseres og renses for alle andre identifikationsoplysninger, herunder patienters navne, oplysninger om sygehusafdelinger eller sygehuse, stednavne samt andre sundhedspersoner, end navn og titel på den sundhedsperson, som afgørelsen angår. For at sikre en entydig identifikation kan sundhedspersonens autorisationsnummer/fødselsdato offentliggøres. Også disse afgørelser offentliggøres på internettet på www.sundhed.dk. Afgørelserne kan tillige offentliggøres på Sundhedsstyrelsens hjemmeside. Afgørelser om påbud, skærpet tilsyn samt indskrænkninger i og fratagelse af ordinationsret forbliver offentlige, indtil de ophæves. Sundhedsstyrelsen offentliggør desuden afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområdet. Også disse afgørelser offentliggøres på internettet på www.sundhed.dk, og der kan tillige ske offentliggørelse på Sundhedsstyrelsens hjemmeside. Det er oplyst, at afgørelserne forbliver offentlige, så længe fratagelsen eller indskrænkningen gælder, dog højst i 5 år.

Det fremgår desuden af ministeriets høringssvar, at Lægemiddelstyrelsen offentliggør oplysninger om lægemiddelvirksomheders overtrædelse af lægemiddelovgivningen på styrelsens hjemmeside ved advarsler og ved afgørelser om ulovlige lægemidler. I forbindelse med offentliggørelse af advarsler om fejl ved et lægemiddel, som indebærer tilbagetrækning af en markedsføringstilladelse og eventuelt andre tilladelser fra Lægemiddelstyrelsen, offentliggør styrelsen lægemidlets navn og dets producent på sin hjemmeside. Offentliggørelsen sker normalt i samarbejde med den pågældende virksomhed, der har pligt til at oplyse Lægemiddelstyrelsen om enhver fejl eller mangel, som kan resultere i tilbagekaldelse mv. For så vidt angår afgørelser om ulovlige lægemidler har ministeriet oplyst, at Lægemiddelstyrelsen på sin hjemmeside offentliggør en liste over produkter, der er klassificeret som lægemidler, og som forhandles ulovligt (uden styrelsens tilladelse til markedsføring og eventuelt også uden tilladelse til håndtering i medfør af lægemiddeloven). Denne liste indeholder produktnavn og navn på den virksomhed, der har foretaget den ulovlige forhandling. Det er endvidere oplyst, at offentliggørelse sker af hensyn til patientsikkerheden. Det er anført, at det er nødvendigt, at oplysninger om lægemiddelvirksomheders lovovertrædelser offentliggøres, for at offentligheden kan blive opmærksom på og identificere lægemidler, hvis brug kan udgøre en sundhedsrisiko. Alle ovennævnte afgørelser offentliggøres, og som udgangspunkt bliver afgørelserne liggende på hjemmesiden. Om hjemlen til offentliggørelse har ministeriet oplyst, at sundhedslovens § 213, stk. 2, der indeholder hjemmel til offentliggørelse af afgørelser fra Sundhedsstyrelsen, er en videreførelse af reglerne i den tidligere § 2 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse mv., som blev ophævet, da sundhedsloven trådte i

kraft den 1. januar 2007. Den pågældende bestemmelse i § 2 omfattede både Sundhedsstyrelsen og Lægemiddelstyrelsen. Ved affattelsen af sundhedsloven blev Lægemiddelstyrelsens forpligtelse til at offentliggøre eventuelle overtrædelser eller mangler af særlig betydning for befolkningens sundhed ved en fejltagelse ikke udtrykkelig anført i lovteksten. Ministeriet har oplyst, at det snarest vil tage initiativ til, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for Lægemiddelstyrelsen til at offentliggøre oplysninger om særlige sundhedsmæssige forhold.

3.11. Miljøministeriet

Miljøministeriet har oplyst, at der på ministeriets område sker offentliggørelse af en lang række afgørelser indeholdende oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers forhold. Der sker således f.eks. offentliggørelse af miljøgodkendelser, og klagenævnenes afgørelser offentliggøres ligeledes.

For så vidt angår oplysninger om bestemte navngivne fysiske og juridiske personers overtrædelser af lovgivningen har ministeriet peget på Kemikalieinspektionens tilsyn med lov om kemiske stoffer og produkter, der udspringer af EU-regulering på området. Efter denne lov kan tilsynsmyndigheden, når det skønnes påkrævet, oplyse offentligheden om farerne ved et stof, produkt eller en vare. Det er oplyst, at det i bemærkningerne til loven bl.a. er anført, at der herunder i det omfang, det er hensigtsmæssigt, vil kunne gives andre oplysninger, f.eks. om i hvilke butikker stoffet, produktet eller varen har været solgt, for at øge chancen for, at de relevante forbrugere bliver opmærksomme på advarslen. Det er desuden i forarbejderne anført, at selvom reglen er ny, har Miljøstyrelsen som tilsynsmyndighed gennem mange år advaret forbrugerne mod farerne ved et ulovligt produkt. Det er anført, at dette må anses for at være et led i tilsynsmyndighedens arbejde og derfor ikke behøver en specifik hjemmel, men at det findes hensigtsmæssigt at lovfæste en sådan adgang. Det er oplyst, at ordningens formål er at oplyse offentligheden om farerne ved et produkt, således at skader ved anvendelse af produktet kan undgås. De offentliggjorte oplysninger vil oftest være indholdsstofferne på et konkret navngivet produkt, med angivelse af, hvor det er købt, og hvem der er markedsansvarlig for varen i Danmark. Dette kan ledsages af oplysninger om, at tilsynsmyndigheden har meddelt salgsforbud og tilbagetrækning fra markedet. Oplysningerne skal informere forbrugerne om farerne ved et ulovligt og farligt produkt, der allerede er købt og som nu er i forbrugernes besiddelse. Der vil ikke blive offentliggjort flere oplysninger end formålet tilsiger. I forbindelse med offentliggørelsen af analyseresultater, søges oplysningerne i videst muligt omfang anonymiseret, såfremt der ikke er grundlag for

en offentliggørelse med navn, produkt eller lignende. Ministeriet kan dog ikke afvise, at dele af de offentliggjorte oplysninger, kan være af en sådan karakter, at kendere af branchen vil kunne henføre oplysningerne til en bestemt fysisk eller juridisk person. Det er oplyst, at dette dog forsøges undgået i videst muligt omfang. Oplysningerne offentliggøres så hurtigt som muligt, under hensyn til faren ved produktet. Offentliggørelse sker på Miljøstyrelsens hjemmeside samt via pressemeddelelser. De berørte parter orienteres løbende i processen, uden at der dog eksisterer nogen fast tidsgrænse for inddragelse, da der oftest er behov for hurtig indgriben. Oplysningerne fjernes ikke fra hjemmesiden, men suppleres i visse tilfælde med tilføjelser, hvis produkterne eksempelvis ikke længere er i handlen, er lovliggjorte eller lignende. Afgørelserne kan til enhver tid indbringes for domstolene med påstand om annullation eller erstatning, men domstolsprøvelsen har ingen betydning i forhold til vurderingen af faren ved det konkrete produkt.

3.12. Beskæftigelsesministeriet

Det fremgår af høringsvaret fra Beskæftigelsesministeriet, at der under Arbejdstilsynets smiley-ordning sker offentliggørelse på tilsynets hjemmeside af fysiske eller juridiske personers overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen. Grundlaget for ordningen findes i lov om arbejdsmiljø. Med hjemmel heri er der udstedt en bekendtgørelse om offentliggørelse af virksomhedernes arbejdsmiljø mv. Ministeriet har oplyst, at ordningen indeholder fire symboler. En rød og en gul smiley tildeles virksomheder ved overtrædelse af arbejdsmiljøloven i forskellige grader, mens en grøn smiley signalerer, at der ikke er forekommet sådanne overtrædelser. Til virksomheder, der er arbejdsmiljøcertificerede, gives en grøn smiley med krone. Det er på Arbejdstilsynets hjemmeside muligt at søge på virksomheders navn og derved få oplyst, om virksomheden har en smiley, og hvilken farve den har. En smiley er udtryk for, at tilsynet har truffet en afgørelse om et arbejdsmiljøfagligt emne. Der offentliggøres ikke oplysninger om eventuelle strafferetlige sanktioner mod virksomheden. Det er oplyst, at når der gives en rød eller en gul smiley, kan de emner, som har udløst den pågældende smiley (f.eks. støj, ergonomi eller arbejdspladsvurdering), og datoen for tilsynets afgørelse, men derimod ikke selve afgørelsens tekst, ses sammen med smileyen. Det fremgår endvidere, at en rød eller gul smiley bliver fjernet fra hjemmesiden, når tilsynet har fået en tilbagemelding fra virksomheden om, at problemerne er løst, men at en rød eller en gul smiley dog altid vil blive vist på hjemmesiden i mindst seks måneder, uanset at virksomheden har efterkommet forbuddet mv. inden. En grøn smiley bliver fjernet fra hjemmesiden, hvis virksomheden senere får et påbud mv., som udløser en gul eller en rød smiley. En grøn smiley med krone fjernes også i sådanne tilfælde samt hvis certificationsorganet giver tilsynet

besked om, at virksomhedens certifikat bliver frataget, suspenderet eller bortfalder. Det er oplyst, at ordningen med offentliggørelse af disse smiley'er, der omfatter samtlige virksomheder, har til formål at synliggøre den enkelte virksomheds arbejdsmiljø, og at den skal motivere virksomhederne til at styrke indsatsen på området. Formålet er således at skabe et bedre arbejdsmiljø for alle medarbejdere. Det er oplyst, at ved afgørelser med frist (som indebærer rød eller gul smiley) offentliggøres overtrædelserne, når en klagefrist på fire uger er udløbet. Ved strakspåbud og forbud, hvor klage ikke har opsættende virkning, sker offentliggørelse straks efter, at afgørelsen er truffet. Hvis der klages over afgørelsen, sker der i øvrigt først offentliggørelse, når klagesagen er afsluttet, og hvis tilsynets afgørelse fastholdes.

Kapitel 4. Udvalgets overvejelser

1. Indledning

Udvalget skal ifølge sit kommissorium overveje, hvilke hensyn der kan begrunde indførelse af nye regler om, at offentlige myndigheder (forvaltningsmyndigheder) systematisk kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form. Udvalget skal endvidere overveje, om der kan opstilles nogle overordnede principper, der kan være vejledende bl.a. for ministeriernes stillingtagen til udformningen af fremtidige offentliggørelsesordninger af denne karakter, herunder i hvilket omfang og hvordan offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater, afgørelser mv. i givet fald skal ske.

Det er kun ordninger, hvor der sker offentliggørelse af indholdet af kontrolresultaterne, afgørelserne mv. i ikke-anonymiseret form, som er omfattet af udvalgets arbejde. Uden for arbejdet falder således for eksempel ordninger, hvorunder der alene offentliggøres oplysninger om det blotte antal foretagne kontrolbesøg på et givent område. Det gælder også, selvom det oplyses, hvor mange kontrolbesøg der er foretaget hos hver enkelte fysiske eller juridiske person, så længe resultatet af kontrollen ikke fremgår. Det sidstnævnte gælder dog ikke, hvis oplysningen om selve antallet af kontrolbesøg hos den enkelte fysiske eller juridiske person viser, at den pågældende har overtrådt lovgivningen.

Som nævnt i udvalgets kommissorium kan det tænkes, at der under ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form sker offentliggørelse af oplysninger, som kan være fortrolige. De almindelige regler om offentlige myndigheders håndtering af fortrolige oplysninger indebærer, at sådanne oplysninger som udgangspunkt ikke kan offentliggøres. Ordninger med systematisk offentliggørelse af fortrolige oplysninger rejser derfor spørgsmål i forhold til disse almindelige regler. Der kan også i øvrigt efter omstændighederne peges på nogle retssikkerhedsmæssige spørgsmål, der skal overvejes i forbindelse med sådanne ordninger.

Det er ligeledes nævnt i udvalgets kommissorium, at det samtidig i de senere år er blevet stadig mere udbredt af hensyn til at sikre forbrugerne en relevant og aktuel information i lovgivningen at fastsætte bestemmelser om, at der kan etableres offentliggørelsesordninger af den nævnte karakter. Efter udvalgets opfattelse må det antages, at der – navnlig efter, at

det er blevet teknisk muligt at gøre kontrolresultaterne, afgørelser mv. tilgængelige for den potentielle ”målgruppe” på internettet – i mange sammenhænge for myndighederne vil være tale om et effektivt redskab til sikring af, at lovgivningen på et givent område overholdes. Risikoen for at få offentliggjort et negativt kontrolresultat eller en negativ afgørelse vil således i sig selv være en motivation for den enkelte fysiske eller juridiske person til at overholde lovgivningen. Dette må alt andet lige også være væsentligt for de fysiske og juridiske personer, som agerer inden for den pågældende lovgivnings område, og som overholder lovgivningen. De pågældende fysiske og juridiske personer kan derfor også have en interesse i velfungerende offentliggørelsesordninger af den nævnte karakter.

Det må på denne baggrund antages, at der også fremover vil kunne opstå situationer, hvor det af hensyn til samfundsmæssige interesser vurderes at være hensigtsmæssigt at etablere ordninger, hvorefter forvaltningsmyndigheder systematisk kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Udvalget har derfor set det som sin opgave med afsæt i gældende ret at vurdere, hvilke hensyn der fremadrettet kan være relevante for sådanne eventuelle nye ordninger, under hvilke omstændigheder sådanne nye ordninger bør indføres, og hvorledes de retssikkerhedsmæssige spørgsmål i øvrigt kan håndteres. I sidste ende vil spørgsmålet om, hvorvidt en konkret ny offentliggørelsesordning af den omhandlede karakter skal indføres, i almindelighed bero på en politisk vurdering.

Det bemærkes, at udvalget ikke har haft til opgave at vurdere eksisterende ordninger, hvorved forvaltningsmyndigheder systematisk kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Udvalget har derfor heller ikke forholdt sig detaljeret til de ordninger, som er beskrevet af ministerierne i forbindelse med udvalgets høring af dem, jf. kapitel 3.

Det har vist sig, at forvaltningsmyndigheder i praksis, hvor der eksisterer ordninger, hvorved myndighederne systematisk kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, ofte offentliggør oplysninger i personhenførbare form både på internettet og på anden måde. Offentliggørelse på internettet er efter udvalgets opfattelse den i praksis mest vidtgående offentliggørelsesmåde, men de hensyn, der skal overvejes ved offentliggørelse på internettet af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, vil også i vidt omfang gøre sig gældende for offentliggørelse på anden systematisk vis. Der vil således i alle tilfælde være tale om, at en myndighed af egen drift beslutter at sprede efter omstændighederne følsomme oplysninger om enkelte fysiske eller juridiske personer til en bredere kreds af personer. Hertil kommer, at en forvaltningsmyndigheds offentliggørelse af oplys-

ninger på anden måde end på internettet også efterfølgende vil kunne føre til en spredning af oplysningerne på internettet, for eksempel på mediernes hjemmesider. Udvalget finder på denne baggrund, at det, der er anført i dette kapitels pkt. 2-5, om de generelle overvejelser, myndighederne efter udvalgets opfattelse bør foretage, også i vid udstrækning gør sig gældende ved systematisk offentliggørelse af personhenførbare oplysninger på anden vis end på internettet.

Det bemærkes, at der i denne forbindelse med ”systematisk offentliggørelse” forstås, at der på et givent område sker offentliggørelse enten af alle afgørelser eller af en flerhed af afgørelser efter nærmere retningslinjer. I modsætning hertil står for eksempel en myndigheds offentliggørelse af oplysninger om en enkelt afgørelse for eksempel på grund af stor forudgående presseomtale af eller politisk interesse for sagen. Udvalget har ikke haft til opgave at forholde sig til situationer af den sidstnævnte karakter.

Som det fremgår af dette kapitels pkt. 2.1 er der forhold, som efter udvalgets opfattelse taler for, at indførelsen af nye ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form sker ved eller i henhold til lov. I den forbindelse skal udvalget sammenfattende anbefale, at myndigheder, der påtænker at indføre sådanne ordninger, forinden forholder sig nærmere til de forhold, som udvalget har overvejet i dette kapitels pkt. 2-5. Det bemærkes, at udvalget har udarbejdet en ”tjekliste”, som myndighederne efter udvalgets opfattelse bør anvende i forbindelse med disse overvejelser. ”Tjeklisten” findes i dette kapitels pkt. 6.

2. Overordnede overvejelser

2.1. Ved eller i henhold til lov

Det er ikke udelukket, at der inden for rammerne af gældende ret vil kunne etableres ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form uden lovhjemmel, hvis de oplysninger, der offentliggøres, alene vedrører juridiske personer. Ordningerne vil i givet fald skulle udformes og administreres på en sådan måde, at de holder sig inden for gældende ret, herunder tavshedspligten efter straffelovens §§ 152-152 e og forvaltningslovens § 27, jf. kapitel 2, pkt. 2 og pkt. 5. For så vidt angår fysiske personer (herunder enkeltmandsejede virksomheder, jf. nærmere herom i kapitel 2, pkt. 4.1) fører reglerne i persondataloven derimod til, at der kun kan ske en sådan offentliggørelse, hvis der er særlig lovhjemmel hertil.

På baggrund af udvalgets høring af samtlige ministerier, jf. kapitel 3, kan det konstateres, at der findes et betydeligt antal ordninger, hvorefter forvaltningsmyndigheder offentliggør kontrolresultater, afgørelser mv. på en sådan måde, at også oplysninger om navngivne fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen fremgår.

Der er i den forbindelse en meget klar tendens til, at offentliggørelsesordninger af den nævnte karakter etableres ved eller i henhold til lov. Den omstændighed, at offentliggørelse af oplysninger om overtrædelse af lovgivningen i almindelighed må betragtes som indgribende for de fysiske eller juridiske personer, det vedrører, taler efter udvalgets opfattelse for, at også fremtidige nye offentliggørelsesordninger etableres ved eller i henhold til lov – også selvom der måtte være hjemmel til ordningen inden for rammerne af gældende ret.

Efter udvalgets opfattelse bør lovhjemlen til at etablere ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form i den forbindelse være klar, ligesom det i givet fald bør fremgå af bemærkningerne til en sådan lovbestemmelse, hvordan der med den påtænkte ordning sker eller vil kunne ske fravigelse af persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt.

2.2. Er der konkret behov for offentliggørelsesordningen?

Efter udvalgets opfattelse bør en myndighed som det første, når den påtænker at indføre en ordning med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., nøje overveje, om der er behov for, at der sker offentliggørelse på en sådan måde, at også navne på fysiske eller juridiske personer fremgår eller kan udledes af det offentliggjorte.

I mange tilfælde vil formålet med ordningen således formentlig kunne opfyldes ved, at der alene sker offentliggørelse af oplysninger i effektivt anonymiseret form. Dette gælder for eksempel i tilfælde, hvor offentliggørelsen sker med det formål at orientere offentligheden, herunder underordnede myndigheder, om en forvaltningsmyndigheds praksis. Det anførte må desuden antages ofte at være tilfældet, hvor der sker offentliggørelse alene med det formål at skabe tillid til omfanget eller kvaliteten af forvaltningsmyndigheders kontrol med et givent område.

2.3. Afvejning af samfundsmæssige hensyn og oplysningernes karakter

Hvis formålet med at offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv. vurderes ikke at kunne opfyldes ved, at der sker offentliggørelse af oplysningerne i effektivt anonymiseret form, jf. pkt. 2.2, bør der herefter efter udvalgets opfattelse foretages en konkret afvejning af hensynet til de personer, som oplysningerne vedrører, over for de hensyn til samfundsmæssige interesser, der søges varetaget med den pågældende ordning. Efter udvalgets opfattelse bør denne afvejning ske med udgangspunkt i de generelle retningslinjer, som opstilles nedenfor, og afvejningen bør afspejles i bemærkningerne til det lovforslag, som indeholder hjemmel til, at offentliggørelsesordningen indføres.

Det vil i forbindelse med afvejningen have betydning, hvilke typer af oplysninger der kan forventes offentliggjort, herunder om der for eksempel er tale om oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold eller andre oplysninger, hvis offentliggørelse i øvrigt i almindelighed vil blive betragtet som særligt indgribende. Der henvises herom nærmere til dette kapitels pkt. 3. Jo mere følsomme oplysninger, der er tale om, jo mere tungtvejende samfundsmæssige hensyn må der efter udvalgets opfattelse kræves. En offentliggørelsesordning bør således efter udvalgets opfattelse ikke indrettes på en sådan måde, at den er mere indgribende, end formålet – det vil sige varetagelsen af de relevante samfundsmæssige interesser – tilsiger.

Det bemærkes, at vægtningen af de hensyn, som søges varetaget med offentliggørelsesordningen (jf. dette kapitels pkt. 4), over for hensynet til de personer, som de oplysninger, der vil kunne blive offentliggjort, vedrører (jf. dette kapitels pkt. 3), efter udvalgets opfattelse ikke vil være den samme, når det drejer sig om juridiske personer, som når det drejer sig om fysiske personer. Der skal forenklet udtrykt mere tungtvejende hensyn til, for at der kan ske offentliggørelse af oplysninger om fysiske personer. Denne forskel på vægtningen af hensyn er på linje med det, der som beskrevet i kapitel 2 følger af gældende ret i forhold til vurderingen af, om en oplysning er fortrolig.

Betragtningen om, at der skal mere tungtvejende hensyn til, for at offentliggøre oplysninger om fysiske personer bygger på, at juridiske personer ikke omfattes af de privatlivs- og personlighedshensyn, der er centrale i persondataretten, og at beskyttelsesinteressen i forhold til juridiske personer således i al væsentlighed alene er de økonomiske interesser, der kan lide skade ved, at oplysninger om den pågældende juridiske person offentliggøres og eventuelt anvendes uretmæssigt, jf. kapitel 2, pkt. 5. Det anførte ændrer imidlertid efter udval-

gets opfattelse ikke ved, at for en juridisk person er de økonomiske interesser selvsagt meget væsentlige. En offentliggørelsesordning, som berører en juridisk persons økonomiske interesser, kan i den forstand efter omstændighederne være meget mærkbar.

Den ansvarlige myndighed bør således efter udvalgets opfattelse i alle tilfælde – også når ordningen alene omfatter oplysninger om juridiske personer – nøje overveje, om der foreligger så tilstrækkeligt tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser, at der er det fornødne proportionale grundlag for at etablere en ordning af den omhandlede karakter. Dette skyldes som nævnt, at ordningen – afhængig af dens konkrete karakter – kan være ganske indgribende over for den enkelte fysiske eller juridiske person.

Det skal efter udvalgets opfattelse have med i overvejelserne, at de pågældende fysiske eller juridiske personer i forvejen ofte vil have modtaget en bebyrdende forvaltningsafgørelse eller et belastende kontrolresultat fra en forvaltningsmyndighed, som der efter ordningen offentliggøres oplysninger om. Offentliggørelse af oplysninger, som af den pågældende vil kunne opfattes som følsomme, vil således i den forbindelse kunne betragtes som et yderligere indgreb i forlængelse af den bebyrdende forvaltningsafgørelse eller det belastende kontrolresultat. Det må i den forbindelse antages, at offentliggørelsen af den bebyrdende forvaltningsafgørelse eller det belastende kontrolresultat efter omstændighederne af adressaten vil blive betragtet som mere indgribende end selve afgørelsen eller kontrolresultatet.

Udvalget finder i den forbindelse anledning til at bemærke, at der – for så vidt angår oplysninger om fysiske personer omfattet af persondatalovens §§ 6-8 – også i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 gælder en pligt for en forvaltningsmyndighed til at foretage en vurdering af en offentliggørelsesordnings legitimitet og saglighed samt en proportionalitetsvurdering af myndighedens videregivelse, herunder offentliggørelse, af oplysningerne. Der henvises herom til kapitel 2, pkt. 4.2.4.

2.4. Behovet for sagsbehandlingsregler

De betænkeligheder af retssikkerhedsmæssig karakter mv., der efter omstændighederne kan peges på ved indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, vil i nogen grad kunne håndteres med passende regulering af myndighedernes behandling af sager omfattet af ordningerne. Klare retningslinjer for myndighedernes behandling af sager omfattet af offentliggørelsesordninger bør

derfor efter udvalgets opfattelse af retssikkerhedsmæssige grunde altid nøje overvejes, når det er besluttet, at der skal indføres en sådan ordning.

Klare retningslinjer for behandlingen af sagerne vil bl.a. kunne medvirke til, at der ikke sker en usaglig forskelsbehandling, eller at der i øvrigt administreres i strid med grundlæggende forvaltningsretlige principper i de tilfælde, hvor der under ordningen med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form er overladt den ansvarlige myndighed et skøn med hensyn til, om der i hvert enkelt tilfælde skal ske offentliggørelse.

Derudover taler hensynet til at sikre, at indgrebet for den berørte fysiske eller juridiske person generelt ikke bliver mere indgribende, end formålet tilsiger, for, at den ansvarlige forvaltningsmyndighed nøje overvejer, hvilke regler vedrørende myndighedens behandling af offentliggørelsessager der bør opstilles. Ligeledes taler det forhold, at det vil kunne have stor skadevirkning for den enkelte fysiske eller juridiske person, såfremt der ved en fejl sker offentliggørelse på internettet af (urigtige) oplysninger om for eksempel, at den pågældende har overtrådt loven, herfor.

Der henvises om sådanne sagsbehandlingsregler uddybende til dette kapitels pkt. 5.

3. Overvejelser om, hvilke oplysninger som normalt er af følsom karakter

Persondatalovens § 7 og § 8 vedrører behandling af oplysninger, som – når de vedrører identificerbare fysiske personer – må betragtes som følsomme. Det drejer sig om oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold, jf. § 7. Det omfatter desuden oplysninger vedrørende strafbare forhold (herunder mulige strafbare forhold), væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7, herunder oplysninger om oplysninger om andre foreningsmæssige tilhørsforhold end fagforeningsmæssige, selvmord eller selvmordsforsøg, interne familieforhold, familiestridigheder, separations- eller skilsmissebegæringer, adoptionsforhold, opdragelses måde og ulykkestilfælde, jf. § 8.

Udvalget finder af principielle grunde, at der kun helt undtagelsesvist ved lov bør etableres ordninger, der fraviger bestemmelserne i persondatalovens § 7, og hvorefter der om fysiske personer kan ske offentliggørelse af sådanne oplysninger. I forhold til sådanne oplysninger

vil det bl.a. også give anledning til overvejelser i forhold til persondatadirektivets bestemmelser.

Ligeledes bør der efter udvalgets opfattelse kun i sjældne tilfælde indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer.

Indførelse af ordninger af den omhandlede karakter, der vedrører oplysninger omfattet af persondatalovens § 7 og § 8, bør således alene indføres efter nøje overvejelser og drøftelse med Datatilsynet.

Offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ofte tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. Det skal i den forbindelse særligt fremhæves, at dette efter udvalgets opfattelse er den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger. Det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. I den forbindelse bør det efter udvalgets opfattelse indgå i overvejelserne, at oplysninger på internettet erfaringsmæssigt er meget vanskelige at berigtige eller slette effektivt på grund af søgemaskiner mv. Når det drejer sig om oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold, er der derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet. Der skal således efter udvalgets opfattelse meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale.

Med oplysninger om ”strafbare forhold” forstås i denne sammenhæng oplysninger om en sags afslutning ved, at der pålægges en strafferetlig sanktion for overtrædelsen af lovgivningen for eksempel ved domfældelse i en straffesag eller ved vedtagelse af et administrativt bødeforlæg. Ved oplysninger om ”mulige strafbare forhold” forstås oplysninger om forhold, der er udtryk for mere, end at en offentlig myndighed har fundet, at der foreligger en overtrædelse af lovgivningen, og det gælder selvom den pågældende lovovertrædelse i princippet er strafbar. For at der er tale om oplysninger om ”mulige strafbare forhold”, må det således kræves, at oplysningen afspejler den sagkyndige myndigheds vurdering af, at der foreligger en kvalificeret overtrædelse af lovgivning, som er strafsanktioneret, og som også i praksis strafsanktioneres. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis det fremgår eller føl-

ger af de offentliggjorte oplysninger, at der efter den pågældende myndigheds opfattelse er grundlag for en strafferetlig sanktion i anledning af lovovertrædelsen (og eventuelt at myndigheden har anmeldt forholdet til politiet). Der vil derimod ikke være tale om oplysninger om et muligt strafbart forhold, hvis strafferetlige sanktioner efter myndighedens praksis alene kommer på tale ved lovovertrædelser, der er grovere end den overtrædelse, der konkret er tale om.

Det bemærkes i den forbindelse, at en forvaltningsmyndighed, som vælger at offentliggøre oplysninger om mulige strafbare forhold og eventuelt sagernes oversendelse til politiet med henblik på førelse af en straffesag, under alle omstændigheder for at iagttage Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 skal være omhyggelig med at vælge formuleringer, som ikke indebærer en stillingtagen til skyldsspørgsmålet, før skyldsspørgsmålet er afgjort af en domstol, jf. kapitel 2, pkt. 4.2.3. Dette gælder antageligvis, uanset om der er tale om en fysisk eller en juridisk person, jf. kapitel 2, pkt. 5.

Oplysninger om disciplinære sanktioner vedrørende offentligt ansatte anses – i det omfang de ikke tillige vedrører oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold eller oplysninger, som i øvrigt er følsomme – ikke for fortrolige. Dette hænger formentligt sammen med det grundprincip, at den virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, omfatter forhold af almen vigtig betydning for samfundet, at virksomheden er finansieret af offentligheden (skatteyderne), og at offentligheden derfor generelt har en interesse i oplysninger om, hvad der foregår i den offentlige forvaltning, herunder også oplysninger om tilfælde, hvor offentligt ansatte er involveret i disciplinære sager. Heroverfor står væsentlige modstående hensyn til navnlig den enkelte offentligt ansatte, da oplysninger om eventuelle disciplinærforseelser fra den ansattes synspunkt under alle omstændigheder må anses for meget følsomme.

De nævnte modsatrettede hensyn bør – uanset at oplysninger af den omhandlede karakter ikke er fortrolige – indgå i myndighedens vurdering, hvis den overvejer at etablere en ordning, hvorefter der skal ske systematisk offentliggørelse af oplysninger på internettet om offentligt ansattes tjenesteforseelser i ikke-anonymiseret form. Der bør således efter udvalgets opfattelse være reale hensyn af nogen tyngde til samfundsmæssige interesser i indsigt i den offentlige forvaltning, før der ved lov indføres ordninger med systematisk offentliggørelse i ikke-anonymiseret form af oplysninger om offentligt ansattes disciplinære forhold.

Det omtalte grundprincip finder ikke anvendelse i forhold til privatansatte og private erhvervsdrivende. Derimod kan der peges på yderligere hensyn, der taler for at være tilbageholdende med at offentliggøre oplysninger om disciplinære foranstaltninger vedrørende denne personkreds. Den pågældende personkreds vil således i særlig høj grad kunne blive intensivt ramt, hvis der offentliggøres oplysninger om, at de i forbindelse med udøvelsen af deres hverv har overtrådt reglerne eller i øvrigt har givet anledning til disciplinær påtale. De pågældende vil allerede være berørte af den straf, der eventuelt måtte være forbundet med sagen, og det ubehag, der i øvrigt i almindelighed må antages at være forbundet hermed – og som også gælder i forhold til offentligt ansatte. Men hertil kommer, at den pågældende personkreds ved en forvaltningsmyndigheds offentliggørelse af oplysninger om disciplinære forhold vedrørende dem i ikke-anonymiseret form meget direkte og umiddelbart vil kunne risikere at blive ramt på deres levebrød for eksempel ved, at potentielle kunder på baggrund af de offentliggjorte oplysninger vælger den pågældende person eller dennes virksomhed fra.

Det anførte taler efter udvalgets opfattelse for nogen yderligere tilbageholdenhed med at etablere offentliggørelsesordninger, som omfatter oplysninger om disciplinære forhold vedrørende privatansatte og private erhvervsdrivende, således at der skal tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale.

4. Overvejelser om hensyn bag offentliggørelsesordninger

Den gennemgang af de eksisterende ordninger med offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., hvorved der kan udledes oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, som udvalget på baggrund af samtlige ministeriers høringsvar har foretaget, jf. kapitel 3, viser, at de nuværende offentliggørelsesordninger er begrundet i en lang række forskellige hensyn.

Udvalget finder, at det ikke er muligt generelt at fastlægge, hvilke hensyn der i hvert enkelt tilfælde er af en sådan karakter, at de efter udvalgets opfattelse med styrke vil kunne tale for, at der etableres en ordning, hvorefter forvaltningsmyndigheder kan offentliggøre kontrolresultater, afgørelser mv. på en sådan måde, at også oplysninger om navngivne fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen fremgår. Opfattelsen af, hvilke hensyn der er tilstrækkeligt tungtvejende, kan således ændre sig over tid på baggrund af en ændret generel samfundsopfattelse, og spørgsmålet vil i sidste ende bero på en politisk vurdering.

Udvalget finder dog, at det er muligt overordnet at opregne dels nogle hensyn, som efter udvalgets opfattelse i almindelighed vil kunne danne grundlag for indførelsen af nye offentliggørelsesordninger, dels nogle hensyn, der kun efter nøjere overvejelser over for hensynet til de modstridende retssikkerhedsmæssige interesser hos de berørte fysiske eller juridiske personer bør danne grundlag for indførelsen af sådanne ordninger. Det er således udvalgets opfattelse, at der kan opstilles følgende generelle retningslinjer for vurderingen af mulige hensyn til samfundsmæssige interesser, som bør indgå i den afvejning, der er nævnt i dette kapitels pkt. 2.3:

Det vil i almindelighed være tilstrækkeligt til at etablere en offentliggørelsesordning af den omhandlede karakter, at offentliggørelsen sker for at afværge konkret eller overhængende fare for skade på personer eller for betydelige formuetab.

Det er desuden udvalgets opfattelse, at hensynet til folkesundheden eller miljøbeskyttelse i en række tilfælde vil kunne begrunde, at der sker offentliggørelse af oplysninger af den omhandlede karakter. Det samme gælder med hensyn til forbrugerbeskyttelse og forbrugervejledning samt hensynet til brugere og aftagere af varer og ydelser i tidligere led i øvrigt – både hvad angår valg af produkt og valg af udbydere. Dette gælder efter omstændighederne også med henblik på at komme ”brodne kar” på det pågældende marked til livs. Det er imidlertid i den forbindelse efter udvalgets opfattelse vigtigt, at de oplysninger, som offentliggøres, er relevante enten for enkeltpersoners dispositioner i forhold til sundhed eller miljøbeskyttelse eller for, at forbrugere, aftagere mv. kan varetage deres interesser i forhold til de fysiske eller juridiske personer, som der offentliggøres oplysninger om.

Udvalget anbefaler til gengæld, at nye ordninger, hvorved der sker offentliggørelse af oplysninger om fysiske personers overtrædelse af lovgivningen, alene med det formål at motivere private til at yde en særlig indsats på et område (”offentlig karaktergivning”), kun bør indføres efter meget nøje afvejning af dette hensyn over for modsatrettede hensyn. Det væsentligste modsatrettede hensyn er hensynet til den enkelte fysiske person, for hvem det i almindelighed må antages at blive opfattet som indgribende, at der offentliggøres oplysninger om den pågældendes overtrædelse af lovgivningen.

Det netop anførte gør sig efter udvalgets opfattelse ligeledes gældende, hvor der ønskes etableret en offentliggørelsesordning alene med det formål at varetage hensynet til de øvrige markedsaktører eller at varetage hensynet til at sikre lige konkurrence i almindelighed. De

anførte hensyn vil efter udvalgets opfattelse imidlertid trods betænkelighederne i højere grad kunne begrunde indførelse af offentliggørelsesordninger på områder, hvor aktørerne alene er juridiske personer, og hvorved der således alene vil kunne ske offentliggørelse af oplysninger om juridiske personers overtrædelse af lovgivningen.

Særligt om de ordninger, hvor offentliggørelsen af kontrolresultater, afgørelser mv. alene har til formål at udstille dem, som overtræder lovgivningen ("gabestok"), finder udvalget grund til at bemærke følgende: På den ene side vil en sådan offentliggørelse naturligvis i høj grad – og formentligt i mange sammenhænge i højere grad end risikoen for eventuelt at blive pålagt en bødestraf – kunne være motiverende for såvel fysiske som juridiske personers overholdelse af lovgivningen. På den anden side finder udvalget grund til at påpege, at når der skal ske sanktionering af overtrædelser af lovgivningen, bør det i almindelighed ske med strafferetlige sanktioner i klassisk forstand. Hertil kommer, at oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold efter de almindelige tavshedspligtsregler anses for at vedrøre en fysisk persons "rent private forhold", og at offentliggørelse på internettet som nævnt må anses for den mest vidtgående offentliggørelsesmåde. Dette skal ses i lyset af bl.a. vanskelighederne ved effektivt at korrigere fejl og berigtige oplysninger. På den baggrund kan udvalget ikke anbefale, at der etableres nye offentliggørelsesordninger vedrørende fysiske personers lovovertrædelser, hvis formål alene er at udstille de pågældende fysiske personer som lovovertrædere (alene har et pønt præg).

For juridiske personer gør der sig det gældende, at oplysninger om deres strafbare lovovertrædelser ikke i sig selv anses for fortrolige, og dermed ikke undergivet tavshedspligt, ligesom oplysninger herom ikke er opfattet af persondataloven. Uanset dette forhold finder udvalget dog, at man bør være tilbageholdende med at indføre ordninger af den nævnte karakter, også hvor de alene vedrører juridiske personer. En forvaltningsmyndighed vil således i almindelighed heller ikke efter gældende ret forfølge et sagligt formål, hvis den alene har til hensigt at udstille lovovertrædere.

Som nævnt under dette kapitels pkt. 2.2 finder udvalget, at der formentligt sjældent vil kunne tænkes tilfælde, hvor der opstår et så tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser, at der er behov for at indføre nye ordninger, hvorunder der sker offentliggørelse af oplysninger om fysiske eller juridiske personer i ikke-anonymiseret form, som alene er begrundet i hensynet til at sikre tilliden til og gennemsigtigheden i den offentlige kontrol på et givent område. De ansvarlige myndigheder må således efter udvalgets opfattelse i almindelighed forventes at kunne varetage dette hensyn på den måde, at der sker offentliggørelse af

oplysninger i effektivt anonymiseret form, for eksempel sammen med beskrivelser af og statistik over den offentlige kontrolindsats mv. Dette vil således ikke berøre de fysiske eller juridiske personer, som kontrolresultaterne, afgørelserne mv. vedrører.

Efter udvalgets opfattelse er det desuden vanskeligt at pege på tilfælde, hvor bredere samfundsmæssige hensyn til for eksempel at skabe grundlag for en offentlig debat om eller fremhæve indsatsen på et givent område vil kunne være så tungtvejende, at det i sig selv vil kunne begrunde, at der sker offentliggørelse af oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen.

Derudover finder udvalget grund til at påpege, at offentliggørelsesordninger, som alene har til formål at udbrede kendskabet til en myndigheds praksis, ikke bør indrettes på en sådan måde, at der spredes oplysninger om lovovertrædelser, som kan henføres til navngivne fysiske eller juridiske personer. Efter udvalgets opfattelse bør en sådan udbredning af kendskab til praksis ske ved, at der – inden for de rammer, som gælder i medfør af persondatalovens § 9 – etableres retsinformationssystemer, hvori der alene sker offentliggørelse af afgørelser i effektivt anonymiseret form.

Det bemærkes, at der efter udvalgets opfattelse ikke er noget til hinder for, at hensyn til offentlige interesser, der – på baggrund af det anførte – som udgangspunkt ikke i sig selv eller kun under særlige omstændigheder bør begrunde indførelsen af nye ordninger med offentliggørelse af oplysninger om overtrædelse af lovgivningen i ikke-anonymiseret form, indgår som bihensyn til støtte for at indføre en sådan ordning, hvor der også foreligger andre saglige hensyn. Det anførte kunne for eksempel gøre sig gældende, hvor formålet er at motivere private til at yde en særlig indsats på et område ("offentlig karaktergivning") eller at varetage hensynet til de øvrige markedsaktører, til at sikre lige konkurrence i almindelighed, eller til at sikre tilliden til og gennemsigtigheden i den offentlige kontrol på et givent område.

5. Overvejelser om krav til sagsbehandlingen

Efter udvalgets opfattelse vil en forvaltningsmyndigheds beslutning om at offentliggøre en afgørelse eller et kontrolresultat på internettet eller på anden måde således, at der fremgår oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, ikke være en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Af retssikkerhedsmæssige grunde finder udvalget imidlertid, at den ansvarlige forvaltningsmyndighed bør overveje, hvilke regler vedrørende myndighedens sagsbehandling der bør opstilles, når der indføres ordninger, hvorefter der systematisk offentliggøres eller vil kunne offentliggøres oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen.

For det første kan der peges på, at det i almindelighed må antages at ville kunne have stor skadevirkning for den enkelte fysiske eller juridiske person, såfremt der ved en fejl skulle ske offentliggørelse på internettet af oplysninger om, at den pågældende har overtrådt lovgivningen. Hensigtsmæssige sagsbehandlingsregler vil kunne medvirke til at forhindre sådanne fejl.

En forvaltningsmyndighed skal desuden være opmærksom på, at der stilles krav om konsekvens i administrationen af et område, herunder af en offentliggørelsesordning af den omhandlede karakter. Dette indebærer bl.a., at myndigheden, hvis den er overladt et skøn over, hvorvidt der konkret under en given ordning skal ske offentliggørelse af oplysninger, ikke kan behandle to forhold, der på væsentlige punkter ligner hinanden, forskelligt, med mindre der er saglige grunde hertil. Hertil kommer, at offentliggørelsen, hvor myndigheden er overladt et skøn over, om offentliggørelse overhovedet bør ske, i det konkrete tilfælde ikke bør være unødvendig eller uforholdsmæssig indgribende for den berørte fysiske eller juridiske person. Hensigtsmæssige sagsbehandlingsregler vil således endvidere kunne medvirke til at sikre en konsekvens og ensartethed i administrationen af en konkret offentliggørelsesordning.

Herudover kan der peges på, at overvejelserne om at udnytte en eventuel administrativ rekursadgang eller at indbringe en afgørelse eller et kontrolresultat for domstolene antageligvis ofte hos den pågældende fysiske eller juridiske person, som afgørelsen eller kontrolresultatet vedrører, vil bero på en afvejning af en procesrisiko og omkostningerne forbundet med at føre sagen videre over for afgørelsens eller kontrolresultatets skadevirkning for den enkelte. I den forbindelse vil det antageligvis ofte som et moment, der taler for at udnytte en eventuel rekursadgang eller at indbringe afgørelsen for domstolene, kunne indgå i vurderingen, at afgørelsen vil blive offentliggjort.

Endvidere vil der – navnlig hvis de oplysninger, der offentliggøres, har pressens bevågenhed – ofte være en interesse hos den berørte for, at den pågældende har en rimelig tid til at forberede sig på offentliggørelsen.

De nævnte forhold taler for eksempel for, at der efter omstændighederne bør opstilles regler om høring eller forudgående orientering af den berørte, samt regler om tidspunktet for offentliggørelsen mv.

Spørgsmålet om, hvilke sagsbehandlingsregler der er hensigtsmæssige under hver enkelt af de fremtidige ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, som kan tænkes indført, må imidlertid efter udvalgets opfattelse bero på en konkret vurdering. Denne vurdering må tage udgangspunkt i, hvilke samfundsmæssige hensyn der søges varetaget med offentliggørelsen, hvilke oplysninger der konkret kan forventes offentliggjort under ordningen, om der med ordningen alene offentliggøres oplysninger om juridiske personer, eller om der (eventuelt også) skal eller vil kunne ske offentliggørelse af oplysninger om fysiske personer, og hvilke regler om behandling af sager der konkret er administrativt mulige eller praktisk relevante.

En række af de sagsbehandlingsregler, som det vil kunne komme på tale at overveje, vil i øvrigt allerede i forhold til fysiske personer være gældende ret efter persondataloven. Der henvises herom generelt til kapitel 2, pkt. 4.

Den nævnte konkrete vurdering vil i øvrigt antageligvis ikke føre til, at de samme sagsbehandlingsregler er relevante og hensigtsmæssige under alle offentliggørelsesordninger. I lyset af, hvor forskellige de eksisterende offentliggørelsesordninger på baggrund af udvalgets høring af samtlige ministerier har vist sig at være, finder udvalget heller ikke generelt at kunne angive, hvilke sagsbehandlingsregler der i almindelighed bør gælde under sådanne offentliggørelsesordninger. Dette vil således afhænge af ordningens indretning og karakter.

Udvalget skal imidlertid anbefale, at det ved indførelsen af nye offentliggørelsesordninger med ovennævnte udgangspunkt konkret overvejes, om der – i det omfang der ikke allerede efter gældende ret er krav herom – vil kunne indføres regler vedrørende følgende forhold:

Udvalget finder, at det for det første bør overvejes, om der kan opstilles regler om forudgående høring eller orientering af de berørte vedrørende spørgsmålet om offentliggørelse af en afgørelse eller et kontrolresultat, som indeholder oplysninger om, at en fysisk eller juridisk person har overtrådt lovgivningen, eventuelt i forbindelse med partshøring om sagens materielle spørgsmål. Udvalget finder grund til at bemærke, at der efter udvalgets opfattelse alene under helt særlige omstændigheder bør indføres nye ordninger, hvor der ikke som det

mindste sker orientering af de berørte før eller – hvis det ikke er praktisk muligt – i hvert fald samtidigt med offentliggørelsen.

Det bør dernæst efter udvalgets opfattelse overvejes at fastsætte regler for, på hvilket tidspunkt i forbindelse med sagens behandling, oplysninger skal offentliggøres, herunder om offentliggørelse skal afvente, at en klage over en afgørelse eller et kontrolresultat i det administrative system eller domstolenes behandling af sagen er afsluttet.

Udvalget finder endvidere, at der – hvis det vurderes, at offentliggørelsen under en konkret ordning ikke kan afvente rekurs- eller domstolsbehandlingen af sagen – bør overvejes indført regler om, at det på det sted, hvor afgørelsen eller kontrolresultatet er offentliggjort, skal fremgå, at der verserer en sag i det administrative rekursystem eller hos domstolene om kontrolresultatet eller afgørelsen. Det bør desuden efter udvalgets opfattelse overvejes, om der – så længe sagen ikke er endeligt afgjort ved klageinstansen eller domstolene – skal gives den berørte part adgang til sammen med afgørelsen fra første instans at få offentliggjort sine bemærkninger eller de synspunkter, parten har gjort gældende i forbindelse med sagens behandling.

Det bør endvidere efter udvalgets opfattelse i almindelighed overvejes, om der skal gælde regler om, at hvis afgørelsen eller kontrolresultatet ved sagens afslutning i det administrative rekursystem eller hos domstolene får et andet udfald, end den afgørelse eller det kontrolresultat, der er blevet offentliggjort, skal dette offentliggøres på samme sted som den afgørelse eller det kontrolresultat, der oprindeligt blev offentliggjort.

Det bør i den forbindelse indgå i vurderingen, at det – afhængig af ordningens konkrete udformning – efter omstændighederne er muligt, at det for den fysiske eller juridiske person, som på denne måde får omgjort et for den pågældende negativt resultat eller en negativ afgørelse, ikke er interessant at få offentliggjort den endelige afgørelse. Det kunne for eksempel forekomme ved en ordning, hvor der i øvrigt alene sker offentliggørelse af negative resultater og afgørelser. Ved en offentliggørelse af den positive, endelige afgørelse vil det således kunne blive afsløret, at der overhovedet har verseret en sag, hvilket den pågældende eventuelt ikke er interesseret i. Hvis der ud fra sådanne overvejelser ikke indføres regler om, at der automatisk skal ske offentliggørelse af sagens endelige udfald, bør det i stedet efter udvalgets opfattelse overvejes, om der skal kunne ske en sådan offentliggørelse af det endelige udfald på den berørtes begæring, eller om der bør ske hurtig automatisk sletning af det omgjorte resultat eller den omgjorte afgørelse på myndighedens initiativ.

Efter udvalgets opfattelse bør det derudover overvejes, om der under hver enkelt ny offentliggørelsesordning kan indføres regler for, hvor længe de oplysninger, der er offentliggjort, skal være tilgængelige på den ansvarlige myndigheds hjemmeside, med henblik på at forsøge at sikre, at oplysningen ikke er tilgængelig for offentligheden i længere tid, end formålet tilsiger.

Den ansvarlige myndighed har som altovervejende hovedregel i medfør af persondataloven pligt til at berigtige eller fjerne offentliggjorte oplysninger om fysiske personer, der viser sig at være forkerte. Det udledes i den forbindelse af persondatalovens § 5, at det afhænger af den pågældende oplysningens nærmere karakter, hvor hurtigt myndigheden har pligt til at berigtige eller fjerne offentliggjorte oplysninger, som viser sig at være urigtige. Udvalget finder det naturligt, at myndigheden indfører regler af tilsvarende karakter vedrørende oplysninger om juridiske personer. Det bør vedrørende oplysninger om både fysiske og juridiske personer endvidere overvejes, hvilke skridt myndigheden bør tage i forhold til oplysninger, der har vist sig at være forkerte, med hensyn til orientering af offentligheden eller at forsøge at sikre, at oplysningerne ikke efterfølgende er tilgængelige på internettet, herunder via søgemaskiner.

Det bør i almindelighed under hver enkelt ordning også overvejes, hvorledes der kan indføres regler, som sikrer den fornødne påpasselighed, både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedens systemer. Det kunne for eksempel dreje sig om regler om, at alene en mindre gruppe medarbejdere med den fornødne faglige indsigt, skal have adgang til at lægge afgørelser og kontrolresultater om overtrædelse af lovgivningen i ikke-anonymiseret form ud på myndighedens hjemmeside og alene efter faste procedurer med udgangspunkt i en klar instruks fra myndighedens ansvarlige ledelse. Inden for persondatalovens anvendelsesområde henvises der i den forbindelse til den udtalelse af 28. august 2009 fra Datatilsynet, som er nævnt i kapitel 2, pkt. 4.4.2.1.

Udvalget finder grund til at bemærke, at den ansvarlige myndighed desuden ved offentliggørelse af oplysninger omfattet af persondataloven i medfør af § 41, stk. 3, skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Det er udvalgets anbefaling, at myndigheder, der (alene) offentliggør oplysninger om juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, også bør gøre sig nøje overvejelser herom.

6. "Tjekliste" ved indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater, afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form

Sammenfattende skal udvalget på baggrund af overvejelserne i dette kapitel anbefale, at myndigheder, der overvejer ved eller i henhold til lov at indføre nye ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet i ikke-anonymiseret form, forinden gennemgår de spørgsmål, der fremgår af følgende "tjekliste":

1. Er der konkret behov for, at der sker offentliggørelse på en sådan måde, at navne på fysiske eller juridiske personer fremgår eller kan udledes af det offentliggjorte? Der henvises herom navnlig til dette kapitels pkt. 2.2.
2. Kan der under ordningen forventes offentliggjort oplysninger om den enkelte fysiske eller juridiske person, hvis offentliggørelse i almindelighed må betragtes som værende særligt indgribende, og som derfor taler imod at etablere ordningen? Der henvises herom navnlig til dette kapitels pkt. 3.
3. Kan der peges på samfundsmæssige hensyn, som taler for at etablere ordningen? Der henvises herom navnlig til dette kapitels pkt. 4.
4. Er de under nr. 3 nævnte samfundsmæssige interesser så tungtvejende, at ordningen – på trods af karakteren af de oplysninger om fysiske og juridiske personer, som kan forventes offentliggjort under ordningen, jf. nr. 2 – bør etableres? Der henvises om denne afvejning navnlig til dette kapitels pkt. 2.3 sammenholdt med pkt. 3 og pkt. 4.
5. Er lovhjemlen til at etablere ordningen klar, og fremgår det i givet fald af bemærkningerne, hvordan der med den påtænkte ordning sker eller vil kunne ske fravigelse af persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt? Der henvises herom til dette kapitels pkt. 2.1.
6. Hvilke regler bør der af retssikkerhedsmæssige grunde opstilles administrativt for forvaltningsmyndighedens behandling af sager, som falder ind under den påtænkte offentliggørelsesordning? Der henvises herom navnlig til dette kapitels pkt. 2.4 og pkt. 5.



JUSTITSMINISTERIET

Samtlige ministerier
U 417

Udvalget om offentlige myndigheds offentliggørelse af kontrolresultater mv.

19 MRS. 2009

Dato: Statsretskontoret
Kontor: Christian Dahl
Sagsbeh: Hesthaven
Sagsnr.: 2008-793-0048
Dok.: CHE40189

Regeringen har i januar 2009 nedsat Udvalget om offentlige myndigheds offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Udvalget skal gennemgå de regler i lovgivningen, som indeholder hjemmel til, at offentlige myndigheder (herunder nævn mv.) kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet.

I forbindelse hermed skal udvalget overveje, hvilke hensyn der kan begrunde regler af den nævnte karakter, og om der kan opstilles nogle overordnede principper, der kan være vejledende bl.a. for ministeriernes stillingtagen til udformningen af fremtidige offentliggørelsesordninger, herunder i hvilket omfang og hvordan offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater mv. i givet fald skal ske.

Kommissoriet for Udvalget om offentlige myndigheds offentliggørelse af kontrolresultater mv. vedlægges til orientering.

Udvalget skal i den anledning anmode de enkelte ministerier om at oplyse, om der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordninger med offentliggørelse. I det omfang ordningerne følger af EU-regler, bedes dette angivet med henvisning til de relevante EU-regler.

Udvalget skal anmode om, at der i redegørelsen for den enkelte ordning gives en beskrivelse af formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres (f.eks. kontrolresultater, indskærpelser, påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative og/eller indrenretlige bøvededtagelser, endelige (straffe)domme eller nævnskendel-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

ser). Desuden bedes der redegjort for, om de offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Udvalget skal endvidere anmode om, at redegørelsen indeholder oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelse sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning om offentliggørelse.

Desuden bedes redegørelsen indeholde oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret om offentliggørelsen, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet, er tilgængelige på den pågældende hjemmeside, og hvilken betydning det har, at en afgørelse, der overvejes offentliggjort, indbringes for en eventuel højere administrativ myndighed eller for domstolene.

Endvidere bedes ministeriets redegørelse til udvalget beskrive, hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til *modtagerne* af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv om, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme og sikkerhedsforanstaltninger som udgangspunkt kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af national lovgivning.

Endeligt bedes ministeriet oplyse, hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning almindeligvis offentliggøres årligt (herunder på internettet), samt om muligt oplyse, hvor mange der søger de oplysninger, der er offentliggjort på internettet – for eksempel ved statistik over antal "hits" på de sider på internettet med de pågældende oplysninger.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets brev af 1. marts 2007 sendt til samtlige ministerier med anmodning om bidrag til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 1 af 28. februar 2007 vedrørende Forslag til folketingsbeslutning om offentliggørelse af, hvilke landbrugsbedrifter der overtræder reglerne for dyrevelfærd (B 73 2006-2007).

Udvalget skal understrege, at det er af afgørende betydning for udvalgets arbejde, at samtlige de anførte spørgsmål besvares udførligt.

Udvalget skal samtidigt anmode om, at det enkelte ministeriums redegørelse udformes således, at redegørelsen kan optrykkes som bilag til udvalgets betænkning.

Redegørelsen bedes sendt til udvalgets sekretariat i Justitsministeriet, Slotsholmsgade 10, 1216 København K, che@jm.dk, således, at den er sekretariatet i hænde **senest den 1. maj 2009**.

Eventuelle spørgsmål vedrørende ovenstående anmodning kan rettes til undertegnede, som er udvalgtes sekretær, på telefon 7226 8758 eller på mailadressen che@jm.dk.

Med venlig hilsen

Christian Dahl Hesthaven

Akt.nr. 36

Christian Dahl Hesthaven

Fra: Marie Mølsted [MM@stm.dk]

Sendt: 20. april 2009 10:17

Til: Christian Dahl Hesthaven

Emne: Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Kære Christian

I forlængelse af Justitsministeriets brev af 19. marts 2009 vedr. udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. skal Statsministeriet oplyse, at der ikke på ministeriets område sker (eller er hjemmel til) offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen.

Med venlig hilsen
Marie



Marie Mølsted
Fuldmægtig
Juridisk Afdeling
Statsministeriet
Direkte telefon: +45 33 92 22 57
Personlig e-mail: mm@stm.dk

Akt.nr. 53

Jmt. Mdt.
27 MAJ 2009

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Att.: Udvalgets sekretariat, Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

19. maj 2009

09/01227-2

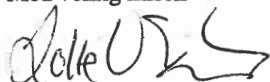
/asc-dep

Offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. på Økonomi- og Erhvervsministeriets område fordelt på styrelser

Ved brev af 19. marts 2009 har Justitsministeriet som sekretariat for Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. stillet Økonomi- og Erhvervsministeriet en række spørgsmål om lovgivning på ministeriets område, som indeholder hjemmel til, at offentlige myndigheder (herunder nævn mv.) kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. (lovovertrædelser) på internettet og/eller i øvrigt.

Økonomi- og Erhvervsministeriets styrelser har gennemgået lovgivningen på ministeriets område og har på den baggrund afgivet bidrag til besvarelse af udvalgets spørgsmål, jf. vedlagte samlede redegørelse på Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Alle styrelser på ministerområdet har bidraget til redegørelsen bortset fra Danmarks Statistik og Patent- og Varemærkestyrelsen, som ikke administrerer relevant lovgivning på området.

Med venlig hilsen



Lotte Vibild Schønau

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 08 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

NOTAT

19. maj 2009

09/01227-3

/sc-dep

Offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. på Økonomi- og Erhvervsministeriets område fordelt på styrelser

Indholdsfortegnelse

1. Erhvervs- og Byggestyrelsen	side 1-6
2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen	side 7-12
3. Finanstilsynet	side 12-22
4. Forbrugerstyrelsen	side 22-29
5. Konkurrencestyrelsen	side 29-38
6. Sikkerhedsstyrelsen	side 38-46
7. Søfartsstyrelsen	side 46-51

1. Erhvervs- og Byggestyrelsens område

1.1. Generelt

Nedenfor redegøres for de stillede spørgsmål om offentliggørelse af kontrolresultater mv. på Erhvervs- og Byggestyrelsens område bortset fra spørgsmålet om, hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagere af oplysninger med henblik på opfyldelsen af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv. Hertil har Erhvervs- og Byggestyrelsen generelt oplyst, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser i alle tilfælde foretages under kontrol af Erhvervs- og Byggestyrelsen, og at kravene i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, således efter styrelsens opfattelse anses for sikret.

1.2. Specifikke bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater mv.

1.2.1. Byggeskadeforsikring

Fra 1. april 2008 har professionelle bygherrer haft en pligt til at tegne og betale for en byggeskadeforsikring, når de opfører nybyggeri af private boliger.

Efter byggelovens¹ § 25 F, stk. 5, kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte regler om offentliggørelse af dækningsberettigede byggeskader. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at offentliggørelsen kan omfatte navne på de fysiske og juridiske personer, der har udført eller

¹ Lovbekendtgørelse nr. 452 af 24. juni 1998 med senere ændringer.

medvirket til udførelsen af arbejder, hvorpå der efterfølgende er konstateret en dækningsberettiget byggeskade.

De nærmere vilkår for offentliggørelse fremgår af kapitel 6 i bekendtgørelse om byggeskadeforsikring², hvoraf bl.a. fremgår formen for og omfanget af den offentliggørelse, som Erhvervs- og Byggestyrelsen foretager, herunder at navne og evt. cvr. nr. på den eller de, der har udført eller medvirket til udførelsen af en dækningsberettiget skade, vil blive offentliggjort. Der er endvidere fastsat bestemmelser om, at oplysninger om størrelsen af en eventuel erstatning ikke vil blive offentliggjort, og at der ikke kan ske offentliggørelse, så længe der verserer sager om ansvarsspørgsmålet, jf. nedenfor.

Formålet med at offentliggøre navnene på de fysiske og juridiske personer, der har udført eller medvirket til udførelsen af en byggeskade, er at give kommende bygherrer oplysninger om, hvilke entreprenører, rådgivere og materialeleverandører der har udført arbejder, hvor der efterfølgende er konstateret en dækningsberettiget skade. Dette vil have en præventiv effekt, og disse oplysninger kan således på sigt medvirke til generelt at højne kvaliteten i byggeriet.

I løbet af byggeskadeforsikringens løbetid på 10 år skal der gennemføres to eftersyn af boligen. Der foretages et 1-års eftersyn og et 5-års eftersyn. På baggrund af eftersynene udarbejder den bygningssagkyndige en eftersynsindberetning, som indeholder en registrering af de svigt og skader, der er konstateret på bebyggelsen. På baggrund af eftersynsindberetningen udarbejder forsikringsselskabet en skadesoversigt, der er en oversigt over de dækningsberettigede byggeskader, som er konstateret på bebyggelsen. Eftersynsindberetning og skadesoversigt vil blive sendt til bygningsejeren, den sikrede og til de personer, der har udført eller medvirket til udførelsen af arbejder, hvor der er konstateret en dækningsberettiget byggeskade. I forbindelse med fremsendelsen af eftersynsindberetningen og skadesoversigten bliver de relevante parter informeret om, at navne på de fysiske og juridiske personer, der har udført eller medvirket til udførelsen af arbejder, hvorpå der efterfølgende er konstateret en dækningsberettiget byggeskade, vil blive offentliggjort.

En byggeskade kan være udtryk for en lovovertrædelse, men vil ikke altid være det. Da der endnu ikke er høstet tilstrækkelige erfaringer med ordningen vedrørende pligten til at tegne og betale for en byggeskadeforsikring, som trådte i kraft den 1. april 2008, sammenholdt med adgangen til at offentliggøre oplysninger om dækningsberettigede byggeskader, kan Erhvervs- og Byggestyrelsen ikke estimere, i hvilket omfang der med offentliggørelsen af oplysninger om byggeskader vil ske offentliggørelse af oplysninger om overtrædelser af den relevante lovgivning.

² Bekendtgørelse nr. 1292 af 24. november 2007 med senere ændringer.

Erhvervs- og Byggestyrelsen vil på baggrund af de ovennævnte eftersynsindberetninger og skadesoversigter fremover offentliggøre de nævnte oplysninger i samtlige tilfælde, hvor virksomheder har udført eller medvirket til udførelsen af arbejder, hvor der er konstateret en dækningsberettiget byggeskade.

Der er endnu ikke sket offentliggørelse af oplysninger om dækningsberettigede byggeskader. Dette skyldes i hovedsagen, at der endnu ikke er indrapporteret skadesoversigter fra 1-års eftersyn, jf. ovenfor og nedenfor, og at der derfor endnu ikke foreligger statistisk materiale om ordningen.

De offentliggjorte oplysninger vil omfatte oplysninger om firmanavn, adresse og cvr. nr. og indeholde en beskrivelse af den byggeskade, der er opstået på bebyggelsen, og i hvilket postnummer bebyggelsen er beliggende. De offentliggjorte oplysninger vil være af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger kan henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Offentliggørelsen vil vare i 2 år. Offentliggørelsen vil blive udsat eller suspenderet, hvis der anlægges sag ved en domstol, eller der udtages klageskrift ved voldgiftsretten om ansvaret for en byggeskade. Der vil herefter ikke ske offentliggørelse, hvis det senere dokumenteres, at der er truffet endelig afgørelse om, at den pågældende virksomhed ikke er ansvarlig for byggeskaden.

Offentliggørelse vil ske 5 måneder efter, at en skadesoversigt for 1- eller 5-års eftersynet er modtaget i Erhvervs- og Byggestyrelsen.

Offentliggørelse vil ikke finde sted, hvis en byggeskade opdages og udbedres inden 1-års eftersynet.

1.2.2. Markedskontrol af byggevarer

Erhvervs- og Byggestyrelsen hjemtog pr. 1. januar 2008 opgaven med markedskontrol af byggevarer fra kommunerne, og foretog i den anledning en ændring af reglerne om kontrol af byggevarer. Formålet hermed er at give Erhvervs- og Byggestyrelsen samme kontrolmuligheder, som kommunalbestyrelsen havde haft efter dagældende regler. Indtil nu har Erhvervs- og Byggestyrelsen primært fokuseret på reaktiv kontrol, og har i den anledning ikke benyttet muligheden for at offentliggøre oplysninger om lovovertrædelser. Erhvervs- og Byggestyrelsen afslutter pr. 1. juni 2009 et projekt, hvis formål er at fastlægge rammerne for den proaktive kontrol, herunder de nærmere administrative rammer for offentliggørelse af oplysninger om lovovertrædelser. Der er derfor endnu ikke offentliggjort resultater som følge af en markedskontrol af byggevarer, og der kan derfor ikke oplyses om, hvor mange der søger disse oplysninger.

Af byggelovens³ § 31 C fremgår, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af sanktioner efter lovens § 31 A, stk. 3.

De nærmere regler fremgår af bekendtgørelse om markedsføringsføring, salg og markedskontrol af byggevarer⁴ § 16. Af denne bestemmelse fremgår bl.a., at Erhvervs- og Byggestyrelsen kan offentliggøre resultaterne af en foretagens markedskontrol. Offentliggørelse kan ske på Erhvervs- og Byggestyrelsens hjemmeside, via pressen eller i trykte medier. Offentliggørelse kan ske med oplysning om art og omfang af sanktioner efter byggeloven, samt med oplysning om navn på den person eller det firma, mod hvem sanktionen er rettet. Erhvervs- og Byggestyrelsen kan i forbindelse med offentliggørelsen oplyse om størrelsen af idømte bøder.

Formålet med offentliggørelsen er at styrke oplysningen af forbrugere og andre aftagere af byggevarer. Behovet for oplysning skal ses i lyset af, at det kan have alvorlige sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser, såfremt der bliver anvendt byggevarer, der ikke opfylder de gældende standarder eller krav i byggelovgivningen. Det vurderes, at offentliggørelsen i sig selv vil have en præventiv effekt i forhold til virksomhedernes overholdelse af reglerne.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Offentliggørelse kan først ske, når Erhvervs- og Byggestyrelsen har truffet afgørelse om byggevarens lovlighed, og afgørelsen er meddelt sagens parter. Offentliggørelse på Erhvervs- og Byggestyrelsens hjemmeside er begrænset til en periode på to år for oplysninger, der ikke er af rent statistisk karakter.

Afgørelser truffet i medfør af de relevante bestemmelser kan ikke indbringes for andre administrative myndigheder, og indbringelsen af sagen for domstolene har som udgangspunkt ikke opsættende virkning for offentliggørelsen.

1.2.3. Huseftersynsordningen

Erhvervs- og Byggestyrelsen varetager den praktiske administration af huseftersynsordningen, herunder beskikker og genbeskikker styrelsen de bygningsagkyndige, som udfærdiger tilstandsrapporter. Som en del af denne opgave foretager Erhvervs- og Byggestyrelsen også kontrol af de

³ Lovbekendtgørelse nr. 452 af 24. juni 1998 med senere ændringer.

⁴ Bekendtgørelse nr. 1075 11. oktober 2008. Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 89/106/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EF-Tidende 1989 L 40, s. 12), som ændret ved Rådets direktiv nr. 93/68 (EF-Tidende 1993 L 220, s. 1).

beskikkede bygningssagkyndige, herunder tildeler styrelsen disciplinære sanktioner som følge af fejl i tilstandsrapporter.

Af lov om forbrugerbeskyttelse⁵ § 4, stk. 2, fremgår bl.a., at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om tildeling af påtaler, advarsler eller inddragelse af godkendelsen som bygningssagkyndig, herunder om offentliggørelse af navne på og firmatilknytningsforhold for bygningssagkyndige, der har fået tildelt advarsler eller fået beskikkelsen inddraget som følge af alvorlige eller gentagne fejl i tilstandsrapporterne.

De nærmere regler er fastsat i § 10, stk. 5, i bekendtgørelse om huseftersynsordningen⁶, hvoraf det fremgår, at Erhvervs- og Byggestyrelsen offentliggør navne på og firmatilknytningsforhold for bygningssagkyndige, der har fået tildelt en advarsel eller fået inddraget beskikkelsen som følge af alvorlige eller gentagne fejl i tilstandsrapporterne. Offentliggørelsen sker på en liste på Erhvervs- og Byggestyrelsens hjemmeside www.boligejer.dk, hvor datoen for meddelelsen af advarslen eller inddragelsen tillige anføres. Offentliggørelsen sker tidligst 4 uger efter, at Erhvervs- og Byggestyrelsens afgørelse i sagen er meddelt den pågældende. Navne på bygningssagkyndige og firmaer slettes 3 år efter optagelsen på listen.

Formålet med offentliggørelsen er at styrke forbrugeroplysningen, og at forbedre rapporternes kvalitet og sikre lige konkurrencevilkår blandt de bygningssagkyndige.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Offentliggørelsen sker som nævnt tidligst 4 uger efter, at Erhvervs- og Byggestyrelsens afgørelse i sagen er meddelt den pågældende. Af afgørelsen fremgår, at oplysninger om navnet på og firmatilknytningsforholdet for den omhandlede bygningssagkyndige vil blive offentliggjort på det førnævnte tidspunkt. Hvis afgørelsen indbringes for domstolene, kan offentliggørelse ikke ske, førend der foreligger endelig dom i sagen. Afgørelser truffet i medfør af de relevante bestemmelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Der er i alt offentliggjort navnene på 12⁷ beskikkede bygningssagkyndige. I 2008 havde advarselslisten på www.boligejer.dk, hvor offentliggørelsen rent praktisk sker, 7655 sidevisninger og 4310 unikke brugere.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 1142 af 28. september 2007.

⁶ Bekendtgørelse nr. 1309 af 16. december 2008.

⁷ Tallet dækker over 3 offentliggjorte sager i 2006, 6 offentliggjorte sager i 2007 og 3 offentliggjorte sager i 2008.

1.2.4. Ejendomsmæglere

Disciplinærnævnet for ejendomsmæglere er en uafhængig administrativ klageinstans, der behandler klager over ejendomsmæglere, der har tilsidesat forpligtelser i henhold til lov om omsætning af fast ejendom og god ejendomsmægleretik.

Disciplinærnævnet kan tildele advarsler og pålægge bøder til henholdsvis den enkelte ejendomsmægler og til ejendomsmæglervirksomheden. I særlige tilfælde kan nævnet begrænse den pågældende ejendomsmæglers adgang til at udøve ejendomsformidling eller frakende ejendomsmægleren retten til at udøve erhvervet.

Af lov om omsætning af fast ejendom⁸ § 29 b, stk. 6, fremgår, at disciplinærnævnet skal offentliggøre nævnets afgørelser. Af § 13, stk. 3, i bekendtgørelse⁹ om disciplinærnævnet for ejendomsmæglere⁹ fremgår, at Disciplinærnævnet skal offentliggøre nævnets afgørelser. Offentliggørelsen sker i Retsinformationsdatabasen, på nævnets hjemmeside eller begge steder.

Formålet med offentliggørelsen er at styrke forbrugeroplysningen, at sikre lige konkurrencevilkår, og at give forbrugere og virksomheder en reel mulighed for i forbindelse med valg af ejendomsmægler at undlade at benytte ejendomsmæglere, der har handlet i strid med lovens regler om god ejendomsmægleretik.

Alle disciplinærnævnets afgørelser offentliggøres med oplysning om ejendomsmæglerens og/eller mæglervirksomhedens navn. De offentliggjorte oplysninger har en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Offentliggørelsen af afgørelsen sker, når disciplinærnævnet har truffet afgørelse i sagen. Umiddelbart efter afgørelsen og inden offentliggørelsen bliver de involverede parter gjort bekendt med disciplinærnævnets afgørelse. Disciplinærnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, og indbringelsen af sagen for domstolene har som udgangspunkt ikke opsættende virkning for offentliggørelsen.

Der er i alt offentliggjort 34 sager¹⁰. I 2008 havde Disciplinærnævnets hjemmeside www.Dnfe.dk 16713 sidevisninger og 1880 unikke brugere. Offentliggørelsen af afgørelserne sker med endnu ikke fastlagt varighed.

⁸ Lovbekendtgørelse nr. 1073 af 2. november 2006.

⁹ Bekendtgørelse nr. 693 af 22. juni 2006 med senere ændringer.

¹⁰ Tallet dækker over 3 offentliggjorte sager i 2006, 9 offentliggjorte sager i 2007, 21 offentliggjorte sager i 2008 og 1 offentliggjort sag i 2009.

2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens område

2.1. Generelt

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen offentliggør kontrolresultater, afgørelser mv. på enkelte konkrete områder, hvor offentliggørelse af overtrædelser er specifikt reguleret. Disse områder er nævnt nedenfor.

Ud over de konkrete områder vil der også være tilfælde, hvor styrelsen offentliggør afgørelser på områder, hvor det ikke er specifikt reguleret i lovgivningen. Dette sker bl.a., når styrelsen træffer en afgørelse, som har betydning for styrelsens praksis på et område. Det kunne bl.a. ske, hvis der ændres fortolkningspraksis, ligesom også andre principielle afgørelser offentliggøres. Offentliggørelse af denne type afgørelser sker enten ved, at der udarbejdes et generelt notat på baggrund af afgørelsen eller ved, at afgørelsen i anonymiseret form lægges på styrelsens hjemmeside. Det vil, hvis afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form, ikke være muligt at henføre denne til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Erhvervsankenævnet

Nævnets arbejde er reguleret ved lov nr. 858 af 23. december 1987 med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994.

Efter fast administrativ praksis offentliggøres alle afgørelser, der træffes på området, i anonymiseret form på nævnets hjemmeside. Offentliggørelsen sker under hensyntagen til offentlighedslovens bestemmelser. Det vil sige, at Erhvervsankenævnet inden der sker offentliggørelse i anonymiseret form også undersøger, om afgørelsen indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold og herved er undtaget fra offentlighedslovens bestemmelser om aktindsigt.

2.2. Specifikke bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater mv.

2.2.1. Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)¹¹

Efter revisorlovens § 41 kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bestemme, at resultatet af en undersøgelse af, om en revisor eller revisionsvirksomhed har overtrådt revisorlovgivningen, skal offentliggøres, og i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens hjemmeside.

Oplysningerne kan omfatte navnet på den pågældende revisor eller revisionsvirksomhed, og oplysninger om, hvilke bestemmelser i revisorlov-

¹¹ Jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008.

givningen, der er overtrådt og styrelsens reaktion, som kan være påtale, påbud eller indbringelse for Revisornævnet..

Offentliggørelse af resultatet af en undersøgelse kan have stor præventiv værdi overfor revisorerne og revisionsvirksomhederne. Samtidig har offentliggørelsen også stor betydning for tilliden til det offentlige tilsynssystem, og dermed for tilliden til revisorerhvervet. Offentliggørelse vil imidlertid også kunne komme på tale med henblik på at varetage revisionsvirksomhedens interesse, f.eks. i en situation, hvor der i offentligheden verserer "rygter" om revisionsvirksomheden, men hvor resultatet af undersøgelsen viser, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 3, i 8. direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber (2006/43/EØF), hvorefter foranstaltninger og sanktioner over for revisorer og revisionsvirksomheder skal offentliggøres på passende vis.

Hvis der i resultatet af undersøgelsen henvises til en specifik kunde, eller resultatet i øvrigt indeholder oplysninger af fortrolig karakter, vil sådanne oplysninger dog ikke indgå i det offentliggjorte resultat af undersøgelsen.

For så vidt angår persondataloven skal det bemærkes, at vurderingen skal foretages i henhold til loven §§ 6-8, herunder, om betingelser for videregivelse af de pågældende oplysninger er opfyldt. Det vurderes, at der formentlig alene vil blive tale om offentliggørelse af ikke-følsomme oplysninger, der er omfattet af lovens § 6.

Resultaterne af offentliggjorte undersøgelser vil blive offentliggjort på Erhvervs- og Selskabsstyrelsen hjemmeside (www.eogs.dk) umiddelbart efter, at afgørelsen er truffet. Revisor og/eller revisionsvirksomheden vil i afgørelsen blive orienteret om offentliggørelsen. Der er ikke fastsat tidsmæssige begrænsninger for offentliggjorte resultater. Hvis afgørelsen indbringes for højere administrativ myndighed eller domstolene, vil offentliggørelse ikke ske, så længe disse sager verserer.

Stillingen til og eventuel offentliggørelse af resultatet af en undersøgelse vil ske umiddelbart i forlængelse af afslutningen af undersøgelsen.

Der er ikke p.t. offentliggjort oplysninger efter bestemmelsen.

2.2.2. Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)¹²

Efter revisorlovens § 44, stk. 6, skal Revisornævnets kendelser offentliggøres. Kendelsen indeholder navn på klager og den revisor eller revisionsvirksomhed, der er blevet klaget over, oplysninger om sagens om-

¹² Jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008.

stændigheder, parternes bemærkninger, Revisornævnets begrundelse og afgørelse samt sanktion.

Offentliggørelse af nævnets afgørelser skal medvirke til at skabe gennemsigthed i det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 3, i 8. direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber (2006/43/EØF), hvorefter foranstaltninger og sanktioner over for revisorer og revisionsvirksomheder skal offentliggøres på passende vis.

Kendelsen offentliggøres i sin helhed. Offentliggørelse af oplysninger i kendelserne er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Revisornævnets formandskab består af dommere, hvoraf mindst en skal være landsdommer, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses derfor efter styrelsens opfattelse for sikret.

Kendelserne offentliggøres på Revisornævnets hjemmeside (www.disciplinaernaevnet.dk) kort efter afsigelse af kendelsen. Det fremgår i kendelsen, som parterne modtager, at kendelsen offentliggøres. Der er ingen tidsbegrænsning for, hvor længe en kendelse er offentliggjort, men efter 1 år anonymiseres de indklagedes navne på hjemmesiden. Hvis en kendelse bliver indbragt for domstolene, bliver den ikke offentliggjort, så længe sagen verserer.

Der er i 2007 og 2008 offentliggjort ca. 40 kendelser pr. år.

2.2.3. Lov om værdipapirhandel¹³

§ 84 c i lov om værdipapirhandel lyder således:

”§ 84 c. Afgørelser truffet i henhold til § 84, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for el-

¹³ Lovbekendtgørelse nr. 360 af 6. maj 2009.

ler uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.”

Bestemmelsen indebærer, at alle afgørelser truffet af Fondsrådet¹⁴ som udgangspunkt skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal indeholde navnet på virksomheden.

Formålet er at indføre en større åbenhed om Fondsrådet, Det Finansielle Virksomhedsråd og Finanstilsynets arbejde, så offentligheden i højere grad får indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt.

Bestemmelsen indebærer ikke, at beskyttelsen af fortrolige kundeoplysninger eller oplysninger om finansielle virksomheders interne forhold fjernes.

Som det fremgår af den ovenfor citerede bestemmelse, kan offentliggørelse dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt *juridisk* person, idet der alene kan ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres afgørelser med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymi-

¹⁴ Fondsrådet fører kontrol med, at de virksomheder, hvis værdipapirer noteres eller handles på en fondsbørs eller handles på en autoriseret markedsplass (noterede eller handlede virksomheder), overholder de gældende regnskabsregler i deres års- og delårsrapporter. Finanstilsynet varetager sekretariatsfunktionen i forhold til de finansielle noterede eller handlede virksomheder, mens sekretariatsfunktionen i forhold til de ikke-finansielle noterede eller handlede virksomheder varetages af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

seret form. EU's databeskyttelsesdirektiv artikel 8, stk. 5, anses på den baggrund ikke for relevant.

Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at Fondsrådet har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at Fondsrådet som den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde. Kravet om offentliggørelse gælder også processuelle beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis den vedrører enkeltpersoner, eller hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, jf. nedenfor.

Den offentliggjorte afgørelse skal indeholde den eller de involverede virksomheders navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, fx ikke-offentligtilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres. Det samme vil være tilfældet for fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder.

Da udkast til rådets afgørelser i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder, vil virksomhederne i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve udkastet til afgørelse i relation til spørgsmålet om offentliggørelse. Hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil virksomheden blive partshørt om dette med henblik på at have lejlighed til udtalelse om, hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes inden offentliggørelse.

Der er ikke angivet et tidspunkt for, hvornår en afgørelse offentliggøres. Dette vil dog i praksis ske kort efter, at afgørelsen er truffet. Dog vil den pågældende virksomhed, hvis navn vil blive offentliggjort i afgørelsen, inden offentliggørelsen blive orienteret om offentliggørelsen af afgørelsen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen af afgørelsen med navns nævnelse.

Offentliggørelse af Fondsrådets afgørelser sker på Fondsrådets hjemmeside. Afgørelsernes tilgængelighed er ikke reguleret – indtil videre er alle afgørelser fortsat tilgængelige. Der er på nuværende tidspunkt ikke taget stilling til, hvor længe afgørelserne fortsat skal være tilgængelige.

Beslutter virksomheden eller den fysiske person at indbringe sagen for Erhvervsankenævnet inden for to uger, kan der kun ske offentliggørelse, hvis nævnet ikke tillægger klagen opsættende virkning. Det vil sige, at hvis klagen ikke har opsættende virkning, er Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse gældende, indtil Erhvervsankenævnets afgørelse foreligger. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan derfor offentliggøre disse afgørelser.

Såfremt virksomheden efter børsreglerne skal informere markedet, skal offentliggørelsen af rådets afgørelse afvente selskabsmeddelelsen. Dette indebærer, at såfremt selskabet efter børsreglerne kan udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. værdipapirhandelslovens § 27, stk. 6, vil offentliggørelsen af rådets afgørelse blive udsat.

I 2008 og 2009 er der hvert år offentliggjort 2 afgørelser. Ordningen er dog først trådt i kraft 1. juli 2008, hvilket medfører, at der endnu ikke kan opnås et fuldstændigt billede af antallet. Det har ikke umiddelbart været muligt at fremskaffe oplysninger om antal besøgende på hjemmesiden.

3. Finanstilsynets område

3.1. Generelt om Finanstilsynets skærpede tavshedspligt

Finanstilsynets ansatte er efter de gældende tilsynslove underlagt en særlig lovbestemt tavshedspligt. Udgangspunktet er, at medarbejderne i Finanstilsynet under strafansvar skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en tilsynsbelagt virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Tavshedspligten gælder tilsvarende for medlemmerne af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet i relation til de sager, der behandles i de to råd. De finansielle tilsynslove indeholder en række udtømmende undtagelser til tavshedspligten. Den skærpede tavshedspligt indebærer, at offentligheden ikke har mulighed for at få aktindsigt i Finanstilsynets og rådernes sager, samt at Finanstilsynet og rådene – med få undtagelser, som er beskrevet nærmere nedenfor – er forhindret i at offentliggøre navnet på de virksomheder, som tilsynets afgørelser retter sig mod.

Retsgrundlaget for den særlige tavshedspligt findes i følgende love og bestemmelser:

- Lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. (LIS) § 123
- Lov om tilsyn med firmapensionskasser (LTF) § 66 a
- Lov om værdipapirhandel m.v. (VpHL) § 84 a
- Lov om finansiell virksomhed (FiL) § 354

Endvidere indeholder følgende seks love en bestemmelse om, at § 354 i FiL finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger:

- Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond § 10 f, stk. 1
- Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 27 f, stk. 1
- Lov om en garantifond for indskydere og investorer § 22, stk. 2, 1. pkt.
- Lov om forsikringsformidling § 49, stk. 1

- Lov om arbejdsskadesikring § 76 a
- Lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber § 15, stk. 2, 1. pkt.

Finanstilsynets skærpede tavshedspligt følger af EU-direktiver på det finansielle område. Direktiverne på kreditinstitut-, forsikrings-, og investeringsområdet (kreditinstitutdirektivet, 3. livsforsikringsdirektiv, 3. skadesforsikringsdirektiv, ISD-direktivet og UCITS-direktivet) indeholder alle krav om, at tilsynsmyndighederne som udgangspunkt har tavshedspligt. "Hoveddirektivet" er 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, hvor reglerne om udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt er indeholdt i artiklerne 44-52.

Direktiverne på værdipapirhandelsområdet (MiFID-direktivet, gennemsigthedsdirektivet og markedsmisbrugsdirektivet) indeholder også krav om, at tilsynsmyndigheder skal være underlagt tavshedspligt. Direktiverne specificerer imidlertid ikke, hvad denne tavshedspligt skal omfatte. Derudover indeholder direktiverne også mulighed for, at en tilsynsmyndighed meddeler offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der er pålagt en virksomhed eller enkeltperson for en overtrædelse, medmindre det vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

3.2. Generelt om offentliggørelse af oplysninger om virksomheder på Finanstilsynets hjemmeside

Alle finansielle virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, fremgår af tilsynets hjemmeside. Inddragelse af en tilladelse til at drive finansiell virksomhed offentliggøres ligeledes med virksomhedens navn.

Finanstilsynet offentliggør endvidere nogle afgrænsede oplysninger på sin hjemmeside, hvor oplysningen kan være af væsentlig betydning for eventuelle kunder. Der kan f.eks. være tale om virksomheder, der ikke har de nødvendige tilladelser til at henvende sig til offentligheden som finansiell virksomhed. I de fleste tilfælde er der tale om forsøg på bedrageri. Finanstilsynet advarer derfor mod at indgå aftaler om finansielle ydelser med virksomheder, der ikke har de lovpligtige tilladelser fra Finanstilsynet eller eventuelt fra en udenlandsk tilsynsmyndighed. Hjemlen til at orientere offentligheden med navnet på den pågældende virksomhed findes i FiL § 354 b, stk. 2.

3.3. Specifikke bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater mv.

3.3.1. Offentliggørelse på det generelle tilsynsområde

Lov om finansiell virksomhed (FiL) § 354 a og tilsvarende bestemmelser i den øvrige tilsynslovgivning

Det fremgår af FiL § 345, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Tilsvarende fremgår det af § 84 c, jf. § 84, stk. 2, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. (VpHL), at Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet. Det fremgår endvidere af VpHL § 84, stk. 3, at Fondsrådet kontrollerer, at reglerne om årsrapporter og delårsrapporter er overholdt.

Bestemmelsen i FiL § 354 a blev gennemført med vedtagelsen af lov nr. 515 af 17. juni 2008 om ændring af lov om værdipapirer m.v. og forskellige andre love. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2008.

Efter bestemmelsen skal alle afgørelser truffet af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet som udgangspunkt offentliggøres, og offentliggørelsen skal indeholde navnet på den virksomhed, som afgørelsen vedrører. Bestemmelsen giver således mulighed for, at påtaler og påbud, der som udgangspunkt er forelagt de finansielle råd, kan offentliggøres med nævnelse af virksomhedens navn. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der kan ikke ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Offentliggørelse af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådets afgørelse sker på Finanstilsynets hjemmeside www.finanstilsynet.dk, mens regnskabssager offentliggøres på Fondsrådets egen hjemmeside www.fondsraadet.dk.

Offentliggørelse kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Det vil være de finansielle råd, der beslutter, om offentliggørelse af virksomhedens navn kan undlades.

Som anført ovenfor indeholder EU-direktiverne på det finansielle område krav om, at tilsynsmyndighederne skal være underlagt tavshedspligt. Direktiverne specificerer imidlertid ikke, hvad denne tavshedspligt skal omfatte. Derudover indeholder direktiverne også udtrykkeligt mulighed for, at en tilsynsmyndighed meddeler offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der er pålagt en virksomhed eller enkeltperson for en overtrædelse, medmindre det vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter. Bestemmelsen i FiL § 354 a ligger således inden for de rammer, der er udstukket i de finansielle EU-direktiver vedrørende tavshedspligt for tilsynsmyndigheden.

Artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv fastsætter: "*Behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemssta-*

ten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier. Et fuldstændigt register over straffedomme må dog kun føres under kontrol af en offentlig myndighed”.

Offentliggørelse af afgørelser truffet af de finansielle råd sker på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel. Tilsvarende gælder for den procesuelle beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning. Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres afgørelser med navns nævnelse, som angår personer eller personligt ejede virksomheder. Der kan ikke ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold. Offentliggørelse vil heller ikke kunne ske, hvis det vil skade den politimæssige efterforskning.

Udkast til rådernes afgørelser er siden 1. juli 2008 sendt i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil således i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres – hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse. Finanstilsynet fører ikke et register over straffedomme.

Behandling af oplysninger om lovovertrædelser sker på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel og under kontrol af en offentlig myndighed. Hertil kommer, at behandlingen af oplysninger sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Endelig forhåndsorienteres den berørte virksomhed om offentliggørelses beslutningen og gives mulighed for at påvirke indholdet af meddelelsen, som offentliggøres. Finanstilsynet finder på denne baggrund, at bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, er overholdt.

Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at rådene har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at de to råd som de kompetente myndigheder på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde.

Den offentliggjorte afgørelse vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, fx ikke-offentliggjorte oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres. Det samme vil være tilfældet for fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den udenlandske myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig, og der vil heller ikke efter offentliggørelsen være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Samtidig med sagens afgørelse træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Afgørelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det er udgangspunktet i lov om erhvervsankenævnet, at en klage til nævnet ikke har opsættende virkning. Hvor særlig grunde taler herfor, kan ankenævnet dog bestemme, at en klage tillægges opsættende virkning. Sagen kan endvidere indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63, stk. 1. Indbringelse af en sag for domstolene medfører ikke, at afgørelsen tillægges opsættende virkning, jf. grundlovens § 63, stk. 1, 2. pkt.

Lov om finansiel virksomhed angiver ikke et tidspunkt for, hvornår en afgørelse offentliggøres. Dette vil dog i praksis ske, kort efter afgørelsen er truffet. Dog vil den pågældende virksomhed, hvis navn vil blive offentliggjort i afgørelsen, først blive orienteret om afgørelsen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen af afgørelsen med navns nævnelse.

Hverken lovgivningen eller forarbejderne hertil indeholder nogen angivelse af, hvor længe oplysningerne skal være tilgængelige på Finanstilsynets hjemmeside. Eftersom lovgivningen er forholdsvis ny, er der endnu ikke dannet nogen praksis på området.

Det fremgår af FiL § 354 a, stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til to år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid og administrative årsager.

Det Finansielle Virksomhedsråd har offentliggjort 29 afgørelser. Heraf er ingen politianmeldelser.

Fondsrådet har siden 1. marts 2008 offentliggjort 14 afgørelser på Finanstilsynets hjemmeside, hvoraf 6 er politianmeldelser.

Finanstilsynet offentliggør endvidere principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed afgørelsen vedrører.

Finanstilsynet har ikke oplysninger om præcise "hits" på tilsynets hjemmeside. Tilsynet skifter Content Management System og søgemaskine

medio juni 2009, hvorefter tilsynet forventer at kunne måle "hits" mere præcist.

Finanstilsynets offentliggørelse af påtaler i medfør af lov om værdipapirer mv.

VpHL § 84 d, stk. 1, hjemler Finanstilsynet mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person i forbindelsen med påtaler i sager om overtrædelse af en række opregnede tilfælde, som tilsigter at sikre et gennemsigtigt og velfungerende værdipapirmarked.

I henhold til § 84 d, stk. 2, kan Finanstilsynet offentliggøre påtaler i sager, om overtrædelse af

- 1) reglerne om offentliggørelse af intern viden, jf. § 27, stk. 1, 2, 4 og 5,
- 2) reglerne om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter, jf. § 27, stk. 7,
- 3) reglerne om offentliggørelse af periodemeddelelser, jf. § 27, stk. 8,
- 4) reglerne om offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysningerne, jf. § 27 a, stk. 1-3, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 30,
- 5) reglerne om meddelelse af besiddelse af egne aktier, jf. § 28,
- 6) reglerne om meddelelse, indberetning og offentliggørelse af ledende medarbejders transaktioner, jf. § 28 a, stk. 1, 3, 5 og 7, og af bestemmelser udstedt i medfør af § 28 a, stk. 8,
- 7) reglerne om udarbejdelse og udbredelse af anbefalinger vedrørende værdipapirer, jf. § 28 b, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 b, stk. 2,
- 8) reglerne om meddelelse af større besiddelse af aktier, jf. § 29, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 29, stk. 4,
- 9) regler om udsteders oplysningsforpligtelser og ligebehandling af og kommunikation med aktionærer og indehavere af obligationer eller andre former for omsættelige gældsinstrumenter udstedt i medfør af § 30,
- 10) forbuddene mod insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation, jf. § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1,
- 11) bestemmelserne om udstedelse af interne regler, jf. § 37, stk. 1-3,
- 12) reglerne om udarbejdelse af insiderlister, jf. § 37, stk. 4, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10, og
- 13) reglerne om underretning om mistænkelige transaktioner, jf. § 37, stk. 6, 1. pkt., og af § 37, stk. 10.

I henhold til § 84 d, stk. 4, kan offentliggørelse i henhold til stk. 1 ikke ske, hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person.

Bestemmelsen i VpHL § 84 d blev gennemført som § 84 c med vedtagelse af lov nr. 1460 af 22. december 2004. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. april 2005. Bestemmelsen er ændret ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 og lov nr. 515 af 17. juni 2008.

§ 84 d i lov om værdipapirhandel m.v. gennemfører artikel 14, stk. 4, i markedsmisbrugsdirektivet (2003/6/EF), og artikel 28, stk. 2, i gennem-

sigtighedsdirektivet (2004/109/EF). Af bestemmelserne i markedsmisbrugsdirektivet og gennemsigtighedsdirektivet fremgår, at: "Medlemsstaterne fastsætter, at den kompetente myndighed kan meddele offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv, medmindre det er til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade."

Det fremgår af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan offentliggøre påtaler til såvel juridiske som fysiske personer.

Finanstilsynet har imidlertid en praksis på området, hvorefter påtaler gives til fysiske personer som udgangspunkt ikke offentliggøres. Denne praksis er på linje med, hvad der gælder for offentliggørelse af afgørelser truffet af de finansielle råd. For så vidt angår juridiske personer offentliggør tilsynet som udgangspunkt påtaler til udstedere i sager, hvor det er i investorernes og offentlighedens interesse at få information om den skete lovovertrædelse.

Det er Finanstilsynet, som træffer beslutning om, hvorvidt en påtale skal offentliggøres. Finanstilsynets beslutning om at offentliggøre en påtale kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Baggrunden herfor er, at påtale anvendes som en advarsel i forbindelse med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består. En påtale er således ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Det forhold, at Finanstilsynet offentliggør en påtale kan indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63, stk. 1. Indbringelse af en sag herom for domstolene medfører ikke, at afgørelsen om offentliggørelse tillægges opsættende virkning, jf. grundlovens § 63, stk. 1, 2. pkt.

VpHL angiver ikke et tidspunkt for, hvornår en påtale offentliggøres. Dette vil i praksis ske kort efter beslutningen er truffet. Dog vil den pågældende virksomhed, hvis navn bliver offentliggjort i påtalen, først blive orienteret om påtalen, og modtage et udkast til offentliggørelsen af påtalen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen med navns nævnelse, og komme med eventuelle bemærkninger til udkastet.

Finanstilsynet har offentliggjort et meget begrænset antal påtaler, da bestemmelsen i praksis først er anvendt inden for det seneste år.

Hverken lovgivningen eller forarbejderne hertil indeholder nogen angivelse af, hvor længe oplysningerne skal være tilgængelige på Finanstilsynets hjemmeside. Der er endnu ikke nogen praksis på dette område.

Da reglerne er direkte implementeret fra henholdsvis markedsmisbrugsdirektivet og gennemsigtighedsdirektivet, forudsættes det efter Finanstilsy-

nets opfattelse, at der er overensstemmelse på EU-niveau for så vidt angår artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Hertil kommer, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser i medfør af VpHL § 84 d og Finanstilsynets offentliggørelse af en påtale heraf sker på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel og under kontrol af en offentlig myndighed. Endvidere sker behandlingen af oplysninger af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Endelig forhåndsorienteres den berørte virksomhed om beslutningen om offentliggørelse. Finanstilsynet finder på denne baggrund, at bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, er overholdt.

3.3.2. Offentliggørelse på forbrugerområdet

Lov om finansiel virksomhed (FiL) § 354 b og tilsvarende bestemmelser i tilsynslovgivningen

Bestemmelsen i FiL § 354 b blev ligeledes gennemført med vedtagelsen af lov nr. 515 af 17. juni 2008. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2008. Med lovændringen er den skærpede tavshedspligt ophævet, så der efter de almindelige regler i offentlighedsloven kan gives aktindsigt i Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af de forbrugerbeskyttende regler.

Efter bestemmelsen skal Finanstilsynet bl.a. aktivt informere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse, eller har betydning for reglernes forståelse. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der forud for hver offentliggørelse skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt, samt hvorvidt der er behov for at nævne den finansielle virksomheds navn.

Der er særlig grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos den finansielle virksomhed, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Det er også muligt at offentliggøre afgørelsen i en sag, hvor Finanstilsynet har vurderet, at den finansielle virksomhed har handlet i overensstemmelse med den finansielle lovgivning. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om den finansielle virksomheds navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre den finansielle virksomheds navn.

Tilsvarende bestemmelser om offentlighed omkring regler om god skik m.v. er med de nødvendige tilpasninger fastsat i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 e, lov om tilsyn med firmapensionskasser § 66 d, lov om investeringsforeninger og specialforeninger, samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123 b og lov om forsikringsformidling § 49 b.

Med undtagelse af MiFID-direktivet indeholder de finansielle direktiver ikke regler af forbrugerbeskyttende karakter. Forbrugerområdet er dermed ikke dækket af disse direktivers anvendelsesområde. Dette indebærer, at tilsyn med de forbrugerbeskyttende regler heller ikke er omfattet af direktivernes regler om tilsyn og tavshedspligt.

Afgørelsen om offentliggørelse træffes af Finanstilsynet. Lov om finansiel virksomhed angiver ikke et tidspunkt for, hvornår en afgørelse på forbrugerområdet offentliggøres. I praksis sendes den materielle afgørelse først til virksomheden med samtidig orientering om, at afgørelsen vil blive offentliggjort. Dette vil normalt ske et par dage efter at virksomheden er orienteret om afgørelsen.

Afgørelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det er udgangspunktet i lov om erhvervsankenævnet, at en klage til nævnet ikke har opsættende virkning. Hvor særlig grunde taler herfor, kan ankenævnet dog bestemme, at en klage tillægges opsættende virkning. Sagen kan endvidere indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63, stk. 1. Indbringelse af en sag for domstolene medfører ikke, at afgørelsen tillægges opsættende virkning, jf. grundlovens § 63, stk. 1, 2. pkt.

Hverken lovgivningen eller forarbejderne hertil indeholder nogen angivelse af, hvor længe oplysningerne skal være tilgængelige på Finanstilsynets hjemmeside. Eftersom lovgivningen forholdsvis ny, er der endnu ikke dannet nogen praksis på området.

De offentliggjorte oplysninger kan vedrøre såvel juridiske som fysiske personer (forsikringsformidlere og investeringsrådgivere). Offentlighedslovens regler om aktindsigt finder anvendelse, og der foretages en konkret afvejning af hensyn i det enkelte tilfælde inden offentliggørelse.

Behandling af oplysninger om sager, der er af almen interesse eller af betydning for god forståelse af forbrugerbeskyttende regler og offentliggørelsen heraf sker på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel og under kontrol af en offentlig myndighed. Endvidere sker behandlingen af oplysninger af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Endelig forhåndsorienteres den berørte virksomhed om beslutningen om offentliggørelse. Finanstilsynet finder på denne baggrund, at bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, er overholdt.

På forbrugerområdet er 18 afgørelser blevet offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside.

3.3.3. Nødlidende finansielle virksomheder

Lov om finansiel virksomhed (FiL) § 352 a og tilsvarende bestemmelser i tilsynslovgivningen

Bestemmelsen i FiL § 352 a blev gennemført med vedtagelsen af lov nr. 133 af 24. februar 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger og forskellige andre love. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. marts 2009 og har endnu ikke været anvendt i praksis.

Efter bestemmelsen skal Finanstilsynet udarbejde en redegørelse, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for forløbet op til konkursen. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen. For at sikre mest mulig åbenhed i konkurssituationen må den offentlige redegørelse gerne indeholde fortrolige oplysninger. Navnet på den finansielle virksomhed, som er erklæret konkurs, og til hvem staten har ydet garanti, vil være nævnt med navns nævnelse. Redegørelsen må dog ikke indeholde oplysninger om kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende virksomhed.

Bestemmelsen sikrer mest mulig offentlighed samtidig med, at alle beskyttelsesværdige interesser respekteres. Lempelsen af Finanstilsynets generelle tavshedspligt gælder alene i forhold til den lovpligtige redegørelse. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Bestemmelsen vedrører alene regulerede finansielle virksomheder og ikke fysiske personer. Af denne grund er der ikke truffet foranstaltninger i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Bestemmelsen er vurderet i forhold til såvel de ældre som de nyere finansielle EU-direktivs krav om tavshedspligt. Det er vurderingen, at bestemmelsen i lyset af især den øgede finansielle aktivitet på tværs af landegrænser og det øgede internationale samarbejde generelt holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

Der er ikke i bestemmelsen eller i forarbejderne til bestemmelsen angivet, hvornår offentliggørelsen skal finde sted, hvornår de berørte skal orienteres om offentliggørelsen, eller hvor længe de offentliggjorte oplysninger skal være tilgængelige på den pågældende hjemmeside. Da bestemmelsen som nævnt endnu ikke har været anvendt i praksis, har der ikke dannet sig en praksis herom, ligesom det af denne grund heller ikke er muligt at oplyse, hvilken betydning det har, at en afgørelse, der overvejes offentliggjort, indbringes for en eventuel højere administrativ myndighed eller for domstolene.

Tilsvarende bestemmelse er fastsat i lov om værdipapirhandel m.v. § 87 f, lov om investeringsforeninger og specialforeninger, samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 122 a og lov om tilsyn med firmapensionskasser § 66 a.

4. Forbrugerstyrelsens område

4.1. Generelt om offentliggørelse af forbrugerklagenævnsafgørelser

§ 15 i lov om forbrugerklager¹⁵ indeholder en bred hjemmel for økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af information og statistik om forskellige forhold inden for forbrugerklageområdet. Hjemlen omfatter såvel Forbrugerklagenævnet som de private klage- eller ankenævne, som økonomi- og erhvervsministeren har godkendt efter lov om forbrugerklager. Nærmere regler om offentliggørelse er i forhold til Forbrugerklagenævnet fastsat i bekendtgørelse om forbrugerklager¹⁶, og i forhold til de godkendte, private klage- eller ankenævne i Forbrugerstyrelsens vejledning om godkendelse af private klage- eller ankenævne og i de enkelte klage- eller ankenævns vedtægter. Formålet med offentliggørelsen er at give forbrugerne og de erhvervsdrivende en bedre mulighed for at få et generelt overblik over udviklingen på klageområdet, samt at øge efterlevelsen af klagenævnsafgørelser.

Med hjemmel i forbrugerklageloven og bekendtgørelse om forbrugerklager offentliggøres på Forbrugerstyrelsens hjemmeside Forbrug.dk en liste – Firmatjek – over virksomheder, som ikke har efterlevet Forbrugerklagenævnets afgørelser, se herom nærmere nedenfor.

Endvidere offentliggøres med hjemmel i disse bestemmelser udvalgte afgørelser fra Forbrugerklagenævnet, der er af principiel karakter eller i øvrigt er af generel interesse, ligesom der årligt offentliggøres statistik vedrørende Forbrugerklagenævnet, se herom nedenfor.

4.1.1. Særligt om offentliggørelse på Firmatjek

De nærmere regler om offentliggørelse på en elektronisk liste af erhvervsdrivende, der ikke efterlever Forbrugerklagenævnets afgørelser, er fastsat i § 21 i bekendtgørelse om forbrugerklager, som lyder således:

§ 21. Forbrugerstyrelsen offentliggør elektronisk en liste over erhvervsdrivende, der ikke efterlever Forbrugerklagenævnets afgørelser.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan ske, når

- 1) afgørelsen ikke er efterlevet inden for den i § 14, stk. 7, fastsatte frist på normalt 30 dage, og

¹⁵ Jf. lov nr. 456 af 10. juni 2003 med senere ændringer.

¹⁶ Jf. bekendtgørelse nr. 598 af 14. juni 2006.

- 2) sekretariatet skriftligt efter udløbet af fristen i nr. 1 udtrykkeligt informerer den erhvervsdrivende om, at hvis afgørelsen ikke bliver efterlevet inden for en frist på 14 dage fra afgivelse af informationen, vil den manglende efterlevelse medføre offentliggørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Såfremt en afgørelse er indbragt for retten, kan offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske før endelig afgørelse fra retten foreligger.

Stk. 4. Såfremt der er sket offentliggørelse af navnet på en erhvervsdrivende, og afgørelsen efterfølgende efterleves, skal oplysningerne om den erhvervsdrivende slettes fra listen.

Firmatjek blev oprettet i 2004. Formålet med ordningen er først og fremmest at øge efterlevelsen af Forbrugerklagenævnets afgørelser. Det bemærkes i den forbindelse, at Forbrugerklagenævnets afgørelser ikke har bindende virkning, og at det således er frivilligt, om den erhvervsdrivende ønsker at efterleve afgørelsen. Den 26. marts 2009 fremsatte regeringen et lovforslag, hvorefter nævnets afgørelser får bindende virkning, hvis den erhvervsdrivende ikke inden en vis frist meddeler nævnet, at den erhvervsdrivende ikke ønsker at efterleve afgørelsen.¹⁷ Oplysninger vedrørende erhvervsdrivende, der ikke efterlever nævnets afgørelser, vil efter lovens ikrafttræden forsat kunne findes på Firmatjek, og der pågår overvejelser om, at ordningen skal gøres mere synlig overfor forbrugeren.

Forbrugerklagenævnet behandler klager fra forbrugere over erhvervsdrivende vedrørende varer, arbejds- og tjenesteydelser. Der er alene tale om civilretlige tvister. Forbrugerstyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for en højere administrativ enhed.

Når Forbrugerklagenævnet træffer en afgørelse, hvor forbrugeren har fået helt eller delvist medhold, fastsættes en frist på 30 dage, inden hvilken den erhvervsdrivende skal efterleve afgørelsen. Har den erhvervsdrivende ikke inden udløbet af fristen efterlevet afgørelsen, sender Forbrugerstyrelsen et rykkerbrev med opfordring til den erhvervsdrivende om at efterleve afgørelsen. Den erhvervsdrivende oplyses samtidig om, at såfremt afgørelsen ikke enten er efterlevet eller er indbragt for retten inden 14 dage, vil den erhvervsdrivendes navn blive offentliggjort på Firmatjek. Rykkerskrivelsen sendes med afleveringsattest.

Reagerer den erhvervsdrivende ikke på Forbrugerstyrelsens rykkerbrev, registreres den erhvervsdrivendes navn umiddelbart efter på den elektroniske liste – Firmatjek – over erhvervsdrivende, der ikke har efterlevet Forbrugerklagenævnets afgørelse sammen med en kort beskrivelse af nævnets afgørelse. Den erhvervsdrivende orienteres samtidig om offent-

¹⁷ Lovforslag nr. L 175 af 26. marts 2009 om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnets afgørelser m.v.). Lovforslaget forventes vedtaget i maj 2009.

liggørelsen og om betingelserne for, at den erhvervsdrivendes navn kan slettes fra listen.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Den erhvervsdrivendes navn slettes straks fra Firmatjek, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- den erhvervsdrivende har efterlevet afgørelsen
- sagen er indbragt for domstolene
- sagen er genoptaget efter anmodning fra en af sagens parter

Behandlingen af oplysningerne om virksomhedens navn foretages under kontrol af Forbrugerstyrelsen, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses således efter Forbrugerstyrelsens opfattelse for sikret.

Firmatjek bliver løbende opdateret, og ingen oplysninger ligger mere end et år på listen.

I 2007 blev på Firmatjek offentliggjort oplysninger om navnet på 88 erhvervsdrivende, som ikke havde efterlevet Forbrugerklagenævnets afgørelse. I 2008 var tallet 300, og i 1. kvartal 2009 blev på Firmatjek offentliggjort oplysninger om navnet på 62 erhvervsdrivende, som ikke havde efterlevet Forbrugerklagenævnets afgørelse. Der foreligger ingen tal for årene før 2007.

Der har været 441.912 besøg på Firmatjek i perioden 1. marts 2008 til og med 28. februar 2009. Forbrugerstyrelsen har ikke oplysninger for månederne frem til marts 2008.

4.1.2. Særligt om offentliggørelse af principielle afgørelser og statistik vedrørende Forbrugerklagenævnet på Forbrugerstyrelsens hjemmeside¹⁸

Udvalgte afgørelser fra Forbrugerklagenævnet, der er af principiel karakter eller i øvrigt må antages at have almindelig interesse, er siden 2003 løbende blevet offentliggjort på Forbrugerstyrelsens hjemmeside. Beslut-

¹⁸ Dette afsnit om offentliggørelse af principielle afgørelser og statistik vedrørende Forbrugerklagenævnets virksomhed på Forbrugerstyrelsens hjemmeside er ikke direkte relevant i forhold til arbejdet i Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv., idet de offentliggjorte afgørelser mv. sker i anonymiseret form, og idet der således ikke sker offentliggørelse af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen. Afsnittet er for god ordens skyld medtaget for at give et samlet billede af offentliggørelsen på Forbrugerklagenævnets område.

ning om offentliggørelse træffes i forlængelse af et nævnsmøde af nævnsformanden sammen med protokolføreren. Offentliggørelsen sker i anonymiseret form uden angivelse af navn på sagens parter og vil derfor ikke kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person. Sagens parter orienteres ikke om offentliggørelsen.

Der er i årene 2006, 2007 og 2008 lagt henholdsvis 48, 67 og 49 principielle afgørelser på Forbrugerstyrelsens hjemmeside.

Hvert år samles de principielle afgørelser, der er truffet det pågældende år, i en elektronisk publikation "Forbrugerjura" på Forbrugerstyrelsens hjemmeside.

Forbrugerjura indeholder endvidere statistikker vedrørende Forbrugerklagenævnet for det omhandlede år, herunder oplysning om antallet af klagesager, hvilke områder disse vedrører, hvorledes sagerne afgøres, og i hvilket omfang nævnets afgørelser efterleves.

Der har været 159.059 besøg på Forbrugerstyrelsens hjemmesider med principielle afgørelser i perioden 1. marts 2008 til og med 28. februar 2009. Forbrugerstyrelsen har ikke oplysninger for månederne frem til marts 2008.

4.2. Forbrugerombudsmandens offentliggørelse af afgørelser mv. på internettet

Forbrugerombudsmanden fører i medfør af markedsføringsloven tilsyn med, at private erhvervsvirksomheder eller offentlige virksomheder, der kan ligestilles hermed, ikke overtræder lovens bestemmelser om god markedsføringskik, herunder bl.a. den civilretlige forbrugerbeskyttelseslovgivning, lovens øvrige bestemmelser samt bestemmelser fastsat af økonomi- og erhvervsministeren.

Forbrugerombudsmanden fører i henhold til betalingsmiddeloven (pr. 1. november 2009 lov om betalingstjenester) tilsyn med, at der ikke sker overtrædelser heraf eller bestemmelser, der er fastsat af økonomi- og erhvervsministeren i medfør af loven.

Forbrugerombudsmanden er udpeget til at føre tilsyn i medfør af lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser. Tilsynet omfatter de i bilaget til loven nævnte EU-direktiver, bortset fra direktivet om reklame for humanmedicinske lægemidler. Forbrugerombudsmanden har indgået samarbejdsaftale med de øvrige nordiske forbrugerombudsmænd herom. Forbrugerombudsmanden er endvidere central tilsynsmyndighed efter EU's håndhævelsesforordning.

Forbrugerombudsmanden fører endelig tilsyn med overholdelsen af tobaksreklameloven og lov om juridisk rådgivning.

Forbrugerombudsmanden søger på eget initiativ eller på baggrund af klager (fra forbrugere, erhvervsdrivende, brancheorganisationer mv.) og henvendelser gennem forhandling at påvirke virksomhederne til at virke i overensstemmelse med loven og de af økonomi- og erhvervsministeren fastsatte bestemmelser.

Forbrugerombudsmanden kan anlægge retssag om forbud eller påbud mod visse handlinger, der er i strid med markedsføringsloven, og selv nedlægge foreløbigt forbud.

Forbrugerombudsmanden kan ligeledes anmode domstolene om bl.a. udbetaling af erstatning ved ansvarspådragende adfærd eller tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb, fx i form af gruppesøgsmål. Sådanne søgsmål er også mulige på det finansielle område (fx i § 348 i lov om finansiell virksomhed).

Forbrugerombudsmanden kan desuden udstede påbud ved klare overtrædelser af markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden har i henhold til bekendtgørelse nr. 173 af 26. februar 2007 (virksomhedsbekendtgørelsen) en prioriteringsadgang.

Forbrugerombudsmanden træffer typisk ikke afgørelser i forvaltningslovens forstand, men følger egen fastsat instruks om at overholde alle forvaltningslovens regler, herunder uskrevne regler om overholdelse af god forvaltningsskik.

Forbrugerombudsmanden giver aktindsigt i henhold til forvaltningsloven og offentlighedsloven, og Forbrugerombudsmanden bestræber sig på at give meraktindsigt, hvor dette er muligt.

Forbrugerombudsmanden er i henhold til § 2 i bekendtgørelse nr. 173 af 26. februar 2007 om regler for Forbrugerombudsmandens virksomhed (virksomhedsbekendtgørelsen) forpligtet til at orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Forbrugerombudsmanden, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af markedsføringslovens bestemmelser.

Til opfyldelse af denne forpligtelse – og med hjemmel i virksomhedsbekendtgørelsen – udsender Forbrugerombudsmanden således i vidt omfang pressemeddelelser, nyhedsbreve mv. i sager, der efter en konkret vurdering skønnes at have en samfundsmæssig interesse.

Der kan både være tale om sager, der afsluttes foreløbigt (fx i forbindelse med indgivelse af politianmeldelse) eller sager, der afsluttes endeligt (fx i forbindelse med udstedelse af vejledninger og retningslinjer, indgåelse af

tilsagn og forligsaftale m.v., afgivelse af en indskærpelse, vedtagelse af bødeforelæg eller afsigelse af dom).

Hvorvidt der skal udarbejdes en pressemeddelelse, afhænger bl.a. af, om offentliggørelsen skønnes hensigtsmæssig, fx fordi sagen er af principiel karakter, eller fordi den berører mange forbrugere.

Forinden pressemeddelelse udsendes, informerer Forbrugerombudsmanden den erhvervsdrivende herom. Et udkast til pressemeddelelse bliver således sendt i høring hos den erhvervsdrivende, der inden for en nærmere angivet frist får lejlighed til at kommentere udkastet.

Efterfølgende bliver pressemeddelelserne udsendt og lagt på Forbrugerombudsmandens hjemmeside (www.forbrug.dk).

Efter fast praksis offentliggøres nu, som alt overvejende hovedregel, navnene på de erhvervsdrivende i pressemeddelelserne, idet der dog tages højde for Folketingets Ombudsmands udtalelse optrykt i FOB 2005.309.

Baggrunden herfor er bl.a., efter Forbrugerombudsmandens opfattelse, at der ofte består en almen samfundsmæssig interesse i at få oplysninger om, hvilke virksomheder der overtræder reglerne om markedsføring, ligesom generalpræventive hensyn også taler for denne åbenhed.

Hertil kommer, at reglerne i offentlighedsloven vedrørende aktindsigt, normalt vil føre til det resultat, at journalister m.fl. vil kunne få aktindsigt i sagen – og herunder navnet på den erhvervsdrivende. Den erhvervsdrivendes navn anonymiseres imidlertid, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende.

Det kan i den forbindelse nævnes, at Forbrugerombudsmanden ikke siden den 1. november 2006 har modtaget klager vedrørende offentliggørelse af de erhvervsdrivendes navne.

Det er således Forbrugerombudsmandens klare opfattelse, at fremgangsmåden opfylder reglerne i offentlighedsloven og de almindelige uskrevede regler om god forvaltningsskik, idet der henvises til, at de erhvervsdrivende høres forinden pressemeddelelse udsendes, og at de erhvervsdrivende således får mulighed for at udfærdige egen pressemeddelelse.

Fremgangsmåden ses, efter Forbrugerombudsmandens opfattelse, også bekræftet fra politisk side med vedtagelse af lov nr. 515 af 17. juni 2008 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (jf. lovens § 354, stk. 3), hvor et enigt Folketing ønskede en større åbenhed på forbrugerområdet.

Der henvises til lovforslagets bemærkninger pkt. 2.1. in fine (L 124 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love -

åbenhed omkring Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og Finanstilsynets, som fremsat den 28. marts 2008), hvoraf fremgår, at der med lovændringen ønskes ophævet "den skærpede tavshedspligt, så der kan gives aktindsigt i Finanstilsynets tilsyn med forbrugerrettede regler efter de almindelige regler i offentlighedsloven. Det betyder, at enhver har mulighed for at få udleveret oplysninger med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet aktivt skal informere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Finanstilsynet får samtidig mulighed for at udtale sig om verserende sager efter offentlighedslovens princip om meroffentlighed. Ændringen vil sikre mere åbenhed og gennemsigtighed om tilsynet med de finansielle virksomheders overholdelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne og kan medvirke til en bedre efterlevelse af disse regler".

Endvidere fremgår det af bemærkningernes pkt. 2.1. in fine, at "på forbrugerområdet foreslås det, at der indføres den samme offentlighed omkring tilsynet med, at finansielle virksomheder overholder god skik, som gælder for forbrugerombudsmandens tilsyn med, at alle andre typer virksomheder overholder reglerne om god skik og prisinformation".

For så vidt angår pressemeddelelser, der indeholder omtale af straffesager, der er afgjort med bødeforelæg eller dom, bemærkes det, at Forbrugerombudsmandens overholder de i retsplejelovens fastsatte regler for offentliggørelse af domme, jf. retsplejelovens § 1017d. De erhvervsdrivendes navne anonymiseres således i selve dommen.

I pressemeddelelserne nævnes de domfældte virksomheder imidlertid normalt med navns nævnelse – medmindre der er tale om personligt drevne virksomheder – idet de samme betragtninger som ovenfor anført, efter Forbrugerombudsmandens opfattelse, gør sig gældende.

Det bemærkes hertil, at de erhvervsdrivende også i denne situation får sendt et udkast af pressemeddelelsen i høring med mulighed for kommentering – og med mulighed for at udsende egen pressemeddelelse.

Forbrugerombudsmanden skal i den forbindelse bemærke, at man med fordel kunne overveje, hvorvidt retsplejelovens regler kunne lempes på god-skik-området i relation til offentliggørelse af domme, jf. ligeledes de ovenfor anførte betragtninger i lovforslag nr. L 124 af 28. marts 2008.

Forbrugerombudsmanden har ikke truffet særlige foranstaltninger i henhold til databeskyttelsesdirektivets art. 8, stk. 5, som efter Forbrugerombudsmandens opfattelse ikke umiddelbart har betydning for Forbrugerombudsmandens virksomhed, idet det dog bemærkes, at Forbrugerombudsmanden er en offentlig myndighed, der foretager databehandling i henhold til persondatalovens regler.

Afslutningsvis skal Forbrugerombudsmanden oplyse, at der på Forbrugerombudsmandens hjemmeside årligt i ca. 70 tilfælde sker offentliggørelse af nyhedsbreve, sager vedrørende indgivelse af indskærpelser, politianmeldelser, bødeforelæg, domme m.v.

Oplysningerne slettes ikke fra hjemmesiden.

5. Konkurrencestyrelsens område

5.1. Generelt

Alle offentliggørelser sker på Konkurrencestyrelsens hjemmeside www.ks.dk. Links til de forskellige offentliggørelser vil kunne findes under hvert afsnit nedenfor. De offentliggjorte oplysninger fjernes ikke fra hjemmesiden igen.

5.2. Specifikke bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater mv.

5.2.1. Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser

Konkurrencerådet påser overholdelsen af konkurrenceloven og de forskrifter, der er udstedt i medfør af loven. Konkurrencestyrelsen er sekretariat for Konkurrencerådet i sager efter konkurrenceloven og varetager på rådets vegne den daglige administration af loven.

Retsgrundlaget for offentliggørelse af Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser er konkurrencelovens § 13, stk. 2, hvoraf fremgår:

"[...] samt Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven skal offentliggøres. Endvidere skal afgørelser truffet af Konkurrencestyrelsen på Konkurrencerådets vegne offentliggøres, medmindre en afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt [...]"

Bestemmelsen om offentlighed kan føres tilbage til konkurrenceloven fra 1998¹⁹ og er ændret i 2000²⁰, 2002²¹, 2005²² og 2007²³.

Formålet med offentliggørelserne er at sikre offentligheden fuld information om de sager, der er præcedensskabende, og i øvrigt er af interesse for offentligheden. Derudover vil en offentliggørelse tydeliggøre den samfundsmæssige afvejning af de skadelige virkninger for konkurrencen over for andre samfundsmæssige hensyn end konkurrencen. Der skabes dermed grundlag for en offentlig debat.

¹⁹ Lovbekendtgørelse nr. 384 af 10. juni 1997.

²⁰ Lovbekendtgørelse nr. 687 af 12. juni 2000.

²¹ Lovbekendtgørelse nr. 539 af 28. juni 2002.

²² Lovbekendtgørelse nr. 1461 af 22. december 2004.

²³ Lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007.

De oplysninger, der bliver offentliggjort, er Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser om, hvorvidt en eller flere virksomheders adfærd udgør en overtrædelse af konkurrenceloven.

Konkurrenceloven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed og afgørelser om overtrædelser af konkurrenceloven (bortset fra strafferetlige afgørelser, jf. nedenfor under pkt. 5.2.4.) er alene rettet mod virksomheder. Hovedparten af de afgørelser, som træffes, er rettet mod juridiske personer, men afgørelser kan også være rettet mod personligt drevne virksomheder.

De offentliggjorte oplysninger har en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person. Hvis en afgørelse er rettet mod en virksomhed, i hvis navn indgår et personnavn, vil de offentliggjorte oplysninger kunne henføres til en fysisk person.

Konkurrencerådet træffer afgørelse i alle principielle sager efter konkurrenceloven. Ved lovændringen i 2002 blev der indført en pligt til i medfør af konkurrencelovens § 13, stk. 2, at offentliggøre alle afgørelser. Pligten medfører, at der ikke bliver foretaget en konkret vurdering forinden offentliggørelsen. Begrundelsen herfor er, at alle Konkurrencerådets afgørelser er principielle og dermed af interesse for offentligheden.

For så vidt angår Konkurrencestyrelsens afgørelser truffet på vegne af Konkurrencerådet blev pligten til at offentliggøre disse afgørelser ved lovændringen i 2002 præciseret således, at afgørelserne som hovedregel skal offentliggøres. Dog vil offentliggørelse kunne undlades, hvis styrelsens afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. Baggrunden for, at Konkurrencestyrelsen kan undlade at offentliggøre visse afgørelser, er, at styrelsen træffer afgørelse i et antal sager, som har mindre betydning for forståelsen af konkurrencereglerne eller for kendskabet til konkurrenceloven. Der er ikke tale om en begrænsning af offentliggørelsen af relevante afgørelser truffet i medfør af konkurrenceloven, men derimod en prioritering af afgørelserne for at undgå "informationsforurening", således at virksomheder, borgere og myndigheder ikke behøver at søge gennem en uoverskuelig mængde materiale på styrelsens hjemmeside for at finde relevant information og praksis på konkurrenceområdet.

Pligten til offentliggørelse begrænses af bestemmelsen i konkurrencelovens § 13, stk. 4, hvorefter oplysninger om tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Konkurrencerådets afgørelser bliver offentliggjort kl. 14 samme dag, som afgørelsen bliver truffet. Konkurrencestyrelsens afgørelser truffet på vegne af Konkurrencerådet bliver offentliggjort på dagen for Konkurrencerådets førstkomende møde – som udgangspunkt sidste onsdag i hver måned. Parterne får besked om afgørelser truffet af Konkurrencestyrelsen, så snart disse er truffet, dvs. samme dag eller dagen efter. Forinden offentliggørelse af Konkurrencerådets eller Konkurrencestyrelsens afgørelser oplyses parterne om, at afgørelsen offentliggøres på Konkurrencestyrelsens hjemmeside og tidspunktet herfor.

Hvis Konkurrencerådets eller Konkurrencestyrelsens afgørelse efterfølgende indbringes for Konkurrenceankenævnet og ankenævnet tillægger klagen opsættende virkning, orienterer Konkurrencestyrelsen herom på hjemmesiden i tilknytning til selve afgørelsen.

Udkast til Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomhederne er i konkurrencelovens § 15 a, stk. 2, tillagt 3 ugers høringsfrist. Virksomhederne har i forbindelse med høringen bl.a. mulighed for at kommentere på, hvilke oplysninger virksomhederne finder, bør fjernes fra den endelige afgørelse inden offentliggørelse.

Behandling af oplysninger om lovovertrædelser sker på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel og under kontrol af en offentlig myndighed. Hertil kommer, at behandlingen af oplysninger sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Endelig høres den berørte virksomhed om dens vurdering af, hvilke oplysninger den finder fortrolige og derfor ikke skal offentliggøres. Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at Konkurrencerådet eller Konkurrencestyrelsen har truffet afgørelse om, at konkurrenceloven er overtrådt (eller ikke er overtrådt). Det vil sige, at den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde, forinden offentliggørelse sker. Konkurrencestyrelsen finder på denne baggrund, at bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, er overholdt.

Der er offentliggjort 68 afgørelser af Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen i perioden fra 2007 til 2009. Det er ikke muligt at oplyse, hvor mange hits der har været på de pågældende offentliggjorte oplysninger.

5.2.2. Offentliggørelse af ressortministers eller kommunalt tilsynsmyndigheds afgørelser i medfør af konkurrencelovens § 11a, stk. 3, 1. pkt.

Konkurrencerådet kan i medfør af konkurrencelovens § 11a, stk. 1, udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales. For offentliggørelse af disse afgørelser henvises til pkt. 5.2.1. ovenfor.

Forinden en sådan afgørelse træffes, træffer vedkommende ressortminister eller kommunale tilsynsmyndighed afgørelse om, hvorvidt en ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, jf. konkurrencelovens § 11a, stk. 3. I forbindelse med offentliggørelse af Konkurrencerådets efterfølgende afgørelse i sagen offentliggøres ministerens henholdsvis tilsynsmyndighedens afgørelse på Konkurrencestyrelsens hjemmeside. Offentliggørelse sker i medfør af konkurrencelovens § 13, stk. 2, hvoraf følger: *"Pågældende myndigheds afgørelse efter [...] § 11a, stk. 3, 1. pkt., [...] skal offentliggøres [...]"*

Bestemmelsen om offentlighed kan føres tilbage til konkurrenceloven fra 1998 og er ændret i 2000, 2002, 2005 og 2007.

Formålet med offentliggørelserne er at sikre offentligheden fuld information om de sager, der er præcedensskabende, og i øvrigt er af interesse for offentligheden. Derudover vil en offentliggørelse tydeliggøre den samfundsmæssige afvejning af de skadelige virkninger for konkurrencen over for andre samfundsmæssige hensyn end konkurrencen. Der skabes dermed grundlag for en offentlig debat.

De oplysninger, der bliver offentliggjort, er vedkommende ministers eller kommunale tilsynsmyndigheds afgørelse om, hvorvidt ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering.

Konkurrenceloven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed og afgørelser om overtrædelser af konkurrenceloven, herunder afgørelser om, hvorvidt ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering (bortset fra strafferetlige afgørelser, jf. nedenfor under pkt. 5.2.4.) er alene rettet mod virksomheder. Hovedparten af de afgørelser, som træffes, er rettet mod juridiske personer, men afgørelser kan også være rettet mod personligt drevne virksomheder.

De offentliggjorte oplysninger har en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person. Hvis en afgørelse er rettet mod en virksomhed, i hvis navn indgår et personnavn, vil de offentliggjorte oplysninger kunne henføres til en fysisk person.

Da der efter konkurrencelovens § 13, stk. 2, er pligt til at offentliggøre alle afgørelser efter konkurrencelovens § 11a, stk. 3, foretages ikke en konkret vurdering af spørgsmålet om offentliggørelse forinden offentliggørelsen.

Pligten til offentliggørelse begrænses af bestemmelsen i konkurrencelovens § 13, stk. 4, hvorefter oplysninger om tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Offentliggørelse af afgørelsen vil ske samtidig med, at Konkurrencerådet træffer afgørelse i sagen i medfør af konkurrencelovens § 11a, stk. 1.

Konkurrencerådets afgørelser bliver offentliggjort kl. 14 samme dag, som afgørelsen bliver truffet. Forinden offentliggørelse af Konkurrencerådets afgørelser oplyses parterne om, at afgørelsen offentliggøres på Konkurrencestyrelsens hjemmeside og tidspunktet herfor.

Sager om overtrædelse af § 11a, stk. 3, kan indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63. Hvis domstolen tillægger denne opsættende virkning, orienterer Konkurrencestyrelsen herom på hjemmesiden i tilknytning til selve afgørelsen.

Udkast til Konkurrencerådets afgørelser sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomhederne er i konkurrencelovens § 15 a, stk. 2, tillagt 3 ugers høringsfrist. Virksomhederne har i forbindelse med høringen bl.a. mulighed for at kommentere på, hvilke oplysninger virksomhederne finder, bør fjernes fra den endelige afgørelse inden offentliggørelse.

Behandling af oplysninger om lovovertrædelser sker på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel og under kontrol af en offentlig myndighed. Hertil kommer, at behandlingen af oplysninger sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Endelig høres den berørte virksomhed om dens vurdering af, hvilke oplysninger den finder fortrolige og derfor ikke skal offentliggøres. Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at vedkommende ressortminister eller den kommunale tilsynsmyndighed har truffet afgørelse om, hvorvidt ydet støtte er ulovlig i medfør af offentlig regulering. Det vil sige, at den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde, forinden offentliggørelse sker. Konkurrencestyrelsen finder på denne baggrund, at bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, er overholdt.

Der er offentliggjort ca. 20 afgørelser i perioden fra 2001-2009. Det er ikke muligt at oplyse, hvor mange hits der har været på de pågældende offentliggjorte oplysninger.

5.2.3. Offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser og civilretlige domme, hvori konkurrencemyndighederne er part

En række af Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser kan indbringes for Konkurrenceankenævnet i medfør af konkurrencelovens §§ 19 og 20, stk. 1. Konkurrenceankenævnets kendelser kan indbringes for domstolene i medfør af konkurrencelovens § 20, stk. 3.

Der er ikke nogen specifik lovhjemmel til offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser og civilretlige domme, men disse offentliggøres efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 4 og en ana-

logi til konkurrencelovens § 13, stk. 2, der giver hjemmel til offentliggørelse af de styrelses- og rådsafgørelser, der danner grundlag for Konkurrenceankenævnets kendelser samt dommene.

Formålet med at offentliggøre Konkurrenceankenævnets afgørelser og domme er at give virksomheder og forbrugere et fuldstændigt billede af behandlingen af en konkurrencelovsovertrædelse. Som ved formålet med offentliggørelse af Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser er det også her formålet at sikre offentligheden fuld information om de sager, der er af interesse.

De oplysninger, der bliver offentliggjort, er samtlige Konkurrenceankenævnets kendelser samt de domme, hvor Konkurrencerådet eller Konkurrencestyrelsen er part. Kendelserne eller dommene angår spørgsmålet om, hvorvidt en eller flere virksomheders adfærd udgør en overtrædelse af konkurrenceloven.

Konkurrenceloven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed og kendelser og domme om overtrædelser af konkurrenceloven (bortset fra strafretlige afgørelser, jf. nedenfor under pkt. 5.2.4.) er alene rettet mod virksomheder. Hovedparten af de kendelser og domme, som afsiges, er rettet mod juridiske personer, men de kan også være rettet mod personligt drevne virksomheder.

De offentliggjorte oplysninger har en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person. Hvis en kendelse eller dom er rettet mod en virksomhed, i hvis navn indgår et personnavn, vil de offentliggjorte oplysninger kunne henføres til en fysisk person.

Ved offentliggørelsen iagttages bestemmelsen i konkurrencelovens § 13, stk. 4, hvorefter oplysninger om tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser sker dagen efter, at kendelsen er afsagt. Parterne i sagen bliver af Konkurrenceankenævnet orienteret om selve afgørelsen og offentliggørelsen på dagen. Domme offentliggøres snarest muligt efter afsigelsen. Den eller de virksomheder, som er part, modtager besked om dommen fra retten direkte.

Hvis Konkurrenceankenævnets kendelse indbringes for domstolene og kendelsen tillægges opsættende virkning, orienterer Konkurrencestyrelsen herom på hjemmesiden i tilknytning til selve kendelsen.

Konkurrenceankenævnet består af 5 medlemmer og nævnets formand er højesteretsdommer. Behandling af oplysninger om lovovertrædelser sker

på baggrund af en udtrykkelig lovhjemmel og under kontrol af en offentlig myndighed. Hertil kommer, at behandlingen af oplysninger sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at Konkurrenceankenævnet eller domstolene har truffet afgørelse om, at konkurrenceloven er overtrådt (eller ikke er overtrådt). Det vil sige, at den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde, forinden offentliggørelse sker. Konkurrencestyrelsen finder på denne baggrund, at bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, er overholdt.

Der er offentliggjort 70 kendelser i perioden fra 2002-2009 afsagt af Konkurrenceankenævnet og 14 civile domme i perioden fra 2001-2009. Det er ikke muligt at oplyse, hvor mange hits der har været på de pågældende offentliggjorte oplysninger.

5.2.4. Offentliggørelse af domme og vedtagelser om bøder

Ved en ændring af konkurrenceloven i 2005 blev det præciseret, at domme og vedtagelser om bøder for overtrædelse af konkurrenceloven skal offentliggøres.

Regelgrundlaget for offentliggørelse af domme og vedtagelser af bøder er konkurrencelovens § 13, stk. 2, sidste pkt., som er affattet således: *"I sager, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf."*

Pligten til denne offentliggørelse omfatter også bøder vedtaget i medfør af konkurrencelovens § 23 b, som omhandler særlige bødeprocedureregler for visse typer af tilståelsessager. Offentliggørelsen omfatter således alle domme og bødevedtagelser efter konkurrencelovens §§ 23 og 23 b.

Formålet med offentliggørelsen er at sikre virksomheder og forbrugere indsigt i, at en virksomhed har overtrådt konkurrenceloven og er idømt en bøde for denne overtrædelse. Kendskabet til disse oplysninger vil gøre det lettere for virksomheder og forbrugere at tage stilling til, hvorvidt de ønsker at rejse et erstatningskrav over for den pågældende virksomhed.

Offentliggørelse af domme, hvorved der idømmes bøder, og bødevedtagelser sker snarest muligt efter, at dommen er afsagt eller bødevedtagelsen er indgået og parten er orienteret herom. Den eller de virksomheder, som er part, modtager besked om dommen og offentliggørelsen heraf fra retten direkte eller om bødevedtagelsen fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

Navnene på de involverede virksomheder vil være indeholdt i offentliggørelsen. I de tilfælde, hvor der er tale om en enkeltmands virksomhed, er udgangspunktet, at der sker offentliggørelse af det navn, hvorunder virk-

somheden er drevet. Afgørende er, at det er det navn, som virksomheden er kendt under i offentligheden. Det er derfor ikke muligt at udelukke, at personnavne bliver offentliggjort.

Bestemmelsen fraviger persondatalovens §§ 8-9 samt de standardvilkår, som Datatilsynet har fastsat. Hensynet til, at forbrugere og virksomheder får en reel mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav, overgår dermed efter Konkurrencestyrelsens opfattelse hensynet til beskyttelse af persondata, da formålet med offentliggørelsen ellers ville forspildes, jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A 1648 f.

Idømmes en fysisk person, fx en direktør i den virksomhed, som domfældes for overtrædelsen, tillige en bøde, vil denne dom eller bødevedtagelse inden offentliggørelsen blive anonymiseret, således at det ikke er muligt at henhøre den til en bestemt fysisk person.

Der er i perioden fra 2005 til 2009 offentliggjort 16 domme eller vedtagelser om bøder på Konkurrencestyrelsens hjemmeside. Det er ikke muligt at oplyse, hvor mange der søger de oplysninger, der offentliggøres, f.eks. ved statistik over antal "hits" på den omhandlede del af hjemmesiden.

5.2.5. Særligt om retsgrundlag og praksis for offentliggørelse af udtalelser på udbudsområdet.²⁴

Konkurrencestyrelsens behandling af klager på udbudsområdet

Konkurrencestyrelsen har siden 1992 været ressortmyndighed på udbudsområdet. Ved en ændring af bekendtgørelse om Klagenævnet for Udbud i 1996²⁵ fik Konkurrencestyrelsen hjemmel til at indbringe sager for Klagenævnet for Udbud. Ved samme lejlighed blev styrelsen af erhvervsministeren bedt om selv at behandle klager over overtrædelser af udbudsreglerne (EU-udbudsdirektiverne og de nationale regler til gennemførelse

²⁴ Pligtssubjekter på udbudsområdet er i overvejende grad offentlige myndigheder (dvs. stat, kommune og region). Dertil kommer "offentligretlige organer", som er juridiske personer, som varetager opgaver af almen interesse, og som er undergivet offentlig kontrol. Pligtssubjekter inden for forsyningsvirksomhedsdirektivet er endvidere "offentlige virksomheder", dvs. enhver virksomhed, som de ordregivende myndigheder kan have direkte eller indirekte bestemmende indflydelse på, og som udøver en nærmere specificeret forsyningsaktivitet. Hermed er visse statslige virksomheder og aktieselskaber omfattet af udbudspligten. Som eksempel kan nævnes Danske Spil, DSB, Post Danmark, A/S Storebælt m.fl. Det er tvivlsomt, om disse virksomheder er omfattet af kommissoriet for Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv., men for fuldstændighedens skyld har Konkurrencestyrelsen også udarbejdet et afsnit om offentliggørelsen på udbudsområdet til brug for Økonomi- og Erhvervsministeriets redegørelse til udvalgets sekretariat (Justitsministeriet).

²⁵ Bekendtgørelse nr. 26 af 23. januar 1996.

heraf). Konkurrencestyrelsen blev dog ikke tildelt nogen kompetence til at meddele pålæg eller nedlægge forbud.

Siden 1996 har Konkurrencestyrelsen således bistået virksomheder med en uformel behandling af klager over EU-udbud. Konkurrencestyrelsen har ikke kompetence til at træffe afgørelser i konkrete udbudssager, men afgiver alene vejledende udtalelser om forståelsen af udbudsreglerne i relation til de konkrete omstændigheder forelagt i klagen. Formålet med denne praksis er, at der på et tidligt stadium i udbudet (inden kontraktunderskrivelsen) kan rettes op på eventuelle fejl begået under udbudsproceduren således, at risikoen for en efterfølgende indgivelse af klage til Klagenævnet for Udbud minimeres.

Offentliggørelsen af Konkurrencestyrelsens udtalelser

Konkurrencestyrelsen fremkommer i en konkret sag med en udtalelse om, hvorvidt en bestemt fremgangsmåde vurderes at være i overensstemmelse med udbudsreglerne. Såfremt Konkurrencestyrelsen finder, at udbudsreglerne er overtrådt, og at dette bør føre til, at udbudet annulleres, tilkender styrelsen denne opfattelse i udtalelsen. Udtalelsen har ikke karakter af en afgørelse med bindende virkning. Til trods herfor indeholder en del udtalelser juridiske problemstillinger, hvis vejledende løsning kan være praktisk relevant for en bredere kreds af myndigheder og virksomheder end de involverede parter. Konkurrencestyrelsens funktion som ressortmyndighed på udbudsområdet består blandt andet i at vejlede myndigheder og virksomheder om EU-udbudsreglernes anvendelse. Det er derfor i overensstemmelse med denne vejledningspligt også at offentliggøre relevante udtalelser om konkrete problemstillinger, som har været behandlet af styrelsen.

En del af Konkurrencestyrelsens udtalelser offentliggøres derfor på styrelsens hjemmeside efter, at de berørte i sagen har haft mulighed for at udtale sig herom. Fremgangsmåden ved offentliggørelsen af udtalelserne foregår i praksis således, at det i udtalelsens sidste afsnit meddeles, at styrelsen inden 10 arbejdsdage agter at offentliggøre udtalelsen, medmindre der fremsættes bemærkninger hertil. Bemærkningerne skal være styrelsen i hænde inden 5 arbejdsdage fra modtagelsen af udtalelsen.

Det er sjældent, at en udtalelse indeholder fortrolige oplysninger om drifts- eller forretningsforhold, eftersom udtalelsen typisk alene tager stilling til udbudsbekendtgørelser og procedurer, som i forvejen er offentliggjorte. Såfremt udtalelserne måtte indeholde oplysninger om sådanne fortrolige forhold, påser Konkurrencestyrelsen, at offentliggørelsen sker i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om tavshedspligt.

Det er fast praksis, at Konkurrencestyrelsens udtalelser i klagesager indeholder et forbehold om, at Klagenævnet for Udbud ikke nødvendigvis vil dele styrelsens vurdering. Udtalelsen indeholder endvidere et afsnit om, at enhver med retlig interesse heri har mulighed for at indbringe sagen for

Klagenævnet for Udbud. Denne adgang udgør dog ikke en rekurs, men en selvstændig mulighed for at få prøvet sagen for Klagenævnet. Derfor har det som udgangspunkt ingen betydning i forhold til offentliggørelsen, at sagen efterfølgende bringes for Klagenævnet for Udbud eller for domstolene.

Konkurrencestyrelsen har ikke i forhold til udtalelserne på udbudsområdet truffet foranstaltninger i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af art. 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv om, at blandt andet oplysninger om lovovertrædelser som udgangspunkt kun må behandles under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af national lovgivning. Årsagen hertil er, at en eventuel *lovovertrædelse* af udbudsreglerne nødvendigvis vil blive begået af en ordregivende myndighed eller en forsyningsvirksomhed, som er pligtsubjekter i henhold til EU-udbudsdirektiverne og de nationale regler til gennemførelse heraf. Oplysninger om disse myndigheder eller virksomheder falder uden for databeskyttelsesdirektivet, eftersom direktivet finder anvendelse på behandling af *personoplysninger*, defineret som enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person.

På nuværende tidspunkt indeholder Konkurrencestyrelsens hjemmeside vejledende udtalelser fra 2002 og derefter. Konkurrencestyrelsen offentliggør mellem 20 til 25 vejledende udtalelser om året. Det er ikke muligt at oplyse, hvor mange der søger de offentliggjorte oplysninger, f.eks. ved statistik over antal "hits" på den omhandlede del af hjemmesiden.

6. Sikkerhedsstyrelsens område

6.1. Generelt

På Sikkerhedsstyrelsens område er der på produktsikkerhedsområdet og på el- og gasområdet hjemler i produktsikkerhedsloven, stærkstrømsloven og gasloven til at offentliggøre oplysninger om farlige produkter og oplysninger om forbud og påbud i forhold til el- og gas-materiel. Der er endvidere bestemmelser om offentliggørelse af oplysninger i legetøjsbekendtgørelsen, som har hjemmel i produktsikkerhedsloven.

På den baggrund offentliggøres oplysninger om farlige produkter på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside www.sik.dk. Det drejer sig om elprodukter, gasprodukter, fyrværkeriartikler og legetøj samt produkter generelt.

Det følger af produktsikkerhedslovens § 8, at produkter kun må markedsføres, hvis de er sikre. Når der offentliggøres oplysninger om, at visse markedsførte produkter er farlige, ligger det derfor implicit heri, at lovgivningen er overtrådt. Det fremgår ikke direkte af de oplysninger, der offentliggøres, at der er tale om lovovertrædelser.

Offentliggørelsesordningerne indebærer, at der i nogle tilfælde offentliggøres oplysninger om den type afgørelse, der er truffet. Det kan være

oplysninger om påbud eller forbud og indholdet heraf. Disse oplysninger vil i nogle tilfælde alene og uden sammenhæng med andre oplysninger kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person, se herom nærmere nedenfor under redegørelsen for de enkelte offentliggørelsesordninger og retsgrundlaget herfor mv. Redegørelsen omhandler Sikkerhedsstyrelsens offentliggørelse af kontrolresultater mv. vedrørende produkter generelt samt offentliggørelse for hver af produktgrupperne legetøj, fyrværkeri, gas og el.

Produktsikkerhedsloven fungerer som supplement til særlige regler om forskellige typer af produkter, og finder herunder også anvendes i forhold til offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater mv.

6.2. Offentliggørelse af kontrolresultater mv. for produkter generelt

6.2.1. Generel produktsikkerhed – § 14 i produktsikkerhedsloven

Hjemlen til at offentliggøre oplysninger om farlige produkter findes i lov nr. 364 af 18. maj 1994 om produktsikkerhed (produktsikkerhedsloven) § 14.

Efter bestemmelsen kan kontrolmyndighederne, når der er behov herfor, oplyse offentligheden om faren ved et produkt eller en tjenesteydelse. Denne ordning med offentliggørelse af oplysninger om farlige produkter følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet) artikel 16. Ifølge denne bestemmelse skal offentligheden generelt have adgang til de oplysninger om produktrelaterede risici for forbrugernes sikkerhed og sundhed, som medlemsstaterne eller Kommissionen råder over. Navnlig oplysninger om identifikation af produkterne, om risikoens art og om de foranstaltninger, der træffes. Myndighederne har dog pligt til at beskytte forretningshemmeligheder.

Det kan desuden nævnes, at der i medfør af produktsikkerhedsdirektivet er oprettet en ordning kaldet RAPEX, der skal sikre hurtig udveksling af oplysninger i tilfælde af en alvorlig risiko. Oplysningerne i RAPEX offentliggøres på hjemmesiden:

http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/index_en.htm.

Formålet med offentliggørelsen er at informere eksempelvis forbrugere om farlige markedsførte produkter, herunder om, hvordan man skal forholde sig overfor produktet. Offentliggørelsen finder sted på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

Der sker kun offentliggørelse i det omfang, Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er nødvendigt for at få tilbagekaldt de farlige produkter. Såfremt produktet kun er nået til grossistledet eller samtlige købere af produktet kan identificeres, sker der ikke offentliggørelse af oplysninger om det farlige produkt.

Der offentliggøres oplysninger om en risikovurdering af det farlige produkt, og derudover offentliggøres de oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen vurderer, er nødvendige for at sikre forbrugere mod det farlige produkt, fx et eventuelt udstedt påbud mv.

Det vil ofte være nødvendigt efter den omtalte konkrete vurdering at offentliggøre oplysninger, der alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til den konkrete fysiske eller juridiske virksomhed, der har markedsført produktet, og som er ansvarlig for sikkerheden ved produktet. Den pågældende virksomhed medvirker ofte selv ved offentliggørelsen med frivillige tiltag, som f.eks. offentliggørelse på virksomhedens egen hjemmeside, indrykning af annoncer eller skiltning i butikken.

Der sker ikke offentliggørelse af alle kontrolresultater m.v. på området. Beslutningen om offentliggørelse træffes, som ovenfor nævnt, af Sikkerhedsstyrelsen (i dialog med de berørte) efter en konkret vurdering relateret til faren ved produktet.

Tidspunktet for offentliggørelsen afhænger af risikoen ved produktet.

Spørgsmålet om, hvornår de berørte orienteres om offentliggørelsen, afhænger af risikoen ved produktet. Der kan således efter omstændighederne ved særligt farlige produkter ske offentliggørelse af de omhandlede oplysninger, inden den berørte er orienteret om, at der vil ske offentliggørelse. Praksis er dog, at orienteringen om offentliggørelsen foregår i forbindelse med høringen af parterne vedrørende styrelsens risikovurdering, dvs. inden offentliggørelsen.

Oplysningerne er tilgængelige på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside, indtil Sikkerhedsstyrelsen konkret vurderer, at virksomheden har foretaget tilstrækkelige skridt til at beskytte forbrugerne mod det farlige produkt. Efterfølgende anonymiseres afgørelsen, som så alene relaterer sig til produktet. Behandlingen af oplysningerne foretages således under kontrol af Sikkerhedsstyrelsen, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses således efter styrelsens opfattelse for sikret.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. produktsikkerhedslovens § 23, stk. 1. Hvis sagen indbringes for domstolene, medfører dette ikke opsættende virkning i forhold til offentliggørelsen, medmindre domstolen bestemmer andet.

Der offentliggøres oplysninger om farlige produkter i ca. 40 tilfælde årligt. Der er på Sikkerhedsstyrelsen hjemmeside fra 1. januar 2009 til dato registreret 154 besøg på siden om farlige produkter.

6.3. Specifikke bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater mv.

6.3.1. Legetøj - § 21 i legetøjsbekendtgørelsen

Hjemlen til at offentliggøre oplysninger om farlige produkter findes i bekendtgørelse nr. 1116 af 12. december 2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler (legetøjsbekendtgørelsen) § 21. Legetøjsbekendtgørelsen har hjemmel i produktsikkerhedslovens § 15.

Efter bestemmelsen kan kontrolmyndighederne, når der er behov herfor, oplyse offentligheden om faren ved et produkt eller en tjenesteydelse.

Formålet med offentliggørelsen er at informere eksempelvis forbrugere om farlige markedsførte produkter, herunder om, hvordan man skal forholde sig overfor legetøjet. Offentliggørelsen finder sted på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

Der sker kun offentliggørelse i det omfang, Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er nødvendigt for at få tilbagekaldt de farlige produkter. Såfremt produktet kun er nået til grossistledet eller samtlige købere af produktet kan identificeres, sker der ikke offentliggørelse af oplysninger om det farlige legetøj.

Der offentliggøres oplysninger om en risikovurdering af det farlige legetøj, og derudover offentliggøres de oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen vurderer, er nødvendige for at sikre forbrugere mod det farlige legetøj, fx et udstedt påbud mv.

Det vil ofte være nødvendigt efter den omtalte konkrete vurdering af offentliggøre oplysninger, der alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til den konkrete fysiske eller juridiske virksomhed, der har markedsført produktet, og som er ansvarlig for sikkerheden ved produktet. Den pågældende virksomhed medvirker ofte selv ved offentliggørelsen med frivillige tiltag, som f.eks. offentliggørelse på virksomhedens egen hjemmeside, indrykning af annoncer eller skiltning i butikken.

Der sker ikke offentliggørelse af alle kontrolresultater m.v. på området. Beslutningen om offentliggørelse træffes, som ovenfor nævnt, af Sikkerhedsstyrelsen (i dialog med de berørte) efter en konkret vurdering relateret til faren ved legetøjet.

Tidspunktet for offentliggørelse afhænger af risikoen ved legetøjet.

Spørgsmålet om, hvornår de berørte orienteres om offentliggørelsen, afhænger af risikoen ved produktet. Der kan således efter omstændigheder

ne ved særligt farligt legetøj ske offentliggørelse af de omhandlede oplysninger, inden den berørte er orienteret om, at der vil ske offentliggørelse. Praksis er dog, at orienteringen om offentliggørelsen foregår i forbindelse med høringen af parterne vedrørende styrelsens risikovurdering, dvs. inden offentliggørelsen.

Oplysningerne er tilgængelige på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside, indtil Sikkerhedsstyrelsen konkret vurderer, at virksomheden har foretaget tilstrækkelige skridt til at beskytte forbrugerne mod det farlige produkt. Efterfølgende anonymiseres afgørelsen, som så alene relaterer sig til produktet. Behandlingen af oplysningerne foretages således under kontrol af Sikkerhedsstyrelsen, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses således efter styrelsens opfattelse for sikret.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. legetøjsbekendtgørelsens § 24. Hvis sagen indbringes for domstolene, medfører dette ikke opsættende virkning i forhold til offentliggørelsen, medmindre domstolen bestemmer andet.

Der offentliggøres oplysninger om farligt legetøj i ca. 25 tilfælde årligt. Der er på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside fra 1. januar 2009 til dato registreret 54 besøg på siden om farligt legetøj.

6.3.2. Fyrværkeriartikler – § 14 i produktsikkerhedsloven

På fyrværkeriområdet er der ikke i fyrværkeriloven hjemmel til at offentliggøre oplysninger om overtrædelse af lovgivningen, men på det område sker der offentliggørelse af oplysninger om farlige produkter på styrelsens hjemmeside i henhold til den generelle hjemmel i produktsikkerhedsloven om offentliggørelse af oplysning om farlige produkter.

Hjemlen til at offentliggøre oplysninger om farlige produkter på fyrværkeriområdet findes i produktsikkerhedslovens § 14, jf. lov nr. 364 af 18. maj 1994 med senere ændringer.

Efter produktsikkerhedslovens § 14 kan kontrolmyndighederne, når der er behov herfor, oplyse offentligheden om faren ved et produkt eller en tjenesteydelse.

Denne ordning med offentliggørelse af farlige produkter følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet) artikel 16.

Nærmere regler om krav til fyrværkeriartikler er fastsat i bekendtgørelse nr. 729 af 4. juli 2008 om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler (fyrværkeribekendtgørelsen).

I henhold til fyrværkeribekendtgørelsens § 15, stk. 1, skal nytårsfyrværkeri godkendes af Sikkerhedsstyrelsen, inden overdragelse fra fabrikant eller importør må finde sted. Godkendt nytårsfyrværkeri forsynes med Sikkerhedsstyrelsens godkendelsesnummer, et såkaldt SIK-nr., jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 16, stk. 1.

Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger om produkter, der ikke er lovlige, enten fordi godkendelsen i henhold til fyrværkeribekendtgørelsens § 15, stk. 1, er tilbagekaldt af sikkerhedsmæssige årsager, eller fordi produktet afviger fra det godkendte.

Formålet med offentliggørelsen er at synliggøre farlige produkter.

Hvis styrelsen har truffet en afgørelse, som fastslår, at fyrværkerier er ulovligt, vil der blive offentliggjort oplysninger om produktets navn, type, SIK nr. og importør. Offentliggørelse finder sted på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person (importørnavnet).

Offentliggørelsen sker efter partshøringens udløb, og de berørte bliver i forbindelse med partshøringen orienteret om offentliggørelsen. Oplysningerne er tilgængelige på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside, indtil produktet ikke er på markedet mere, og ellers indtil sagen er afsluttet. Det vurderes konkret i hvert enkelt tilfælde, hvor længe, der er behov for, at oplysningerne er offentligt tilgængelige. Behandlingen af oplysningerne foretages således under kontrol af Sikkerhedsstyrelsen, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses således efter styrelsens opfattelse for sikret.

Den afgørelse, der overvejes offentliggjort, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. produktsikkerhedslovens § 23, stk. 1. Hvis sagen indbringes for domstolene, medfører dette ikke opsættende virkning i forhold til offentliggørelsen, medmindre domstolen bestemmer andet.

Ca. 20 afgørelser offentliggøres årligt. Der har været 185 unikke besøg på siden over godkendte og farlige produkter i første kvartal af 2009.

Det kan desuden nævnes, at godkendt nytårsfyrværkeri opføres på positivlisten, jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 16, stk. 1, med angivelse af importørens navn. Positivlisten offentliggøres på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

6.3.3. Gasprodukter – § 19 a i gasloven

Hjemlen til at offentliggøre oplysninger om forbud og påbud findes i lov nr. 988 af 8. december 2003 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger (gasloven) § 19 a.

Efter bestemmelsen kan Sikkerhedsstyrelsen offentliggøre forbud og påbud, som er nedlagt efter reglerne lovens kapitel 6.

Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Denne del af bestemmelsen er en konsekvens af Kommissionens informationssystem i relation til konstaterede sikkerhedsmæssige problemer med gasmateriel efter artikel 7 i Rådets direktiv 90/396/EØF om gasapparater.

Formålet med offentliggørelsen er at sikre/beskytte forbrugerne i Danmark og EU.

Når der sker offentliggørelse af oplysninger om farlige produkter, oplyses produkt navn, produkttype, fabrikant, importør, forhandler, fejl, hvordan man skal forholde sig, samt om der er nedlagt forbud efter gaslovens § 17, stk. 1, nr. 3. Offentliggørelse finder sted på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

Kun oplysninger om fabrikant/importør og forhandler vil alene og uden sammenhæng med andre oplysninger kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Der sker ikke offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på området. Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse om offentliggørelse efter en konkret vurdering af risikoen, herunder om offentliggørelse er nødvendig for at få tilbagekaldt det farlige produkt.

Beslutning om offentliggørelse bliver som regel truffet som led i partshøringen vedrørende styrelsens afgørelse om et farligt produkt (ellers efter at styrelsens afgørelse er truffet), og de berørte parter bliver inden offentliggørelsen orienteret om offentliggørelsen.

Oplysningerne bliver overført til et arkiv, når resultat af evt. tilbagetrækning/-kaldelse af produktet vurderes som tilfredsstillende, og oplysningerne er dermed ikke længere tilgængelige på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. Behandlingen af oplysningerne foretages således under kontrol af Sikkerhedsstyrelsen, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses således efter styrelsens opfattelse for sikret.

Afgørelsen kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. gaslovens § 24 a. Hvis sagen indbringes for domstolene, medfører dette

ikke opsættende virkning i forhold til offentliggørelsen, medmindre domstolen bestemmer andet.

Det skønnes, at der i perioden 2004-2008 i alt er offentliggjort oplysninger om ca. 16 afgørelser. I første kvartal af 2009 har ca. 320 personer søgt de offentliggjorte oplysninger.

6.3.4. Elprodukter – § 12, stk. 5, i stærkstrømsloven

Hjemlen til at offentliggøre oplysninger om farlige elprodukter findes i lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003 om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel med senere ændringer (stærkstrømsloven) § 12, stk. 5.

Efter bestemmelsen kan Sikkerhedsstyrelsen offentliggøre forbud og påbud, som er nedlagt efter reglerne i lovens kapitel om kontrol og tilsyn.

Styrelsen kan endvidere offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Denne del af bestemmelsen er en konsekvens af Kommissionens informationssystem i relation til konstaterede sikkerhedsmæssige problemer med elprodukter efter artikel 7 i Rådets direktiv 95/396/EØF om gasapparater.

Formålet med offentliggørelsen er at oplyse forbrugerne om farlige produkter, så de undgår at anskaffe disse, og hvis de har anskaffet dem, hvordan de så skal forholde sig.

Oplysninger om farlige produkter offentliggøres på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. For hvert elprodukt offentliggøres efter en konkret risikovurdering oplysninger om produkt navn, produkttype, fabrikant, importør, forhandler, beskrivelse af fejl, hvordan man skal forholde sig samt oplysninger om, hvorvidt der er udstedt salgsforbud, givet påbud eller om der er sket frivillig tilbagekaldelse af produktet. Ved vurderingen lægges der vægt på, om produktet er umiddelbart farligt, og hvis dette er tilfældet, offentliggøres de omhandlede oplysninger.

Oplysninger om farlige elprodukter f.eks. oplysninger om, hvorvidt der i den enkelte sag har været givet indskærpelse, påtale, politianmeldelse, bødevedtagelse mv., offentliggøres ikke.

Oplysninger om farlige elprodukter, der er offentliggjort på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside, kan henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person, såfremt styrelsen er i besiddelse af oplysninger om enten en fabrikant, importør eller forhandler og oplysning herom offentliggøres.

Offentliggørelse foretages først, når der er truffet en afgørelse om, at et elprodukt er farligt, og der er sendt et afgørelsesbrev til de berørte. Offentliggørelsen opretholdes, indtil det farlige produkt ikke længere udgør

en fare for offentligheden. Behandlingen af oplysningerne foretages således under kontrol af Sikkerhedsstyrelsen, og kravene i artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv anses således efter styrelsens opfattelse for sikret.

Afgørelserne kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed jf. stærkstrømslovens § 23 a. Det har ingen betydning for offentliggørelsen, at sagen vedrørende et farligt elprodukt indbringes for domstolene.

Sikkerhedsstyrelsen offentliggør ca. 5-10 sager om farlige elprodukter årligt. Styrelsen har i perioden 1. januar 2009 til 22. april 2009 registreret 2100 besøg vedrørende farlige elprodukter på hjemmesiden.

7. Søfartsstyrelsens område

7.1. Specifikke bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater mv.

7.1.1. Offentliggørelse af oplysninger vedrørende tilbageholdte danske og udenlandske skibe på Søfartsstyrelsens hjemmeside

Søfartsstyrelsen har siden efteråret 2006 på sin hjemmeside offentliggjort oplysninger om samtlige danske skibe, der er tilbageholdt af danske eller udenlandske søfartsmyndigheder samt udenlandske skibe, der er tilbageholdt af Søfartsstyrelsen som led i en havnestatskontrol. Offentliggørelsen kan findes på web-adressen:

<http://www.sofartsstyrelsen.dk/Skibe/tilbageholdteskibe/Sider/Tilbageholdteskibe.aspx>

Formålet med offentliggørelsen er at skabe større opmærksomhed om problemstillingen vedrørende tilbageholdelser af skibe.

Retsgrundlaget for offentliggørelsen er lov om sikkerhed til søs § 16, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 12. juli 2007.

Efter bestemmelsen kan Søfartsstyrelsen informere andre lande, klassifikationselskaber eller personer og offentliggøre oplysninger om skibe, der er blevet tilbageholdt eller er meddelt anløbsforbud, herunder om navnet på skibets klassifikationselskab, befragter mv. og årsagen til tilbageholdelsen eller anløbsforbudet.

De offentliggjorte oplysninger vedrører tilbageholdelser af skibe. I forbindelse med en tilbageholdelse offentliggøres følgende: datoen, stedet, identifikation af skibet, det ansvarlige rederi, det ansvarlige klassifikationselskab, længden af tilbageholdelsen og årsagen til den.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, der gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en be-

stemt juridisk person (det ansvarlige rederi hhv. klassifikationsselskab). Navne på bestemte fysiske personer fremgår ikke af oplysningerne.

Offentliggørelsen omfatter alle tilbageholdelser af danske skibe samt alle tilbageholdelser af udenlandske skibe foretaget af Søfartsstyrelsen.

Offentliggørelsen sker hurtigst muligt efter tilbageholdelsen. Rederi og klassifikationsselskab får ikke en særskilt orientering om, at den pågældende oplysning offentliggøres på styrelsens hjemmeside. De oplyses dog om, at tilbageholdelsen offentliggøres på Paris Mou's hjemmeside (jf. nedenfor). Oplysningerne er tilgængelige på Søfartsstyrelsens hjemmeside i 12 måneder efter, at skibet er frigivet fra tilbageholdelsen.

Offentliggørelsen på hjemmesiden afventer ikke eventuelle overvejelser om indbringelse for højere administrativ myndighed. Hvis en højere administrativ myndighed underkender tilbageholdelsen, slettes oplysningerne med det samme fra Søfartsstyrelsens hjemmeside. Der har ikke været anlagt retssager om tilbageholdelser af skibe, som er offentliggjort på Søfartsstyrelsens hjemmeside. Der har derfor ikke været anledning til at tage stilling til, om sagsanlæg skal medføre, at oplysningen om tilbageholdelsen tages af hjemmesiden, mens sagen verserer for domstolene.

Der er ikke i forbindelse med offentliggørelsen truffet foranstaltninger i relation til modtagerne af oplysningerne, jf. artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv, da der ikke offentliggøres oplysninger om fysiske personer.

Pr. 23. april 2009 er der offentliggjort 194 tilbageholdelser på styrelsens hjemmeside.

Der registreres dagligt ca. 1500 hits på Søfartsstyrelsens hjemmeside. Der tælles ikke hits for de undersider, hvor oplysningerne om tilbageholdelser ligger.

7.1.2. Offentliggørelse af oplysninger om Søfartsstyrelsens havnestatskontROLSYN af udenlandske skibe på The Paris Memorandum of Understanding on Port State Control's hjemmeside

Søfartsstyrelsen har i mange år indberettet sine havnestatskontROLSYN af udenlandske skibe til det fælles samarbejde *The Paris Memorandum of Understanding on Port State Control*. Resultatet af disse havnestatskontROLSYN findes på organisationens hjemmeside: www.parismou.org. Blandt disse skibe under udenlandsk flag vil der i en del tilfælde være dansk ejede eller danske chartrede skibe.

Retsgrundlaget for offentliggørelsen er lov om sikkerhed til søs § 16, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 12. juli 2007. Heraf fremgår det, at Søfartsstyrelsen kan informere andre lande, klassifikationsselskaber eller

personer og offentliggøre oplysninger om skibe, der er blevet tilbageholdt eller er meddelt anløbsforbud, herunder om navnet på skibets klassifikationsselskab, befragter m.v. og årsagen til tilbageholdelsen eller anløbsforbudet.

Formålet med offentliggørelsen er at sikre gennemsigtighed om inspektioner og tilbageholdelser af skibe i EU-havne som led i en politik om at hindre anvendelsen af skibe, der ikke opfylder de gældende sikkerhedskrav. Dette gælder navnlig oplysninger om udvidet inspektion af skibene, uanset om den foretages af havnestatens myndigheder eller af klassifikationsselskaberne, samt en redegørelse for de foranstaltninger, der er truffet af havnestatens myndigheder eller klassifikationsselskaberne efter en tilbageholdelse i henhold til nedenstående direktiv.

Offentliggørelsen sker som en konsekvens af Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om havnestatskontrol af skibsfart som ændret ved Rådets direktiv 98/25/EF, Kommissionens direktiv 98/42/EF, Kommissionens direktiv 99/97/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/106/EF af 19. december 2001.

Ovennævnte direktiver er implementeret i dansk lovgivning ved Søfartsstyrelsens tekniske forskrift nr. 7 af 15. juli 2004 om havnestatskontrol af skibsfart.

De offentliggjorte oplysninger vedrører kontrolresultater og tilbageholdelser af skibe ved havnestatskontrollen. Følgende oplysninger offentliggøres: at der er sket en havnestatskontrol af skibet, datoen, stedet, identifikation af skibet, det ansvarlige rederi, det ansvarlige klassifikationsselskab, antallet af fejl og mangler og eventuel tilbageholdelse.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, der gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person (det ansvarlige rederi hhv. klassifikationsselskab). Navne på bestemte fysiske personer fremgår ikke af oplysningerne.

Alle Søfartsstyrelsens havnestatskontrollen offentliggøres på Paris MoU's hjemmeside.

Indrapportering til Sirenac-databasen med henblik på offentliggørelse sker i forlængelse af havnestatskontrolbesøget, idet der dog i nogle tilfælde kan gå en uge inden resultatet indrapporteres.

Skibsføreren eller operatøren for det pågældende skib får meddelelse om, at der kan ske offentliggørelse af oplysningerne på Paris MoU's hjemmeside. Oplysningerne er tilgængelige på hjemmesiden indtil 48 måneder efter havnestatskontrollen. Offentliggørelsen afventer ikke eventuelle overvejelser om indbringelse for højere administrativ myndighed. Hvis Søfartsstyrelsens afgørelse vedr. de forhold, som er indberettet til Sire-

nac-databasen, ændres ved administrativ rekurs eller ved domstolene, vil indberetningen blive korrigeret. Det forhold, at der er indgivet klage, medfører ikke, at indberetningen trækkes tilbage, mens klagesagen verserer.

Der er ikke i forbindelse med offentliggørelsen truffet foranstaltninger i relation til modtagerne af oplysningerne, jf. artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv, da der ikke offentliggøres oplysninger om fysiske personer.

Der er i øjeblikket oplysning om 2496 danske havnestatsinspektioner i Sirenac databasen. Søfartsstyrelsen er ikke bekendt med, hvor mange hits, hjemmesiden har.

7.1.3. Offentliggørelse af oplysninger om Søfartsstyrelsen opklaringsenheds ulykkesrapporter på Søfartsstyrelsens hjemmeside

Søfartsstyrelsens Opklaringsenhed undersøger ulykker til søs og offentliggør rapporter om undersøgelserne. Formålet med undersøgelserne er forebyggelse af ulykker.

Lovgrundlaget er lov om sikkerhed til søs § 4, stk. 3, samt bekendtgørelse nr. 790 af 10. juli 2006 om undersøgelse af ulykker til søs.

Ulykkesrapporterne indeholder en beskrivelse af hændelsesforløbet og en konklusion om ulykkens årsag i det omfang, det har været muligt at fastlægge denne. Rapporten kan endvidere indeholde anbefalinger om initiativer, der kan forebygge ulykker af samme eller lignende art. De undersøgelser, der ligger til grund for ulykkesrapporterne, sigter ikke mod at tage stilling til de strafferetslige eller erstatningsretslige aspekter ved ulykkerne. I visse tilfælde vil mulige lovovertrædelser dog kunne udledes af rapporternes hændelsesforløb og konklusioner.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, der gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger kan henføres til en bestemt juridisk person, idet skibsnavne og navne på rederier fremgår af rapporterne. Navne på bestemte fysiske personer fremgår ikke af rapporterne, og de offentliggjorte oplysninger kan derfor ikke henføres til en bestemt fysisk person.

De involverede parter bliver, når undersøgelsen påbegyndes, orienteret om, at denne vil munde ud i en rapport, som offentliggøres. Involverede parter får rapporten i høring og får fremsendt den endelige rapport tre dage før offentliggørelsen. Ulykkesrapporterne ligger på Søfartsstyrelsens hjemmeside på ubestemt tid.

Ulykkesrapporterne kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed. Der foreligger ikke tilfælde, hvor Søfartsstyrelsens opklaringsen-

hed er blevet sagsøgt ved domstolene i forbindelse med en ulykkesrapport. Der har derfor ikke været anledning til at tage stilling til, om sagsanlæg skal medføre, at ulykkesrapporterne tages af hjemmesiden, mens sagen verserer for domstolene.

Der er ikke vurderet et behov for at træffe foranstaltninger i relation modtagerne af oplysningerne, jf. artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at rapporterne ikke sigter mod at tage stilling til de strafferetslige aspekter, og at der ikke offentliggøres oplysninger om navngivne fysiske personer.

Opklaringsenheden offentliggør 30-40 rapporter årligt, som bliver lagt på Søfartsstyrelsens hjemmeside. Der er registreres ca. 1500 hits på Søfartsstyrelsens hjemmeside dagligt. Der tælles ikke hits for de undersider, hvor oplysningerne om ulykkesrapporter ligger.

7.1.4. Offentliggørelse af auditrapporter fra de maritime skoler på Søfartsstyrelsens informationsside om de maritime uddannelser

Søfartsstyrelsen har siden 2004 offentliggjort auditrapporter på www.fuldskrue.info for alle maritime uddannelsesinstitutioner, der modtager taxametertilskud samt Nyborg Søfartsskole.

Lovgrundlaget er lov om gennemsigtighed og åbenhed i uddannelserne mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 880 af 19. september 2005, § 1, som stiller krav om, at oplysninger om undervisning, uddannelser, skoler og uddannelsesinstitutioner er offentligt tilgængelige på internettet, så borgerne enkelt og hurtigt kan vurdere kvaliteten af undervisningen på de enkelte skoler og institutioner.

De offentliggjorte oplysninger har karakter af kontrolresultater. Søfartsstyrelsens kontrol af følgende forhold offentliggøres blandt andet i auditrapporten: interne kvalitetsaudits, rapportering og styring af afvigelser eller forslag til forbedring, korigerende og forebyggende handlinger, styring af registreringer og certificering, eksterne kvalitetsaudits, uddannelse og træning af personale, sikkerhed og arbejdsmiljø.

De offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person, idet skolernes navn fremgår af auditrapporterne.

Auditrapporterne indeholder ikke afgørelser, men udelukkende observationer, anbefalinger og afvigelser vedrørende overholdelse af Søfartsstyrelsens standard af 1. august 2006 for kvalitetsstyring af de maritime uddannelser.

En eventuel afgørelse om, at en udbyder ikke opfylder betingelserne for godkendelsen, pålæg om at rette op herpå, eller i sidste ende tilbagekal-

delse af godkendelsen, træffes i henhold til § 6 i bekendtgørelse om godkendelse og kvalitetssikring m.v. af maritime uddannelser nr. 770 af 5. juli 2006, og offentliggøres ikke på hjemmesiden.

Der henvises ikke til bestemte navngivne fysiske personer i forbindelse med rapporternes konklusioner og anbefalinger.

Alle skoler, der er omfattet af taxameterordningen, får offentliggjort deres auditrapporter. Skolerne informeres om dette, når rapporten fremsendes til godkendelse hos skolerne. Rapporterne offentliggøres løbende, efter denne godkendelse er sket. Andre skoler, der ikke er omfattet af taxameterordningen, kan få offentliggjort auditrapporter efter anmodning.

Auditrapporterne bliver liggende på www.fuldskrue.info på ubestemt tid.

Auditrapporterne kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed. Der har ikke været anlagt retssager om auditrapporter, der er offentliggjort på Søfartsstyrelsens hjemmeside. Der har derfor ikke været anledning til at tage stilling til, om sagsanlæg skal medføre, at auditrapporterne tages af hjemmesiden, mens sagen verserer for domstolene.

Der er ikke i forbindelse med offentliggørelsen truffet foranstaltninger i relation til modtagerne af oplysningerne, jf. artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv, idet der ikke er tale om offentliggørelse af oplysninger om lovovertrædelser vedrørende fysiske personer.

Der offentliggøres årligt auditrapporter fra 11 skoler. Der tælles ikke hits for de undersider på www.fuldskrue.info, hvor auditrapporterne lægges.

UDENRIGSMINISTERIET

Justitsministeriet
Udvalget om offentlige myndigheders
offentliggørelse af kontrolresultater
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Estrangeres
Girokonto 300-1806



Bilag
1

Journalnummer
15.M.DAN.26.

Kontor
PER

13. maj 2009

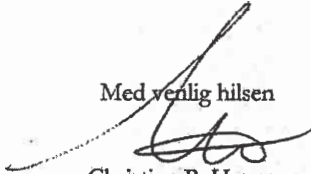
Udvalgets anmodning om oplysninger vedrørende Udenrigsministeriets offentliggørelse på internettet.

Under henvisning til brev af 19. marts 2009 fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, kan Udenrigsministeriet oplyse, at i henhold til Bekendtgørelse af lov om revision af statens regnskaber m.m., lovbekendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997 som ændret ved lov nr. 590 af 13. juni 2006 (Rigsrevisorloven) er Udenrigsministeriet i henhold til § 10 forpligtet til at holde rigsrevisor underrettet om alle bestemmelser vedrørende regnskabsforhold og andre forhold, der skønnes af betydning for revisionen.

Dette indebærer bl.a., at Udenrigsministeriet underretter Rigsrevision, så snart der foreligger mistanke om svig, korruption samt andre forner for finansielle uregelmæssigheder i forbindelse med administrationen af bistanden.

Udenrigsministeriet har udarbejdet en intern instruks (vedlægges), der nærmere redegør for, hvorledes denne underretning skal finde sted. Med henblik på at skabe nemmere adgang til information om omfanget af svindel og korruption, samt hvad der gøres for at bekæmpe disse, har Udenrigsministeriets kontor for kvalitetssikring af bistanden etableret et afsnit på Danidas hjemmeside (<http://www.danida.dk/>), der redegør for arbejdet med at bekæmpe svindel og korruption. Udover statistiske data indeholder hjemmesiden også en oversigt over alle afsluttede sager, herunder med navne på involverede organisationer. Der er ofte tale om udenlandske organisationer.

Såfremt udvalget måtte ønske yderligere eller uddybende oplysninger, står Udenrigsministeriet naturligvis til rådighed.



Med venlig hilsen

Christine P. Hansen

Notification of the National Audit Office of Denmark in cases irregularities

Responsible: KVA

File no.: 104.DAN.6-6.c

Date: 23 March 2004

Expiration Date: 31 December 2009

Instruction

Concerning the Ministry of Foreign Affairs' notification of the National Audit Office of Denmark in cases of theft, fraud, corruption, mismanagement or other irregularities in connection with the administration of funds for development assistance (the Finance Act, section 06.3) and the bilateral neighbourhood programme (the Finance Act, section 06.11.19)

1. Background

Pursuant to section 10, subsection 1 in The Auditor General's Act. (Consolidated Act no. 3 of 7 January 1997), it is the duty of authorities administering government funds to inform the National Audit Office of Denmark of matters dealing with accounts and other matters considered of importance for the audit.

Based on this statutory provision and the Ministerial Instructions applying to the overall ministerial domain of the Ministry of Foreign Affairs, it is the practice of the Ministry of Foreign Affairs to notify the National Audit Office when probable cause exists to suspect or occurrence of theft, fraud, corruption, mismanagement or other irregularities in the administration of development assistance funds is confirmed. This practice applies to the development assistance funds administered by the Ministry of Foreign Affairs and the funds administered by others (authorities in recipient countries, international organisations, institutions, NGOs etc.).

The aim of the present instruction is to specify the procedure to follow when the National Audit Office has to be notified in connection with theft, fraud, corruption, mismanagement or other irregularities in the administration of funds concerning development assistance (the annual Finance Acts, section 06.3) and the bilateral neighbourhood programme (the annual Finance Acts, section 06.11.19).

2. What matter should be notified about?

In accordance with the terms agreed upon recipients of development assistance are obliged to report to the Ministry of Foreign Affairs if probable cause to suspect or establish irregularities in connection with the administration of the development assistance funds arises. Such notification will immediately be sent to the Embassy/appropriate department responsible for the budget, which will evaluate the matter and decide whether the National Audit Office should be notified.

The obligation to notify the National Audit Office includes all substantial cases of the aforementioned irregularities. This implies that, as a rule, notification will not be necessary in cases of minor matters, e.g. minor, unintentional cash differences, a lack of documentation for small amounts, temporary delays in bookkeeping and other similar, temporary delays in administrative procedures that are not considered to reflect irresponsible administration.

Based upon the above, should the ascertained or reported irregularities be considered significant, the National Audit Office must be notified. The duty to notify is not only dependent on a concrete loss (or risk of loss) of development assistance funds. Irrespective whether the irregularities have caused a loss of development assistance funds or a loss of the recipient's own funds, it is regarded as a matter of general importance for the National Audit Office that notification is made on irregularities having occurred in connection with the administration of development assistance funds by an institution.

3. How to notify?

Prior to the National Audit Office being notified concerning cases involving irregularities, the case must be attended to by the Embassy/department responsible for the budget. A letter must be drafted in order to notify the National Audit Office with the particulars of the claim and must include the following:

- the reference number (104. Dan 6-6 c, with a copy to the file number of the case)
- the name of the recipient of the development assistance funds
- the project/activity/country
- the FL account, UMF account code and budget line
- a brief description of the nature and the extent of the irregularities
- the measures taken (report to the police, local auditing investigation, suspension, dismissal, procedural changes etc.)
- an assessment of the responsibility for the irregularities (negligence, irresponsible administration, lack of supervision, corruption, criminal intent etc.)
- a recommendation concerning the further process, including any sanctions/claim for damages vis-à-vis the recipient of development assistance funds or the person(s) who has (have) conducted irregularities
- whether further action is to be taken in the case or whether it may be considered closed with the given evidence. Should it not be possible to close the case immediately, it must be stated when further information of interest to the National Audit Office can be presented and, if possible, when the case may be expected to be finally closed.

The draft of the letter must be such that it can be forwarded to the National Audit Office directly. The draft is to be submitted to the responsible of the Embassy's/department's budget who, based upon the scope of the case, decides if prior to the notification of the National Audit Office the case should be presented to the management of the Ministry of Foreign Affairs who decides whether the Minister should be informed.

The case must be attended to without unnecessary delay and closed one month at the latest after the case has come to attention. Should the Embassy/department not be in a position to complete the draft letter containing a full analysis of the case within one month after the irregularities have been established/reported, the National Audit Office must receive a provisional notification.

4. Who must notify?

OKO contacts the National Audit Office. The Embassy/department responsible for the budget forwards an electronic draft of the letter to the National Audit Office to KVA, who, to the necessary extent, may be consulted about the administration of the case. Within 14 days and

based upon this draft KVA draws up and forwards a final draft of a letter to OKO with a view to the Ministry of Foreign Affairs' official notification of the National Audit Office.

The letter from KVA to OKO is signed by the special adviser of KVA's division for economy and project database and is forwarded electronically to OKO in order to notify the National Audit Office. Copies of the letters to the National Audit Office are sent by OKO to the Embassy/department responsible for the budget and to KVA for information.

5. Registration and follow-up

Based upon the information stated in the letter to the National Audit Office concerning the follow-up to/conclusion of the case, cases that have not been closed are to be followed up on an ongoing basis. However, the National Audit Office must be notified at once if new and unanticipated information in an outstanding case should appear.

It is the duty of the Embassies/departments to conduct an ongoing registration of the cases that ensures regular follow-up. It is furthermore the duty of the Embassies/ departments to ensure that drafts of letters to the National Audit Office concerning the follow-up on outstanding cases are forwarded to KVA in sufficient time for the deadline to be observed.

KVA registers all reported cases of irregularities on a separate case list.

KVA gives each case a "C number" in a consecutive series and registers the case on the case list stating

- The C number of the case
- The reference number of the case
- The substance of the case
- The date of notification of the National Audit Office
- The deadline for new notification or closure
- The date of the final conclusion of the case

All outstanding cases are to be marked in red and carry a date for the next follow-up.

KVA continuously follow up upon cases that have not been concluded, and when the deadline for a new notification or closure has been exceeded, the Embassies/departments will be monthly reminded thereof. KVA will immediately forward a draft of a letter for the National Audit Office to OKO should new and unanticipated information in an outstanding case appear.

Akt.nr. 59

Christian Dahl Hesthaven

Fra: Rasmus Herring [rhe@fm.dk]

Sendt: 10. juni 2009 12:25

Til: Christian Dahl Hesthaven

Cc: Mikkel Nielsen Østergaard

Emne: Finansministeriets svar til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Kære Christian

Hermed fremsendes Finansministeriets svar til brug for den betænkning, der udarbejdes af Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. Vi beklager det sene svar. Svaret er som følger:

"På Finansministeriets område findes der ingen ordninger, der indebærer offentliggørelser på internettet og/eller i øvrigt af kontrolresultater, afgørelser mv."

Med venlig hilsen



FINANSMINISTERIET

Rasmus Herring

Specialkonsulent

Telefon (+45) 33 92 33 33

Direkte telefon (+45) 33 95 17 88

E-post fm@fm.dk

Personlig e-post rhe@fm.dk

Hjemmeside www.fm.dk



JUSTITSMINISTERIET

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Lovafdelingen

13 JULI 2009

Dato:
Kontor: Statsretskontoret
Sagsbeh: Christian Dahl
Hesthaven
Sagsnr.: 2009-760-0195
Dok.: CHE40298
+ bilag

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. har ved brev af 19. marts 2009 anmodet Justitsministeriet om at oplyse, om der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen.

I bekræftende fald har udvalget anmodet Justitsministeriet om en nærmere redegørelse for de pågældende ordninger omfattende følgende forhold:

1. Retsgrundlaget for offentliggørelse.
2. Formålet med offentliggørelsen.
3. Hvilke oplysninger der offentliggøres.
4. Om de offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.
5. Om der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelse sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning om offentliggørelse.
6. Tidspunktet for offentliggørelse.
7. Hvornår de berørte bliver orienteret om offentliggørelsen.
8. Hvor længe oplysningerne vil være tilgængelige på internettet.
9. Hvilken betydning det tillægges, at en afgørelse, der overvejes offentliggjort, indbringes for en eventuel højere administrativ myndighed eller for domstolene.
10. Hvilke foranstaltninger, der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv om, at behandlingen af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme og sikkerhedsforanstaltninger

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

som udgangspunkt kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af national lovgivning.

11. Hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning almindeligvis offentliggøres årligt (herunder på internettet).
12. Hvor mange der søger de oplysninger, der er offentliggjort på internettet.

Justitsministeriet kan i den anledning om ordninger omfattet af udvalgets høring på ministeriets område oplyse følgende, idet der så vidt muligt svares med udgangspunkt i de ovenfor nævnte 12 punkter:

1. Advokatnævnet

Pkt. 1:

Retsplejelovens § 147 c, stk. 6, har følgende ordlyd:

”Advokatnævnet sender meddelelse om en afgørelse til klageren, advokaten, advokatselskabet, personen, der i medfør af § 124, stk. 3, nr. 2, ejer aktier eller anparten i et advokatselskab, Advokatrådet og Justitsministeriet. Nævnet kan offentliggøre afgørelsen.”

Advokatnævnet har i medfør af § 6 i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. har fastsat en forretningsorden for nævnets virksomhed.

Af forretningsordenen, som er vedtaget den 27. februar 2009, fremgår bl.a. følgende:

”§ 14. Frakendelser i henhold til retsplejelovens § 147 c, stk. 3 og stk. 4, offentliggøres med angivelse af advokatens eller de i retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2 nævnte personers navn, adresse og frakendelsens varighed. Offentliggørelse sker i Advokaten og på Advokatnævnets hjemmeside.

§ 15. I øvrigt kan nævnet offentliggøre en afgørelse i disciplinærsager, hvorved advokaten eller de i retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2, nævnte personer pålægges en sanktion efter retsplejelovens § 147 c, stk. 1 og 2. Offentliggørelsen indeholder oplysning om advokaters eller i de i retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2 nævnte personers navn. Klagers navn offentliggøres ikke. Offentliggørelse sker på nævnets hjemmeside.

Stk. 2. Hvis offentliggørelse undtagelsesvis ikke kan finde sted, uden at klagerens krav på fortrolighed brydes, kan offentliggørelse ikke finde sted.

§ 16. Medmindre nævnet bestemmer andet, skal offentliggørelse af afgørelser ske efter udløbet af fristen for indbringelse for domstolene eller fremsættelse af anmodning om sagsanlæg og den eventuelle efterfølgende indbringelse for domstolene.

§ 17. Offentliggørelse på nævnets hjemmeside i henhold til § 15, stk. 1 og 2 slettes efter 12 måneder.”

Derudover har Advokatnævnet vedtaget retningslinjer for offentliggørelse af Advokatnævnets afgørelser med oplysning om advokatens navn, jf. nedenfor under pkt. 5.

Pkt. 2:

Formålet med offentliggørelse af Advokatnævnets afgørelser fremgår af pkt. 3.3 i de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (L 163 FT 2006/2007) (Revision af regler om advokaters virksomhed), hvori følgende er anført:

”Herudover kan Justitsministeriet tilslutte sig Advokatudvalgets forslag om, at kendelser fra Advokatnævnet, hvorved en advokat pålægges en bøde, fratages en sag, frakendes retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller retten til at udøve advokatvirksomhed, skal offentliggøres med nævnelse af advokatens – men ikke klientens – navn. Sådanne oplysninger kan have betydning for en klients valg af advokat”

Endvidere fremgår følgende af pkt. 6.3.6.3 i Advokatudvalgets betænkning (betænkning nr. 1479/2006 om retsplejelovens regler om advokater):

”Offentliggørelse af Advokatnævnets kendelser kan siges at varetage tre hovedhensyn: Hensynet til den almene interesse, hensynet til beskyttelse af klienternes interesser, samt hensynet til at kendelser, der pålægger advokaten en sanktion, af advokaten betragtes med alvor, idet omverdenen får kendskab her-til”

Pkt. 3:

Der offentliggøres nævnskendelser med de oplysninger, som er nævnt i § 14 og § 15 i Advokatnævnets forretningsorden, jf. pkt. 1.

Pkt. 4:

Efter Advokatnævnets forretningsordens § 14 og § 15, som er gengivet ovenfor under pkt. 1, sker der offentliggørelse af advokatens eller de i retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2, nævnte personers navn og efter § 14 tillige advokatens eller de i retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2, nævnte personers adresse og frakendelsens varighed.

Disse oplysninger vil således kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Herudover sker der offentliggørelse af anonymiserede afgørelser på Advokatnævnets hjemmeside. Disse afgørelser vil ikke uden sammenhæng

med andre oplysninger kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Pkt. 5:

Følgende fremgår af pkt. 1 i Advokatnævnets retningslinjer for offentliggørelse af Advokatnævnets afgørelser med oplysning om advokatens navn:

"Advokatnævnet offentliggør alle afgørelser, hvori nævnet pålægger advokater bøder på 10.000 kr. eller mere.

Nævnet offentliggør som hovedregel ikke bøder på under 10.000 kr., medmindre nævnet i forbindelse med afgørelsen vurderer, at der er hensyn, der taler for en offentliggørelse. Det vil sige, at offentliggørelse i disse sager alligevel kan ske, hvis nævnet skønner, at advokatens adfærd har været til skade eller gene for en klient, og at kendskab til afgørelsen vil have en betydning for andres valg af advokat. Nævnet lægger ved beslutningen vægt på overtrædelsens karakter og på eventuelle tidligere overtrædelsers antal og karakter.

Nævnet offentliggør ikke irrettesættelser, frifindende afgørelser eller afgørelser i salærsager."

Nævnet offentliggør endvidere alle sager, hvor der sker frakendelse i henhold til retsplejelovens § 147 c, stk. 3 og stk. 4.

Det er således Advokatnævnet, der vurderer, hvorvidt der skal ske offentliggørelse af afgørelser, hvori nævnet pålægger advokater bøder på under 10.000 kr.

Endvidere fremgår følgende af pkt. 4 i Advokatnævnets retningslinjer for offentliggørelse af Advokatnævnets afgørelser med oplysning om advokatens navn:

"Udover offentliggørelse af afgørelser med advokatens navn bringer nævnet på hjemmesiden afgørelser i anonymiseret form til belysning af nævnets praksis"

Pkt. 6:

Følgende fremgår af Advokatnævnets forretningsordens § 16:

"Medmindre nævnet bestemmer andet, skal offentliggørelse af afgørelser ske efter udløbet af fristen for indbringelse for domstolene eller fremsættelse af anmodning om sagsanlæg og den eventuelle efterfølgende indbringelse for domstolene."

Følgende fremgår af pkt. 2 i Advokatnævnets retningslinjer for offentliggørelse af Advokatnævnets afgørelser med oplysning om advokatens navn:

"Offentliggørelse afventer som hovedregel udløbet af fristen for indbringelse af nævnets afgørelse for retten. Hvis advokaten indbringer sagen for retten, afventer offentliggørelse endelig retsafgørelse.

Har advokaten fået en bøde på 25.000 kr. eller mere, offentliggøres afgørelsen som hovedregel samtidig med, at kendelsen sendes til parterne. Nævnet kan dog beslutte, at afgørelsen skal afvente udløb af fristen for indbringelse for retten.

Afgørelser, hvor advokaten frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed offentliggøres altid, uanset om sagen indbringes for retten."

Pkt. 7:

Følgende fremgår af Advokatnævnets forretningsordens § 10:

"Sekretariatet sender afgørelsen til parterne med almindelig postforsendelse snarest muligt og senest 6 uger efter afsigelsen. Fremsendelse kan ske pr. mail til parter, der er indforstået hermed."

Ved fremsendelsen af kendelsen til advokaten giver sekretariatet i fremsendelsesbrevet tillige oplysning om tidspunktet for offentliggørelse.

Pkt. 8:

Følgende fremgår af Advokatnævnets forretningsordens § 17:

"Offentliggørelse på nævnets hjemmeside i henhold til § 15, stk. 1, og 2, slettes efter 12 måneder."

Pkt. 9:

Der henvises til det under pkt. 6 anførte, idet bemærkes, at Advokatnævnets afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Pkt. 10:

Advokatnævnet har anmeldt offentliggørelsen af udvalgte nævnskendelser på hjemmesiden til Datatilsynet. Datatilsynet har meddelt tilladelse til, at nævnet offentliggør en kort omtale af kendelsen på nævnets hjemmeside med nævnelse af advokatens navn.

Pkt. 11:

Advokatnævnet har i perioden fra den 1. april 2008 til den 1. april 2009 offentliggjort 104 afgørelser med oplysning om advokatens navn.

Pkt. 12:

Advokatnævnet har i perioden fra den 1. april 2008 til den 1. april 2009 haft 3.383 besøgende på den side på Advokatnævnets hjemmeside, hvor offentliggørelserne kan læses.

2. Pressenævnet

Pkt. 1:

Efter medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet årligt beretning om sin virksomhed til justitsministeren. Beretningen skal offentliggøres, hvilket bl.a. sker på Pressenævnets hjemmeside.

Herudover sker der offentliggørelse af Pressenævnets kendelser af principiel karakter på Retsinformations hjemmeside i medfør af cirkulære nr. 85 af 8. juli 1988 om indlæggelse af afgørelser i Retsinformation, cirkulære nr. 27 af 28. februar 1996, som ændret ved cirkulære nr. 4 af 13. januar 1998, om ministeriernes pligtaflevering til Retsinformation og cirkulære nr. 28 af 28. februar 1996, som ændret ved cirkulære nr. 5 af 13. januar 1998, om indlæggelse af forskrifter og administrative afgørelser i Retsinformation. De tre cirkulærer er udstedt i tilknytning til lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 24. juni 2008.

Pkt. 2:

Formålet er at offentliggøre afgørelser, som er principielle eller af betydning for offentligheden i Retsinformations og på Pressenævnets hjemmeside.

Det fremgår af bemærkningerne til medieansvarsloven, at Pressenævnets beretning bør udformes efter de af Radionævnet fulgte retningslinjer, hvorefter der alene gengives et resumé af hver enkelt sag; dog bør kendelser, hvorved nævnet kritiserer et massemedie for tilsidesættelse af kravet om god presseskik, og som er af væsentlig offentlig interesse, gengives i deres fulde ordlyd. Der ses ikke i øvrigt ikke at være bemærkninger vedrørende formålet med offentliggørelsen i forarbejderne.

Pkt. 3:

Der offentliggøres oplysninger i realitets- og formalitetsbehandlede sager (nævns- og formandssager).

Pkt. 4:

Det indklagede medie fremstår ved navn, og dato for offentliggørelse fremgår. De offentliggjorte oplysninger vil i øvrigt i sammenhæng med andre oplysninger kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person. Oplysningerne vil f.eks. kunne henføres til bestemte personer ved at finde frem til den påklagede artikel eller udsendelse.

Pkt. 5:

Der sker offentliggørelse af samtlige afsagte realitetsnævnskendelser. Herudover er der siden 1. januar 2009 tillige sket offentliggørelse af formalitetskendelser.

Pkt. 6:

Efter § 13, stk. 3, i Pressenævnets forretningsorden, som er udstedt i medfør af medieansvarslovens § 52, stk. 1, sendes Pressenævnets kendelse til redaktøren for det indklagede massemedie. Offentliggørelse af kendelsen finder sted i umiddelbar forlængelse af parternes modtagelse af Pressenævnets kendelse.

Pkt. 7:

Parterne i sagen orienteres ikke om offentliggørelsen af Pressenævnets kendelse.

Pkt. 8:

Urigtige eller vildledende oplysninger slettes. Oplysningerne slettes endvidere, når oplysningerne ikke længere er nødvendige for at opnå de formål, hvortil oplysningerne behandles.

I forhold til offentliggørelse af Pressenævnets kendelser på Retsinformations hjemmeside følger det af § 8 i cirkulære nr. 85 af 8. juli 1988, at afgørelser i Retsinformation ikke slettes, men at de med tiden kan overføres til historiske databaser. I forhold til offentliggørelse på Pressenævnets hjemmeside slettes kendelserne ikke.

Pkt. 9:

Efter medieansvarslovens § 50 kan Pressenævnets kendelse ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det har ikke konsekvenser for offentliggørelsen af Pressenævnets kendelse, at sagen indbringes for domstolene.

Pkt. 10:

Pressenævnet har foretaget anmeldelse af sit retsinformationssystem til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens § 9.

Pkt. 11:

Samtlige afgørelser vedrørende realitetsbehandlede sager gøres tilgængelige, dvs. mellem 115-125 afgørelser årligt. Fra 1. januar 2009 er (de ca.

30-40 årlige) afgørelser vedrørende formalitetsbehandlede sager tillige tilgængelige.

Pkt. 12:

Pressenævnet har ikke besøgstal for søgeresultater direkte via Retsinformations hjemmeside.

For besøgende på Pressenævnets hjemmeside vedlægges en oversigt fra 1. januar 2009 til 11. maj 2009. I den forbindelse bemærkes det, at når en kendelse er lagt på hjemmesiden, fremsendes et nyhedsbrev til tilmeldte abonnenter. Besøgstallene på nævnets hjemmeside er derfor typisk højere end sædvanligt umiddelbart efter udsendelse af et nyhedsbrev.

3. Erstatningsnævnet

Pkt. 1:

Efter § 13 i bekendtgørelse nr. 787 af 12. august 2005 af forretningsordenen for Erstatningsnævnet (udstedt i medfør af § 11, stk. 3, i lov om erstatning til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 28. juni 2004, som ændret ved lov nr. 516 af 7. juni 2006) afgiver nævnet hvert år inden 1. juli en beretning til justitsministeren om nævnets virksomhed det foregående år. Beretningen skal offentliggøres, hvilket bl.a. sker via Erstatningsnævnets hjemmeside.

Herudover sker der offentliggørelse af resuméer af Erstatningsnævnets afgørelser på Retsinformations hjemmeside i medfør af cirkulære nr. 85 af 8. juli 1988 om indlæggelse af afgørelser i Retsinformation, cirkulære nr. 27 af 28. februar 1996, som ændret ved cirkulære nr. 4 af 13. januar 1998, om ministeriernes pligtaflevering til Retsinformation og cirkulære nr. 28 af 28. februar 1996, som ændret ved cirkulære nr. 5 af 13. januar 1998, om indlæggelse af forskrifter og administrative afgørelser i Retsinformation. De tre cirkulærer er udstedt i tilknytning til lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 24. juni 2008.

Det bemærkes, at de resuméer, der offentliggøres i Retsinformation, er de samme resuméer, som fremgår af nævnets årsberetninger. Årsberetninger fra år 1999 og frem findes tillige på Civilstyrelsens hjemmeside.

Pkt. 2:

Formålet med at offentliggøre resuméer af afgørelser dels på Retsinformations hjemmeside, dels i Erstatningsnævnets årsberetninger, er at udbrede kendskabet til offererstatningsloven og til, hvordan den administreres.

Der ses ikke at være specifikke bemærkninger knyttet til formålet med offentliggørelsen af Erstatningsnævnets beretning i lovforarbejder mv.

Pkt. 3:

Der offentliggøres konkrete afgørelser fra Erstatningsnævnets praksis.

Til illustration kan eksempelvis nævnes Erstatningsnævnets årsberetning 2007, side 10: "I n.j.nr. 07-520-08092 kom ansøger cyklende i juni 2007 ca. kl. 23.00 på en meget befærdet cykelsti ved Brønshøj Torv i København. En ukendt gerningsmand havde fastspændt en plastiktørresnor i en højde af 70-80 cm tværs over cykelstien, og ansøger kørte ind i denne og faldt. Ansøger pådrog sig ved faldet skader på arme, hænder, albuer og ben. Ligeledes havde han fået skader på sit tøj og sin cykel. Nævnet fandt, at der var tale om en straffelovsovertrædelse, da gerningsmanden måtte have indset, at en cyklist med overvejende sandsynlighed ville køre ind i snoren."

Pkt. 4:

De offentliggjorte oplysninger kan ikke alene og uden sammenhæng med andre oplysninger henføres til en bestemt fysisk person.

Pkt. 5:

Der sker alene offentliggørelse af resuméer af afgørelser som af Erstatningsnævnet vurderes at være af mere almen karakter eller af principiel betydning. Det er Erstatningsnævnet, der træffer beslutning om offentliggørelse.

Pkt. 6:

Samtidig med offentliggørelse af Erstatningsnævnets årsberetning, indlægges de samme resuméer af afgørelserne på Retsinformations hjemmeside.

Pkt. 7:

De ansøgere, der har givet anledning til Erstatningsnævnets afgørelse, bliver ikke orienteret om offentliggørelsen.

Pkt. 8:

Urigtige eller vildledende oplysninger slettes. Oplysningerne slettes endvidere, når oplysningerne ikke længere er nødvendige for at opnå de formål, hvortil oplysningerne behandles.

I forhold til offentliggørelse af resuméer af Erstatningsnævnets afgørelser i Retsinformation følger det af § 8 i cirkulære nr. 85 af 8. juli 1988, at afgørelser i Retsinformation ikke slettes, men at de med tiden kan overføres til historiske databaser.

Pkt. 9:

Efter lov om erstatning til ofre for forbrydelser § 16 har Erstatningsnævnet den endelige administrative afgørelse af de sager, der indbringes for nævnet.

Såfremt Erstatningsnævnet er bekendt med, at ansøger vil indbringe nævnets afgørelse for domstolene, afventer nævnet som udgangspunkt sagens afslutning ved domstolene, inden resuméet offentliggøres. Men ofte er Erstatningsnævnet ikke i besiddelse af disse oplysninger, inden beslutningen om offentliggørelse træffes.

Pkt. 10:

Erstatningsnævnet har foretaget anmeldelse af sit retsinformationssystem til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens § 9.

Pkt. 11:

Der offentliggøres cirka 50 resuméer af afgørelser om året. Erstatningsnævnet træffer årligt 4-5.000 afgørelser.

Pkt. 12:

Erstatningsnævnet har ikke mulighed for at svare på, hvor mange der læser resuméerne af afgørelserne på enten Retsinformations eller Civilstyrelsens hjemmeside.

4. Rigsadvokaten**Pkt. 1 og 4:**

Rigsadvokaturen offentliggør ikke oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen på internettet eller andre offentligt tilgængelige steder.

Derimod offentliggøres der på Rigsadvokatens hjemmeside en række dokumenter (bl.a. Rigsadvokatens Meddelelser, Rigsadvokaten Informerer, praksissamlinger og pressemeddelelser), der bl.a. indeholder beskrivelser af konkrete domme mv., herunder med kopi af udvalgte højesteretsdomme i anonymiseret form. Endvidere offentliggøres der i vidensbasen på anklagemyndighedens intranet "AnklagerNet" en række anklagerfaglige dokumenter (Rigsadvokatens Meddelelser, Rigsadvokaten Informerer, redegørelser og praksissamlinger mv.), der bl.a. indeholder beskrivelser af domme, kendelser og administrative afgørelser.

Beskrivelserne af domme, kendelser og administrative afgørelser på såvel internettet som intranettet (AnklagerNet) er karakteriseret ved, at samtlige oplysninger er af en karakter, som gør, at de ikke alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Derudover indeholder anklagemyndighedens vidensbase på AnklagerNet en domsdatabase, hvori der indlægges domme, kendelser og administrative afgørelser inden for en række forskellige områder. Også her er samtlige dokumenter indlagt i anonymiseret form, således at der ikke fremkommer oplysninger, der alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person. Der er således tale om et retsinformationssystem i henhold til § 9 i persondataloven.

Det er hensigten, at vidensbasen på AnklagerNet primo 2010 skal være offentligt tilgængelig via anklagemyndighedens nye hjemmeside.

Pkt. 2:

Anklagemyndigheden har som deltager i alle offentlige straffesager en enestående adgang til viden om retspraksis inden for strafferetten. Rigsadvokaten finder det naturligt, at offentligheden holdes orienteret om anklagemyndighedens virksomhed, herunder i relation til konkrete principielle sager.

Formålet med offentliggørelsen af de fagligt relevante dokumenter, herunder domme og kendelser, på Rigsadvokatens hjemmeside er således bl.a. at give offentligheden, herunder dommere, advokater, ansatte i Kriminalforsorgen mv., adgang til relevant fagligt materiale inden for anklagemyndighedens virksomhed.

Formålet med AnklagerNet er at skabe en fælles platform for hele anklagemyndigheden med henblik på deling af relevant information inden for bl.a. faglig viden, ledelse, personale og uddannelse mv.

Formålet med vidensbasen er at skabe et supplement til bl.a. Thomsons produkter (et retsinformationssystem) og dermed gøre relevante utrykte domme, kendelser og administrative afgørelser mv. tilgængelige for hele anklagemyndigheden med henblik på deling af faglig viden, således at en ensartet retsanvendelse sikres.

Pkt. 3:

Domme, kendelser og administrative afgørelser offentliggøres i anonymiseret form i henhold til de gældende retningslinjer for retsinformationssystemer.

Pkt. 5, 6 og 9:

Domme og kendelser offentliggøres som bilag til Rigsadvokaten Informerer, når Rigsadvokaten finder det af faglig relevans at orientere offentligheden om f.eks. principielle afgørelser fra Højesteret.

Domme og kendelser mv. indlægges først på Rigsadvokatens hjemmeside, når den pågældende afgørelse er endelig

Vidensbasen indeholder til dato kun én samlet domsdatabase (narkotikasager - 336 domme) samt to højesteretsdomme om henholdsvis hjemmerøveri og menneskehandel. Vidensbasen vil dog løbende blive udvidet med flere retsområder, og hensigten er, at der de næste år skal indlægges 4-5 nye emner årligt.

Vidensbasen vil i relation til de enkelte emner (databaser) blive etableret, drevet og videreudviklet på samme måde med henblik på at sikre en faglig kvalitetssikring af materialet.

Vidensbasens databaser er/vil blive forankret i rigsadvokaturens forskellige fagudvalg, og det er de enkelte fagudvalg, der har det overordnede ansvar for, at domssamlingerne mv. bliver vedligeholdet og videreudviklet. Fagudvalgene foretager bl.a. årligt en bedømmelse af basens indhold af godkendte domme, kendelser og administrative afgørelser samt embedernes bidrag til basen mv.

Det er de enkelte anklagere og deres embeder, der vurderer, om en dom, kendelse eller afgørelse er egnet til at indgå i vidensbasen. Hvis dommen/kendelsen/afgørelsen vurderes at være egnet til at indgå i vidensbasen, indsendes dommen/kendelsen/afgørelsen med et standardskema til Rigsadvokaten, der foretager anonymisering, redigering og øvrig klargørelse af dommen/kendelsen/afgørelsen til vidensbasen. Derefter bliver dommen/kendelsen/afgørelsen sendt til en række redaktører, der er udvalgt af de enkelte fagudvalg, som forestår den faglige vurdering af dommene/kendelserne/afgørelserne. Det er således redaktørerne, der afgør, hvilke sager som skal indgå i, og hvilke sager som skal udgå af basen.

Domme, kendelser og administrative afgørelser indlægges først i vidensbasen, når den pågældende afgørelse er endelig.

Pkt. 7:

De berørte personer orienteres ikke om indlæggelsen af dommen, kendelsen eller afgørelsen, da materialet anonymiseres.

Pkt. 8:

Det indlagte materiale vil være tilgængeligt på Rigsadvokatens hjemmeside, så længe materialet har faglig relevans. Til orientering kan det oplyses, at Rigsadvokatens hjemmeside indeholder Rigsadvokatens Meddelelser og Rigsadvokaten Informerer tilbage fra henholdsvis 1974 og 2000.

Det indlagte materiale vil være tilgængeligt i vidensbasen, så længe materialet er relevant. Der er dog for så vidt angår narkotikadatabasen indsat en automatisk revurderingsmekanisme, der gør, at dommen/kendelsen/afgørelsen automatisk kommer frem til fornyet godkendelse efter to år i basen. Samme mekanisme vil blive indsat for de nye domsdata-baser.

Pkt. 10:

Vidensbasen på AnklagerNet er et retsinformationssystem i henhold til § 9 i persondataloven.

Pkt. 11:

Antallet af offentliggjorte domme og kendelser på Rigsadvokatens hjemmeside kan variere fra år til år, men der er tale om relativt få afgørelser. Til orientering kan det oplyses, at der i 2007 ikke blev offentliggjort domme eller kendelser på Rigsadvokatens hjemmeside. Dog var

konkrete domme omtalt og/eller citeret delvist i to Rigsadvokaten Informerer (nr. 2/2007 og nr. 10/2007).

I 2008 blev én dom offentliggjort som bilag til Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2008, mens tre andre Rigsadvokaten Informerer indeholdt beskrivelser af domme og kendelser (nr. 2/2008, nr. 6/2008 og nr. 15/2008). Endelig er der i pr. 24. juni 2009 offentliggjort 4 domme og kendelser som bilag til Rigsadvokaten Informerer nr. 1/2009, nr. 2/2009 (2 domme) og nr. 5/2009, mens Rigsadvokatens Informerer nr. 7/2009 indeholder en beskrivelse af en konkret dom.

Da vidensbasen er under opbygning, er det ikke muligt at fremkomme med nøjagtige oplysninger om, hvor mange domme, kendelser og administrative afgørelser der indlægges årligt.

I 2009 er der indtil nu indlagt 338 domme, og det forventes, at der indlægges yderligere ca. 300-400 domme, kendelser og administrative afgørelser inden årets afslutning.

Pkt. 12:

Der er endnu ikke offentlig adgang til Anklagemyndighedens vidensbase.

5. Adoptionsnævnet

Pkt. 1 og 2:

Adoptionsnævnet fører efter adoptionslovens § 30 tilsyn med de adoptionsformidlende organisationer. Adoptionslovens § 30, stk. 1-3, har følgende ordlyd:

”§ 30. Ministeren for familie og forbrugeranliggender [nu justitsministeren] kan give en eller flere private organisationer tilladelse til at yde adoptionshjælp vedrørende børn, som ikke har dansk statsborgerskab.

Stk. 2. Ministeren for familie og forbrugeranliggender [nu justitsministeren] fastsætter nærmere regler og vilkår om adoptionshjælp efter stk. 1 og fører tilsyn med virksomheden.

Stk. 3. Ministeren for familie og forbrugeranliggender [nu justitsministeren] kan bemyndige Adoptionsnævnet til at føre tilsyn med de organisationer, der har fået tilladelse efter stk. 1.”

Adoptionsnævnet kan ikke på baggrund af sit tilsyn træffe foranstaltninger i forhold til organisationerne udover at udtale kritik og rette generelle henstillinger m.v. til organisationerne om deres fremtidige virksomhed.

Resultaterne af dette tilsyn offentliggøres i Adoptionsnævnets årsberetninger samt eventuelt i særskilte beretninger, f.eks. fra nævnets besøg

hos organisationernes udenlandske samarbejdspartnere. Disse beretninger offentliggøres på nævnets hjemmeside.

Nævnets tilsynsforpligtelse efter lovens § 30, stk. 3, er fastlagt nærmere i § 2, nr. 1, litra b-c, og kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1041 af 16. december 1999 om forretningsorden for Adoptionsnævnet:

”§ 2. Adoptionsnævnets væsentligste opgaver er:

...

2) at føre tilsyn med:

...

b) de formidlende organisationers virksomhed i udlandet, jf. kapitel 6,

c) de formidlende organisationers behandling af matchingforslaget, jf. kapitel 6,

...”

”Kapitel 6

Tilsynet med de formidlende organisationer

§ 26. Nævnet fører tilsyn med de formidlende organisationers behandling af matchingforslag og med organisationernes virksomhed i udlandet, herunder samarbejdet med de udenlandske samarbejdspartnere.

Stk. 2. Nævnet kan som led i sin tilsynsvirksomhed efter stk. 1 indkalde sager fra såvel de formidlende organisationer som de amtskommunale samråd.

§ 27. Nævnet kan pålægge en formidlende organisation at give oplysning om organisationens forhold og om en udenlandsk formidlingsparts forhold.

Stk. 2. Nævnet kan anmode Civilretsdirektoratet [nu Familiestyrelsen] om i medfør af Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner at indhente oplysninger, som er nødvendige for nævnets tilsyn.

Stk. 3. Nævnet kan anmode de formidlende organisationer om at tilvejebringe materiale til belysning af giverlandenes lovgivning og praksis vedrørende adoption, ligesom nævnet kan anmode organisationerne om at udarbejde redegørelser om nuværende forhold samt fremtidsudsigter. Nævnet kan endvidere besøge udenlandske myndigheder og de formidlende organisationers udenlandske kontakter som led i sit tilsyn.

§ 28. Nævnet kan afholde møder med de formidlende organisationer. Nævnet kan endvidere afgive vejledende udtalelser og henstillinger til de formidlende organisationer.

§ 29. Nævnet underretter Civilretsdirektoratet [nu Familiestyrelsen] om forhold, som tilsynet giver anledning til, herunder om forhold, der efter nævnets opfattelse kan give anledning til sanktioner overfor en formidlende organisation.

§ 30. Nævnet kan, efter anmodning fra Civilretsdirektoratet [nu Familiestyrelsen], afgive udtalelser om generelle eller konkrete forhold vedrørende de formidlende organisationer.

Stk. 2. Nævnet afgiver efter anmodning fra [Familiestyrelsen] indstilling om godkendelse af en formidlende organisations samarbejde med en udenlandsk formidlingspart.”

De i bekendtgørelsens § 2, nr. 2, litra c, nævnte matchingforslag er i bekendtgørelsens § 2, nr. 1, litra c, beskrevet som ”... siger, hvor der gennem organisationen bringes et konkret barn i forslag til danske adoptionsansøgere (matchingforslag), ...”

Efter bekendtgørelsens § 2, nr. 3, litra c, skal Adoptionsnævnet indsamle, bearbejde og formidle viden om adoption, og efter § 2, nr. 3, litra d, skal nævnet udgive en årsberetning.

Formålet med offentliggørelsen af Adoptionsnævnets beretning er efter bekendtgørelsens § 2, nr. 3, litra c, at formidle viden om adoption. Dette omfatter bl.a. beskrivelser af arbejdet med formidling af udenlandske børn til Danmark, herunder hvordan de formidlende organisationer udfører dette arbejde. Målgruppen for disse oplysninger er borgere (især mulige adoptionsansøgere), organisationer, foreninger og myndigheder.

Det bemærkes, at Familiestyrelsen også fører tilsyn med de to adoptionsformidlende organisationer. Resultaterne af dette tilsyn offentliggøres ikke på internettet.

Pkt. 3:

Som led i tilsynet med de formidlende organisationer gennemgår Adoptionsnævnet hvert år inden for nærmere udvalgte sagskategorier en række sager, som de formidlende organisationer har behandlet. Nævnet tager endvidere stilling til sager fra organisationerne, der er blevet indberettet til nævnet af organisationerne selv eller af andre. Endelig foretager nævnet tilsynsrejser til organisationernes samarbejdspartner i udlandet.

Adoptionsnævnets årsberetning og særskilte beretninger om tilsynsrejser mv. indeholder beskrivelser af dette tilsyn, herunder opregning af nævnets konklusioner på baggrund af tilsynet, hvilket kan omfatte kritik, tilkendegivelser og henstillinger. Nævnets konklusioner vil typisk være rettet mod organisationernes behandling af adoptionssager og organisationernes samarbejde med myndigheder og organisationer i udlandet.

Hvis nævnet påtænker at underrette Familiestyrelsen om forhold, der efter nævnets opfattelse kan give anledning til sanktioner over for en organisation, jf. § 29 i bekendtgørelsen om forretningsorden for Adoptionsnævnet, vil dette typisk fremgå af de konklusioner, der offentliggøres i nævnets beretninger.

De offentliggjorte konklusioner mv. holdes i generelle vendinger, og der offentliggøres ikke oplysninger om organisationerne, der vil kunne undtages fra aktindsigt, fordi hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6.

Pkt. 4:

Justitsministeriet har efter adoptionslovens § 30, stk. 1, autoriseret DanAdopt og AC Børnehjælp til at yde adoptionshjælp. I nogle situationer henføres de offentliggjorte oplysninger til begge organisationer, i andre situationer henføres oplysningerne til en af organisationerne. Da der kun er autoriseret to organisationer, vil det ofte være muligt at identificere hvilken af organisationerne, oplysninger vedrører, også selvom det ikke af beretningen fremgår, hvilken af organisationerne der er tale om.

Som nævnt ovenfor består nævnets tilsyn med organisationerne bl.a. af en gennemgang af konkrete sager, som organisationerne har behandlet. I denne gennemgang vil indgå personoplysninger, men i de sagsreferater, der offentliggøres, udelades bl.a. navne mv. på enkeltpersoner.

Pkt. 5:

Nævnet offentliggør i årsberetningerne som udgangspunkt alle relevante resultater af et gennemført tilsyn, ligesom årsberetningerne normalt indeholder omtale af alle de sager fra organisationerne, som nævnet har taget stilling til eller har gennemgået som led i tilsynet.

Pkt. 6:

Adoptionsnævnets årsberetning offentliggøres hvert år i 2. kvartal på nævnets hjemmeside.

Pkt. 7:

Nævnet sender sin årsberetning til DanAdopt og AC Børnehjælp samtidig med offentliggørelsen på nævnets hjemmeside.

Pkt. 8:

Adoptionsnævnets årsberetninger mv. slettes ikke fra nævnets hjemmeside.

Pkt. 10:

Se ovenfor under pkt. 4 om offentliggørelse af sagsreferater.

Pkt. 11:

Der findes ikke faste retningslinjer for omfanget af nævnets tilsynsvirksomhed. Det afhænger af de konkrete forhold. Eksempelvis indkalder nævnet hvert år som et led i sit tilsyn med de formidlende organisationer alle sager inden for en eller flere sagskategorier. Hertil kommer tilsyn

gennem behandlingen af konkrete klage- eller indberetningssager vedrørende organisationerne.

Pkt. 12:

Ifølge Adoptionsnævnets Årsberetning for 2008 besøgte omkring 10.000 personer hver måned hjemmesiden i det pågældende år, hvilket dækker over ca. 3.000 forskellige brugere. Den gennemsnitlige besøgende brugte ca. et kvarter på hjemmesiden.

6. Domstolsafgørelser

Der er ikke i dag fastsat regler, hvorefter domme og kendelser, der er afsagt af domstolene, skal offentliggøres. Afgørelser truffet af domstolene kan imidlertid offentliggøres i det omfang, det er i overensstemmelse med persondatalovens § 9. Efter § 9, stk. 1, kan følsomme personoplysninger, jf. lovens § 7, stk. 1, og § 8, således behandles, hvis dette alene sker med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig for førelsen af systemerne.

Offentliggørelse af domme sker i dag bl.a. i Ugeskrift for Retsvæsen samt en lang række andre faglige tidsskrifter, som f.eks. Tidsskrift for Familie- og Arveret og Tidsskrift for Kriminalret. Flere retskredse offentliggør desuden domsresuméer på hjemmesiden www.domstol.dk. Langt fra alle afgørelser bliver imidlertid offentliggjort. I Domstolsstyrelsens "Rapport om etablering af en offentlig domsdatabase" fra 2003 anslås det, at der i Ugeskrift for Retsvæsen samt en række andre nærmere angivne tidsskrifter publiceredes 20-30 % af dommene fra de overordnede retter. Justitsministeriet har ikke kendskab til nyere statistiske oplysninger herom.

Datatilsynet har i medfør af persondatalovens § 9, stk. 3, meddelt nærmere vilkår for offentliggørelse af domme i retsinformationssystemer, jf. meddelelse af 26. september 2002. Domstolsstyrelsen har ved cirkulæreskrivelse af 25. september 2003 til domstolene knyttet tilsvarende vilkår til offentliggørelsen af domme på domstolenes hjemmesider.

Af vilkårene følger, at der i en række sagstyper altid skal ske anonymisering. I øvrigt skal der i alle sager, som indeholder fortrolige oplysninger, ske anonymisering heraf, hvis særlige forhold tilsiger det. Af de sagstyper, der altid skal ske anonymisering i, skal særligt fremhæves følgende:

- Straffesager, bortset fra straffesager om overtrædelse af markedsføringsloven
- Skattesager, som indeholder oplysninger om den pågældendes samlede indtægts- eller formueforhold
- Ansættelsessager om bortvisning

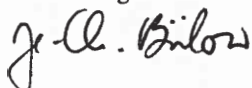
Det følger derudover af vilkårene, at hvis en sag har været behandlet ved højere instans, skal dette samt udfaldet heraf fremgå ved gengivelsen af sagen.

7. Øvrige bemærkninger

Der findes endvidere ordninger, hvor love på Justitsministeriets område udgør hele eller dele af retsgrundlaget for afgørelserne, eller hvor ordningen udspringer af lovgivning på ministeriets område. Det drejer sig f.eks. ordningen med Pakkerejse-Ankenævnets offentliggørelse af navne på rejsebureauer, der ikke efterlever Pakkerejse-Ankenævnets kendelser, og ordningen med Erhvervs- og Byggestyrelsens offentliggørelse af navne og firmatilknytning for bygningsagkyndige, der har fået tildelt en advarsel eller fået inddraget beskikkelsen som følge af alvorlige eller gentagne fejl i tilstandsrapporter efter bekendtgørelsen om huseftersynsordningen.

Disse ordninger er imidlertid fastsat i love eller bekendtgørelser, der hører under andre ministerier, og Justitsministeriet finder derfor ikke at burde redegøre nærmere herfor.

Med venlig hilsen





Sidste 10 besøgende

Dato/tid	IP adresse	System	Sider	Referer
11. Maj. 2009 13:15	86.52.144.107	Internet Explorer 6 Windows 2000	1	
11. Maj. 2009 13:14	86.52.144.107	Internet Explorer 6 Windows 2000	1	
11. Maj. 2009 13:14	86.52.144.107	Internet Explorer 6 Windows 2000	1	
11. Maj. 2009 13:12	195.139.39.27	Firefox 3.x Linux	1	
11. Maj. 2009 13:01	87.48.130.194	Internet Explorer 7 Windows XP	1	
11. Maj. 2009 12:59	65.55.107.245	Internet Explorer 6 Windows 2003 Server	1	
11. Maj. 2009 12:59	65.55.110.146	Internet Explorer 6 Windows 2003 Server	1	
11. Maj. 2009 12:57	213.150.37.50	Internet Explorer 7 Windows XP	4	
11. Maj. 2009 12:50	83.93.132.185	Internet Explorer 7 Windows XP	1	
11. Maj. 2009 12:46	195.139.39.27	Firefox 3.x Linux	1	



Besøgende sidste 10 dage

Total: 28189

11. Maj. 2009, Mandag		152 1%
10. Maj. 2009, Søndag		176 1%
09. Maj. 2009, Lørdag		628 2%
08. Maj. 2009, Fredag		138 0%
07. Maj. 2009, Torsdag		158 1%
06. Maj. 2009, Onsdag		223 1%
05. Maj. 2009, Tirsdag		249 1%
04. Maj. 2009, Mandag		202 1%
03. Maj. 2009, Søndag		159 1%
02. Maj. 2009, Lørdag		155 1%
01. Maj. 2009, Fredag		183 1%
30. Apr. 2009, Torsdag		179 1%
29. Apr. 2009, Onsdag		202 1%
28. Apr. 2009, Tirsdag		239 1%
27. Apr. 2009, Mandag		265 1%
26. Apr. 2009, Søndag		176 1%
25. Apr. 2009, Lørdag		164 1%
24. Apr. 2009, Fredag		229 1%
23. Apr. 2009, Torsdag		179 1%
22. Apr. 2009, Onsdag		190 1%
21. Apr. 2009, Tirsdag		685 2%
20. Apr. 2009, Mandag		212 1%
19. Apr. 2009, Søndag		165 1%
18. Apr. 2009, Lørdag		181 1%
17. Apr. 2009, Fredag		168 1%

16. Apr. 2009, Torsdag		215	1%
15. Apr. 2009, Onsdag		206	1%
14. Apr. 2009, Tirsdag		198	1%
13. Apr. 2009, Mandag		180	1%
12. Apr. 2009, Søndag		149	1%
11. Apr. 2009, Lørdag		153	1%
10. Apr. 2009, Fredag		176	1%
09. Apr. 2009, Torsdag		124	0%
08. Apr. 2009, Onsdag		113	0%
07. Apr. 2009, Tirsdag		159	1%
06. Apr. 2009, Mandag		160	1%
05. Apr. 2009, Søndag		136	0%
04. Apr. 2009, Lørdag		133	0%
03. Apr. 2009, Fredag		156	1%
02. Apr. 2009, Torsdag		218	1%
01. Apr. 2009, Onsdag		251	1%
31. Mar. 2009, Tirsdag		235	1%
30. Mar. 2009, Mandag		209	1%
29. Mar. 2009, Søndag		185	1%
28. Mar. 2009, Lørdag		150	1%
27. Mar. 2009, Fredag		180	1%
26. Mar. 2009, Torsdag		212	1%
25. Mar. 2009, Onsdag		229	1%
24. Mar. 2009, Tirsdag		344	1%
23. Mar. 2009, Mandag		234	1%
22. Mar. 2009, Søndag		228	1%
21. Mar. 2009, Lørdag		299	1%
20. Mar. 2009, Fredag		355	1%
19. Mar. 2009, Torsdag		450	2%
18. Mar. 2009, Onsdag		300	1%
17. Mar. 2009, Tirsdag		144	1%
16. Mar. 2009, Mandag		164	1%
15. Mar. 2009, Søndag		132	0%
14. Mar. 2009, Lørdag		148	1%
13. Mar. 2009, Fredag		178	1%
12. Mar. 2009, Torsdag		246	1%
11. Mar. 2009, Onsdag		191	1%
10. Mar. 2009, Tirsdag		196	1%
09. Mar. 2009, Mandag		251	1%
08. Mar. 2009, Søndag		212	1%
07. Mar. 2009, Lørdag		158	1%
06. Mar. 2009, Fredag		174	1%
05. Mar. 2009, Torsdag		209	1%
04. Mar. 2009, Onsdag		207	1%
03. Mar. 2009, Tirsdag		189	1%
02. Mar. 2009, Mandag		201	1%
01. Mar. 2009, Søndag		147	1%
28. Feb. 2009, Lørdag		143	1%

27. Feb. 2009, Fredag		190 1%
26. Feb. 2009, Torsdag		250 1%
25. Feb. 2009, Onsdag		201 1%
24. Feb. 2009, Tirsdag		187 1%
23. Feb. 2009, Mandag		703 2%
22. Feb. 2009, Søndag		220 1%
21. Feb. 2009, Lørdag		226 1%
20. Feb. 2009, Fredag		257 1%
19. Feb. 2009, Torsdag		304 1%
18. Feb. 2009, Onsdag		212 1%
17. Feb. 2009, Tirsdag		194 1%
16. Feb. 2009, Mandag		240 1%
15. Feb. 2009, Søndag		175 1%
14. Feb. 2009, Lørdag		153 1%
13. Feb. 2009, Fredag		205 1%
12. Feb. 2009, Torsdag		251 1%
11. Feb. 2009, Onsdag		228 1%
10. Feb. 2009, Tirsdag		297 1%
09. Feb. 2009, Mandag		269 1%
08. Feb. 2009, Søndag		583 2%
07. Feb. 2009, Lørdag		189 1%
06. Feb. 2009, Fredag		207 1%
05. Feb. 2009, Torsdag		171 1%
04. Feb. 2009, Onsdag		162 1%
03. Feb. 2009, Tirsdag		176 1%
02. Feb. 2009, Mandag		191 1%
01. Feb. 2009, Søndag		178 1%
31. Jan. 2009, Lørdag		143 1%
30. Jan. 2009, Fredag		165 1%
29. Jan. 2009, Torsdag		196 1%
28. Jan. 2009, Onsdag		204 1%
27. Jan. 2009, Tirsdag		207 1%
26. Jan. 2009, Mandag		213 1%
25. Jan. 2009, Søndag		130 0%
24. Jan. 2009, Lørdag		124 0%
23. Jan. 2009, Fredag		206 1%
22. Jan. 2009, Torsdag		345 1%
21. Jan. 2009, Onsdag		466 2%
20. Jan. 2009, Tirsdag		214 1%
19. Jan. 2009, Mandag		189 1%
18. Jan. 2009, Søndag		136 0%
17. Jan. 2009, Lørdag		154 1%
16. Jan. 2009, Fredag		166 1%
15. Jan. 2009, Torsdag		164 1%
14. Jan. 2009, Onsdag		186 1%
13. Jan. 2009, Tirsdag		176 1%
12. Jan. 2009, Mandag		174 1%
11. Jan. 2009, Søndag		173 1%

10. Jan. 2009, Lørdag		143	1%
09. Jan. 2009, Fredag		171	1%
08. Jan. 2009, Torsdag		229	1%
07. Jan. 2009, Onsdag		207	1%
06. Jan. 2009, Tirsdag		611	2%
05. Jan. 2009, Mandag		210	1%
04. Jan. 2009, Søndag		164	1%
03. Jan. 2009, Lørdag		139	0%
02. Jan. 2009, Fredag		149	1%
01. Jan. 2009, Torsdag		132	0%



Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: Jm@jm.dk og che@jm.dk

2. oktober 2009

Vedrørende offentliggørelse af kontrolresultater og afgørelser

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2008-081-0014
Sagsbehandler
Jakob Lundsager
Direkte 3319 3221

Justitsministeriet har ved e-post af 11. september 2009 anmodet Datatilsynet om oplysninger, som nævnt i Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.'s brev, vedrørende ordninger af den omhandlede karakter, som måtte eksistere på tilsynets område.

I den anledning skal Datatilsynet oplyse, at der på tilsynets område sker offentliggørelse af tilsynets kontrolresultater og afgørelser.

Udvalget har anmodet om følgende oplysninger:

1. Retsgrundlaget for offentliggørelse.
2. Formålet med offentliggørelsen.
3. Angivelse af hvilke oplysninger der offentliggøres.
4. Om de offentliggjorte oplysninger er af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.
5. Om der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelse sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning om offentliggørelse.
6. Tidspunktet for offentliggørelse.
7. Hvornår de berørte bliver orienteret om offentliggørelsen.
8. Hvor længe oplysningerne vil være tilgængelige på internettet.
9. Hvilken betydning det tillægges, at en afgørelse, der overvejes offentliggjort, indbringes for en eventuel højere administrativ myndighed eller for domstolene.
10. Hvilke foranstaltninger, der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv om, at behandlingen af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme og sikkerhedsforanstaltninger som udgangspunkt kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller

hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af national lovgivning.

11. Hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning almindeligvis offentliggøres årligt (herunder på internettet).
12. Hvor mange, der søger de oplysninger, der er offentliggjort på internettet.

Ad 1:

Datatilsynet offentliggør en del af sine kontrolresultater på sin hjemmeside og i sin årsberetning. Kontrolresultater vil f.eks. fremgå af de udtalelser, som tilsynet afgiver i forbindelse med inspektioner og sager rejst på tilsynets eget initiativ.

En detaljeret offentliggørelse af kontrolresultaterne sker kun i en mindre del af sagerne. I tilsynets årsberetning offentliggøres dog altid en fuldstændig oversigt over udførte inspektioner.

Offentliggørelsen sker i medfør af persondatalovens¹ § 65, som har følgende ordlyd:

”Datatilsynet afgiver en årlig beretning om sin virksomhed til Folketinget. Beretningen offentliggøres. Tilsynet kan i øvrigt offentliggøre sine udtalelser. Bestemmelsen i § 30 finder tilsvarende anvendelse.”

Bestemmelsen har sin baggrund i databeskyttelsesdirektivet² og svarer i et vist omfang til reglerne i den tidligere gældende registerlovgivning.

Datatilsynets praksis for offentliggørelse af kontrolresultater er således en fortsættelse af Registertilsynets praksis, hvor der også skete offentliggørelse af en del af tilsynets udtalelser og afgørelser om overtrædelser af registerlovgivningen. Dette skete f.eks. i tilfælde, hvor der var foretaget indberetning til en overordnet myndighed, og der blev også offentliggjort oplysninger fra sager, hvor private virksomheder havde handlet i strid med lov om private registre.

Registertilsynets årsberetninger var tilgængelige på hjemmesiden, der blev oprettet i 1998, ligesom en række udtalelser og afgørelser både vedrørende den offentlige og den private sektor blev offentliggjort, inden årsberetningen for det pågældende år udkom.

Ad 2:

Det må lægges til grund, at formålet med Datatilsynets offentliggørelse af afgørelser og kontrolresultater bl.a. er, at offentligheden og Folketinget der-

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger - artikel 28, stk. 3, 2. pind, og stk. 5

ved løbende kan holde sig orienteret om udviklingen på persondatalovens område og derved også får mulighed for at påvirke den.

Ad 3:

Offentliggørelse sker enten som en gengivelse af hovedpunkter eller konklusioner i en sag eller ved, at hele udtalelsen offentliggøres. I tilsynets årsberetninger er ofte givet et resume af de omtalte sager. Imidlertid sker offentliggørelsen i dag primært på hjemmesiden ved publikation af Datatilsynets udtalelse i sin helhed, evt. med udeladelse af enkelte oplysninger eller detaljer.

Der sker f.eks. offentliggørelse af Datatilsynets udtalelser, afgørelser, henstillinger, indskærpelser, kritik mv. Dette kan f.eks. bestå i kontrolresultater som følge af en inspektion eller en sag rejst på tilsynets eget initiativ eller på baggrund af en klage.

Datatilsynet offentliggør som altovervejende hovedregel ikke af egen drift oplysninger om, at der i en sag er indgivet politianmeldelse.

Ad 4:

Oplysninger om fysiske personer udelades som regel, inden udtalelser og afgørelser bliver lagt ud på tilsynets hjemmeside. Med hensyn til juridiske personer er udgangspunktet, at oplysningerne ikke anonymiseres, medmindre særlige forhold taler herfor.

Ad 5:

Der sker ikke offentliggørelse af alle kontrolresultater eller afgørelser på de enkelte områder. Datatilsynet vurderer løbende, hvilke kontrolresultater, afgørelser mv., der skal lægges ud på tilsynets hjemmeside. Sager af principiel karakter, som har været behandlet i Datarådet, offentliggøres som hovedregel. Sager, hvor tilsynet har udtalt kritik, og det samtidig må formodes, at afgørelsen eller kontrolresultatet kan have interesse for offentligheden, herunder andre dataansvarlige, offentliggøres endvidere.

Det er Datatilsynets ledelse, der træffer beslutning om offentliggørelse.

Ad 6:

Oplysningerne offentliggøres løbende.

Ad 7:

De berørte juridiske og eventuelle fysiske personer orienteres som alt overvejende hovedregel inden offentliggørelsen på Datatilsynets hjemmeside. Dette sker ved, at tilsynet i praksis orienterer sagens parter om, at tilsynets brev forventes offentliggjort på tilsynets hjemmeside. I forhold til fysiske personer vil Datatilsynet gøre opmærksom på, at offentliggørelsen sker i anonymiseret

form i forhold til denne person. Henvisningen i § 65 til lovens § 30 indebærer efter Datatilsynets opfattelse, at tilsynet er berettiget og også forpligtet til at undlade at offentliggøre oplysninger fra sager, som tilsynet har behandlet, hvis offentlighedens interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser.

Dette spørgsmål indgår således, når tilsynet skal overveje, om der skal ske offentliggørelse af afgørelser mv. på hjemmesiden. I tvivlstilfælde indhenter tilsynet en udtalelse fra f.eks. den dataansvarlige, som er part i sagen, til brug for sin vurdering.

Ad 8:

Datatilsynet har ikke faste rutiner med hensyn til, hvornår oplysninger slettes fra Datatilsynets hjemmeside. En række afgørelser og udtalelser tilbage fra år 2000 er således fortsat tilgængelige på tilsynets hjemmeside, ligesom de sager, som er omtalt i tilsynets årsberetninger fra 1997 og frem, fortsat kan findes via hjemmesiden. Der er dog hovedsageligt tale om afgørelser mv., som har en bred offentlig interesse, og tilsynet vurderer løbende, hvilke tekster af mindre generel relevans, der skal fjernes fra tilsynets hjemmeside.

Ad 9:

Efter persondatalovens § 61 kan Datatilsynets afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det er særdeles sjældent, at tilsynets afgørelser indbringes for domstolene. Hvis der efterfølgende træffes afgørelse ved domstolene, vil resultatet heraf blive offentliggjort.

Ad 10:

Datatilsynet har anmeldt sine behandlinger i overensstemmelse med persondatalovens kapitel 12. Som anført under pkt. 3 offentliggør Datatilsynet normalt ikke af egen drift oplysninger om, at der er indgivet politianmeldelse.

Ad 11:

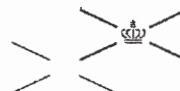
Datatilsynet har i 2008 offentliggjort 28 udtalelser/afgørelser.

Ad 12:

Datatilsynet havde i juli måned 2009 10.230 besøgende på hjemmesiden.

Med venlig hilsen

Janni Christoffersen
Direktør



Justitsministeriet
Udvalget om offentlige myndigheds
offentliggørelse af kontrolresultater mv.
che@im.dk

Bilag: 3
Sagsbehandler: AFR
Sagsnummer.: 2009/001390

OFFENTLIGGØRELSE AF KONTROLRESULTATER MV.

1. maj 2009

Ved brev af 19. marts 2009 har sekretariatet for Udvalget om offentlige myndigheds offentliggørelse af kontrolresultater mv. anmodet blandt andet Forsvarsministeriet om at oplyse, om der inden for ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen.

Forsvarsministeriet skal oplyse, at der på Beredskabsstyrelsens hjemmeside www.brs.dk sker offentliggørelse af kommunernes gennemførte brandsyn, jf. nærmere Beredskabsstyrelsens redegørelse af 3. april 2009 (vedlagt).

Endvidere fremgår af Forsvarets Auditørkorps redegørelse af 28. april 2009, at udvalgte afgørelser vedrørende enkeltpersoners lovovertrædelse omtales i anonymiseret form i korpsets årsberetning, ligesom udvalgte sager vedrørende overtrædelser begået af forsvarets myndigheder omtales. I sidstnævnte tilfælde kan der typisk ske offentliggørelse af tjenestestedets navn, overtrædelsens karakter, den ansvarlige juridiske person samt den vedtagne/idømte sanktion. Tilsvarende kan forekomme i forbindelse med pressemeddelelser fra Auditørkorpsen. Årsberetningen og pressemeddelelser er tilgængelige på internettet via Forsvarets Auditørkorps hjemmeside.

Der foregår ikke her ud over offentliggørelse af oplysninger inden for ministeriets ressort på internettet om overtrædelse af lovgivningen, der kan henføres til bestemte fysiske og/eller juridiske personer.

Dog foregår der på Forsvarets integrerede informatiknetværk (FIIN) offentliggørelse af resumeer af udvalgte afgørelser om konkrete overtrædelser af militær disciplinarlov og militær straffelov. Afgørelserne er imidlertid anonymiseret og beskrevet på en sådan måde, at oplysningerne ikke umiddelbart kan henføres til en bestemt fysisk person. Til orientering vedlægges i den anledning Forsvarets Personeltjenestes redegørelse af 23. april 2009 samt tidligere nævnte redegørelse fra Forsvarets Auditørkorps. Netværket er et selvstændigt netværk, der ikke er tilknyttet internettet.

Med venlig hilsen

Adam Frølund
chefkonsulent

Ekstern kopi
Beredskabsstyrelsen
Forsvarets Personeltjeneste
Forsvarets Auditørkorps



Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

Dato: 3. april 2009
Sagsnr.: 2009/01225
Sagsbeh.:
Direkte tlf.:

Sendt til: fmn@fmn.dk med kopi til aftr@fmn.dk

Høring om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

I en e-post af 23. marts 2009 – sagsnummer 2009/001390 – har Forsvarsministeriet anmodet Beredskabsstyrelsen om at bidrage til besvarelsen af en høring fra Justitsministeriet om regeringens udvalg om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater m.v. Beredskabsstyrelsen er således blevet bedt om at oplyse, i hvilket omfang der inden for styrelsens ressort sker offentliggørelse på internettet af og/eller i øvrigt offentliggørelse af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordningers offentliggørelse.

På den baggrund kan det oplyses, at der inden for Beredskabsstyrelsens ressort er fastsat regler om offentliggørelse/sker offentliggørelse på følgende områder:

- Beredskabsstyrelsen offentliggør årligt kommunernes efterlevelse af pligten til at foretage brandsyn.
- Kommunerne har hjemmel til at offentliggøre resultater af og sanktioner på baggrund af brandsyn foretaget i forsamlingslokaler.

I det følgende redegøres herfor.

Reglerne på området indeholder ikke EU-aspekter.

De nævnte regler er gengivet i bilag.

Om Beredskabsstyrelsens offentliggørelse af brandsynsresultater

I henhold til Forsvarsministeriets bekendtgørelse nr. 175 af 25. februar 2008 om brandsyn og offentliggørelse af resultater af brandsyn foretaget i forsamlingslokaler, (brandsynsbekendtgørelsen) indsender kommunerne hvert år oplysninger om brandsyn til Beredskabsstyrelsen. Kommunerne oplyser herunder om antallet af brandsynspligtige objekter inden for hver af de kategorier (brandfarlige virksomheder og oplag,

forsamlingslokaler m.v. og fredede bygninger), som er fastsat i bekendtgørelsen. Endvidere oplyses om antal brandsynspligtige objekter i indberetningsåret (det foregående kalenderår), om antal faktisk foretagne brandsyn samt om antal meddelte forbud og påbud.

Indberetningen er et led i styrelsens almindelige tilsyn med de kommunale redningsberedskaber, som styrelsen varetager på vegne af og efter bemyndigelse fra Forsvarsministeriet, jf. § 1 i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 27 af 14. januar 1994 om tilsynet med det kommunale redningsberedskab og om henlæggelse af visse opgaver og beføjelser til Beredskabsstyrelsen. Indberetningerne anvendes tillige til statistikformål. Således fremgår oplysninger om udviklingen i brandsynsarbejdet over tid samt fordelingen på landsplan af brandsynskategorier af Redningsberedskabets Statistiske Beretning, der dog ikke indeholder oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personer.

På baggrund af kommunernes indberetning meddeler Beredskabsstyrelsen skriftligt hver kommune, hvilke oplysninger styrelsen har registreret for så vidt angår samlede antal brandsynspligtige objekter, antal pligtige objekter i indberetningsåret, antal foretagne brandsyn i indberetningsåret samt den herefter fremkomne gennemførelsesprocent.

Kommunerne anmodes om at kontrollere oplysningerne og inden en nærmere fastsat frist kontakte styrelsen, hvis der skal foretages rettelser, f.eks. på grund af fejllindtastning eller misforståelser. Kommunerne har på denne måde lejlighed til at validere de oplysninger, de har givet Beredskabsstyrelsen. Kommunerne gøres samtidig bekendt med, at oplysningerne vil blive lagt på styrelsens hjemmeside efter fristens udløb. Den beskrevne proces løber fra marts til juli.

Efter fristens udløb offentliggør Beredskabsstyrelsen i august måned for hver kommune 1) kommunenavn, 2) samlede antal brandsynsobjekter, 3) antal pligtige brandsyn, 4) antal udførte brandsyn samt 5) gennemførelsesprocent på styrelsens hjemmeside www.brs.dk. Oplysningerne er tilgængelige på internettet, indtil offentliggørelse af næste års resultater.

Offentliggørelse af resultaterne af kommunernes brandsyn har fungeret i en årrække og blev indført, fordi en undersøgelse havde vist, at kun ca. halvdelen af samtlige kommuner efterlevede brandsynspligten fuldt ud. Indførelse af ordningen med systematisk offentliggørelse på styrelsens hjemmeside havde som formål at anspore kommunerne til at sætte fokus på området, og udviklingen har vist, at kommunerne samlet set i de senere år ligger tæt på en gennemførelsesprocent på 100. Beredskabsstyrelsen har ikke oplysninger om, hvor mange der søger de offentliggjorte oplysninger om brandsyn, men offentliggørelsen medfører hvert år bevågenhed fra pressen. Også fra politisk hold er der fokus på brandsyn.

Kommuner, som ikke har gennemført samtlige lovpligtige brandsyn i indberetningsåret, modtager en henvendelse fra Beredskabsstyrelsen med anmodning om en redegørelse for den manglende efterlevelse af reglerne samt en handlingsplan for gennemførelse af de manglende

brandsyn. Beredskabsstyrelsen følger således op over for hver enkelt kommune, som ikke har foretaget alle lovpligtige brandsyn. Beredskabsstyrelsen har ingen sanktionsmuligheder over for kommuner, der ikke efterlever brandsynspligten, ud over at indbringe tilsidesættelse af lovgivningen for det kommunale tilsyn (den regionale statsforvaltning). Denne mulighed har endnu ikke været udnyttet, men styrelsen har tidligere over for "uefterretlige kommuner" tilkendegivet at ville benytte en sådan mulighed med et gunstigt resultat.

Beredskabsstyrelsen har ikke oplysninger om enkeltvirksomheder, hvor der foretages brandsyn.

Beredskabsstyrelsen offentliggør ikke oplysninger, der kan henføres til bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personer på det brandforebyggende område ud over det anførte. Styrelsen har derfor ikke grundlag for at redegøre for, hvilken betydning indbringelse af en afgørelse, der overvejes offentliggjort, for en højere administrativ myndighed eller for domstolene har.

Beredskabsstyrelsen skal i øvrigt bemærke, at reglerne om brandsyn blev ændret i 2008, hvorved kommunerne bl.a. har fået mulighed for efter en konkret vurdering at beslutte at udskyde brandsynsterminen for konkrete objekter. Afhængig af kommunernes udnyttelse af denne adgang vil det fremover ikke tjene noget formål at offentliggøre antal gennemførte brandsyn i forhold til antal lovpligtige brandsyn. Beredskabsstyrelsen har dog ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til fremtidig offentliggørelsespraksis

Om kommunernes offentliggørelse af brandsynsresultater

De enkelte kommunalbestyrelser har hjemmel til at offentliggøre resultater af og sanktioner på grundlag af brandsyn i medfør af §§ 13 – 16 i brandsynsbekendtgørelsen, jf. § 36 a, i lovebekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004, som senest ændret ved lov nr. 1335 af 19. december 2008 (beredskabsloven).

Beredskabsstyrelsen har ikke modtaget underretning om, at nogen kommune har benyttet hjemlen til at offentliggøre resultater af brandsyn foretaget i forsamlingslokaler. Kommunerne har dog oplyst, at de ønsker at fastholde muligheden for offentliggørelse for at ansøre ejere af objekter til at overholde reglerne.

Om baggrunden for bestemmelserne kan det oplyses, at beredskabslovens § 36 a blev indsat i beredskabsloven ved lov nr. 339 af 17. maj 2000 om ændring af beredskabsloven m.fl. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår:

"Med lovforslaget tilvejebringes også hjemmel til en systematiseret offentliggørelse af brandsynsresultater.

Efter branden i et forsamlingslokale i Göteborg den 29. oktober 1998, hvor 63 unge

mennesker mistede livet, blev der under Beredskabsstyrelsen nedsat en arbejdsgruppe med henblik på at vurdere de gældende regler om brandsikkerhed i forsamlingslokaler m.v.

Arbejdsgruppen afgav den 17. februar 1999 en rapport til indenrigsministeren. I rapporten er det bl.a. anført, at en systematiseret offentliggørelse af resultaterne af gennemførte brandsyn vil kunne bidrage til, at de ansvarlige for landets forsamlingslokaler tillægger brandsikkerhedsmæssige spørgsmål yderligere opmærksomhed, og at borgerne vil få bedre mulighed for at orientere sig om beredskabsmyndighedens seneste vurdering af brandsikkerheden.”

Med venlig hilsen

Ann Patricia Sparre Conrad

Regler

Uddrag af Forsvarsministeriets bekendtgørelse nr. 175 af 25. februar 2008 om brandsyn og offentliggørelse af resultater af brandsyn foretaget i forsamlingslokaler (brandsynsbekendtgørelsen):

Offentliggørelse af resultater af brandsyn i forsamlingslokaler

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan offentliggøre resultater af og sanktioner på baggrund af brandsyn, der er foretaget i forsamlingslokaler i henhold til bekendtgørelsen.

Stk. 2. Offentliggørelsen kan begrænses til at omfatte brandsyn, der har ført til forbud, jf. § 14, stk. 2, og brandsyn, der har ført til sanktioner, jf. § 14, stk. 3.

§ 14. Kommunalbestyrelsens offentliggørelse af resultater af brandsyn i henhold til § 13 skal indeholde oplysning om

- 1) forsamlingslokalets navn og adresse og
- 2) tidspunktet for brandsynet.

Stk. 2. Såfremt brandsynet har ført til forbud eller påbud efter § 7, stk. 1 og 2, skal offentliggørelsen tillige indeholde oplysning om,

- 1) at der er meddelt forbud eller påbud,
- 2) begrundelsen herfor og
- 3) navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbuddet er rettet til.

Stk. 3. Såfremt brandsynet har ført til sanktioner, skal offentliggørelsen tillige indeholde oplysning om

- 1) navne på fysiske og juridiske personer, der er pålagt bøde eller fængselsstraf for overtrædelse af beredskabslovgivningens bestemmelser om forsamlingslokaler, samt
- 2) begrundelsen for sanktionen.

§ 15. Offentliggørelse af resultater af brandsyn skal ske umiddelbart efter, at brandsynet er foretaget. Offentliggørelse efter § 14, stk. 3, kan dog først finde sted, når bødeforlæg er vedtaget, eller når der er faldet endelig dom i sagen.

§ 16. Offentliggørelse kan ske ved udsendelse af en pressemeddelelse, i elektronisk form eller på anden måde.

Stk. 2. Såfremt offentliggørelsen indeholder urigtige oplysninger, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre en berigtigelse på samme måde, som den oprindelige offentliggørelse har fundet sted, jf. stk. 1. En berigtigelse skal offentliggøres umiddelbart efter, at de urigtige oplysninger er konstateret.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens elektroniske offentliggørelse af forbud og påbud i henhold til § 14, stk. 2, skal fjernes, når forbuddet er ophævet, eller når afhjælpning er sket, jf. § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens elektroniske offentliggørelse af sanktioner i henhold til § 14, stk. 3, skal fjernes to måneder efter offentliggørelsen.

Uddrag af beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004, som senest ændret ved lov nr. 1335 af 19. december 2008:

§ 36 a. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens offentliggørelse af resultater af og sanktioner på grundlag af brandsyn. Offentliggørelsen kan omfatte navne på de fysiske og juridiske personer, der er kontrolleret, samt navne på fysiske og juridiske personer, der som følge af brandsynet modtager forbud eller påbud, eller som pålægges sanktioner.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.



Forsvarsministeriet
2. kontor

Modtaget i FMN

17 APR. 2009

Sagsbehandler: ADJ
J. nr. : 2009/000700
28. april 2009

Høringssvar – offentliggørelse af kontrolresultater

Forsvarsministeriet har ved brev af 23. marts 2009 anmodet Forsvarets Auditørkorps om at oplyse, i hvilket omfang der ved Auditørkorpsets foranstaltning sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt offentliggørelse af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivning.

Forsvarets Auditørkorps kan i den anledning oplyse, at Auditørkorpsen følger principperne for offentliggørelse af oplysninger i Ugeskrift for Retsvæsen og lignende kilder til oplysning om retspraksis m.v.

Dette indebærer, at der hverken på internettet eller intranettet sker en offentliggørelse for så vidt angår navngivne fysiske personer.

Udvalgte afgørelser offentliggøres dels i Auditørkorpsets faglige årsberetning og dels på et fælles teamsite for militær straffelov, retsplejelov og disciplinarlov på intranettet, hvor summariske og anonymiserede afgørelser og retspraksis vedrørende overtrædelser af militær straffelov og administrative disciplinære sanktioner publiceres. Den enkelte sag er i almindelighed identificeret ved et sagsnummer.

Er lovovertrædelsen begået af forsvarrets myndigheder, kan der i forbindelse med pressemeddelelser og Auditørkorpsets årsberetning typisk ske en offentliggørelse af tjenestestedets navn, overtrædelsens karakter, ansvarlig juridisk person og vedtagne/idømte sanktion. Fra 2008 kan nævnes arbejdsdødsulykken på Almegårds Kaserne, som optrykt i Årsberetning 2008 på side 30, hvor Forsvarskommandoen vedtog en bøde på 25.000 kr. for overtrædelse af arbejdsmiljøloven.

Med venlig hilsen



Lars Stevnsberg

UKLASSIFICERET



FORSVARETS
PERSONELTJENESTE

FPT FA7 U

012

2009/009705 - 392033

2009-04-23

(Bedes anført ved henvendelser)

Til
Forsvarsministeriet
Att. Chefkonsulent Adam Frølund

Emne:

Høringssvar vedrørende offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

1. Forsvarets Personeltjeneste (FPT) har ved brev af 23. marts 2009 fra Forsvarsministeriet modtaget høring vedrørende i hvilket omfang, der sker offentliggørelse på Internettet af og/eller i øvrigt offentliggørelse af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen og i bekræftende fald at redegøre for retsgrundlaget for offentliggørelsen.

2. FPT kan oplyse, at der inden for FPT myndighedsområde offentliggøres resumeer af udvalgte afgørelser om konkrete overtrædelser af militær disciplinarlov. Disse resumeer offentliggøres på en hjemmeside, der er tilgængelig via Forsvarets Integreerede Informatiknetværk (FIIN), og oplysningerne er således alene umiddelbart tilgængelige for personer med adgang til dette netværk. Resumeerne indeholder ingen personlige oplysninger om de personer som afgørelserne vedrører, og de offentliggjorte oplysninger er derfor ikke af en karakter, der gør, at de vil kunne henføres til en bestemt fysisk person. De personer som afgørelserne vedrører, kan således ikke umiddelbart identificeres.

Grundlaget for offentliggørelsen af de omtalte resumeer findes blandt andet i betænkning om den militære straffelov, retsplejelov og disciplinarlov, hvoraf det fremgår, at udvalget om den militære straffe- og retsplejeordning har anbefalet, at en overordnet myndighed inden for forsvaret har indsigt i, hvorledes disciplinarmidler anvendes i praksis af hensyn til at sikre en så vidt mulig ensartet praksis med henblik på at skabe mulighed for gennem vejledning i generel form løbende at kunne bidrage til en ensartet praksis med hensyn til behandlingen af disciplinarsager. Udvalget har endvidere anbefalet, at der over for forsvarets myndigheder blandt andet orienteres om væsentlige enkeltssager, der belyser centrale spørgsmål etc. Ovenstående fremgår ligeledes af lovforslag nr. L 56 om forslag til militær disciplinarlov, fremsat den 23. februar 2005.

Postadresse
Ved Søminegraven 1
1439 København K

Besøgsadresse
Ved Søminegraven 1
1439 København K

Telefon
32 66 50 00
Gennemvalg: 3266 5932

Telefax
32 66 55 99

CVR: 16267180
EAN: 5798000201576

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

Offentliggørelsen af resumeerne sker på baggrund af en nærmere vurdering, der foretages af FPT, der er tilsyns- og kontrolmyndighed på området vedrørende anvendelsen af militær disciplinarlov, og det er således ikke alle afgørelser, der bliver offentliggjort et resumé af, ligesom der ikke er fastsat noget bestemt tidspunkt for hvornår en offentliggørelse af et resumé skal ske, idet dette beror på et konkret skøn. De personer som afgørelserne vedrører, bliver ikke orienteret særskilt om offentliggørelsen af det omtalte resumé, idet der ikke offentliggøres personlige oplysninger, der vil kunne henføres til dem. Såfremt en afgørelse, af hvilken der tidligere er offentliggjort et resumé, efterfølgende måtte blive indbragt for en højere administrativ instans, vil den efterfølgende afgørelse fra den pågældende instans blive offentliggjort i tilknytning til den tidligere afgørelse, således at det vil fremgå, at der er tale om samme sag. De omtalte resumeer er tilgængelige på den pågældende hjemmeside så længe det vurderes at være relevant i relation til det oprindelige formål med offentliggørelsen. Der er på nuværende tidspunkt offentliggjort i alt 23 resumeer af afgjorte disciplinarsager. Det har ikke været muligt inden fristens udløb at få tilvejebragt oplysninger om antal "hits" på den hjemmeside, hvor resumeerne er gjort tilgængelige. FPT vil dog snarest vende tilbage til Forsvarsministeriet herom.

Vedrørende retsgrundlaget for offentliggørelse skal FPT endvidere anføre, at det er FPT opfattelse, at offentliggørelsen af de omtalte resumeer vedrørende overtrædelse af militær disciplinarlov sker i overensstemmelse med reglerne i persondataloven, idet den behandling der foretages vedrørende de pågældende personer, sker for at varetage en berettiget interesse, og idet hensynet til den som oplysningerne angår ikke overstiger denne interesse. FPT lægger ved denne vurdering vægt på, at der ikke i resumeerne er angivet personlige oplysninger af nogen art om den som afgørelsen vedrører, der således ikke kan identificeres, og at det hensyn der varetages ved at offentliggøre resumeerne er at sikre, at der sker en generel orientering af forswarets ansatte om gældende praksis på området for at sikre en ensartet praksis vedrørende anvendelsen af militær disciplinarlov, hvilket er i overensstemmelse med de ovenfor anførte betragtninger fra udvalget om den militære straffe- og restplejeordning.

3. Sagsbehandler ved FPT er undertegnede til hvem eventuelle spørgsmål kan stilles på tlf.nr. 3266 5932.

E.b

JONAS FABRICIUS-BEKKER
specialkonsulent
Personeljuridisk Sektion

UKLASSIFICERET

Notat

Hovedcentret
Produktion og styring
Styringskontor

10. juni 2009
J.nr. 09-096739

Justitsministeriet
Statsretskontoret

Sagsnr.: 2008-793-0048 - Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Bærende for SKATs område er tavshedspligtreglen i skatteforvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 907 af 28.08.2006 med senere ændringer).

Reglen har følgende indhold:

”§ 17. Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.”

og brydes kun af følgende undtagelse:

”§ 18. Ægtefæller og forhenværende ægtefæller har hver især ret til ved henvendelse til told- og skatteforvaltningen at få oplyst indholdet af den anden ægtefælles selvangivelse og ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for indkomstår, hvori de var ægtefæller og samlevende.”

På en række områder er der ved bekendtgørelse fastsat regler om offentliggørelse af afgørelser mv. Disse regler vedrører diverse administrative nævn og klageorganer på Skatteministeriets område. Der er tale om:

- § 15 i Bekendtgørelse nr. 1035 af 25.10.2005 om Forretningsorden for Skatterådet, jfr. skatteforvaltningslovens § 4, stk. 4.

- § 30 i Bekendtgørelse nr. 974 af 17.10.2005 om Forretningsorden for Landsskatteretten, jfr. skatteforvaltningslovens § 13, stk. 5.
- § 19 i Bekendtgørelse nr. 607 af 14.06.2006 om Forretningsorden for skatteankenævn, jfr. skatteforvaltningslovens § 7, stk. 6.
- § 20 i Bekendtgørelse nr. 608 af 14.06.2006 om Forretningsorden for vurderingsankenævn, jfr. skatteforvaltningslovens § 10, stk. 4.
- § 15 i Bekendtgørelse nr. 257 af 28.03.2006 om Forretningsorden for motorankenævn, jfr. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25.06.2008 med senere ændringer (registreringsafgiftsloven) § 12, stk. 7.

I Forretningsorden for Skatterådet har bestemmelsen følgende formulering:

”§ 15. Told- og skatteforvaltningen træffer bestemmelse om offentliggørelse af afgørelser, som skønnes at have almen interesse. Ved offentliggørelsen skal navne på fysiske og juridiske personer, CPR-, CVR- og SE-numre og andre personhenførbare data bortset fra rådets journalnumre fjernes eller erstattes af anonymiserede betegnelser.

Stk. 2. Vurderer told- og skatteforvaltningen, at anonymisering ikke kan ske fuldt ud, skal offentliggørelse undlades.”

De ovenstående fire øvrige bestemmelser om offentliggørelse er bygget over nøjagtig samme læst, bl.a. også med et stk. 2, som skal sikre, at afgørelser mv. om personer og virksomheder, som p.gr. af omstændighederne eller andet ville kunne genkendes uanset anonymisering, ikke bliver offentliggjort.

Administrative afgørelser mv., som i øvrigt træffes af SKAT, bliver offentliggjort efter samme retningslinier. Der er ikke særlig hjemmel hertil.

De afgørelser, som bliver offentliggjort, står på SKATs hjemmeside www.skat.dk. Da afgørelserne primært er relevante for advokater, revisorer o. lign., er de anbragt under fanen ”Rådgiver”.

I praksis offentliggøres stort set alle kendelser fra Landsskatteretten samt langt de fleste af Skatterådets afgørelser og bindende svar. Desuden offentliggøres administrative afgørelser af principiel betydning i et vist (mindre) omfang. Herudover offentliggøres relevante domme og andre afgørelser fra domstolene.

Afgørelser fra skatteankenævn, vurderingsankenævn og motorankenævn offentliggøres stort set aldrig. Baggrunden kan være, at sager af principiel betydning normalt vil blive påklaget videre til Landsskatteretten, hvis kendelse derefter bliver offentliggjort.

Resultatet af en enkeltstående indsats (kontrol eller andet) af en person/virksomhed offentliggøres som udgangspunkt ikke. Såfremt den trufne afgø-

relse har en almen interesse, kan den dog blive offentliggjort som ovenfor – dvs. med iagttagelse af fuld anonymitet.

Resultatet af indsatsen vil i øvrigt som altovervejende hovedregel blive offentliggjort i form af en redegørelse for et projekt, hvori indgår et vist antal personer og/eller virksomheder, som kan have et skatteretligt eller andet forhold tilfælles eller som er udtaget vilkårligt.

Som en del af SKATs bærende strategi satser SKAT på synlighed omkring sit arbejde. Det betyder, at vi i høj grad benytter os af muligheden for at få presseomtale. I langt de fleste tilfælde sker det ved, at SKAT sender en pressemeddelelse ud efter en aktion/et projekt er fuldført. Der vil være tale om materiale af statistisk karakter og fuld anonymitet vil være iagttaget over for alle involverede.

SKAT vælger desuden nogle gange at orientere om et projekt/en aktion inden denne finder sted, for på den måde at opnå en præventiv effekt af arbejdet. Denne tilgangsvinkel kan sammenlignes med politiets orienteringer om f.eks. kommende færdselskontroller.

Derudover har SKAT mulighed for at invitere pressen med til kontrolaktioner og lignende. Dette sker kun ved indgåelse af en kontrakt med pressen og med samtykkeerklæringer fra kunden indhentet på forhånd af SKAT. Denne praksis skal sikre, at tavshedsbelagte oplysninger kun videregives, når der er samtykke fra kunden.

En særlig type afgørelser er dem, som træffes af Spillemyndigheden i henhold til lovbekendtgørelse nr. 820 af 26.06.2006 med senere ændringer om gevinstgivende spilleautomater, og som vedrører tilladelse og tilbagekaldelse af tilladelse til opstilling og drift af spilleautomater, og som kan indbringes for et særligt spille-nævn.

Loven indeholder en særlig regel om offentliggørelse:

”§ 4. Spillemyndigheden udarbejder en oversigt over tilladelsesindehavernes navne og adresser, opstillingssteder, antal automater pr. opstillingssted m.v. Oversigten gøres tilgængelig for offentligheden.”

Og om spillenævnet:

”§ 37. Klager over afgørelse truffet af spillemyndigheden kan påklages til et spilenævn bestående af en repræsentant med kendskab til branchen, en repræsentant for told- og skatteforvaltningen og en repræsentant for Skatteministeriets departement. Departementets repræsentant er formand for nævnet.

Stk. 2. Nævnets medlemmer udnævnes af skatteministeren for perioder af 6 år. Genudnævnelse kan finde sted.”

Spillenævnet har den 1. marts 2007 fastsat sin egen forretningsorden, hvor det af § 8 fremgår, at ”Nævnet udvælger de af sine afgørelser, som er af almen interes-

se, til offentliggørelse. Navn og adresse på de virksomheder afgørelserne vedrører, offentliggøres ikke. Fortrolige oplysninger må ligeledes ikke offentliggøres.”

Såvel oversigten i h.t. § 4 som spillenævnets afgørelser offentliggøres på Spillemyndighedens hjemmeside www.spillemyndigheden.dk. Under fanen ”Informationsmateriale” findes desuden en række afgørelser truffet af Spillemyndigheden samt nogle domme, som er relevante for området.

Jens Mørkegaard



**KLIMA- OG
ENERGIMINISTERIET**

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att. Christian Dahl Hesthaven

Slotsholmsgade 2-6
1216 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2800
klima@energi.dk
www.energi.dk

Vedr. Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater m.v., Justitsministeriets j.nr. 2008-793-0048

Økonomi- og
Personale-sekretariat

4. maj 2009

J Nr. 1499-0007

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultaters sekretariat har i brev af 19. marts 2009 anmodet Klima- og Energiministeriet om at redegøre for de ordninger på ministeriets område, hvor der sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen.

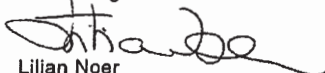
Hermed følger Klima- og Energiministeriets redegørelse vedrørende:

- Energistyrelsens område
- Elsparefonden
- Energiklagenævnet
- Energitilsynet

For hver ordning er angivet:

1. Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler
2. Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres
3. Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom
4. Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.
5. Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv.
6. Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

Med venlig hilsen


Lilian Noer



Redegørelse om offentliggørelse af kontrolresultater

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

ENERGISTYRELSEN

Eco-designloven

Ad 1) Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler

§ 12 i lov nr. 308 af 30. april 2008 om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter:

§ 12. Klima- og energiministeren offentliggør afgørelser truffet efter § 11, stk. 1-3.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynsresultater og afgørelser som nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af afgørelser som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Eco-designlovens § 12 gennemfører kravet om offentliggørelse i eco-designdirektivets artikel 7. Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 7, at medlemsstaterne skal offentliggøre de afgørelser, der træffes vedrørende påbud og forbud i henhold til artikel 7, stk. 1. Der fremgår endvidere af artikel 7, stk. 8, at Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i EU-Tidende.

Ad 2) Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres

Eco-designloven har til formål at fremme udviklingen og anvendelsen af energieffektive og miljøvenlige produkter ved at udstede krav til energiforbrugende produkters energieffektivitet og til reduktion af produkternes miljøpåvirkning. Lovens kapitel 3 og 4 indeholder bestemmelser om markedsovervågning, forbud og tilsyn, som har til formål at sikre, at fastsatte krav overholdes.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EC af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenlig design af energiforbrugende produkter og ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF.

Økonomi- og
Personale-sekretariat

4. maj 2009

J nr. 1499-0007

/ LINOE

§ 12 om offentliggørelse af afgørelser har til formål at informere borgere og forbrugere om produkter, som ikke lever op til de fastsatte krav. § 12 har også til formål at gennemføre eco-designdirektivets artikel 7, stk. 7.

Det fremgår af eco-designlovens § 12, stk. 1, at klima- og energiministeren offentliggør afgørelser truffet efter § 11, stk. 1-3.

§ 11 handler om indgreb imod konstaterede overtrædelser af krav til et energiforbrugende produkt, som er omfattet af reglerne fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Ved "gennemførelsesforanstaltninger" forstås foranstaltninger vedtaget af fællesskabsmyndighederne, hvori der fastlægges krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design af bestemte energiforbrugende produkter eller krav til miljømæssige aspekter deraf.

Eco-designlovens § 12 kan henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person. Bestemmelsen omfatter primært oplysninger om juridiske personer. I det omfang, der er tale om enkeltmandsvirksomhed, vil oplysningerne kunne henføres til fysiske personer.

Ad 3) Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom

Det følger af eco-designlovens § 12, stk. 1, sammenholdt med eco-design-direktivets artikel 7, stk. 7, at alle afgørelser i henhold til lovens § 11, stk. 1-3, skal offentliggøres.

Ifølge § 11, stk. 1, kan klima- og energiministeren udstede påbud til producenten af det energiforbrugende produkt, hvis ministeren finder, at produktet ikke opfylder de krav, der er stillet i produktet i medfør af regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Ved påbud bliver producenten eller dennes repræsentant pålagt at bringe det energiforbrugende produkt i overensstemmelse med kravene inden for en af tilsynsmyndigheden angiven frist.

Hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, kan ministeren i medfør af § 11, stk. 2, udstede forbud mod markedsføring eller erhvervsmæssig ibrugtagning af produktet. Bestemmelser retter sig til en bredere kreds end stk. 1, i det forbudet gælder enhver virksomhed, som markedsfører produktet, dvs. alle omsætningsled og enhver, der erhvervsmæssigt ibrugtager produktet.

Det fremgår af § 11, stk. 3, at ministeren kan påbyde virksomheder, der markedsfører et energiforbrugende produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene, at tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet. Påbuddet kan efter omstændighederne gives til producenten eller andre som nævnt i § 4, stk. 2, i loven, såvel til andre omsætningsled, herunder en grossist, som er lagerførende for producentens produkter, og detailforhandlere.

§ 12, stk. 2 og 3, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynsresultater og afgørelser samt om formen for og omfanget af offentliggørelse. Der er endnu ikke fastsat regler med hjemmel i § 12, stk. 2 og 3, men det forventes, at der vil blive udstedt en bekendtgørelse i løbet af 2009.

Det fremgår af § 12, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af afgørelser truffet efter § 11, stk. 1-3.

Ifølge de specielle bemærkninger til § 12 i Lovforslag nr. L 20 (Folketinget 2007-08 (2. samling)) kan offentliggørelsen indeholde oplysninger om:

1. Navn og adresse på producenten eller repræsentanten.
2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.
3. Tidspunktet og stedet for kontrollen.
4. Resultatet af kontrollen.
5. Oplysninger om, hvorvidt der er meddelt forbud eller begrundelsen herfor.
6. Navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbudet er rettet til.

Ad 4) Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.

Spørgsmålene kan ikke besvares, da der endnu ikke er truffet afgørelser efter lovens § 11, stk. 1-3. Det bemærkes, at afgørelser efter § 11, stk. 1-3, kan påklages til Energiklagenævnet, jf. eco-designlovens § 14, stk. 1. Ifølge § 14, stk. 3, kan der fastsættes regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet, herunder om opsættende virkning, afskæring af klageadgang og søgsmålsfrist til prøvelse af Energiklagenævnet afgørelser.

Ad 5) Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Det er der ikke taget stilling til endnu. Det vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af regler i medfør af eco-designlovens § 12, stk. 2 og 3.

Ad 6) Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

Der er endnu ikke sket offentliggørelse af kontrolresultater, da der ikke er truffet afgørelse efter eco-designlovens § 11, stk. 1-3.

Lov om fremme af besparelser i energiforbruget

Ad 1) Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler

§ 17 a, stk. 1-2, i lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, som ændret ved lov nr. 308 af 30. april 2008 om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter:

§ 17 a. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af påbud.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Lovens § 17 a, stk. 1 og 2, følger ikke af EU-regler.

Ad 2) Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres

Bestemmelsen blev indsat i loven ved eco-designloven, som er omtalt ovenfor. Lov om fremme af besparelser i energiforbruget har til formål at fremme energibesparelser hos forbrugerne i overensstemmelse med miljømæssige og samfundsøkonomiske hensyn med henblik på at medvirke til at opfylde Danmarks internationale miljøforpligtelser.

Der er udstedt et antal bekendtgørelser med hjemmel i loven om fremme af energibesparelser, og Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af disse regler. Som led i tilsynet foretages der blandt andet kontrol af, om forhandlerne af apparaterne har foretaget energimærkning af de udstillede apparater i butikkerne i overensstemmelse med reglerne. Der foretages endvidere kontrol af, om oplysningerne på de etiketter, der er udarbejdet af leverandørerne, er rigtige. Med § 17 a tilvejebringes der en klar lovhjemmel til at offentliggøre resultaterne af den omtalte kontrol.

Offentliggørelse med navns nævnelser af leverandører og forhandlere, som ikke overholder reglerne om energimærkning, vurderes at have en væsentlig præventiv effekt og vil dermed kunne bidrage til at sikre overholdelse af reglerne om energimærkning.

§ 17 a, stk. 1 og 2, svarer med de fornødne tilføjelser til bestemmelserne om offentliggørelser i eco-designlovens § 12, stk. 2 og 3.

Der er endnu ikke fastsat regler med hjemmel i § 17 a, stk. 1 og 2, om hvilke oplysninger der offentliggøres, men det forventes, at der vil blive udstedt en bekendtgørelse i løbet af 2009.

Det fremgår af § 17 a, stk. 1, at ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af påbud. Af bemærkningerne til loven fremgår endvidere, at offentliggørelsen også vil kunne omfatte modelbetegnelser for de apparater, som er blevet kontrolleret.

Når der fastsættes regler med hjemmel i lovens § 17 a, vil de kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person. Der forventes primært at være tale om oplysninger om juridiske personer. I der omfang, der er tale om enkeltmands-virksomhed, vil oplysningerne kunne henføres til fysiske personer.

Ad 3) Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom

Det er der ikke taget stilling til endnu. Det vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af regler i medfør af lovens § 17 a, stk. 1 og 2.

Ad 4) Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.

Spørgsmålene kan ikke besvares, da der endnu ikke er fastsat regler i medfør af lovens § 17 a, stk. 1 og 2. Det bemærkes, at afgørelser efter loven kan påklages til Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 1. Ifølge § 20, stk. 4, kan der fastsættes regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet, herunder om afskæring af klageadgang.

Ad 5) Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Det er der ikke taget stilling til endnu. Det vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af regler i medfør af lovens § 17 a, stk. 1 og 2.

Ad 6) Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

Der er endnu ikke sket offentliggørelse af kontrolresultater, da der ikke er fastsat regler i medfør af lovens § 17 a, stk. 1 og 2.

Kvoteloven

Ad 1) Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler

Lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008 (kvoteloven) § 26, stk. 5:

§ 26. Driftslederen for en produktionsenhed omfattet af loven skal hvert år senest den 30. april returnere et antal kvoter svarende til det foregående års verificerede CO₂-udledning fra produktionsenheden, jf. dog § 26 a.

Stk. 2. Hvis driftslederen ikke har returneret et tilstrækkeligt antal kvoter i forhold til foregående års verificerede CO₂-udledninger, skal driftslederen senest den 30. april det følgende år returnere kvoter svarende til mangoen fra tidligere år, jf. dog § 26 a.

Stk. 3. Til opfyldelse af forpligtelsen til returnering af kvoter efter stk. 1 og 2 kan en driftsleder i 2. periode anvende CDM- og JI-kreditter, jf. § 26 a, stk. 1, svarende til 6,51 pct. af de tildelte kvoter til produktionsenheden. For driftsledere for kraft- og kraft-varme-produktionsenheder, som primært har til formål at sælge el til de kollektive net, er grænsen for anvendelse af kreditter dog 28,73 pct. af de kvoter, som i perioden er tildelt til produktionsenheden til fossil elproduktion efter § 17, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Foreligger rapportering eller fastsættelse efter § 30, stk. 1-3, af det foregående års udledning ikke den 30. april, returnerer driftslederen et antal kvoter eller kreditter svarende til en foreløbig udmelding fastsat af ministeren. Når den endelige fastsættelse af udledning foreligger, justeres pligten til at returnere kvoter eller kreditter i overensstemmelse hermed ved det følgende års kvotereturnering.

Stk. 5. Ministeren offentliggør afgørelser om driftslederes betaling af afgift efter § 31, stk. 1, på et offentligt tilgængeligt område, på registerets elektroniske hjemmeside el. lign.

Kvotelovens § 26, stk. 5, gennemfører kvotedirektivets artikel 16, stk. 2². Ifølge artikel 16, stk. 2, sørger medlemsstaterne for at offentliggøre navnene på driftsledere, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til direktivets artikel 12, stk. 3.

Ad 2) Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres

Kvoteloven har til formål at fremme en reduktion af udledningen af drivhusgasen CO₂ og andre drivhusgasser på en omkostningseffektiv måde gennem et system med omsættelige kvoter og kreditter, jf. kvotelovens § 1.

Den direktivbaserede bestemmelse i kvotelovens § 26, stk. 5, har til formål at udstille de driftsledere, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter efter kvotedirektivet (kvoteloven). Bestemmelsen findes i kvotedirektivets sanktionsbestemmelser.

² Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

Der offentliggøres et symbol som viser, om driftslederen af anlægget har overholdt sin forpligtelse efter kvotedirektivet. Der offentliggøres afgørelser om driftslederes betaling af afgift efter § 31, stk. 1. Ifølge denne bestemmelse skal der betales en afgift svarende til 100 Euro per ton CO₂, som er udledt uden re-turnering af kvoter eller kreditter. Bestemmelserne kan således henføres til driftslederen i form af en juridisk person.

Ad 3) Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom

Det følger af § 26, stk. 5, at alle afgørelser efter § 31, stk. 1, jf. § 26, stk. 1 og 2, offentliggøres.

Ad 4) Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.

Offentliggørelsen skal ske, når pligten til at betale afgift efter § 31, stk. 1, er indtrådt (ved ikke-returering af kvoter eller kreditter hvert år senest den 30. april). De berørte orienteres af kvoteregisteret ved indtrædelse i ordningen samt på tidspunktet for ikke-returering. Oplysningerne er tilgængelige i kalenderåret for det år, hvor forpligtelsen ikke er overholdt. Indbringelse af afgørelsen for en højere administrativ myndighed /domstolene har ingen betydning for offentliggørelsen.

Ad 5) Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Ifølge registerforordningen³ er registeradministrator ansvarlig for offentliggørelsen og nøjagtigheden af oplysninger, som stilles til rådighed på webstedet for Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal. Det følger af artikel 9, stk. 4, om rapportering.

Ad 6) Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

Der er endnu ikke sket offentliggørelse af kontrolresultater, da der ikke er truffet afgørelse efter kvotelovens § 31, stk. 1.

³ Kommissionens Forordning (EF) Nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF.

ELSPAREFONDEN

Elsparemærket

Ad 1) Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler

Elsparefondens Elsparemærke er en frivillig mærkningsordning af elforbrugende apparater og løsninger rettet imod private som offentlige forbrugere, der i indkøbssituationen ønsker at træffe et energirigtigt valg. Elsparemærket retter sig som udgangspunkt mod de 20 % mest energieffektive produkter i en given produktkategori.

Elsparemærket er en platform for Elsparefondens kommunikation imod husholdningerne og er et helt centralt redskab i forhold til Elsparefondens push-pull strategi, der sigter mod at inddrage og bearbejde både udbudssiden og forbrugersiden.

Elsparemærket introduceres løbende på nye produktgrupper. Elsparemærket er ikke direkte tilknyttet EU-lovgivning, men benytter ofte EU standarder i forbindelse med fastsættelsen af krav.

Såfremt der ikke er obligatorisk EU-mærkning for produktområdet, skeles der til andre internationale standarder, og hvis sådanne ikke foreligger, fastsættes kravene ofte i samarbejde med brancheorganisation og branchen i øvrigt.

Godt, energirigtigt udstyr er en forudsætning for at opnå elbesparelser. Elsparemærket hjælper forbrugerne til at finde dette udstyr. Elsparemærkets troværdighed er derfor helt afgørende for, at besparelserne realiseres. Elsparefonden udarbejder løbende kampagner for at fremme og vedligeholde kendskabsgraden til Elsparemærket.

Elsparemærkeordningen er en enten eller ordning. Der er altså ikke forskellige grader, skalaer eller niveauer indbygget i Elsparemærket.

Elsparefondens aftaler baserer sig på frivillighed, og der er altså ikke tale om lovgivningsmæssig udøvelse af myndighed. Elsparefonden kan således ikke fjerne produkter fra butikker eller udele bøder. Elsparemærket er en frivillig ordning, som producenterne frit kan til og afmelde sig, og der er ingen udgifter i form af licenser eller lignende forbundet med at være tilmeldt ordningen.

Aftalerne er på produktniveau. Det vil sige, at et produkt, som lever op til en række definerede krav, kan benytte Elsparemærket, når en frivillig aftale er underskrevet af henholdsvis producent og Elsparefonden.

Ad 2) Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres

Elsparemærket bygger på troværdighed, og det er vigtigt, at forbrugere trykt kan basere energirigtige indkøb på Elsparemærket. Offentliggørelsen af testresultater har til formål at bevare denne troværdighed og sikre, at forbrugere ikke risikerer at købe produkter, der ikke lever op til Elsparemærkets krav. Offentliggørelsen af testresultater er også med til at underbygge de erhvervsdrivendes tillid til Elsparemærket, så de producenter, der fremstiller produkter af høj og energieffektiv kvalitet fortsat ønsker at benytte Elsparemærket.

Samtidig er offentliggørelsen med til at understrege alvoren bag de aftaler, der er indgået om brugen af Elsparemærket. Derfor er perioden fra testforløbets afslutning og til offentliggørelsen af testresultaterne forholdsvis kort.

P.t. findes Elsparemærket på følgende produktkategorier:

- * A-pærer
- * Køleskabe og fryser
- * Vaskemaskiner
- * Tørretumbler
- * Elspareskinner og andet elspareudstyr
- * Computere
- * Computerskærme
- * Cirkulationspumper til varmesystemet
- * Trådløs enhed
- * Luft til luft-varmepumpe
- * Strømforsyninger
- * Digitale modtagere

Elsparemærket udvides løbende til nye produktkategorier. En opdateret oversigt over kategorier kan findes på www.elsparefonden.dk/elsparemaerke

Ad 3) Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom

For at sikre Elsparemærkets troværdighed foretager Elsparefonden løbende stikprøvekontroller af de produkter, der kan benytte Elsparemærket. I forbindelse med stikprøvekontrollerne efterprøves de af producenten oplyste data, som ligger til grund for de frivillige aftaler om brugen af Elsparemærket. Af aftalerne fremgår, at Elsparefonden har ret til at offentliggøre resultater af stikprøvekontroller.

Offentliggørelse af resultater fra stikprøvekontroller indeholder som udgangspunkt følgende oplysninger:

- Det/de produkter fra en navngiven producent, der dumper, og dermed ikke må benytte Elsparemærket

Desuden offentliggøres eventuelt følgende:

- Hvilken parameter, der ikke lever op til de definerede krav
- Hvor stor en procentvis afvigelse der er tale om og hvor stort ekstra elforbrug dette påfører forbrugeren
- Kommentar fra producent
- Kommentar fra detailhandel
- Kommentar fra brancheorganisation

Producenten orienteres om testresultatet før offentliggørelse og kommentarer fra producenten søges inddraget i pressemeddelelsen, såfremt det er relevant, positivt og fremadrettet at meddele forbrugerne.

Når et produkt dumper i stikprøvekontrol og dermed mister retten til at benytte Elsparemærket, medfører det ikke, at andre produkter fra samme producent og så mister retten til Elsparemærket.

Elsparefonden offentliggør i reglen ikke testresultater for beståede produkter, da det forudsættes at produkterne lever op til kravene for brug af Elsparemærket. Producenten bekræfter dette med underskrift ved indgåelse af aftaler med Elsparefonden.

Elsparefonden udarbejder således pressemeddelelser, orienterer via hjemmeside og angiver desuden, at produktet er dumpet på de produktlister, der findes på Elsparefondens hjemmeside.

Ad 4) Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.

Perioden fra testforløbets afslutning til offentliggørelse af testresultaterne er sædvanligvis forholdsvis kort. Der er ikke fastsat en tidsgrænse for, hvor længe offentliggørelsen på Elsparefondens hjemmeside er tilgængelig. Meddelelsen fjernes ikke, med mindre Elsparefonden modtager nye oplysninger i sagen, der kan retfærdiggøre, at produktet på ny kan benytte Elsparemærket.

Ad 5) Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Elsparemærket er en frivillig ordning, som producenterne frit kan til og afmelde sig. Elsparefonden inddrager kommentarer fra producent og/eller forhandlere i forbindelse med offentliggørelse, såfremt det er relevant, positivt og fremadrettet at meddele forbrugerne.

Ad 6) Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

Interessen og dermed antallet af "hits" på de områder af Elsparefondens hjemmeside, hvor resultaterne offentliggøres, afhænger i høj grad af, hvordan og i hvilket omfang pressen vælger at eksponere sagen. Offentliggørelsen af resultaterne præsenteres meget synligt på Elsparefondens hjemmeside under nyheder og pressemeddelelser.

Andre kontrolresultater

Elsparefonden udfører også lejlighedsvis test af ikke-elsparemærkede produkter. Det kan være helt nye produktkategorier eller produktkategorier, der mistænkes for at påføre forbrugeren et unødigt højt energiforbrug (fx fadølsanlæg markedsført mod forbrugere).

Resultaterne af disse produkttests præsenterer Elsparefonden også offentligt. Her anvendes de samme principper for offentliggørelse, som gør sig gældende for Elsparemærketest, og således informeres producenter om resultat før den endelige pressemeddelelse udsendes.

ENERGIKLAGENÆVNET

Energiklagenævnets afgørelser

Ad 1) Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler

Energiklagenævnet fører på nævnets hjemmeside et offentligt tilgængeligt retsinformationssystem.

Ad 2) Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres

Formålet hermed er at formidle Energiklagenævnets praksis inden for det energiretlige område.

Ad 3) Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom

Som led i formidlingen af Energiklagenævnets praksis offentliggøres alle Energiklagenævnets afgørelser, inkl. Afgørelser, som Energiklagenævnets formand efter bemyndigelse har truffet på nævnets vegne. Dette kan indebære offentliggørelse af oplysninger om 1. instansernes (Energitilsynets, energistyrelsens og kommunernes) eventuelle indskærpelser, påtaler og påbud.

Ad 4) Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.

Afgørelserne offentliggøres i gennemsnit en uge efter, at afgørelserne er meddelt sagernes parter. Parterne orienteres ved meddelelsen af afgørelserne om, at afgørelserne vil blive offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside. Afgørelserne er tilgængelige på Energiklagenævntes hjemmeside, så længe det er nødvendigt af hensyn til førelsen af retsinformationssystemet.

Energiklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. I det omfang nævnets afgørelser indbringes for domstolene angives dette i direkte tilknytning til den pågældende afgørelse på hjemmesiden. På Energiklagenævnets hjemmeside findes endvidere en retssagsoversigt, hvor der findes nærmere oplysninger om de enkelte retssager.

Ad 5) Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Energiklagenævnets retsinformationssystem føres med hjemmel i persondatalovens⁴ § 9, stk. 1. Behandlingen er i overensstemmelse med persondatalovens § 43 anmeldt til Datatilsynet, ligesom Datatilsynets udtalelse er indhentet i overensstemmelse med persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 2. Energiklagenævnets retsinformationssystem føres i overensstemmelse med de vilkår, Datatilsynet har fastsat herfor, jf. persondatalovens § 9, stk. 3. Dette medfører bl.a., at afgørelser, som indeholder oplysninger om fysiske personer (herunder enkeltmands-ejede virksomheder) anonymiseres forinden offentliggørelse. Der sker således ikke offentliggørelse af oplysninger om bestemte navngivne fysiske personer. For så vidt angår oplysninger om juridiske personer sørger Energiklagenævnet for, at spørgsmål om oplysninger om tekniske indretninger eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende afklares i samarbejde med den pågældende juridiske person forinden offentliggørelse.

Vedrørende relevante sikkerhedsforanstaltninger, som er beskrevet i kapitel 1-3 i bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles af den offentlige forvaltning.

Ad 6) Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

Det kan endvidere oplyse, at Energiklagenævnet i 2007 har offentliggjort 132 afgørelser og i 2008 137 afgørelser. At disse tal ikke svarer til tallene for Energiklagenævnets afgjorte sager de pågældende år skyldes, at flere af de offentliggjorte afgørelser dækker over/afgør et betydeligt antal enkeltsager. Pr. 22. april 2009 er i alt 312 afgørelser offentliggjort i Energiklagenævnets retsinformationssystem.

For så vidt angår, hvor mange der søger de pågældende oplysninger, kan det endelig oplyses, at der for 2007 blev registreret 28.231 "hit" på menupunktet "Afgørelser" på nævnets hjemmeside. For 2008 var antallet 50.589 og for perioden 1. januar 2009 til 22. april 2009 er antallet 7.379.

⁴ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

ENERGITILSYNET

Energitilsynets afgørelser, samt referater fra tilsynets møder

Ad 1) Beskrivelse af ordningen med offentliggørelse – herunder retsgrundlag og evt. henvisning til EU-regler

Energitilsynet er et uafhængigt udvalg, hvis medlemmer skal være uafhængige af energisektorens parter og repræsentere juridisk, økonomisk, teknisk, miljø og erhvervs- og forbrugermæssig sagkundskab.

Energitilsynet er nedsat i henhold til § 78 i lov om elforsyning:

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civile retlige tvister.

Stk. 2. Energitilsynet er et uafhængigt udvalg, som ikke er undergivet instruktionsbeføjelse fra transport- og energiministeren, jf. dog § 85 d.

Stk. 3. Transport- og energiministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at tilsynet skal varetage opgaver, som er henlagt til ministeren. Transport- og energiministeren godkender tilsynets forretningsorden.

Stk. 4. Energitilsynets formand kan efter nærmere aftale med tilsynet træffe afgørelse på tilsynets vegne.

Stk. 5. Konkurrencestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for tilsynet og dets formand. Det i 1. pkt. nævnte sekretariat kan også fungere som sekretariat for et privat ankenævn på energiforsyningsområdet godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager.

Stk. 6. De med Energitilsynets etablering og drift forbundne udgifter betales af de virksomheder, som tilsynet fører tilsyn med efter denne lov, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler eller træffe afgørelse om de i stk. 5 nævnte forhold og kan fastsætte nærmere regler om betaling efter stk. 6, herunder at der skal betales et gebyr for indbringelse af klage for Energitilsynet.

Stk. 8. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om frister for klage til Energitilsynet.

Stk. 9. De med et godkendt privat ankenævns etablering og drift forbundne udgifter betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning.

Energitilsynets sammensætning fremgår af lovens § 79:

§ 79. Energitilsynet består af en formand og 6 andre medlemmer, som udpeges af transport- og energiministeren. Medlemmerne skal være uafhængige af energisektorens parter og skal repræsentere juridisk, økonomisk, teknisk, miljø- og erhvervs- og forbrugermæssig sagkundskab.

Stk. 2. Tilsynsmedlemmer samt 2 faste suppleanter beskikkes for 4 år. Hvis et medlem eller en suppleant afgår inden udløbet af beskikkelsesperioden, foretages nybeskikkelse kun for den resterende del af perioden.

Energitilsynet administrerer reglerne i Elforsyningsloven, Naturgasforsyningsloven og Varmeforsyningslovens kapitel 4 (priskapitlet).

Lovene indeholder hjemmel til, at Energitilsynet offentliggør analyser på baggrund af indsamlede data jf. Elforsyningslovens § 82, stk. 4, Naturgasforsynings-

loven § 42a og Varmeforsyningslovens § 23 b, stk. 2. Lovene indeholder derimod ikke bestemmelser om test eller kontrol, men Energitilsynets afgørelser som følge af tilsyns- eller klagesager kan formentlig sidestilles hermed.

Ingen af disse love indeholder regler om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser.

Ad 2) Formålet med offentliggørelsen og en angivelse af, hvilke oplysninger der offentliggøres

Energitilsynet har ved tilsynsafgørelse vedtaget, at alle tilsynets afgørelser og referater fra Energitilsynets møder skal offentliggøres på Energitilsynets hjemmeside.

Formålet med offentliggørelsen er at oplyse om Energitilsynets afgørelser, som danner grundlag for Energitilsynets praksis.

De tre energilove er rammelove, hvor rammebestemmelserne i lovene udfyldes af de regler, der dannes på grundlag af Energitilsynets praksis.

Ad 3) Oplysninger om, hvorvidt der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater, afgørelser mv. på det pågældende område, eller efter hvilke kriterier offentliggørelsen sker, og hvem der i givet fald træffer beslutning herom

Energitilsynet har fundet det vigtigt, at offentligheden får kendskab til afgørelserne, ligesom offentligheden har adgang til de praksisnotater, der er udarbejdet med oplysninger om tilsynets praksis på en række områder

Ad 4) Oplysninger om tidspunktet for offentliggørelsen, hvornår de berørte bliver orienteret herom, hvor længe oplysninger, der offentliggøres på internettet er tilgængelige mv.

Offentliggørelsen sker efter kl. 14.00 på 2. dagen efter det tilsynsmøde, hvor afgørelsen er truffet. Tidsfristen har til hensigt at sikre, at sagens parter er bekendt med afgørelsen, inden den offentliggøres.

Sagens parter orienteres i følgebrev til afgørelsen om, at afgørelsen efterfølgende vil blive offentliggjort på Energitilsynets hjemmeside og tidspunktet herfor.

De offentliggjorte afgørelser ligger permanent på Energitilsynets hjemmeside.

Til brug for indhentelse af oplysninger har Energitilsynet hjemmel til at uden retskendelse at få adgang til de af forsyningslovene omfattede anlægs lokaler, jf. Elforsyningslovens § 81, stk. 1, 1), Naturgasforsyningsloven § 42, stk. 1, og Varmeforsyningslovens § 23a, stk. 1.

Energitilsynet oplyser ikke på forhånd om planlagte besøg og offentliggør ikke efterfølgende - af egen drift - oplysning om, at der har været aflagt besøg.

Energitilsynet vil på forespørgsel og som led i aktindsigt oplyste om besøg. Endvidere kan oplysning om besøg indgå i offentliggjorte afgørelser.

Ad 5) Beskrivelse af hvilke foranstaltninger der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv.

Bestemmelserne i EU's databeskyttelsesdirektiv har ikke betydning på de områder, der administreres af Energitilsynet.

Ad 6) Oplysning om hvor mange kontrolresultater og afgørelser mv., som under den enkelte ordning offentliggøres årligt, herunder på internettet (herunder statistik over antal "hits" på hjemmeside)

I 2008 blev der offentliggjort 14 afgørelser på Energitilsynets hjemmeside og 10 referater fra de 10 møder Energitilsynet havde afholdt i løbet af året.

Akt.nr. 43

Christian Dahl Hesthaven

Fra: Cammy.Wong@uvm.dk

Sendt: 5. maj 2009 13:54

Til: Christian Dahl Hesthaven

Cc: Susanne.Sehestedt.Clausen@uvm.dk; Susanne.Callisen@uvm.dk; Jens.K.A.Dinesen@uvm.dk; Marianne.Winther.Jarl@uvm.dk; Rj@Su.Dk; Dennis.Lindberg.Laursen@uvm.dk; Henrik.Koeber@uvm.dk; Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk; Charlotte.Skydsbjerg@skolestyrelsen.dk

Emne: Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Reference: 001.15D.011

Til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Sekretariatet for Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. har ved brev af 19. marts 2009 anmodet Undervisningsministeriet om at gennemgå ministeriets lovgivning for regler om, at offentlige myndigheder (herunder nævn mv.) kan offentliggøre kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet. I det omfang der i ministeriets lovgivning findes regler som beskrevet, har sekretariatet bedt om en nærmere redegørelse for reglerne.

Undervisningsministeriet kan oplyse, at der i ministeriets lovgivning ikke findes regler, der er omfattet af høringen.

Med venlig hilsen

Fuldmægtig Cammy Wong
Undervisningsministeriet
Departementschefens sekretariat
Lovteknisk sekretariat
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.uvm.dk

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3395 4861
Fax: 3392 5547, E-mail: Cammy.Wong@uvm.dk



Justitsministeriet

Udvalget for offentlige myndigheders offentliggørelse af kontroloplysninger m.v.

Ministry of Science
Technology and Innovation

Høring om Videnskabsministeriets offentliggørelse af kontroloplysninger m.v.

Med e-mail af 19. marts 2009 har Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontroloplysninger m.v. anmodet Videnskabsministeriet om en række oplysninger om ministeriets offentliggørelse af kontroloplysninger.

Nedenfor følger Videnskabsministeriets besvarelse, idet det bemærkes, at der på ministerområdet indtil videre alene er offentliggjort oplysninger på it- og teleområdet.

IT- og Telestyrelsen offentliggør visse afgørelser om kontrol med overholdelse af den sektorspecifikke konkurrenceregulering på telemarkedet.

Efter § 106a i lov om lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (teleloven), jf. lovebekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007 med senere ændringer, sikrer IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet, at en række oplistede afgørelser om generel regulering af telemarkedet gøres offentligt tilgængelige. Formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed om den aktuelle regulering af telemarkedet. Offentliggørelsen skal ske på en brugervenlig måde, der løbende skaber overblik over retstilstanden på de enkelte markeder, herunder over rettigheder og pligter for udbydere. Offentliggørelse sker på styrelsens hjemmeside.

Offentliggørelse af forpligtelser pålagt virksomhederne følger af art. 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet).

Derudover behandler IT- og Telestyrelsen af egen drift eller på baggrund af en klage sager om overholdelse af teleloven og regler udstedt i medfør heraf. Afgørelser i disse sager konstaterer, om reguleringen er blevet overholdt, eventuelt kombineret med påbud og i sjældne tilfælde tvangsbøder, jf. telelovens § 111, eller politianmeldelse, jf. § 112. Afgørelserne uddyber og/eller præciserer ofte de generelle afgørelser, uanset hvad det konkrete resultat i øvrigt måtte være i forhold til, om reguleringen er blevet overholdt eller ej. Sådanne kontrolafgørelser bliver derfor efter en konkret vurdering ligeledes offentliggjort, i det omfang dette skønnes nødvendigt for at skabe den i loven forudsatte gennemsigtighed om og overblik over retstilstanden, herunder navnlig rettigheder og pligter for udbydere. Ved vurderingen afvejes, hvor belastende oplysningerne

30. april 2009

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Bredgade 43

1260 København K

Telefon 3392 9700

Telefax 3332 3501

E-post vtu@vtu.dk

Netsted www.vtu.dk

CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 09-053923

Juridisk-Administrativt Kontor -
JAK

Marianne Jøker Thorsen

Telefon 33955243

E-post mjt@vtu.dk

må anses for virksomheden, over for hvilken betydning afgørelsen har for at skabe gennemsigthed og overskuelighed, jf. også FOB 2005.309.

Afgørelserne offentliggøres sædvanligvis i deres helhed, eventuelt med blokering af følsomme oplysninger, som for eksempel oplysninger omfattet af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. På grund af det begrænsede antal en gros-udbydere på de regulerede dele af telemarkedet (på en række delmarkeder kun én) vil selskaberne nærmest undtagelsesfrit kunne identificeres uden særlige forudsætninger, hvorfor afgørelserne ikke anonymiseres før offentliggørelse.

Afgørelserne bliver typisk offentliggjort dagen efter, at de – per e-mail – er sendt til parten eller parterne. Ved mere belastende afgørelser for virksomheden, f.eks. ved politianmeldelser, kan eventuel offentliggørelse udskydes yderligere. Da klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser kun i ganske særlige tilfælde kan tillægges opsættende virkning, jf. telelovens § 110, vil indgivelse af klage kun undtagelsesvis blive tillagt betydning ved vurdering af spørgsmålet om offentliggørelse, da de ovennævnte hensyn til gennemsigthed og overskuelighed da fuldt ud vil gøre sig gældende uanset klagen.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

IT- og Telestyrelsen offentliggør alene afgørelser om juridiske personer inden for området af den sektorspecifikke konkurrenceregulering.

Der offentliggøres almindeligvis 15-30 kontrolafgørelser om året. IT- og Telestyrelsen er ikke bekendt med, i hvilket omfang oplysningerne søges, men det er styrelsens vurdering, at afgørelserne søges og anvendes af teleselskaberne.

IT- og Telestyrelsen har offentliggjort en afgørelse om tilbagekaldelse af nummerressourcer

IT- og Telestyrelsen opkræver nummerafgifter hos udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og forsyningspligtudbydere, som IT- og Telestyrelsen har tildelt eller tildeler numre, nummerserier eller adresser, jf. § 32 i lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007 med senere ændringer om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (teleloven).

IT- og Telestyrelsen har offentliggjort afgørelse om tilbagekaldelse af nummerressourcer, da udbyderen af kommunikationsnet eller -tjenester ikke betalte nummerafgiften, jf. § 26 i bekendtgørelse nr. 404 af 23. maj 2008 om den samlede danske nummerplan (nummerbekendtgørelsen). Det følger af nummerbekendtgørelsens § 26, at numre, nummerserier eller adresser kan tilbagekaldes ved alvorlige og gentagne overtrædelser af bestemmelserne i kapital 6 i teleloven (§§ 25-32), bestemmelserne i nummerbekendtgørelsen eller vilkår for tildelingen.

Den juridiske person fremgår af den offentliggjorte afgørelse, det vil sige, hvem der er modtager af afgørelsen. Hele sagsforløbet fremgår af afgørelsen, herunder hvori lovovertrædelser består. De offentliggjorte oplysninger er således af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person.

Der er dog ingen bestemmelse i hverken teleloven eller nummerbekendtgørelsen, der fastsætter, at IT- og Telestyrelsen og Telestyrelsen skal offentliggøre sådanne typer afgørelser.

Formålet med offentliggørelsen af afgørelsen er, at både kunder og andre udbydere bliver bekendt med, at nummerressourcerne er trukket tilbage. Herudover kan andre udbydere følge med i IT- og Telestyrelsens praksis og fortolkning af lovgivningen. Der er hverken før eller siden blevet offentliggjort en afgørelse om tilbagekaldelse af nummerressourcer.

Det fremgår ikke på hjemmesiden eller i afgørelsen, hvornår offentliggørelse skete i forhold til afsendelsen af afgørelsen til udbyderen. Det fremgår alene af afgørelsen, at det på IT- og Telestyrelsens hjemmeside vil fremgå, at de pågældende nummerressourcer er tilbagekaldt. Der er ingen tidsbegrænsning på, hvor længe afgørelsen bliver liggende på IT- og Telestyrelsens hjemmeside.

Herudover administrerer IT- og Telestyrelsen generelt diverse nummerlister, herunder ændringslister der viser de seneste tildelinger, tilbageleveringer, tilbagekaldelser m.m. Denne ændringsliste offentliggøres, således at udbydere kan følge med i nummerressource-fordelingen. I listen fremgår alene den juridiske person samt tildeling, tilbagelevering, tilbagekaldelse m.m. af angivne nummer-serier. Denne ændringsliste er gennem flere år blevet offentliggjort og løbende opdateret på IT- og Telestyrelsens hjemmeside.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

IT- og Telestyrelsen har offentliggjort en afgørelse om tilbagekaldelse af en TETRA-civiltilladelse

IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af lov bekendtgørelse nr. 680 af 23. juni 2004 med senere ændringer (frekvensloven), jf. § 38 i frekvensloven.

IT- og Telestyrelsen har offentliggjort afgørelse om tilbagekaldelse af ovennævnte tilladelse. Tilbagekaldelsen skete på baggrund af styrelsens tilsyn med tilladelsesindehaverens opfyldelse af pågældende tilladelses dækningskrav. Tilladelsesindehaveren kunne ikke dokumentere, at tilladelsesindehaveren opfyldte dækningskravene, hvilket er en overtrædelse af § 28 i frekvensloven. Frekvenslovens § 28 bestemmer, at IT- og Telestyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse, hvis tilladelsesindehaveren groft og gentagne gange overtræder loven eller de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår for tilladelsen.

Den juridiske person fremgår af den offentliggjorte afgørelse, det vil sige, hvem der er modtager af afgørelsen. Hele sagsforløbet fremgår af afgørelsen, herunder hvori lovovertrædelsen består. De offentliggjorte oplysninger er således af en karakter, som gør, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger vil kunne henføres til en bestemt juridisk person.

Der er dog ingen bestemmelse i frekvensloven, der fastsætter, at IT- og Telestyrelsen skal offentliggøre sådanne typer afgørelser.

Formålet med offentliggørelsen af afgørelsen er, at tilladelsesindehaverens kunder bliver bekendt med, at tilladelsen bliver trukket tilbage. Herudover kan andre

tilladelsesindehavere følge med i IT- og Telestyrelsens praksis og fortolkning af lovgivningen.

Afgørelsen blev offentliggjort dagen efter modtageren fik afgørelsen. Der blev i afgørelsen gjort opmærksom på, at afgørelsen ville blive offentliggjort på IT- og Telestyrelsens hjemmeside dagen efter fremsendelse af afgørelsen til modtageren. Der er ingen tidsbegrænsning på, hvor længe afgørelsen bliver liggende på IT- og Telestyrelsens hjemmeside.

Der er hverken før eller siden blevet offentliggjort en afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse, idet der ikke har været andre tilbagekaldelser.

Med venlig hilsen

Marianne Jøker Thorsen
Chefkonsulent

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet



Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af
kontrolresultater m.v.
Justitsministeriet,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K

Den 12. maj 2009
Sagsnr.: 13328
Ref.: Juridisk kontor /carp
Tlf.: 3392 4285
E-mail: carp@fvm.dk

Fødevareministeriets redegørelse til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater m.v.

Til brug for udvalgets gennemgang af de regler i lovgivningen, som indeholder hjemmel til, at offentlige myndigheder (herunder nævn m.v.) kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser m.v. på Internettet, har Fødevareministeriet udarbejdet nærværende samlede redegørelse for sit ressortområde.

Fødevareministeriet skal indledningsvis bemærke, at redegørelsen ikke omfatter krav om obligatorisk offentliggørelse af tilskud, navne m.v. på modtagere af EU-tilskud. For god ordens skyld skal det dog nævnes, at kravene fremgår af følgende tre forordninger:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagere af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.
- Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- Kommissionens forordning (EF) nr. 498/2007 af 26. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond.

Fødevareministeriet skal endvidere indledningsvis foreslå udvalget, at en repræsentant for Fødevarestyrelsen får lejlighed til at præsentere Smiley-ordningen på et møde i udvalget.

Redegørelsen besvarer i øvrigt de spørgsmål, udvalget specifikt har udbedt sig nærmere beskrevet ved sit brev af 19. marts 2009 til samtlige ministerier, hvori det siges at: "de enkelte ministerier bedes oplyse, om der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller

juridiske personers overtrædelser af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordninger med offentliggørelse. I det omfang ordningerne følger af EU-regler, bedes dette angivet med henvisning til relevante EU-regler”.

Fødevareministeriet administrerer for tiden i alt 10 offentliggørelsesordninger, som nærmere er beskrevet i det følgende. Herudover indeholder redegørelsen fornødne oplysninger om gældende regler, men hvor offentliggørelsesadgangen ikke er udnyttet i praksis. Systematisk er besvarelsen derfor opdelt som følger:

I. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner og hvor adgangen til begge dele udnyttes:

- Fødevareloven § 56
- Økologiloven § 17
- Bemyndigelsesloven § 4a
- Lov om frø, kartofler og planter § 1, stk.3, nr. 8, jf. § 1a.

II. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner, men hvor adgangen til at offentliggøre sanktioner p.t. ikke udnyttes fuldt ud:

- Lov om frø, kartofler og planter § 1, stk.3, nr. 8, jf. § 1a.
- Økologiloven § 17
- Lov om foderstoffer § 1, stk.3, nr. 10, jf. stk.4-6.

III. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner, men hvor det kræver orientering af borgeren forud for vedtagelsen af et administrativt bødeforelæg, for at offentliggørelse kan finde sted.

- Lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække § 28 a

IV. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner, men hvor adgangen til offentliggørelse p.t. ikke udnyttes:

- Lov om hold af dyr § 64
- Lov om dyrkning af genetisk modificerede afgrøder § 7

V. Love, hvor der er hjemmel til offentliggørelse af kontrolresultater, og hvor adgangen udnyttes, men hvor der er ikke hjemmel til offentliggørelse af sanktioner:

- Lov om gødning og jordforbedringsmidler § 12

Ad I. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner og hvor adgangen til begge dele udnyttes:

Ordning nr. 1: Smiley-ordningen

Fødevareministeriets offentliggørelse af kontrolresultater under den såkaldte *Smiley-ordning*, der administreres af Fødevarestyrelsen, har hjemmel i fire af Fødevareministeriets love: **a. Fødevareloven, b. lov om frø, kartofler og planter, c. lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. (bemyndigelsesloven) samt d. økologiloven.**

a. Fødevareloven § 56

Retsgrundlaget

Smiley-ordningen har hjemmel dels i § 56 i lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer (**Fødevareloven**), i § 1, stk. 3, nr. 8, jf. § 1 a i lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 195 af 12. marts 2009, i § 4a i lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004 (bemyndigelsesloven) som ændret ved § 3, i lov nr. 366 af 24. maj 2005, § 27 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 33 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 68 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, i § 3 i lov nr. 110 af 26. februar 2008, samt endelig i § 17 i økologiloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 196 af 12. marts 2009.

Bestemmelsen i fødevarelovens § 56 har følgende ordlyd:

§ 56. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til fødevarelovgivningen. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne skal gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Lovbestemmelsen viderefører principperne for kontrol med de registrerede eller autoriserede fødevarevirksomheder, som blev fastsat i den tidligere gældende fødevarelovs § 68. Offentliggørelsesordningen blev oprindeligt indført ved lov nr. 481 af 12. juni 1996 om offentliggørelse af kontrolresultater og om ændring af visse love. Det fremgår af bemærkningerne til den tidligere fødevarelovs § 68 at, "hensigten med offentliggørelse af kontrolresultater er at give forbrugerne et væsentligt forbedret grundlag for at træffe deres forbrugsvalg". Offentliggørelsen kan omfatte navne på de kontrollerede fysiske og juridiske personer. Offentliggørelsen omfatter tillige navne på fysiske og juridiske enheder, der har modtaget forbud/påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, accepteret et bødeforelæg eller modtaget dom for

overtrædelse af fødevarelovgivningen. Der var tale om at overføre de gældende regler i lov nr. 481 af 12. juni 1996.

Med lovforslag LSF 133 00/01 blev fødevareloven af 1998 ændret. Herefter fik § 68, stk. 1, den udformning, som er videreført i § 56, stk. 1 i den gældende fødevarelov. Herefter kan kontrolresultaterne offentliggøres med det samme uden at skulle afvente evt. afgørelse på klage over kontrolresultaterne.

Af bemærkningerne til lovforslagets nr.8 fremgår:

” Baggrunden for den væsentlige forsinkelse efter den gældende ordning har været virksomhedernes mulighed for at klage over kontrolresultaterne, inden offentliggørelsen fandt sted. Inklusive klagesagsbehandling og eventuel behandling af sagen i det strafferetlige system har forsinkelsen kunnet vare flere måneder”.

Endvidere blev offentliggørelsen udtrykkeligt udvidet til at omfatte alle kontrolresultater, altså ikke kun omsætningsbegrænsende forbud eller påbud. Herefter kan der endvidere offentliggøres både gode og dårlige kontrolresultater.

Ordnningen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 153 af 25. februar 2009 om fødevarekontrol og offentliggørelse af kontrolresultater. Det fremgår af bekendtgørelsens § 7, at Fødevarestyrelsen offentliggør resultater og sanktioner på baggrund af fødevareregionernes kontrol med overholdelsen af fødevarelovgivningen.

Offentliggørelsesordningen omfatter således udover kontrol på grundlag af hjemmel i fødevarelovens § 56 også fødevareregionernes kontrol med autoriserede og registrerede fødevarevirksomheder, der gennemføres i medfør af økologiloven, lov om frø, kartofler og planter og lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. videre nedenfor om de enkelte retsgrundlag i det følgende under redegørelsens punkt I. Offentliggørelseshjemlerne i de nævnte love svarer som det ses til offentliggørelsesbestemmelsen i Fødevarelovens § 56.

Følger ordningen af EU-regler

Generelle regler om offentliggørelse af kontrolresultater, herunder offentliggørelse af virksomhedsnavne og adresser, findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper i fødevarelovgivningen m.m. (fødevareforordningen), jf. artikel 10.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foder – og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelser overholdes (kontrolforordningen), jf. artikel 7, fastsætter krav om, at bl.a. kontrolmyndighedens kontrolvirksomhed og virkningerne heraf skal gøres offentligt tilgængelig. Smiley-ordningen, som blev lanceret 1. oktober 2001, er i overensstemmelse med de krav, der stilles i den senere vedtagne EU-lovgivning.

Formålet

Hovedformålet med offentliggørelse af kontrolresultater er at give forbrugerne mulighed for på basis af aktuelle data at træffe et informeret valg. For at fremme dette

formål blev offentliggørelsesordningen ændret i 2001, så det ikke længere kun var sanktioner, som blev offentliggjort, men derimod alle kontrolresultater. Ændringen flyttede fokus fra offentliggørelse med karakter af "offentlig gabestok" til offentliggørelse af relevante oplysninger til forbrugerne. Derudover var det hensigten at give virksomhederne et positivt incitament til at overholde lovgivningen ved at give dem mulighed for at bruge kontrolresultaterne i deres markedsføring.

Samtlige hjemler bag Smiley-ordningen er således forbrugerrettede. Det vil sige, at de ifølge lovbemærkningerne har til formål at informere forbrugerne om, hvor gode de enkelte virksomheder er til at overholde reglerne i fødevarelovgivningen. Dermed får de virksomheder hvis data offentliggøres, et ekstra incitament til at følge reglerne. I øvrigt opfylder offentliggørelsen samtidig nogle forordningsbestemte EU-krav, jf. ovenfor.

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner mv.)

Alle kontrolresultater for detail- som engrosvirksomheder offentliggøres.

Det er væsentligt i forbindelse med Smiley-ordningen, at der offentliggøres både gode og dårlige kontrolresultater. Der offentliggøres således følgende kontrolresultater: Ingen anmærkninger (kategori 1), indskærpelser (kategori 2), påbud og forbud (kategori 3), administrative bøder, politianmeldelser og inddragelse af godkendelse/autorisation (kategori 4).

Kun på de kontrolrapporter, der gives til detailvirksomheder, vises resultaterne som fire forskellige grønne Smiley'er. Engrosvirksomhedernes resultater vises i stedet med tallene 1 – 4. For en detaljeret beskrivelse henvises til bekendtgørelse nr. 153/2009 med bilag. Alle detailvirksomheder skal ophænge kontrolrapporten i sin helhed i virksomheden hvor den kan læses, jf. § 8 i bekendtgørelse nr. 153 af 25. februar 2009. Fødevarestyrelsen offentliggør de seneste fire kontrolrapporter for hver virksomhed/kontrolsted på den enkelte virksomheds side på styrelsens Smiley-hjemmeside.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Kontrolrapporterne indeholder oplysning om navn og adresse på de kontrollerede virksomheder. Virksomhederne kan være såvel en personlig ejet virksomhed eller en virksomhed, der ejes af en juridisk person – fx et selskab.

Kontroloplysningerne kan således normalt henføres til en eller flere bestemte (identificerbare) fysiske eller juridiske personer.

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Alle kontrolresultater som omfattes af ordningen offentliggøres uden undtagelse (obligatorisk offentliggørelse).

Kontrolresultaterne skal også offentliggøres ved ophængning i detailvirksomheden hhv. på deres evt. egne hjemmesider, jf. nedenfor.

Detailvirksomhederne har pligt til at ophænge kontrolrapporten, så kunderne kan læse den, inden de beslutter sig for at gå ind. Virksomheder hvor der er meget langt tid mellem de planlagte kontrolbesøg – de såkaldte ultralavrisiko-virksomheder (f.eks. værtshuse og vinforretninger)- behøver ikke hænge rapporten op, men skal ophænge en

kontrolinformationsblanket, som fortæller kunderne om dette, og at man kan læse rapporterne på findsmiley-hjemmesiden. Ultralavrisiko-virksomheder behøver heller ikke vise kontrolrapporter på deres hjemmesider. Engrosvirksomheder skal ikke hænge rapporterne op, men skal vise dem på deres hjemmesider.

Bestemmelsen i fødevarelovens § 56, stk. 2, sidste punktum, er anvendt således, at alle kontrolresultater fra primærproducenter er undtaget. Dette gælder f.eks. kontrolresultater fra mælkeproducerende besætninger. Det bemærkes i denne forbindelse, at bestemmelsen ikke nødvendigvis skal udmøntes i en bekendtgørelse, idet fødevareministeren kan "bestemme" at visse oplysninger ikke skal være omfattet af offentliggørelse. Bestemmelsen i § 56, stk. 2, sidste pkt., blev indsat i lov nr. 481 af 12. juni 1996 og videreført i fødevareloven fra 1998. Den pågældende bestemmelse er ikke omtalt i lovbemærkningerne. Der er således ikke fastlagt nærmere kriterier for ministerens beslutning om fx helt at undtage oplysninger om primærproducenterne.

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Virksomheden modtager som hovedregel et print af kontrolrapporten ved afslutningen af kontrolbesøget. Hvis virksomheden overvejes sanktioneret, f.eks. med et påbud, forbud eller en adm. bøde, udleveres en foreløbig kontrolrapport, som ikke skal offentliggøres. Når sanktionen m.v. er fastsat, fremsendes en endelig kontrolrapport.

Kontrolrapporterne skal hænges op i virksomheden, jf. ovenfor, umiddelbart efter, at den er modtaget. Hvis virksomheden markedsfører sig på egen hjemmeside, skal de seneste fire rapporter være tilgængelig her umiddelbart efter, at de er modtaget. I praksis anses dette for opfyldt ved, at virksomheden har et permanent link til det sted på www.findsmiley.dk, hvor dens kontrolrapporter ligger.

På Smiley-hjemmesiden vises en PDF-udgave af kontrolrapporten, så snart den er journaliseret og synkroniseret, hvilket typisk er på plads 1-2 dage efter kontrolbesøget. Virksomhederne informeres om offentliggørelsen på Internettet ved, at der på kontrolrapporten henvises til Smiley-hjemmesiden. Det kan nævnes, at alle fødevarevirksomheder i 2008 fik tilsendt en folder med information om ændringerne af offentliggørelsesreglerne.

På Smiley-hjemmesiden vises de seneste op til fire kontrolrapporter. Hvor længe resultaterne ligger på hjemmesiden, vil således afhænge af, hvor ofte den pågældende fødevarevirksomhed får kontrolbesøg. Yderpunkterne er højrisikovirksomheder med tre planlagt kontrolbesøg om året og ultralavrisikovirksomheder med planlagt kontrol hvert femte år.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Den omstændighed, at en afgørelse indbringes for en højere myndighed, har ikke betydning for offentliggørelsen. Offentliggørelsen af kontrolresultater, herunder af sanktioner, offentliggøres, inden de administrative klagemuligheder er udtømt, herunder ankede domme.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Fødevarestyrelsen gennemførte i 2008 i alt 95.700 kontrolbesøg i ca. 50.000 detail- og egenproduksionsvirksomheder. Alle kontrolrapporter offentliggøres på hjemmesiden Findsmiley.dk, hvor der findes ca. 160.000 rapporter (- ikke alle virksomheder har fire rapporter) som man kan søge og sortere i på en række forskellige måder. Brugere kan også abonnere på kommende rapporter for sine 'favoritvirksomheder'. Hjemmesiden har 10-12.000 besøgende i døgnet som henter 35-40.000 sider kontrolrapporter, hvilket svarer til, at hver besøgende i gennemsnit henter 3 - 4 kontrolrapporter.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk.5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Som det fremgår af ovenstående fremstilling, er der i Fødevarereloven, Økologiloven m.fl. særskilt hjemmel til offentliggørelse over Internettet af oplysninger vedrørende bl.a. strafbare forhold. Den relevante bestemmelse stammer fra 2001, jf. det oven for omtalte lovforslag, og er blot videreført i gældende fødevarerelov. Forslagene har været forelagt Justitsministeriet i forbindelse med lovgennemgangen. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 153 af 25. februar 2009 (som erstatter de tidligere gældende regler: BEK 159/2008 og igen BEK 1127/2003). Der er hermed skabt særskilt hjemmel til fravigelse af behandlingsreglerne i lov om behandling af persondata, jf. § 8, jf. § 2, stk.1, sammenholdt med bestemmelsen i artikel 8, stk.4 i databeskyttelsesdirektivet (som ifølge persondatalovens forarbejder forudsættes overholdt ved administrationen af særlovgivning, der fraviger de generelle behandlingsregler).

Som det fremgår, er formålet med offentliggørelsen af kontrolresultater, herunder offentliggørelse af strafbare forhold, at sikre forbrugere relevant og aktuel information om den pågældende virksomhed. Behandlingen af de omhandlede data (kontrolresultater), herunder indsamling og udlægning på Internettet, foretages af Fødevarestyrelsen.

Behandlingerne har været forelagt Datatilsynet i overensstemmelse med § 45 i persondataloven, der har afgivet en anmærkningsfri udtalelse. I øvrigt har Datatilsynet ikke ved kontrolbesøg, som senest aflagt den 25. november 2008, givet Fødevarestyrelsen anmærkninger vedrørende Smiley-ordningen.

Endvidere sker databehandlingen i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser i øvrigt, herunder under overholdelse af persondatalovens regler om oplysningspligter over for den registrerede, jf. § 28, 29 og 30, idet borgerne ved første behandling generelt orienteres om de typer af behandlinger, som de generelt kan forventes undergivet. Endvidere orienteres generelt om den registreredes rettigheder, jf. § 31, § 35 og § 37 i loven. Behandlingerne er i øvrigt undergivet Fødevarestyrelsens retningslinjer for datasikkerhed.

På hjemmesiden findsmiley.dk, hvor der er adgang til at hente samlede sæt af de daglige opdateringer af kontrolresultater, er det præciseret, at man ved import af disse data til andre databaser er ansvarlig for at det sker i overensstemmelse med persondatalovens regler. Offentliggørelsen af kontrolresultaterne foretages centralt af Fødevarestyrelsens 2. kontor på styrelsens hjemmeside findsmiley.dk. Som anført, sker offentliggørelsen

med hjemmel i Fødevarerloven, jf. herved direktivets artikel 8, stk. 4. Betingelserne i artikel 8, stk.5, anses således for opfyldt.

b. Lov om frø, kartofler og planter § 1, stk. 3, nr. 8, jf. § 1 a.

Retsgrundlaget

Hjemmelen til Fødevarerministeriets offentliggørelse af kontrolresultater under *Smiley-ordningen* findes som omtalt ovenfor endvidere i **lov om frø, kartofler og planter**, jf. lovbekendtgørelse nr. 195 af 12. marts 2009,

Bestemmelserne i Lov om frø, kartofler og planter § 1, stk.3, nr. 8, jf. § 1a, har følgende ordlyd:

§ 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om produktion og salg af frø, kartofler samt levende planter og plantedele. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser om fravigelse af reglerne i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af stk. 1 kan blandt andet indeholde forskrifter om

- 1) registrering af produktions- og salgsvirksomheder,
- 2) afprøvning, godkendelse og navngivning af sorter af landbrugs- og havebrugsplantearter og om oprettelse af officielle fortegnelser over godkendte sorter,
- 3) godkendelse og afprøvning af formeringsmateriale af slægter og arter af træer, der finder forstlig anvendelse, og om oprettelse af en officiel fortegnelse over godkendt materiale,
- 4) klassificering og godkendelse til salg på grundlag af oprindelse, anvendelse, sundhed, kvalitet, behandling m.m.,
- 5) indførsel og udførsel,
- 6) pakning og mærkning,
- 7) regnskab over lager og salg,
- 8) kontrol med overholdelsen af de fastsatte bestemmelser samt om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater samt af resultaterne af den officielle sortsafprøvning og
- 9) gebyrer til dækning af udgifterne ved afprøvning, godkendelse, kontrol og administration og gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostningerne for erindringsskrivelser.

§ 1a. Ved fastsættelse af regler efter § 1, stk. 3, nr. 8, om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form virksomheder skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet edb-informationssystem vedrørende kontrolresultater. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, der enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Med hensyn til beskrivelsen af *Smiley-ordningen*, der administreres af Fødevarestyrelsen, henvises til det ovenfor anførte under pkt a. Fødevareloven, jf. endvidere omtalen nedenfor under punkt d. Økologiloven.

c. Lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.(bemyndigelsesloven¹) § 4 a

Retsgrundlaget

Hjemmelen til Fødevareministeriets offentliggørelse af kontrolresultater under *Smiley-ordningen* findes som omtalt ovenfor endvidere i **lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. (bemyndigelsesloven)**, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004. .

Bestemmelsen i bemyndigelseslovens § 4 a har følgende ordlyd:

§ 4 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form virksomheder skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet edb-informationssystem vedrørende kontrolresultater. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Med hensyn til beskrivelsen af *Smiley-ordningen*, der administreres af Fødevarestyrelsen, henvises til det ovenfor anførte under pkt a. Fødevareloven, jf. endvidere omtalen nedenfor under pkt. d. Økologiloven.

d. Økologiloven § 17

Retsgrundlaget

Hjemmelen til Fødevareministeriets offentliggørelse af kontrolresultater under *Smiley-ordningen* findes endelig i i **økologiloven**, jf. lovbekendtgørelse nr. 196 af 12. marts 2009.

Bestemmelsen i økologilovens § 17 har følgende ordlyd:

§ 17. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af tilsyn og kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs

¹ Bemyndigelsesloven – dvs.: Lov om administration af Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004, som ændret ved § 3, i lov nr. 366 af 24. maj 2005, § 27 i lov nr. 430 af 6.juni 2005, § 33 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 68 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 samt § 3 i lov nr. 110 af 26. februar 2008.

forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning på offentliggørelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne skal gøres tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Med hensyn til beskrivelsen af *Smiley-ordningen*, der administreres af Fødevarestyrelsen, henvises til det ovenfor anførte under pkt.a. Fødevareloven.

Med hensyn til spørgsmålet om formålet med offentliggørelse af sanktioner, henvises der, for så vidt angår Økologiloven, bemyndigelsesloven og lov om frø, kartofler og planter, til Fødevarerministeriets *generelle offentliggørelsesstrategi*. Denne er der redegjort for i forbindelse med ændringen af Økologilovens § 8 (nu § 17). Ændringen skete ved lov nr. 279 af 25. april 2001 (fremsat som L 133, 200-01), hvor en række love på ministeriets område blev ændret, herunder Økologiloven (forslagets § 3) og lov om frø, kartofler og planter (forslagets § 4). I begge tilfælde henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 8. Det fremgår bl.a. at ” *Formålet med den nye offentliggørelsesstrategi er at ændre fokus fra offentliggørelse af lovovertrædere til offentliggørelse af relevante oplysninger til forbrugere. Virksomhederne kan anvende kontrolresultaterne til markedsføring, når også de gode kontrolresultater offentliggøres. Hermed får virksomhederne et positivt incitament til at sikre overholdelsen af fødevarelovgivningen. Med forslaget foretages tilsvarende ændringer i økologilov, lov om frø, kartofler og planter samt bemyndigelsesloven, der alle henviser til fødevarelovens offentliggørelsesregler. Den i forslaget beskrevne nye offentliggørelsesstrategi skal i første omgang kun bringes i anvendelse inden for fødevarelovens område. Konsekvensrettelserne i de nævnte love medtages for at skabe ensartethed i lovhjemlen til offentliggørelse af kontrolresultater i de relevante bestemmelser inden for ministeriets område. Der åbnes således for mulighed for på et senere tidspunkt at kunne bringe den beskrevne offentliggørelsesstrategi i anvendelse også inden for disse love*”.

Som det fremgår af forarbejderne til den nugældende Økologilovs § 17, videreføres offentliggørelsesmuligheden efter den gældende (nu tidligere) lovs §8 uændret. Det fremgår endvidere: ” *For de områder, der ikke er omfattet af forliget om fødevarekontrollen, er det hensigten at videreføre den hidtidige praksis for offentliggørelse. Resultater af denne kontrol offentliggøres løbende på Plantedirektoratets hjemmeside. Offentliggørelsen omfatter dels resultaterne af den ordinære økologikontrol af virksomhederne, dels resultaterne af kontrol af økologisk foder og frø for indhold af GMO*”. Se videre omtalen af ordningerne under Økologiloven omtalt under punktet ad II.

Ad II. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner, men hvor adgangen til at offentliggøre sanktioner ikke p.t. udnyttes fuldt ud:

Der findes yderligere to offentliggørelsesordninger, der begge har hjemmel i den umiddelbart ovenfor under punkt I, b, beskrevne **Lov om frø, kartofler og planter**, jf. LBK nr. 195 af 12. marts 2009, § 1, stk. 3, nr. 8, jf. § 1a. Offentliggørelsesordningerne administreres af Plantedirektoratet.

Oplysningerne om egentlige lovovertrædelser eller sanktioner (dvs. sanktioner ud over kassation og nedklassering) offentliggøres ikke. Dette er i overensstemmelse med den kun delvise udnyttelse af bemyndigelsen i lovens § 1, a stk. 1, jf. bemærkningerne til lov nr. 279 af 25. april 2001, hvori bestemmelsen fik den gældende ordlyd. Ændringen af bestemmelsen s ordlyd var en konsekvens af ændringen af fødevarerlovens § 68 (nu § 56).

Ordning nr. 2: Offentliggørelse af oversigter over sædekornspartier kontrolleret i sæsonen

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget for offentliggørelsesordningen er **§ 1, stk. 3, nr. 8, jf. § 1a i lov om frø, kartofler og planter**, jf. LBK nr. 195 af 12. marts 2009, og § 31, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 724 af 22. juni 2007 om sædekorn. Ordlyden af §§ 1 og 1a er gengivet ovenfor under pkt I b.

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Formålet

Formålet med offentliggørelsen er at oplyse om analyseresultater vedr. partier af sædekorn, der er anmeldt til certificering, men solgt inden analyseresultaterne foreligger, jf. endvidere omtalen under punkt Ad I Økologiloven.

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner m.v.)

Offentliggørelserne omfatter oversigter over den enkelte virksomheders produktion af partier af vintersæd og vårsæd efter de danske kvalitetsnormer; over vandindholdet i prøver udtaget stikprøvevis af sædekornspartierne, og resultaterne af bejdsekvalitetskontrollen. Der offentliggøres ingen sanktioner eller overtrædelser. Der sker således alene offentliggørelse af de partier, som ikke har opfyldt kravene, hvilket svarer til 4-6 % af den årlige produktion af sædekorn.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Ja. Offentliggørelsen omfatter virksomhedens firmanavn.

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Alle anmeldte partier, der ikke har opfyldt kravene, hvilket svarer til 4-6 % af den årlige produktion af sædekorn, offentliggøres.

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Offentliggørelsen finder sted årligt den 1. november, og sker i Plantedirektoratets "meddelelser" til virksomhederne, og fjernes ikke fra hjemmesiden.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Har ingen betydning for offentliggørelsen. Overtrædelse af de nationalt fastsatte kvalitetsnormer er ikke sanktioneret, men der findes en privatretlige brancheordning, hvorefter aftager af partiet kan opnå erstatning for de partier, der ikke lever op til de nationalt fastsatte kvalitetskrav.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Antallet af kontrolresultater svarer til 4-6 % af den årlige sædekornsproduktion. Antallet varierer væsentligt fra år til år. Da der ikke sker nogen offentliggørelse af lovovertrædelser eller sanktioner, er der indtil videre ikke taget stilling til praktiske og proceduremæssige forhold, herunder hvor længe sanktionsoplysninger i givet fald skal være tilgængelige på Plantedirektoratets hjemmeside.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk.5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Med hensyn til forholdet til EU's databeskyttelsesdirektiv vil dette blive vurderet i overensstemmelse med kravene herom, hvis det bliver aktuelt, at offentliggørelsen kommer til at omfatte lovovertrædelser eller sanktioner.

Ordning nr. 3: Offentliggørelse af resultater af avlskontrollen med læggekartofler

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget for ordningen er § 1, stk. 3, nr. 8, jf. § 1a i lov om frø, kartofler og planter, jf. LBK nr. 195 af 12. marts 2009, og § 21, stk. 3 i bekendtgørelse nr. 1540 af 30. december 2004 om avl af kartofler og om salg af læggekartofler og af spisekartofler af egen avl.

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Formålet

Formålet med offentliggørelsesordningen er at give slutbruger mulighed for at træffe et kvalificeret valg i relation til avlsklasse og sort ved indkøb af læggemateriale. jf. endvidere omtalen under punkt Ad I Økologiloven.

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner m.v.)

Offentliggørelserne omfatter læggekartoffel-avlerens navn og registreringsnummer, samtlige marker med kartofler, herunder sorter og hektar samt resultatet af certificeringen for hvert avlsareal.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Ja. Oplysningerne har som det fremgår ovenfor en sådan karakter, at de kan henføres til en bestemt fysisk person (læggekartoffelavler).

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Der sker offentliggørelse af alle kontrolresultater ved afslutningen af avlskontrollen.

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Offentliggørelse sker ved slutningen af avlskontrollen. De berørte bliver orienteret om offentliggørelsen ved fremsendelsen af den endelige avlskontrolrapport.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Nej. Ingen afgørelser offentliggøres.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Offentliggørelsen drejer sig om kontrolresultaterne fra ca. 2000 marker fra 115 læggekartoffelavlere. Oplysninger om antallet af søgninger vil kunne fremskaffes.

Da der ikke sker nogen offentliggørelse af lovovertrædelser eller sanktioner, er der indtil videre ikke taget stilling til praktiske og proceduremæssige forhold, herunder hvor længe sanktionsoplysninger i givet fald skal være tilgængelige på Plantedirektoratets hjemmeside.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Med hensyn til forholdet til EU's databeskyttelsesdirektiv vil dette blive vurderet i overensstemmelse med kravene herom, hvis det bliver aktuelt, at offentliggørelsen kommer til at omfatte lovovertrædelser eller sanktioner.

Økologikontrol

Der findes to offentliggørelsesordninger på økologiområdet, der begge har hjemmel i **Økologilovens § 17**. Disse ordninger administreres af Plantedirektoratet, og omfatter resultaterne af den ordinære og ekstraordinære økologikontrol af jordbrugsvirksomhederne, og resultaterne af prøver af økologiske foderstoffer (primært foderblandinger og fodermidler) og økologisk udsæd, der er blevet analyseret for indhold af GMO.

Oplysninger om, hvorvidt der er tale om en konkret lovovertrædelse samt oplysninger om egentlige sanktioner, offentliggøres ikke. Dette er i overensstemmelse med den kun delvise udnyttelse af bemyndigelsen i lovens § 17 (tidligere § 8), jf. bemærkningerne til lov nr. 279 af 25. april 2001, hvori bestemmelsen fik den gældende ordlyd. Ændringen af bestemmelsens ordlyd er en konsekvens af ændringen af Fødevarelovens § 68 (nu § 56), hvortil loven henviser.

Idet der er væsentlige fællestræk mellem ordningerne, behandles de i det følgende under et:

Ordning nr. 4: Resultater af økologikontrollen med økologiske virksomheder og

Ordning nr. 5: Resultater af GMO-kontrollen med økologiske virksomheder

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget for ordningerne er dels **økologiloven § 17**, jf. LBK nr. 196 af 12.marts 2009, dels § 37, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1111 af 21.november 2008 om økologisk jordbrugsproduktion m.v.

Bestemmelsen i økologilovens § 17 har følgende ordlyd:

§ 17. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af tilsyn og kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning på offentliggørelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne skal gøres tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Formålet

Formålet med offentliggørelsen af økologikontrollens resultater samt GMO-kontrollen med økologiske virksomheder er at sikre åbenhed og tilliden til økologien ved at give offentligheden, herunder virksomheder og landmænd, mulighed for at følge kontrolresultaterne, jf. endvidere omtalen under punkt Ad I Økologiloven.

Det kan ifølge Plantedirektoratet ikke afvises, at offentliggørelsen har en vis præventiv effekt.

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner m.v.)

Offentliggørelserne omfatter resultaterne ved den ordinære og ekstraordinære økologikontrol, der udføres af Plantedirektoratet, og resultaterne af prøver af økologiske foderstoffer (primært foderblandinger og fodermidler) og økologiske udsæd, der er blevet analyseret for indholdet af GMO.

I begge ordninger omfatter offentliggørelsen virksomhedens navn, autorisationsnummer.

For så vidt angår resultaterne ved den ordinære økologikontrol, omfatter offentliggørelsen tillige kontroldato samt en angivelse af, om økologibestemmelserne kunne konstateres overholdt (angivet ved ja eller nej).

Der offentliggøres således oplysninger om, hvorvidt der i forbindelse med kontrollen er konstateret indikation for mulige overtrædelser af økologireglerne,

men der offentliggøres ikke oplysninger om konkrete lovovertrædelser eller om eventuelle sanktioner.

For så vidt angår GMO kontrollen, omfatter offentliggørelsen af kontrolresultater tillige prøvetagningssted og -dato, typen af det kontrollerede produkt, blandingstype, prøvens nummer, varenavn, andelen af ingrediensen, der er genetisk modificeret, målt i % af prøven, og det deklarerede indhold af den pågældende ingrediens i blandingen.

Det er i forbindelse med offentliggørelsen under begge ordninger anført, at Plantedirektoratet ikke skelner mellem mindre eller grove overtrædelser, og at fordelingen af prøver i henhold til produktionen ikke nødvendigvis er repræsentativ. En skæv fordeling kan således konkret afspejle intensiveret kontrol hos udvalgte virksomheder, hvor der er konstateret en forekomst af flere eller grove overtrædelser. Plantedirektoratet opfordrer derfor i forbindelse med sin offentliggørelse af kontrolresultaterne til, at kontrol- og analyseresultaterne citeres loyalt og med omhu, og at man særligt bør undgå at drage konklusioner.

Offentliggørelsesordningerne omfatter alene kontrol- og analyseresultater på området.

Henføring af oplysningerne til fysiske eller juridiske personer

Oplysningerne vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Kriterier for offentliggørelse

Offentliggørelsesordningerne omfatter alle de registrerede kontrol- og analyseresultater på området.

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Der sker en løbende opdatering af oplysningerne efterhånden, som kontroller og den tilhørende sagsbehandling gennemføres. Offentliggørelsen sker ved kvartalsvis samling af kontrolresultaterne efter kontrol dato. Da der ikke sker nogen offentliggørelse af konkrete lovovertrædelser eller sanktioner, er der indtil videre ikke taget stilling til praktiske og proceduremæssige forhold, herunder hvor længe sanktionsoplysninger i givet fald skal være tilgængelige på Internettet.

Alle oplysningerne, som er offentliggjort efter ordningen siden dennes indførelse, er tilgængelige på Plantedirektoratets hjemmeside: <http://pdir.fvm.dk>. i PDF-fil format. Det er muligt for offentligheden at tegne abonnement på resultaterne, således at man får tilsendt en mail, hver gang kontroloversigten opdateres.

De autoriserede virksomheder er orienterede om, at resultaterne af kontrollerne offentliggøres, jf. Plantedirektoratets Vejledning for landbrugets forsyningsvirksomheder og nonfood-producenter underlagt Plantedirektoratets kontrol.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Da alle virksomheder skal kontrolleres af Plantedirektoratet én gang årligt, hvortil kommer et antal stikprøvekontroller på både den ordinære økologikontrol og GMO-kontrollen, svarer antallet af offentliggjorte kontrolresultater mindst til

antallet af virksomheder. Antallet af virksomheder skifter fra år til år, men ligger typisk på ca.120.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk.5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Der offentliggøres ikke oplysninger om sanktioner.

Ordning nr. 6: Offentliggørelsesordningen for resultater af foderstofkontrollen

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget for ordningen med offentliggørelse af resultaterne fra foderstofkontrollen er **lov om foderstoffer § 1, stk. 3, nr. 10**, jf. LBK nr. 192 af 12. marts 2009 og § 28 i bekendtgørelse nr. 1177 af 11. oktober 2007 om foder og foderstofvirksomheder.

Bestemmelserne i lov om foderstoffer har følgende ordlyd:

§ 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om foderstoffer, herunder om fremstilling, produktion, tilvirkning, opdræt og dyrkning, anvendelse, opbevaring, køb, salg, distribution og markedsføring. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indførsel, eksport og transport af foderstoffer

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser om fravigelse af reglerne i ovennævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ved fastsættelse af bestemmelser efter stk. 1 og 2, bl.a. fastsætte forskrifter om,

- 1) registrering og godkendelse af produktions- og salgsvirksomheder samt importører,
- 2) anvendelse af vegetabiliske og animalske produkter samt organiske og uorganiske stoffer til fremstilling af eller tilsætning til foderstoffer,
- 3) tilrettelæggelse af produktionen med henblik på at sikre produkternes hygiejniske standard,
- 4) pakning, mærkning og angivelse af sammensætning af foderstoffer,
- 5) betegnelse af fodermidler,
- 6) tilladt indhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer,
- 7) autorisation af og tilsyn med kemiske laboratorier samt godkendelse af analysemetoder og arbejdsforskrifter,
- 8) regnskab over produktion, indførsel, lager og salg,
- 9) afgivelse af oplysninger i forbindelse med køb og salg af foderstoffer, herunder tilsætningsstoffer til foderstoffer, og om indberetning af disse oplysninger,
- 10) kontrol med overholdelsen af loven og af bestemmelser fastsat efter loven samt om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater og
- 11) hel eller delvis betaling af udgifterne ved kontrol og administration af loven samt af regler og bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Stk. 4. Ved fastsættelse af regler efter stk. 3, nr. 10, om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater kan ministeren fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne skal gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 6. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet edb-informationssystem vedrørende kontrolresultater. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, der enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om, at indberetning i henhold til stk. 3, nr. 9, skal ske til en anden myndighed.

Stk. 8. I regler og bestemmelser fastsat efter stk. 1 og 2 kan der fastsættes regler om udbud til salg, fordeling, levering eller anden form for overdragelse.

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Formålet

Formålet med ordningen er at oplyse landbruget, foderstofbranchen og andre interesserede om Plantedirektoratets kontrol- og analyseresultater på foderstofområdet.

Bestemmelsen i loven om offentliggørelse blev tilpasset de øvrige bestemmelser og den generelle offentliggørelsespolitik på Fødevareministeriets område ved lov nr. 376 af 28. maj 2003. Ændringen betød, at der skabtes hjemmel til at offentliggøre sanktioner. Der var med ændringen ikke tilsigtet en ændring af den hidtidige langvarige praksis for offentliggørelse af resultaterne af foderstofkontrollen, og formålet var stadig, at give forbrugerne relevante oplysninger

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner m.v.)

De offentliggjorte kontrol- og analyseresultater omfatter resultater af audit og ordinær kontrol på fodervirksomheder og analyseresultater fra prøvetagning fra fodervirksomheder.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Oplysningerne offentliggøres på virksomhedsniveau. På hjemmesiden fremgår ligeledes en oversigt over antallet af sanktioner/reaktioner på henholdsvis den ordinære kontrol og på audit, men oplysningerne har ikke en sådan karakter, at de alene eller i sammenhæng med kontrol- og analyseresultaterne kan henføres til en bestemt virksomhed (ikke personhenførbare oplysninger).

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Offentliggørelsen omfatter kontrol og analyseresultater, som er resultatet af audit og ordinær kontrol på fodervirksomheder.

Alle kontrol- og analyseresultaterne er blevet fremsendt til virksomhederne inden de er blevet offentliggjort. Offentliggørelsen af kontrol- og analyseresultater er forudgående blevet godkendt af branchen i det rådgivende foderstofudvalg (FU).

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Der sker offentliggørelse hvert kvartal.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Der offentliggøres ikke sanktioner eller oplysninger om overtrædelser, hvorfor en eventuel klageadgang ikke har betydning.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Der offentliggøres følgende resultater: Audit: resultater fra 222 auditbesøg. Ordinær kontrol: Resultater fra 592 kontrolbesøg. Prøver: analyseresultater af 3109 udtagne prøver. GMO-kontrol: Prøver af 100-150 foderstoffer (oplysningerne er baseret på tallene fra 2008).

Da der ikke sker nogen offentliggørelse af sanktioner, er der indtil videre ikke taget stilling til praktiske og proceduremæssige forhold, herunder hvor længe oplysningerne i givet fald skal være tilgængelige på Plantedirektoratets hjemmeside. Offentliggørelsesordningen er tilgængelig via Plantedirektoratets hjemmeside: <http://pdir.fvm.dk>.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk.5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Ingen, eftersom der ikke offentliggøres personhenførbare oplysninger om sanktioner.

Ordning nr.7: Offentliggørelsesordningen for resultaterne af ringanalyse for de autoriserede laboratorier

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget for ordningen er lov om foderstoffer § 1, stk. 3, nr. 10, jf. LBK nr. 192 af 12. marts 2009, og § 4,2. pkt. i bekendtgørelse nr. 1027 af 16. oktober 2006 om autoriserede laboratorier.

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Formålet

Formålet med ordningen er at kvalitetsvurdere de autoriserede laboratoriers præstationer på udførelsen af officiel kontrol.

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner m.v.)

Offentliggørelsen omfatter alle analyseresultater fundet på udsendte ringprøver, hvilket udgør op til 15 analyseparametre pr. laboratorium, og af offentliggørelsen fremgår laboratoriernes navn, således man kan se hvilke laboratorier, der har indsendt hvilke resultater.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Ja.

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Alle analyseresultater fundet på udsendte ringprøver offentliggøres, idet rapporten først sendes i udkast til de deltagende laboratorier.

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Der sker offentliggørelse 2 gange årligt, men idet der ikke sker offentliggørelse af sanktioner, er der ikke truffet bestemmelse om, hvor længe oplysningerne skal være tilgængelige på hjemmesiden.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Ikke relevant, idet der alene offentliggøres analyseresultater, jf. at rapporten først sendes i udkast til de deltagende laboratorier.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Op til 15 analyseparametre angives pr. laboratorium.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk.5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Ikke relevant, idet der ikke offentliggøres personhenførbare oplysninger om sanktioner m.v.

Ad III. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner, men hvor det kræver orientering af borgeren forud for vedtagelsen af et administrativt bødeforelæg, for at offentliggørelse kan finde sted:

Ordning nr. 8: Ordningen om offentliggørelse af gødningsregnskaber

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget er Lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække § 28 a, jf. LBK nr. 757 af 29. juni 2006 og § 41 i (den gældende) bekendtgørelse nr. 786 af 22. juli 2008 om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække i planperioden 2008/2009. Bekendtgørelsen er tidsmæssigt afgrænset til planperioden (1. august til 31. juli). Der udstedes en bekendtgørelse for hver planperiode.

Bestemmelsen i § 28a har følgende ordlyd:

§ 28 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse dels af indberettede oplysninger, dels af resultater på grundlag af kontrol samt vedtagne administrative bødeforelæg på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse indberettede oplysninger, kontrolresultater eller sanktioner ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på internettet på grundlag af et af ministeren oprettet it-system vedrørende indberettede oplysninger, kontrolresultater og sanktioner. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra it-systemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra it-systemet at få meddelt oplysninger, som har været offentliggjort. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Af hjemlen i § 28 a, som bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om offentliggørelse, fremgår, at der kan ske offentliggørelse med navns nævnelse dels af indberettede oplysninger, dels af resultater på grundlag af kontrol, samt vedtagne administrative bødeforlæg på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Formålet

Formålet med offentliggørelse af gødningsregnskaber m.m. er, at oplysninger om landbrugets gødsning og eventuelle overgødsning herved kan indgå i den lokale miljødebat og miljøplanlægning, og at skabe åbenhed om landbrugserhvervets indsats for at styre gødningsforbruget. Dette er med til at styrke erhvervets miljøprofil. Det skal således bemærkes, at det af lovens forarbejder til bestemmelsen fremgår, at formålet med offentliggørelsen - ud over at være "forbrugerrettet" - også er "alment nabo- og borgerrettet".

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner m.m.)

Offentliggørelsen omfatter med navns nævnelse, oplysninger indberettet i gødningsregnskaberne, resultater på grundlag af kontrol, herunder påtale, samt vedtagne administrative bødeforelæg (sanktioner).

Som en specifik national garanti i forbindelse med offentliggørelsen af vedtagne administrative bøder vil jordbrugsvirksomheder i forbindelse med et administrativt bødeforelæg tydeligt og skriftligt blive oplyst om, at oplysningerne i gødningsregnskabet og oplysningerne om den administrative bøde, vil blive offentliggjort på Internettet, hvis bødeforelægget vedtages.

Offentliggørelse af gødningsregnskaber, hvortil der er knyttet en sanktion i form af administrativ bøde, vil således ifølge bemærkningerne til loven (LFS 62 2005/1) kun finde sted, såfremt jordbrugsvirksomheden tydeligt og skriftligt er blevet gjort opmærksom på, at vedtagelse af den administrative bøde vil have den konsekvens, at gødningsregnskab og sanktion vil blive offentliggjort på Internettet. I forlængelse heraf vil offentligheden med ganske stor præcision kunne kalkulere størrelsen på den administrative bøde, idet bødeniveauerne fremgår direkte af bemærkningerne til forslag til lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække (L 58, 1997-98, 2. samling).

Undtaget for offentliggørelse er oplysninger, der har ført til politianmeldelse, retssag eller afsigelse af dom, idet dette efter loven ikke vil kunne offentliggøres.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Oplysningerne, der offentliggøres på Plantedirektoratets hjemmeside, vil ved opslag i CVR-registret kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Som udgangspunkt offentliggøres alle kontrolresultater, herunder påtaler, samt vedtagne administrative bødeforlæg, jf. ovenfor om den specifikke nationale garanti i forbindelse med offentliggørelsen af vedtagne bødeforelæg.

I tilfælde af at et gødningsregnskab viser, at der er anvendt for meget gødning (overgødskning), og sagen ikke er afgjort ved et administrativt bødeforlæg, men derimod indbragt for domstolene, medtages oplysningerne om overgødskningen ikke i forbindelse med offentliggørelsen. Dette forhold følger direkte af forarbejderne til loven. Dette betyder i praksis, at gødningsregnskabet i det hele taget ikke bliver vist ved en eventuel søgning.

Det er Plantedirektoratet, der efter en konkret vurdering træffer beslutningen.

På Plantedirektoratets hjemmeside er der i øvrigt en nærmere beskrivelse angående manglende gødningsregnskaber.

Tidspunktet m.m. for offentliggørelse

Offentliggørelsen omfatter med navns nævnelse, oplysninger indberettet i gødningsregnskaberne, resultater på grundlag af kontrol, herunder påtale, samt vedtagne administrative bødeforelæg (sanktioner).

Som en specifik national garanti i forbindelse med offentliggørelsen af vedtagne administrative bøder vil jordbrugsvirksomheder i forbindelse med et administrativt bødeforelæg tydeligt og skriftligt blive oplyst om, at oplysningerne i gødningsregnskabet og oplysningerne om den administrative bøde, vil blive offentliggjort på Internettet, hvis bøde vedtages.

Undtaget for offentliggørelse er oplysninger, der har ført til politianmeldelse, retssag eller afsigelse af dom, idet dette efter loven ikke vil kunne offentliggøres.

Dette forhold følger direkte af forarbejderne til loven. Dette betyder i praksis, at gødningsregnskabet i det hele taget ikke bliver vist ved en eventuel søgning.

Den specifikke nationale garanti er udarbejdet efter konsultation af Datatilsynet

Offentliggørelse af gødningsregnskaber, hvortil der er knyttet en sanktion i form af administrativ bøde, vil således ifølge bemærkningerne til loven (LFS 62 2005/1) kun finde sted, såfremt jordbrugsvirksomheden vedtager bøden efter tydeligt og skriftligt at være blevet gjort opmærksom på, at vedtagelse af den administrative bøde vil have den konsekvens, at gødningsregnskab og sanktion vil blive offentliggjort på Internettet. I øvrigt vil offentligheden med ganske stor præcision kunne kalkulere størrelsen på den administrative bøde, idet bødeniveauerne fremgår direkte af bemærkningerne til forslag til lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække (L 58, 1997-98, 2. samling).

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Oplysningerne, der offentliggøres på Plantedirektoratets hjemmeside, vil ved opslag i CVR-registret kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Som udgangspunkt offentliggøres alle kontrolresultater, herunder påtaler, samt vedtagne administrative bødeforlæg. jf. ovenfor om den specifikke nationale garanti i forbindelse med offentliggørelsen af vedtagne bødeforlæg. På Plantedirektoratets hjemmeside er der i øvrigt en nærmere beskrivelse af de årsager der kan ligge til grund for at et gødningsregnskab mangler i offentliggørelsen.

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

De offentlige gødningsregnskaber er tilgængelige på Plantedirektoratets hjemmeside i 5 år. Oplysninger, der inden for denne 5-årsfrist viser sig urigtige eller vildledende, vil i overensstemmelse med persondatalovens almindelige behandlingsregler blive slettet eller berigtiget.

Offentliggørelsen finder sted, når gødningsregnskaberne for den pågældende planperiode er færdigbehandlet i Plantedirektoratet. De berørte bliver allerede i den til planperioden tilknyttede vejledning orienteret om, at gødningsregnskaberne offentliggøres, med hjemmel i loven og bekendtgørelsen. Offentliggørelsesordningen er tilgængelig via af Plantedirektoratets hjemmeside: <http://pdir.fvm.dk>.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Alle påtaler offentliggøres uden hensyn til klageadgang. Alle vedtagne administrative bødeforlæg offentliggøres. Undtaget for offentliggørelse er som nævnt oplysninger, der har ført til politianmeldelse, retssag eller afsigelse af dom, idet dette efter loven ikke vil kunne offentliggøres, og ankeadgang har således ikke relevans.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Det er muligt for offentligheden at abonnere på kontrolresultaterne. Det er ikke muligt at aflæse på hjemmesiden, hvor mange der søger på de offentliggjorte oplysninger, men oplysningerne vil om nødvendigt kunne fremskaffes.

Det årlige antal oplysninger der offentliggøres, ligger på ca. 8.500.000 oplysninger, og omfatter ca. 48.000 gødningsregnskaber. Heraf offentliggøres der ca. 200 sanktioner. Offentliggørelsesordningen er tilgængelig via af Plantedirektoratets hjemmeside: <http://pdir.fvm.dk>.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk. 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Hvad angår de foranstaltninger, der er truffet i forhold til modtagerne af oplysningerne om de offentlige gødningsregnskaber med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv, har Plantedirektoratet på hjemmesiden for offentliggørelsesordningen (på forsiden) givet brugerne udførlig vejledning om en række begrænsninger i adgangen til videre brug af de offentliggjorte data. Generelt bemærkes herom, at direktoratet henviser til at persondatalovens behandlingsregler og regler om tavshedspligt m.fl.. skal iagttages. Bruger/modtager af oplysningerne på internettet bliver således gjort bekendt med en lang række oplysninger om lovgivningen, som begrænser den

videre brug af data. Og modtageren af data vil udtrykkeligt skulle erklære sig indforstået og acceptere denne beskrivelse, inden der gives den pågældende adgang til at se de omhandlede data.

Ad IV. Love, hvor der er hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater og sanktioner, men hvor adgangen til offentliggørelse p.t. ikke udnyttes:

- **Lov om hold af dyr § 64**

Bestemmelsen i lov om hold af dyrs § 64 har følgende ordlyd

§ 64. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne kan gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr (dyreholdsloven) indeholder således i § 64 en bestemmelse, der svarer til Fødevareloven § 56 m.fl., om offentliggørelse af kontrolresultater. Bestemmelsen er ikke udmøntet.

I modsætning til offentliggørelsesordningen under Fødevareloven vil en offentliggørelsesordning under dyreholdsloven kun i mindre grad være forbrugerorienteret, da loven primært omfatter primærbedrifter m.m. Det kan dog ifølge Fødevarestyrelsen ikke helt udelukkes, at der på dele af området, som dyreholdsloven omfatter, vil kunne finde en offentliggørelse sted af kontrolresultater eller andet dokumentationsmateriale. Det er ikke hensigten generelt at offentliggøre kontrolresultater for primærbedrifter eller i øvrigt at anvende Smiley-ordningen på dette område.

- **Lov om dyrkning af genetisk modificerede afgrøder § 7**

Bestemmelsen i lov om dyrkning af genetisk modificerede afgrøder § 7 har følgende ordlyd:

§ 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af tilsyn og kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne kan gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse af oplysninger om marker dyrket med genetisk modificerede afgrøder kan ske på internettet på grundlag af et af ministeren oprettet it-informationssystem vedrørende oplysninger om dyrkning. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Hjemlen i lov om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder, jf. Lov om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder, jf. LBK nr. 193 af 12. marts 2009, § 7, og den tilhørende bekendtgørelses § 24, jf. bekendtgørelse nr. 176 af 28. februar 2008 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede, er endnu ikke anvendt i praksis, idet der indtil videre ikke sker kommerciel dyrkning af genetisk modificerede afgrøder.

Der sker ikke p.t. offentliggørelse med hjemmel i bestemmelsen.

Ad IV. Love, hvor der er hjemmel til offentliggørelse af kontrolresultater, og hvor adgangen udnyttes, men hvor der ikke hjemmel til offentliggørelse af sanktioner:

Lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v. § 12, jf. LBK nr. 194 af 12. marts 2009

Loven hjemler to offentliggørelsesordninger: En ordning om resultater af kontrol af gødninger og en ordning om resultater af kontrol af kalkningsmidler, sphagnum, kompost og voksemedier. De behandles samlet i det følgende:

Ordning nr. 9: Offentliggørelse af resultater af kontrol af gødninger og

Ordning nr. 10: Offentliggørelse af resultater af kontrol af kalkningsmidler, sphagnum, kompost og voksemedier.

Retsgrundlaget

Ordningerne har hjemmel i lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., § 12, jf. LBK nr. 194 af 12. marts 2009.

Bestemmelsen i § 12 har følgende ordlyd:

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelser af resultater på grundlag af tilsyn og kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning på offentliggørelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder, at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet edb-informationssystem vedrørende kontrolresultater. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Følger ordningen af EU-regler

Nej

Formålet

Formålet med ordningerne er at oplyse offentligheden om resultaterne af de analyser af gødning og jordforbedringsmidler, som Plantedirektoratet har foretaget.

Hvilke typer oplysninger er omfattet (sanktioner mv.)

Offentliggørelsen omfatter oplysninger om varetype, ansvarlig, prøvetagningssted, dato, deklaration og analyseresultater.

Kan oplysningerne henføres til fysiske eller juridiske personer

Producenter med mere end 10 prøver er anført med navn på dem, der har anmeldt den pågældende gødning, jordforbedringsmiddel m.v. og oplysningerne kan derfor henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Obligatorisk eller selektiv offentliggørelse

Offentliggørelsen omfatter alle analyseresultater

Tidspunkt m.m. for offentliggørelse

Offentliggørelsen sker når analyseresultaterne foreligger i endelig form.

Betydning af eventuel anke/klageadgang

Der træffes ingen afgørelser, men der foretages høring over resultaterne, jf. ovenfor.

Antallet af kontrolresultater og antal søgninger

Offentliggørelsen omfatter alle analyseresultater, hvilket vil sige, at der offentliggøres ca. 350 prøveresultater pr. år. Offentliggørelsesordningen er tilgængelig via af Plantedirektoratets hjemmeside: <http://pdir.fvm.dk>.

Trufne foranstaltninger i relation til opfyldelse af artikel 8, stk 5 i EU's databeskyttelsesdirektiv

Ingen relevans, idet der ikke er hjemmel til at offentliggøre lovovertrædelser eller sanktioner.

Med venlig hilsen

Susan Bramsen
kontorchef

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet



Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af
kontrolresultater m.v.

Justitsministeriet,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K

Den 18. september 2009

Sagsnr.: 13328

Ref.: Juridisk kontor

Supplerende bemærkninger til Fødevareministeriets besvarelse af 12. maj 2009 til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater m.v.

Fødevareministeriet har følgende supplerende bemærkninger til afsnittet i besvarelsen
vedr. **lov om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder** (s. 23 -24).

Det bør – som også bemærket på udvalgets møde d. 10. september 2009 - fremgå, at det oprindelige forslag til lov om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder ikke indeholdt nogen bestemmelse om offentliggørelse.

Et flertal af Folketingets partier (S; V, KF, SF og RV) indgik en aftale vedrørende lovforslaget, hvoraf det bl.a. fremgår, at forligspartierne lagde vægt på, at ”dyrkningen af genetisk modificerede afgrøder i Danmark finder sted i fuld åbenhed Oplysninger om dyrkning og kontrolresultater offentliggøres med fokus på brugervenlighed og tilgængelighed. Offentliggørelsen finder sted på internettet via Plantedirektoratets hjemmeside”:

Fødevareministeren fremsatte herefter ændringsforslag,, hvorved der bl.a. blev indsat en bestemmelse om offentliggørelse. Det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen svarer til offentliggørelsesshjemlen i fødevareloven, hvor ordningen er forbrugerrelateret. Det område, som forslaget til lov om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder omfatter, vil i mindre grad være forbrugerrelateret.

Det fremsatte ændringsforslag blev tiltrådt, jf. betænkning afgivet den 25. maj 2004.

Det egentlige formål bag ordningen må således siges at være af mere overordnet samfundsmæssige karakter.

Med venlig hilsen

Susan Bramsen

DEPARTEMENTET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

jm@jm.dk

Dato 5. maj 2009
Dok.id 821046
J. nr. 413-3
Deres ref. 2008-793-0048
Sagsbeh. MRC

Mads Røddik Christensen
Telefon 33 92 39 56
Telefax 33 38 14 35
mrc@trm.dk

Transportministeriet
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K
erhv@trm.dk

Telefon 33 92 33 55
www.trm.dk

Bank Danske Bank,
reg. 0216 kt. 4069 0658 80
EAN 5798000893429
CVR 43265717

Høring vedrørende offentliggørelse af offentlige myndigheders kontrolresultater

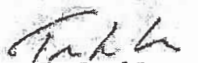
Som svar på Justitsministeriets anmodning af 19. marts 2008 vedrørende anmodning om bidrag til brug for Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater skal Transportministeriet bemærke følgende:

Transportministeriet kan oplyse, at der på ministeriets område generelt ikke findes bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater, jf. dog nedenfor.

For så vidt angår Færdselsstyrelsen bemærkes, at der generelt ikke findes regler i lovgivningen på styrelsens område, som giver hjemmel til offentliggørelse af kontrolresultater vedrørende eksempelvis tilsyn med bilsynsvirksomheder. De oplysninger, der er tilgængelige på styrelsens hjemmeside er således generelle og anonymiserede. Dog følger det af lov om postbefordring, § 11, stk. 1 nr. 5, at Færdselsstyrelsen i koncessionen med Post Danmark A/S kan fastsætte service- og kvalitetskrav og kvalitetsmål samt udførelse af ekstern kvalitetsmåling. I koncessionen er det fastsat, at målingerne skal offentliggøres kvartalsvist. Offentliggørelsen sker såvel på Post Danmarks hjemmeside som på hjemmesiden hos Færdselsstyrelsen, som er tilsynsmyndighed.

./ For så vidt angår Havarikommissionen henvises til vedlagte redegørelse.

Med venlig hilsen



Tine Lund Jensen
Kontorchef



Havarikommisionen

Transportministeriet
Frederiksholms Kanal 27F
1220 København K

Att. Janette Nowak

Dato: 30. april 2009
Sagsbehandler: JST
Direkte tlf.:
Sag nr.: HCLJ119-000016

Bidrag til besvarelse af forespørgsel fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Det skal understreges, at Havarikommisionen for Civil Luftfart og Jernbane (HCLJ) er en offentlig institution, der ikke træffer myndighedsafgørelser. HCLJ vurderer således ikke "navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivning", som det er formuleret i forespørgslen fra udvalget.

HCLJ offentliggør imidlertid informationer, der kan henføres til juridiske personer (virksomheder og organisationer), og efter dialog med Justitsministeriet er nedenstående redegørelse udarbejdet.

Havarikommisionen for Civil Luftfart og Jernbane

Havarikommisionen for Civil Luftfart og Jernbane er en selvstændig institution under Transportministeriet oprettet i henhold til Lov nr. 198 af 3. maj 1978 og Lov nr. 323 af 5. maj 2004 om ændringer af lov om jernbanevirksomhed m.v. og lov om luftfart og om ophævelse af lov om jernbanesikkerhed m.v.

Havarikommisionen har som hovedopgave at undersøge havarier og hændelser inden for jernbane- og luftfartsområdet, som sker i Danmark, Grønland og Færøerne. Såfremt dansk registreret transportmateriel eller danske passagerer er involveret eller andre særlige forhold taler derfor, kan Havarikommisionen deltage i undersøgelser, der gennemføres af en anden stats undersøgelsesmyndigheder.

Havarikommisionens undersøgelser har udelukkende et sikkerhedsmæssigt og forebyggende sigte og tager ikke stilling til ansvarsplacering o.lign. i strafferetlig henseende.

Offentliggørelse af rapporter og redegørelser

Formålet ved HCLJ's undersøgelser og deraf følgende rapportering er som ovenfor anført at forebygge havarier og hændelser, hvilket opnås ved at gøre information om undersøgelsesresultater tilgængelige for relevante myndigheder, virksomheder og personer. HCLJ er forpligtet til offentliggørelse af undersøgelsesrapporterne.

Forpligtelsen er fastlagt i følgende direktiver fra EU:

- Luftfart: Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyhavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart (*Artikel 7*)
- Jernbane: Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om

tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ("*jernbanesikkerhedsdirektivet*") (*Artikel 23*)

I begge direktiver fastslås at undersøgelsesorganet (her HCLJ) "offentliggør den endelige rapport hurtigst muligt".

I dansk lovgivning er offentliggørelsesforpligtelsen fastlagt i følgende lovgivning:

Luftfart: LBK nr. 1484 af 19. december 2005, Bekendtgørelse af lov om luftfart. (§ 142)

Jernbane: LBK nr. 567 af 09. juni 2008, Bekendtgørelse af lov om jernbane. (§ 21s, stk. 2)

Om offentliggørelse af HCLJ's rapporter fremgår af begge love bekendtgørelser: "Rapporten offentliggøres, med mindre afgørende hensyn taler imod offentliggørelse."

Det er Chefen for HCLJ der afgør om rapporten skal offentliggøres. Der er ikke opstillet specifikke kriterier for hvornår en rapport ikke skal offentliggøres, og der vil så vidt muligt ske en bearbejdning af rapporten, så den er forsvarligt at offentliggøre den. Før offentliggørelse har rapporten været til høring blandt involverede parter, hvor der har mulighed for at korrigere faktuelle forhold.

Endvidere fastslår bekendtgørelserne at HCLJ, når den foretagne undersøgelses omfang taler herfor, i stedet kan udarbejde en redegørelse. Redegørelserne offentliggøres på samme måde.

Offentliggørelse af rapporter og redegørelse sker på HCLJ's hjemmeside: www.havarikommissionen.dk

Offentliggørelse sker hurtigst muligt efter undersøgelse, rapportudkast, høring og evt. opdatering. Rapporter og redegørelser vil forblive tilgængelige på hjemmesiden.

Offentliggørelse af juridiske personer i rapporter og redegørelser

Rapporter og redegørelser fra HCLJ indeholder aldrig navne på involverede medarbejdere eller andre borgere.

Rapporter og redegørelser indeholder oplysninger om eksempelvis

- luftfartøjsregistrering,
- lufthavn,
- jernbaneinfrastrukturforvalter,
- jernbanevirksomhed eller materielejer
- flyfabrikant, togleverandør eller leverandør af komponenter.

Undersøgelserne indeholder konklusioner om tekniske fejl, uhensigtsmæssigheder og svagheder knyttet til tekniske systemer, operationelle procedurer, arbejdsprocesser, kommunikation mv. samt eventuelle rekommandationer om tiltag, der skal forbedre sikkerheden i fremtiden. Eventuel myndighedsmæssig implementering af rekommandationerne varetages af de kompetente sikkerhedsmyndigheder i de to brancher.

Det er ikke formålet med rapporter og redegørelser at knytte tekniske fejl, uhensigtsmæssigheder og svagheder til specifikke virksomheder/organisationer, men det vil oftest kunne udledes af rapportens konklusioner og rekommandationer.

Med venlig hilsen

Johan K. Stranddorf
Chef for havarikommissionen

NOTAT

Til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater m.v.

29. april 2009

Medier

Radio- og tv-nævnet

Radio- og tv-nævnet er den centrale myndighed på radio- og tv-området i Danmark. Nævnet er uafhængigt af kulturministeren og træffer blandt andet afgørelser i sager om radio- og tv-reklamer og om fordeling af tilladelser til at udøve radio- og tv-virksomhed.

Radio- og tv-nævnets opgaver fremgår af radio og fjernsynslovens kap. 7 (LBK nr. 338 af 11/04/2007). Radio- og tv-nævnets forretningsorden fremgår af bekendtgørelse om forretningsorden for Radio- og tv-nævnet (BEK nr. 1626 af 13/12/2006, vedlagt).

Styrelsen for Bibliotek og Medier/Mediesekretariatet varetager sekretariatsopgaverne for Radio- og tv-nævnet.

Ifølge bekendtgørelsens § 10, skal nævnets formand sørge for, at afgørelser og udtalelser snarest bringes til adressatens kundskab, samt for, at principielle afgørelser og udtalelser offentliggøres. Styrelsen varetager denne opgave, og meddeler hurtigst muligt afgørelsen til parten/parterne og offentliggør herefter afgørelsen på Styrelsen for Bibliotek og Mediers hjemmeside. I praksis arbejdes der hen imod at flest mulige afgørelser offentliggøres. Dette skyldes primært hensynet til offentlighed i forvaltningen, dokumentation af nævnets arbejde og hensynet til de mange, som er interesseret i nævnets afgørelser.

Afgørelserne indeholder alle relevante oplysninger for sagen herunder klagerens og indklagers navn, dato for afgørelse, sagens oplysninger og nævnets afgørelse. Årsberetningerne indeholder blandt andet referater af afgørelserne, hvor klagerens navn til tider oplyses. Klageren er ofte en seer, der klager over en reklame, og det er styrelsens skøn, at en sådan klager ikke har nogen individuel interesse i sagens afgørelse, og derfor ikke kan betegnes som en part i sagen.

Styrelsen oplyser, at de i årsberetningerne sommetider oplyser, hvem der har klaget, men ikke altid. I 2007-beretningen blev det i beskrivelsen af sagerne på lokalradio- og tv-området oplyst, hvem der havde klaget, men ikke i beskrivelsen af reklamesager. I 2006-beretningen var det kun en enkelt sag på lokal-området, hvor man kunne se, hvem der havde klaget: "den tidligere leder" af en radio. I sagerne om ROJ-tv er det også blevet oplyst, hvem der klagede. Styrelsen oplyser i den forbindelse, at sagerne om ROJ-tv er lidt specielle, idet klagerne i de tre sager Nævnet har behandlet de seneste år, enten har været den tyrkiske ambassade i København eller de tyrkiske radio- og tv-myndigheder.

Klagerens navn oplyses således i afgørelserne og til tider i den relevante årsberetning. Generelt er oplysningerne af en sådan karakter, at de ofte alene og uden sammenhæng med andre oplysninger, vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person.

Radio- og tv-nævnets afgørelser kan ikke indklages for anden administrativ myndighed. Nævnets afgørelser kan dog indbringes for de almindelige domstole. Nævnet kan ikke oplyse, hvilken betydning det har, at en afgørelse, der overvejes offentliggjort, indbringes for domstolene, idet denne situation ikke har været aktuel.

Som tidligere nævnt offentliggør nævnet flest mulige afgørelser. Antallet af offentliggjorte afgørelser afhænger derfor som udgangspunkt af, hvor mange afgørelser nævnet træffer. I 2007 var antallet af offentliggjorte sager 50 fordelt på områderne lokalradio og -tv, kabel- og satellit-stationer og reklame. Afgørelserne bliver som udgangspunkt ikke fjernet fra hjemmesiden igen.

Angående EU's databeskyttelsesdirektiv art. 8, stk. 5 kan det oplyses, at Styrelsen for Bibliotek og Medier som nævnt er sekretariat for Radio- og tv-nævnet. Styrelsen for Bibliotek og Medier er en offentlig instans under Kulturministeriet. Kulturministeriet finder derfor ikke, at spørgsmålet om databeskyttelsesdirektivet art. 8, stk. 5, er relevant for ministeriet.

Ophavsret

Ophavsretslicensnævnet.

I 1961 indførtes det såkaldte Tvangslicensnævn i ophavsretsloven. Ved den generelle revision af ophavsretsloven i 1995 videreførtes nævnet under navnet Ophavsretslicensnævnet.

Ifølge ophavsretslovens § 47, stk. 1 nedsætter kulturministeren Ophavsretslicensnævnet, og fastsætter nærmere regler for nævnets virksomhed jf. § 47, stk. 3. Ophavsretslicensnævnets virksomhed er reguleret i BEK nr. 25 af 14. januar 2004 om Ophavsretslicensnævnet (vedlagt).

Nævnets opgave er at træffe den endelige administrative afgørelse i sager vedrørende uenighed om størrelsen af vederlaget i forbindelse med benyttelse af beskyttede værker i overensstemmelse med ophavsretslovens tvangs- og aftalelicensbestemmelser. Nævnet har desuden kompetence til at træffe afgørelse i sager, hvor et radio- eller tv-foretagende eller en godkendt rettighedsorganisation uden rimelig grund nægter tilladelse til viderespredning over kabelanlæg eller trådløst af radio- eller fjernsynsprogrammer eller stiller urimelige vilkår herfor. Nævnets afgørelser i sådanne sager er dog ikke bindende for radio- og tv-foretagerne. Nævnet kan også påkende visse sager vedrørende individuelle vederlagskrav til ikke-repræsenterede ophavsmænd, der omfattes af aftalelicenser. Endvidere kan nævnet påkende sager om vilkår for tilladelse til offentlig fremførelse af musikværker. Endelig kan nævnet påkende visse sager vedrørende tekniske foranstaltninger til beskyttelse af værker m.v.

Ved lov nr. 234 af 8. april 2008 blev nævnets kompetence udvidet. Lovændringen medførte, at nævnet fik kompetence i forhold til flertallet af de specifikke aftalelicensbestemmelser, der er angivet i ophavsretsloven. Lovændringen åbner mulighed for, at forvaltningsselskaber, der indgår aftaler på grundlag af aftalelicensbestemmelser, og deres aftaleparter har mulighed for at få afgjort uenigheder om tariffstørrelse og andre vilkår ved nævnet.

Lovændringerne trådte i kraft den 1. juli 2008.

Kulturministeriet er sekretariat for Ophavsretslicensnævnet og har jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 3, blandt andet til opgave at sørge for at afgørelserne fra nævnet meddeles parterne og stilles til rådighed for andre, der måtte have interesse heri.

På baggrund heraf meddeles kendelsen parterne og offentliggøres herefter på ministeriets hjemmeside. Alle kendelser afsagt siden 1961 findes på hjemmesiden. Ministeriet offentliggør ligeledes alle nævnets årsberetninger på hjemmesiden. Offentliggørelsen skyldes primært princippet om offentlighed.

Kendelserne indeholder alle relevante oplysninger for sagen herunder parternes navne, f.eks. sag nr. 105 Kokkedal Drift Aps mod KODA og Gramex, kendelsesdato, sagens oplysninger og nævnets kendelse. Årsberetningerne indeholder referater af afsagte kendelser, hvor parternes navne ligeledes oplyses, samt oplysninger om verserende sager og en oversigt over nævnets kompetencer.

Parternes navne oplyses således både i kendelsen og årsberetningen. Oplysningerne er herefter af en sådan karakter, at de alene og uden sammenhæng med andre oplysninger, vil kunne henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person. Der sker således ingen anonymisering af parternes oplysninger.

Ophavsretslicensnævnets kendelser kan ikke indklages for anden administrativ myndighed. Nævnets afgørelse kan dog indbringes for de almindelige domstole. Det har som udgangspunkt ingen betydning for offentliggørelsen, om en part vælger at indbringe sagen for domstolene.

Antallet af offentliggjorte kendelser er alene afhængig af, hvor mange kendelser nævnet afsiger. I 2008 var antallet af sager 1.

Angående antallet af hits på relevante hjemmesider kan Kulturministeriet oplyse følgende:

Hovedsiden for ophavsretslicensnævnet (www.kum.dk/sw3337.asp) har i 2009 haft i alt 935 hits som fordeler sig således;

April: 151

Marts: 252

Februar: 261

Januar: 271

Det historiske gennemsnit pr. måned er 168,87.

En underside til hovedsiden indeholder en oversigt med links over nævnets afgørelser (www.kum.dk/sw5601). På denne side er der for 2009 registrerede 519 hits som fordeler sig således;

April: 86

Marts: 156

Februar: 161

Januar: 196

Det historiske gennemsnit pr. måned er 121,27.

Angående EU's databeskyttelsesdirektiv art. 8, stk. 5 kan det oplyses, at Kulturministeriet som nævnt er sekretariat for Ophavsretslicensnævnet, og ministeriet står derfor selv for offentliggørelsen af nævnets afgørelser. Kulturministeriet finder derfor ikke, at spørgsmålet om databeskyttelsesdirektivet art. 8, stk. 5, er relevant for ministeriet.

Til Justitsministeriet

29. september 2009

Offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Kulturministeriet fremsendte d. 29. april 2009 høringssvar vedr. offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. til Justitsministeriet.

Udvalget vedr. offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv har efterfølgende stillet spørgsmål til hvorfor dopingresultater ikke er omfattet af Kulturministeriets høringssvar. D. 14. september har Justitsministeriet rettet henvendelse til Kulturministeriet for en uddybning vedr. offentliggørelse af dopingresultater.

Anti doping Danmarks virke er defineret ved lov om fremme af dopingfri idræt (nr. 1438 af 22. december 2004). Kulturministeriet kan oplyse at sagsgangen ved dopingtest er som følger:

- Anti Doping Danmark gennemfører dopingkontroller og sikrer, at prøverne bliver analyseret på WADA akkrediterede laboratorier.
- Anti Doping Danmark overbringer oplysninger om dopingresultater til idrætsorganisationerne
- Idrætsorganisationerne offentliggør navne på idrætsudøvere med positiv dopingtest.

Sune Friis Krarup

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Att. Udvalget om offentlige myndigheder offentliggørelse af
kontrolresultater m.v.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse skal med henvisning til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultaters brev af 19. marts 2009 i det følgende redegøre for offentliggørelsesordningerne på Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses område.

1. Offentliggørelse af afgørelser med oplysning om sundhedspersonens navn truffet af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn og af det klagesystem, som er aftalt mellem de driftsansvarlige myndigheder for sundhedsvæsenet og Dansk Tandlægeforening

Lovbestemmelserne vedrørende offentliggørelsesordningerne for Patientklagenævnet og tandklagesystemet findes i § 17, stk. 1-4 i lovebekendtgørelse nr. 24 af 21. januar 2009 om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, der indførte offentliggørelsesordningerne, at ordningerne skal bidrage til en mere gennemsigtig sundhedssektor, hvor information om kvaliteten af den enkelte sundhedspersons behandling bliver offentlig tilgængelig. Det fremgår endvidere, at borgernes stilling over for sundhedsvæsenet styrkes, og at borgeren bliver i stand til at træffe et kvalificeret valg, f.eks. når der skal vælges praktiserende læge eller tandlæge, og at dette sikrer, at borgerne får den service og kvalitet, de har brug for og efterspørger. Det fremgår endvidere, at ordningen vil indebære, at borgerne og medierne får indsigt i klageorganernes og tilsynsmyndighedernes arbejde og i baggrunden for vurderingen af sundhedspersoners fejl, ligesom offentliggørelsen ifølge bemærkningerne vil bidrage til øget behandlingskvalitet.

Der skal ske offentliggørelse af afgørelser uden anonymisering af sundhedspersoners titel og navn, hvor der er givet kritik for alvorlig eller gentagen forsømmelse eller givet kritik i forbindelse med kosmetiske indgreb, jf. lovens § 17, stk. 1.

En afgørelse vil blive offentliggjort, hvis den falder inden for ét eller flere af følgende 4 kriterier, som fremgår af bekendtgørelse nr. 1367 af 15. december 2005 om offentliggørelse af afgørelser i klage- og tilsynssager på sundhedsområdet:

1) Hvis Patientklagenævnet finder, at der er mistanke om, at en sundhedsperson har gjort sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i henhold til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovebekendtgørelse nr. 1350 af 17. december 2008, og beslutter at sende sagen til politiet. Det bemærkes, at der ikke vil ske offentliggørelse af det forhold, at sagen sendes til politiet.

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: Den 25. maj 2009
Kontor: Retstillings og Internationalt kt.
J.nr.: 0901305

2) Hvis Patientklagenævnet finder grundlag for kritik og samtidig finder grundlag for at indskærpe sundhedspersonen at vise større omhu og samvittighedsfuldhed i sit fremtidige virke.

3) Hvis Patientklagenævnet finder grundlag for kritik af en sundhedsperson, og nævnet derved 3 gange inden for 5 år har tildelt denne sundhedsperson en afgørelse med kritik. Dette gælder uanset, hvilket forhold kritikken vedrører (behandling, information, samtykke, journalføring, aktindsigt, tavshedspligt mv.).

4) Hvis Patientklagenævnet finder grundlag for kritik af en sundhedsperson for virksomhed udøvet i forbindelse med et kosmetisk indgreb, herunder således også information, samtykke og journalføring. Ved et kosmetisk indgreb forstås et indgreb, der hovedsageligt foretages af ikke-behandlingsmæssige årsager.

Afgørelserne offentliggøres i 2 år på www.sundhed.dk og ligeledes på Patientklagenævnets hjemmeside www.pkn.dk.

Afgørelsen vil blive offentliggjort med angivelse af titel, navn og autorisationsID/fødselsdato på den person, der kritiseres af nævnet, jf. kriterierne ovenfor. Alle andre navne i afgørelsen anonymiseres. Dette gælder også stednavne og navne på sygehuse og afdelinger mv.

Patientklagenævnets sekretariat klargør og offentliggør afgørelserne fra nævnet og fra det klagesystem, som er aftalt mellem de driftsansvarlige myndigheder for sundhedsvæsenet og Dansk Tandlægeforening. Patientklagenævnets sekretariat er dataansvarlig for oplysningerne og skal være behjælpelig med at rette fejl, hvis der skulle opstå en situation, hvor en sundhedsperson andet sted er registreret med ukorrekte oplysninger.

Afgørelsen offentliggøres tidligst dagen efter, at Patientklagenævnets afgørelse er sendt til vedkommende sundhedsperson. Afgørelsen skal indeholde oplysning om, at den vil blive offentliggjort.

En afgørelse fra tandlægekagesystemet må ikke offentliggøres før udløbet af ankefristen på 6 uger for sagernes forelæggelse for Landstandlægenævnet. Såfremt afgørelsen er anket vedrørende tandlægens faglige virksomhed, må den ikke offentliggøres, før ankeinstansen har truffet afgørelse, og kun i de tilfælde, hvor en afgørelse om overtrædelse af lovgivningen fastholdes.

Tandlægekagesystemet tilsender Patientklagenævnets sekretariat deres afgørelser elektronisk på sikkerhedsmæssig forsvarlig vis og senest 14 dage efter udløbet af ankefristen. Landstandlægenævnet sender sine afgørelser senest 14 dage efter afgørelsen er truffet. Tandlægekagesystemet sender alene den del af afgørelsen, der er omfattet af offentliggørelsesordningen. Tandlægekagesystemet oplyser samtidig om en kontaktperson, som kan kontaktes i forbindelse med tvivlsspørgsmål mv.

Der blev i 2007 offentliggjort i alt 56 afgørelser uden anonymisering af én eller flere sundhedspersoners navne. I 2006 var antallet 72. Der foreligger endnu ikke tal for 2008.

Patientklagenævnet har oplyst, at alle afgørelser (både anonymiserede afgørelser og afgørelser med navn) kan ses på nævnets hjemmeside, og at det derfor er

svært at sige hvor mange hits afgørelserne med navn præcis har fået.

2. Offentliggørelse af sundhedspersoners navn af Sundhedsstyrelsens afgørelser i tilsynssager

Det fremgår af § 17, stk. 5, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, at Sundhedsstyrelsen offentliggør faglige påbud efter § 7, stk. 2, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, beslutninger om skærpet tilsyn efter sundhedsloven samt fratagelser og indskrænkninger i lægers og tandlægers ordinationsret.

Faglige påbud, beslutninger om skærpet tilsyn samt indskrænkninger i og fratagelse af ordinationsretten offentliggøres med indholdet af det meddelte tilsynsindgreb, og således at det fremgår, på hvilken baggrund indgrebet er meddelt.

Ved offentliggørelse skal tilsynsafgørelserne anonymiseres og renses for alle andre identifikationsoplysninger, herunder patienters navne, oplysninger om sygehusafdelinger eller sygehuse, stednavne samt andre sundhedspersoner, end navn og titel på den sundhedsperson, som tilsynsafgørelsen angår. For at sikre en entydig identifikation kan sundhedspersonens autorisationsnummer, og fødselsdato ved grupper af sundhedspersoner uden autorisationsnummer, offentliggøres.

Afgørelserne offentliggøres på internettet på www.sundhed.dk sammen med offentliggørelsen af patientklagesagerne. Afgørelserne kan tillige offentliggøres på Sundhedsstyrelsens hjemmeside i samme form.

Sundhedsstyrelsen klargør og offentliggør tilsynsafgørelserne, og styrelsen er dataansvarlig for oplysningerne og skal være behjælpelig med at rette fejl, hvis der skulle opstå en situation, hvor en sundhedsperson andet sted er registreret med ukorrekte oplysninger.

Afgørelserne offentliggøres tidligst dagen efter, at Sundhedsstyrelsens afgørelse er sendt til vedkommende sundhedsperson. Afgørelsen skal indeholde oplysning om, at den vil blive offentliggjort.

Afgørelser om påbud, skærpet tilsyn samt indskrænkninger i og fratagelse af ordinationsret forbliver offentlige, indtil disse ophæves.

Sundhedsstyrelsen offentliggør desuden afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområdet.

Også disse afgørelser offentliggøres på internettet på adressen www.sundhed.dk sammen med offentliggørelsen af afgørelser i Patientklagenævnets klagesager og Sundhedsstyrelsens tilsynssager, og der kan tillige ske offentliggørelse på Sundhedsstyrelsens hjemmeside i samme form. Afgørelserne forbliver offentlige, så længe fratagelsen eller indskrænkningen gælder, dog længst i 5 år.

Offentliggørelsesordningerne på tilsynsområdet blev indført samtidig med indførelsen af de offentliggørelsesordninger, der gælder for Patientklagenævnet og det klagesystem,

som er aftalt mellem de driftsansvarlige myndigheder for sundhedsvæsenet og Dansk Tandlægeforening. Vedrørende formålet med disse ordninger se ovenfor under pkt. 1.

I 2007 traf Sundhedsstyrelsen beslutning om at sætte 20 sundhedspersoners faglige virke under skærpet tilsyn, der blev givet faglige påbud til 3 sundhedspersoner, Sundhedsstyrelsen indstillede i to sager til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, at der blev indledt en sag om autorisationsfratagelse

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen ikke er i besiddelse af oplysninger om antallet af personer, der har søgt de oplysninger, der er offentliggjort på Internettet.

3. Lægemiddelstyrelsens offentliggørelse af oplysninger om lægemiddelvirksomheder overtrædelse af lægemiddellovgivningen.

Lægemiddelstyrelsen offentliggør oplysninger om lægemiddelvirksomheders overtrædelse af lægemiddellovgivningen på styrelsens hjemmeside i 2 situationer:

Ved advarsler

I forbindelse med offentliggørelse af advarsler om fejl ved et lægemiddel – som indebærer tilbagetrækning af en markedsføringstilladelse og evt. andre tilladelser fra Lægemiddelstyrelsen – oplyser styrelsen lægemidlets navn og dets producent på sin hjemmeside.

Offentliggørelsen sker normalt i samarbejde med den pågældende virksomhed, der har pligt til at oplyse Lægemiddelstyrelsen om enhver fejl eller mangel, som kan resultere i tilbagekaldelse m.v.

Lægemiddelstyrelsen offentliggør ca. 5 afgørelser af denne type om året.

Virksomhedernes pligt til at meddele fejl mv. ved deres produkter fremgår af § 30, stk. 3, i Bekendtgørelse nr. 1242 af 12. december 2005 om fremstilling og indførsel af lægemidler og mellemprodukter, der har følgende ordlyd: "Fremstilleren skal registrere og undersøge enhver reklamation vedrørende fejl eller mangler samt underrette Lægemiddelstyrelsen om enhver fejl eller mangel, som kan resultere i tilbagekaldelse eller ekstraordinære leveringsrestriktioner i distributionsnettet."

Ved afgørelser om ulovlige lægemidler

Lægemiddelstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside en liste over produkter, der er klassificeret som lægemidler – og som forhandles ulovligt, dvs. de forhandles uden Lægemiddelstyrelsens tilladelse til markedsføring i medfør af lægemiddellovens § 7 og evt. også uden tilladelse til håndtering i medfør af lægemiddellovens § 39. Denne liste indeholder produktnavn og navn på den virksomhed, der har foretaget den ulovlige forhandling.

Lægemiddelstyrelsen offentliggør ca. 100 afgørelser af denne type om året.

Krav om markedsføringstilladelse fremgår af lægemiddellovens § 7, hvorefter et lægemiddel kun må forhandles eller udleveres her i landet, når der er udstedt en markedsføringstilladelse. Krav om virksomhedsgodkendelse fremgår af lægemiddellovens § 39,

hvorefter forhandling, fremstilling mv. af lægemidler kun må ske med tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen.

Om offentliggørelsen

Offentliggørelse sker af hensyn til patientsikkerheden. Det er nødvendigt, at oplysninger om lægemiddelvirksomheders lovovertrædelser offentliggøres, for at offentligheden kan blive opmærksom på og identificere lægemidler, hvis brug kan udgøre en sundhedsrisiko.

Alle ovennævnte afgørelser offentliggøres, og som udgangspunkt bliver afgørelserne liggende på hjemmesiden.

Hjemmel til denne offentliggørelse er indeholdt i sundhedslovens § 213, stk. 2, der har følgende ordlyd: "Når Sundhedsstyrelsen bliver bekendt med overtrædelser eller mangler på sundhedsområdet, skal styrelsen orientere vedkommende myndighed i fornødent omfang. Ligeledes skal Sundhedsstyrelsen orientere offentligheden, når særlige sundhedsmæssige forhold gør det nødvendigt."

Denne bestemmelse er en videreførelse af reglerne i den tidligere § 2 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse mv., som blev ophævet, da sundhedsloven trådte i kraft den 1. januar 2007. § 2 omfattede både Sundhedsstyrelsen og Lægemiddelstyrelsen, idet Lægemiddelstyrelsen indtil 1997 var en del af Sundhedsstyrelsen.

Ved affattelsen af sundhedsloven blev Lægemiddelstyrelsens forpligtelse til at offentliggøre eventuelle overtrædelser eller mangler af særlig betydning for befolkningens sundhed ved en fejltagelse ikke udtrykkelig anført i lovteksten.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse vil snarest tage initiativ til, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for Lægemiddelstyrelsen til at offentlige oplysninger om særlige sundhedsmæssige forhold – svarende til den gældende hjemmel for Sundhedsstyrelsen. Ministeriet vil medtage forslag herom i en planlagt ændring af lægemiddelloven i næste folketingssamling.

Om brug af offentliggjorte oplysninger

Om brugen af offentliggjorte data kan oplyses, at Lægemiddelstyrelsens side med advarsler i perioden 27.1.2005 (den dag meddelelsen blev oprettet) og frem til den 3.5.2009 er blevet vist 10.761 gange. Inden for det seneste år (4.5.2008-3.5.2009) er siden blevet vist 2507 gange.

Med venlig hilsen

Sven Erik Bukholt

Dato: 5. maj 2009
Kontor: Sekretariatskontoret
J.nr.: 2009-0030/11-76
Sagsbeh.: HEB

Justitsministeriet har ved brev af 19. marts 2009 anmodet Integrationsministeriet om at oplyse om, der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordninger med offentliggørelse. Såfremt ordningerne følger af EU-ordninger, angives dette med henvisning til de relevante EU-regler.

Integrationsministeriet kan oplyse, at der på ministeriets område ikke sker offentliggørelse af kontroloplysninger eller oplysninger i øvrigt om bestemte navngivne fysiske eller juridiske personer.

Ministeriet kan videre oplyse, at der på afgørelsesdatabasen www.nyidanmark.dk offentliggøres anonymiserede enkeltafgørelser på udlændingområdet. Ved anonymiseringen af sagerne sker dette i en sådan grad, at de i sagerne anførte personlige oplysninger efter udlændingemyndighedernes opfattelse ikke vil kunne knyttes til konkrete enkeltpersoner.

Herudover offentliggør Flygtningenævnet på nævnets hjemmeside www.fln.dk et repræsentativt udvalg af anonymiserede resuméer af nævnets afgørelser.

Med venlig hilsen

Hans Peitersen



Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr. 562483/09

Dato: 25. marts 2009.

Justitsministeriet
Att.: Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse
af kontrolresultater mv.

Under henvisning til skrivelse fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. af 19. marts 2009 i forbindelse med udvalgets gennemgang af regler i lovgivningen, som indeholder hjemmel til, at offentlige myndigheder kan offentliggøre oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. på internettet, kan det oplyses, at der ikke på Kirkeministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen.

Med venlig hilsen

Lise M. Hjort Elmquist
specialkonsulent

Justitsministeriet
Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Miljøpolitisk Sekretariat
J.nr.
Ref. KIKEM
Den 31. juli 2009

Miljøministeriets bidrag til Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Miljøministeriet kan oplyse, at der på ministeriets område sker offentliggørelse af en lang række afgørelser indeholdende oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers forhold. Der sker således f. eks. offentliggørelse af miljøgodkendelser, og klagenævnenes afgørelser offentliggøres ligeledes.

For så vidt angår oplysninger om bestemte navngivne fysiske og juridiske personers overtrædelser af lovgivningen kan Miljøministeriet oplyse, at der på ministeriets område sker offentliggørelse i følgende tilfælde:

Kemikalieinspektionens tilsyn med lov om kemiske stoffer og produkter¹ (KL)

KL § 48, stk. 3, fastsætter:

"Tilsynsmyndigheden kan, når det skønnes påkrævet, oplyse offentligheden om farerne ved et stof, produkt eller en vare."

I bemærkningerne til lovforslaget er det anført:

"I lovforslagets § 48, stk. 3, foreslås det, at tilsynsmyndighederne kan advare om farerne ved et stof, en vare eller et produkt. Der vil herunder i det omfang, det er hensigtsmæssigt, kunne gives andre oplysninger, f.eks. oplysninger om, i hvilke butikker stoffet, produktet eller varen har været solgt, for at øge chancen for, at de relevante forbrugere bliver opmærksomme på advarslen. Reglen er ny, men i praksis har Miljøstyrelsen som tilsynsmyndighed gennem mange år advaret forbrugere mod farerne ved et ulovligt produkt. Dette må anses for at være et led i tilsynsmyndighedens arbejde og behøver derfor ikke en specifik hjemmel, men det findes hensigtsmæssigt at lovfæste en sådan adgang."

Reglerne om offentliggørelse finder ligeledes støtte i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Forordningens artikel 19, stk. 3, stiller krav om advarsel af forbrugere inden for en rimelig tidsramme, når der konstateres farlige produkter.

Ordningens formål er at oplyse offentligheden om farerne ved et produkt, således at skader ved anvendelse af produktet kan undgås. De offentliggjorte oplysninger vil oftest være indholdsstofferne på et konkret navngivet

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1755 af 22. december 2006

produkt, med angivelse af, hvor det er købt, og hvem der er markedsansvarlig for varen i Danmark. Dette kan ledsages af oplysninger om, at tilsynsmyndigheden har meddelt salgsforbud og tilbagerækning fra markedet. Oplysningerne skal informere forbrugerne om farerne ved et ulovligt og farligt produkt, der *allerede* er købt og som nu er i forbrugernes besiddelse. Der vil ikke blive offentliggjort flere oplysninger end formålet tilsiger.

I forbindelse med offentliggørelsen af analyseresultater, søges oplysningerne i videst muligt omfang anonymiseret, såfremt der ikke er grundlag for en offentliggørelse med navn, produkt eller lignende. Miljøministeriet kan dog ikke afvise, at dele af de offentliggjorte oplysninger, kan være af en sådan karakter, at kendere af branchen vil kunne henhøre oplysningerne til en bestemt fysisk eller juridisk person. Dette forsøges dog undgået i videst muligt omfang.

Oplysningerne offentliggøres så hurtigt som muligt, under hensyn til faren ved produktet. Offentliggørelse sker på Miljøstyrelsens hjemmeside samt via pressemeddelelser til Ritzau. De berørte parter orienteres løbende i processen, uden at der dog eksisterer nogen fast tidsgrænse for inddragelse, da der oftest er behov for hurtig indgriben. Oplysningerne fjernes ikke fra hjemmesiden, men suppleres i visse tilfælde med tilføjelser, hvis produkterne eksempelvis ikke længere er i handlen, er lovliggjorte eller lignende.

Afgørelser om offentliggørelse efter KL § 48 kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed, hvorfor alle håndhævelsestiltag må anses for værende endelige. Afgørelserne kan dog til enhver tid indbringes for domstolene med påstand om annullation eller erstatning, men domstolsprøvelsen har ingen betydning i forhold til vurderingen af faren ved det konkrete produkt.

Lovovertrædelser og straffedomme mv. offentliggøres kun hvis der er en konkret fare ved det pågældende produkt. Miljøministeriet vurderer derfor artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv er opfyldt.

Kemikalieinspektionen offentliggjorde i 2008 14 nyheder på Miljøstyrelsens hjemmeside, og der blev udsendt fem pressemeddelelser om kemikalieinspektionens arbejde. Nyhederne handlede primært om resultater fra kampanjer og fund af ulovlige produkter. På nuværende tidspunkt udarbejdes der ikke nogen opgørelse over, hvor mange "hits" der er på de enkelte hjemmesider.

Med venlig hilsen

Kirsten Kemp



Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att. Christian Dahl Hesthaven

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1081 København K

Tlf. 72 20 80 00
E-mail bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398568

Vedr. Justitsministeriets høring af 19. marts 2009 om offentlige myndigheds offentliggørelse af kontrolresultater mv.

5. maj 2009

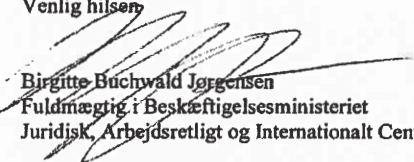
Sagsnr. 2008-0007554

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. har ved brev af 19. marts 2009 anmodet Beskæftigelsesministeriet om at oplyse, om der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordninger med offentliggørelse.

I vedlagte notat redegøres for Arbejdstilsynets smiley-ordning.

Beskæftigelsesministeriet har ikke øvrige ordninger, hvor offentlige myndigheder offentliggør oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen.

Venlig hilsen


Birgitte Buchwald Jørgensen
Fuldmægtig i Beskæftigelsesministeriet
Juridisk, Arbejdsretligt og Internationalt Center

Direkte tlf. 7220 5082
Mail bbj@bm.dk



28. april 2009

Sagsnr. 2008-0007554

DEP-JAIC/DEPBBJ

Offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. - Beskæftigelsesministeriet

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. har ved brev af 19. marts 2009 anmodet Beskæftigelsesministeriet om at oplyse, om der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelser af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordninger med offentliggørelse.

Beskæftigelsesministeriet kan i den forbindelse oplyse, at der på ministeriets område alene er ordninger som de efterspurgte på Arbejdstilsynets område.

Arbejdstilsynet har oplyst følgende omkring smiley-ordningen, der offentliggør overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen:

Smiley-ordning

Den 1. januar 2005 trådte Arbejdstilsynets smiley-ordning i kraft med det formål at synliggøre virksomhedernes arbejdsmiljø. Ordningen blev justeret med virkning fra 1. april 2007 med særlig fokus på at motivere virksomhederne til at fastholde det gode arbejdsmiljø.

Smiley-ordningen indeholder fire symboler, hvoraf de to tildeles ved overtrædelser af arbejdsmiljøloven – henholdsvis den røde smiley og den gule smiley, mens det tredje symbol – den grønne smiley – signalerer, at der ikke er overtrædelser af arbejdsmiljøloven. Det fjerde symbol: En grøn smiley med krone gives til virksomheder, der er arbejdsmiljøcertificerede.

Formålet med offentliggørelse

Smiley-ordningen har til formål at synliggøre den enkelte virksomheds arbejdsmiljø. Ordningen skal samtidig motivere virksomhederne til at styrke arbejdsmiljøarbejdet og fastholde et godt arbejdsmiljø på virksomheden. Ordningen omfatter samtlige virksomheder i Danmark uanset branche, og skal ses i tilknytning til, at Arbejdstilsynet har til opgave løbende at screene arbejdsmiljøet ved besøg på alle virksomheder.

Offentliggørelse af oplysninger

Rød/gul smiley

Den røde smiley viser, at virksomheden har fået et forbud eller et rådgivningspåbud fra Arbejdstilsynet.

Den gule smiley viser, at virksomheden har fået et strakspåbud, et påbud med frist, en afgørelse om psykisk arbejdsmiljø eller en afgørelse uden påbud.

Selve afgørelsens tekst kan ikke ses sammen med den gule og røde smiley. Det kan derimod de arbejdsmiljøemmer, der har udløst en smiley - fx støj, ergonomi eller arbejdspladsvurdering samt den dato, hvor Arbejdstilsynet traf afgørelsen.

Den gule og røde smiley bliver fjernet fra hjemmesiden, når Arbejdstilsynet har fået en tilbagemelding fra virksomheden om, at problemerne er løst.

Den gule og røde smiley bliver dog altid vist på Arbejdstilsynets hjemmeside i mindst seks måneder. Det gælder uanset, om virksomheden har efterkommet forbudet/rådgivningspåbudet inden da.

Den grønne smiley

Den grønne smiley viser, at virksomheden ikke har nogle arbejdsmiljøproblemer ved screeningsbesøget. Samtidig offentliggøres en dato, der viser, hvornår virksomheden blev screenet.

Den grønne smiley bliver fjernet fra Arbejdstilsynets hjemmeside, hvis virksomheden på et senere tidspunkt får påbud om forhold, der udløser en gul eller en rød smiley. Det vil sige, hvis virksomheden får et forbud, et strakspåbud, et rådgivningspåbud, et påbud med frist eller en afgørelse om psykisk arbejdsmiljø.

Virksomheden får den grønne smiley igen, når den ikke længere har et udestående med Arbejdstilsynet.

Krone-smiley

Krone smiley'en viser, at virksomheden har et anerkendt arbejdsmiljøcertifikat. Krone-smiley'en har dermed til formål at vise, at virksomheden har gjort en ekstraordinær indsats for at sikre en høj arbejdsmiljøstandard.

En virksomhed, som har et anerkendt arbejdsmiljøcertifikat, kan få en krone-smiley på Arbejdstilsynets hjemmeside, hvis virksomheden indsender en kopi af arbejdsmiljøcertifikatet til Arbejdstilsynet og beder Arbejdstilsynet om offentliggørelse.

Virksomheder skal endvidere indsende en erklæring, der sikrer, at certificeringsorganet giver Arbejdstilsynet besked, hvis virksomhedens certifikat bliver frataget, suspenderet eller bortfalder.

Krone-smiley'en bliver fjernet fra Arbejdstilsynets hjemmeside, hvis virksomheden får et eller flere påbud, som medfører en gul eller en rød smiley, eller hvis certificeringsorganet har givet Arbejdstilsynet besked om, at virksomhedens certifikat er frataget, suspenderet eller bortfaldet.

Krone-smiley'en bliver vist igen på Arbejdstilsynets hjemmeside, når virksomheden har meddelt Arbejdstilsynet, at påbudene er efterkommet, eller når certificeringsorganet har givet Arbejdstilsynet besked om, at de forhold, der lå til grund for fratagelsen eller suspensionen af certifikatet, ikke længere til stede.

Retsgrundlaget for offentliggørelse

Retsgrundlaget for smiley-ordningen er § 78 a i Lov om arbejdsmiljø. Bestemmelsen er en bemyndigelsesbestemmelse, og der er i medfør af bestemmelsen udstedt en bekendtgørelse, som nærmere udmønter reglerne om smiley-ordningen.

Denne bekendtgørelse trådte i kraft 1. april 2007, er ændret på enkelte punkter pr. 1. januar 2009 og hedder "Bekendtgørelse om offentliggørelse af virksomhedernes arbejdsmiljø m.v. (Smiley-ordning)".

Oplysninger, som kan henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person

På Arbejdstilsynets hjemmeside er det muligt at søge på virksomhedens navn og derved få oplyst, om virksomheden har en smiley, og hvilken farve den i så fald er. Desuden offentliggøres virksomhederne under hver farvet smiley, og det er muligt at gå videre via et link, der henviser til virksomhedens adresse, branche og virksomhedens registrering i det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

Sammen med smiley'en offentliggøres typen af afgørelser, som danner grundlag for tildelingen af en rød eller gul smiley. Smiley'en er således offentliggørelse af, at Arbejdstilsynet har truffet en forvaltningsretlig afgørelse om et arbejdsmiljøfagligt emne og omfatter således ikke den evt. strafferetlige sanktion, virksomheden har fået.

Tidspunkt for offentliggørelsen og orientering af virksomheden

Ved afgørelser med frist offentliggøres overtrædelserne, når klagefristen på 4 uger fra afgørelsen er modtaget, er udløbet. For så vidt angår afgørelser om strakspåbud og forbud, hvor klage ikke har opsættende virkning, sker offentliggørelsen straks efter afgørelsen er truffet.

Virksomheden orienteres om dette i forbindelse med tilsynsbesøg, og det fremgår desuden af afgørelsen adresseret til virksomheden.

Klager virksomheden over Arbejdstilsynets afgørelse, sker offentliggørelsen først, når klagenævnet har truffet afgørelse i sagen og såfremt Arbejdstilsynets afgørelse fastholdes.

Har Arbejdstilsynet i forbindelse med tilsyn ikke fundet, at der er forhold på virksomheden, som vil medføre en afgørelse om overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen, bliver virksomhederne umiddelbart i forlængelse af Arbejdstilsynets besøg skriftligt gjort opmærksom på, at virksomhedens figurerer med en grøn smiley på Arbejdstilsynets hjemmeside.

Er virksomheden arbejdsmiljøcertificeret anmoder den selv om at få en krone-smiley på Arbejdstilsynets hjemmeside, og Arbejdstilsynet kvitterer herfor, når krone-smiley'en er på hjemmesiden.

Hvilke foranstaltninger, der er truffet i forhold til modtagerne af oplysninger med henblik på opfyldelse af artikel 8, stk. 5, i EU's databeskyttelsesdirektiv om, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme og sikkerhedsforanstaltninger som udgangspunkt kun må foretages under kontrol

af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af national lovgivning.

Behandlingen af oplysningerne foretages af Arbejdstilsynet og offentliggøres på Arbejdstilsynets hjemmeside. Arbejdstilsynet har truffet foranstaltninger, der sikrer, at det er vanskeligt for modtagerne at kopiere hele registeret.

Arbejdstilsynets smiley-ordning er inspireret af fødevarerområdet, og Justitsministeriet har på sædvanlig vis gennemgået lovgrundlaget herfor.

Siden 1. april 2007 har det alene været virksomhedens navn, der offentliggøres på visningssiden med listen over virksomhedernes smiley-status. For at få nærmere oplysninger om den enkelte virksomhed er man nødt til at klikke ind på en detaljeside om selve virksomheden, hvor man kan få oplysninger om virksomhedens adresse, emnet for overtrædelsen mv. Dette vanskeliggør et systematisk misbrug af oplysningerne.

Antal årlige kontrolresultater og antal søgninger på de offentliggjorte oplysninger.

Da smiley-ordningen er tilrettelagt sådan, at der alene knyttes én smiley til hver juridisk enhed/produktionsenhed, og da smiley-visningen ændres løbende, bl.a. afhængig af, hvornår Arbejdstilsynet senest har været på tilsyn på virksomheden, er det vanskeligt at give et entydigt og dækkende billede af smiley-ordningens omfang.

Smiley-ordningen har til hensigt at belyse arbejdsmiljøet på den enkelte virksomhed, og er derfor vanskeligt at bruge som grundlag for generelle statistiske oplysninger.

Da alle virksomheder over tid omfattes af smiley-ordningen, kan det godt være retningssigende, at Arbejdstilsynet i 2008 har besøgt ca. 38.500 forskellige virksomheder, som alle har fået en smiley. Desuden har Arbejdstilsynet i 2008 afgivet ca. 30.000 afgørelser. Disse afgørelser kan give anledning til, at virksomheden får en gul eller en rød smiley på Arbejdstilsynets hjemmesiden.

En virksomhed kan få flere afgørelse, som hver især giver anledning til en smiley, men der vises kun én smiley pr. virksomhed på hjemmesiden ad gangen. Det er den smiley, som er udtryk for det mest alvorlige arbejdsmiljøproblem, f.eks. en rød smiley, som vises.

Den 20. april 2009 var der på Arbejdstilsynets hjemmeside 2.263 virksomheder med *kronesmiley*, 34.284 virksomheder med *grøn smiley*, 6.959 virksomheder med *gul smiley* og 1.637 virksomheder med *rød smiley*.

Det er ikke muligt for Arbejdstilsynet på nuværende tidspunkt at foretage en eksakt opgørelse af antal "hits" på smiley-siderne på Arbejdstilsynets hjemmeside. Arbejdstilsynet er ved at revidere hjemmesiden og arbejder i den forbindelse på at etablere en teknisk mulighed for at foretage en søgning af denne type.

Arbejdstilsynet har dog en indikation af, at virksomheder, borgere og medier interesserer sig for smiley-visningen, da Arbejdstilsynet jævnligt modtager henvendelser og forespørgsler med konkrete spørgsmål til visningen.



Justitsministeriet

Udvalget for offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Tlf. 72 20 50 00
E-mail bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

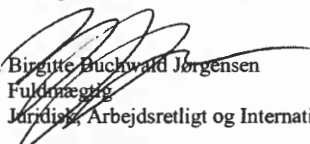
Supplerende høringssvar fra Beskæftigelsesministeriet

Beskæftigelsesministeriet ønsker, at det i rapporten afspejles, at Arbejdstilsynets smileyordning ikke alene har til formål at motivere arbejdsgiverne til at overholde lovgivningen, men også at sikre de ansattes sundhed og sikkerhed.

Beskæftigelsesministeriet har derfor følgende supplerende bemærkninger:

”Ordningen med offentliggørelse af disse smiley'er, der omfatter samtlige virksomheder, har ifølge lovbemærkningerne og fremsættelsestalen, til formål at synliggøre den enkelte virksomheds arbejdsmiljø, og den skal motivere virksomhederne til at arbejde for en høj arbejdsmiljøstandard. Med ordningen har virksomhederne derfor fået et stærkt incitament til at arbejde for et godt arbejdsmiljø. Formålet med arbejdsmiljøindsatsen er at skabe et bedre arbejdsmiljø for alle medarbejdere.”

Venlig hilsen



Birgitte Buchwald Jørgensen

Fuldmægtig

Juridisk, Arbejdsretligt og Internationalt Center

Tlf. 7220 5082

E-mail bbj@bm.dk

26. januar 2010

Sagsnr. 2008-0007554

Christian Dahl Hesthaven

Fra: Elsebeth Jarl Brunés [ejb@vfm.dk]
Sendt: 1. maj 2009 10:40
Til: Christian Dahl Hesthaven
Emne: SV: Forespørgsel af 20. marts 2009 fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.

Vedhæftede filer: SJ20090501082011457 [DOK2102508]_.DOC; fesdPacket.xml

I fortsættelse af Indenrigs- og Socialministeriets svar af 30. april 2009 vedhæftes Ankestyrelsens udtalelse af 1. maj 2009. Som det fremgår heraf offentliggør Ankestyrelsen ikke oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personer.

Elsebeth Jarl Brunés
Specialkonsulent
INDENRIGS- OG SOCIALMINISTERIET
Lovkoordinering
Holmens Kanal 22
1060 København K
Tlf. (+45) 33 92 45 69
E-mail: ejb@vfm.dk



Indenrigs- og Socialministeriet
Att. Elsebeth Jarl Brunés

1. maj 2009

J.nr. 0000271-09
Cpr.nr.

Ankestyrelsen
Amaliegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
www.ast.dk
EAN-nr: 57 98 000 35 48 21

Eksp.tid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Personfølsomme oplysninger
kan kun fremsendes elektronisk
til ast@ast.dk

Som svar på Justitsministeriets høring af 19. marts 2009 fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. skal Ankestyrelsen oplyse, at vi hverken på Internettet eller andre steder offentliggør oplysninger om navne på personers/juridiske personers overtrædelse af lovgivningen.

Principafgørelser

Vi offentliggør i anonymiseret form Principafgørelser om vores praksis. Disse afgørelser vedrører eksisterende personer, men er udformet således, at personen ikke kan genkendes, det vil sige uden navn på personer eller steder eller andre konkrete genkendelige oplysninger.

Principafgørelser er bindende retskilder for underinstanse ved løsningen af tilsvarende sager. Formålet med offentliggørelsen er at vejlede kommuner og nævn om Ankestyrelsens praksis med henblik på - på landsplan - at koordinere, at afgørelser som kan indbringes for Ankestyrelsen træffes i overensstemmelse med lovgivningen.

Ankestyrelsen træffer selv beslutning om offentliggørelsen, og det afgørende i den sammenhæng er, om afgørelsen vil kunne bruges som vejledning for kommuner og nævn i deres fremtidige afgørelser.

Offentliggørelse sker, når der er truffet beslutning om principiel behandling, og når afgørelsen er truffet. Parterne i sagen bliver ikke særskilt orienteret om den anonymiserede offentliggørelse.

Principafgørelserne ligger i en database, som er tilgængelig fra Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk, samt i Retsinformation og andre private lovdatabaser, som

ønsker at offentliggøre Principafgørelserne. Hvis afgørelserne ikke længere skal gælde som retskilder, gøres de historiske.

Vi offentliggør ca. 200-300 afgørelser årligt, og vi har ca. 9.000 abonnenter på vores nyhedsbreve om databasen.

Nyhedsbreve fra Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmarkedets Miljøklagenævn

Ankestyrelsen er sekretariat for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmarkedets Miljøklagenævn, som udsender kvartalsvise nyhedsbreve med afgørelser om praksis. Disse afgørelser vedrører ligesom Ankestyrelsens Principafgørelser eksisterende personer, men er også udformet således, at hverken fysiske eller juridiske personer kan genkendes, det vil sige uden navn på personer, firmaer eller steder eller andre konkrete genkendelige oplysninger.

Afgørelserne offentliggøres i et nyhedsbrev, ikke en database, men der kan med hensyn til de øvrige oplysninger henvises til det anførte ovenfor om Principafgørelser. Nyhedsbrevene er tilgængelige fra Arbejdsmarkedets Ankenævns hjemmeside www.ama.dk.

Analyse og statistik

Ankestyrelsens analysekontor udarbejder analyser og statistikker på social- og beskæftigelsesområdet, som giver viden om den velfærdspolitiske udvikling gennem enkeltstående, aktuelle analyser og løbende statistikker.

Disse analyser og statistikker indeholder aldrig oplysninger om enkeltpersoner, men alene sumeriske tal typisk på kommuneniveau.

Venlig hilsen
Marianne Sinding
Kontorchef



Beskæftigelsesministeriet
Birgitte Jørgensen

Ankestyrelsen skrev den 1. maj som svar på Justitsministeriets høring af 19. marts 2009 fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv., at vi hverken på Internettet eller andre steder offentliggør oplysninger om navne på personers/juridiske personers overtrædelse af lovgivningen. Vi redegjorde i brevet for vores praksis for offentliggørelse. Denne redegørelse gengives nedenfor med de aktuelle ændringer i forhold til Ligebehandlingsnævnet, Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet.

Principafgørelser

Vi offentliggør i anonymiseret form Principafgørelser om vores praksis. Disse afgørelser vedrører eksisterende personer, men er udformet således, at personen ikke kan genkendes, det vil sige uden navn på personer eller steder eller andre konkrete genkendelige oplysninger.

Principafgørelser er bindende retskilder for underinstanserne ved løsningen af tilsvarende sager. Formålet med offentliggørelsen er at vejlede kommuner og nævn om Ankestyrelsens praksis med henblik på - på landsplan - at koordinere, at afgørelser som kan indbringes for Ankestyrelsen træffes i overensstemmelse med lovgivningen.

Ankestyrelsen træffer selv beslutning om offentliggørelsen, og det afgørende i den sammenhæng er, om afgørelsen vil kunne bruges som vejledning for kommuner og nævn i deres fremtidige afgørelser.

Offentliggørelse sker, når der er truffet beslutning om principiel behandling, og når afgørelsen er truffet. Parterne i sagen bliver ikke særskilt orienteret om den anonymiserede offentliggørelse.

Principafgørelserne ligger i en database, som er tilgængelig fra Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk, samt i Retsinformation og andre private lovdata-baser, som

29. september 2009

J.nr. 0000271-09

Cpr.nr. 2966

Ankestyrelsen
Amaliegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Tel +45 3341 1200

Fax +45 3341 1400

ast@ast.dk

www.ast.dk

EAN-nr: 57 98 000 35 48 21

Eksp.tid:

man-fre kl. 9.00-15.00

Personfølsomme oplysninger

kan kun fremsendes elektronisk

til ast@ast.dk

ønsker at offentliggøre Principafgørelserne. Hvis afgørelserne ikke længere skal gælde som retskilder, gøres de historiske.

Vi offentliggør ca. 200-300 afgørelser årligt, og vi har ca. 9.000 abonnenter på vores nyhedsbreve om databasen.

Nyhedsbreve fra Arbejdsmiljøklagenævnet

Ankestyrelsen er sekretariat for Arbejdsmiljøklagenævnet, som udsender kvartalsvise nyhedsbreve med afgørelser om praksis. Disse afgørelser vedrører ligesom Ankestyrelsens Principafgørelser eksisterende personer, men er også udformet således, at hverken fysiske eller juridiske personer kan genkendes, det vil sige uden navn på personer, firmaer eller steder eller andre konkrete genkendelige oplysninger.

Afgørelserne offentliggøres i et nyhedsbrev, ikke en database, men der kan med hensyn til de øvrige oplysninger henvises til det anførte ovenfor om Principafgørelser. Nyhedsbrevene er tilgængelige fra Arbejdsmiljøklagenævnets hjemmeside www.arbejdsmiljoeklagenavnet.dk.

Ligebehandlingsnævnet

Ankestyrelsen er sekretariat for Ligebehandlingsnævnet. Alle afgørelser offentliggøres i anonymiseret form opdelt i 3 kategorier:

- køn
- race, etnicitet, nationalitet og religion
- andre forhold på arbejdsmarkedet som for eksempel alder, handicap, seksualitet, politisk anskuelse mv.

Afgørelserne kan findes på Ligebehandlingsnævnets hjemmeside www.ligebehandlingsnavnet.dk.

Analyse og statistik

Ankestyrelsens analysekontor udarbejder analyser og statistikker på social- og beskæftigelsesområdet, som giver viden om den velfærdspolitiske udvikling gennem enkeltstående, aktuelle analyser og løbende statistikker.

Disse analyser og statistikker indeholder aldrig oplysninger om enkeltpersoner, men alene numeriske tal typisk på kommuneniveau.

Venlig hilsen
Marianne Sinding
Kontorchef

Christian Dahl Hesthaven

Akt.nr. 37

Fra: Elsebeth Jarl Brunés [ejb@vfm.dk]

Sendt: 30. april 2009 11:18

Til: Christian Dahl Hesthaven

Emne: Forespørgsel af 20. marts 2009 fra Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.



Departementet, Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail vfm@vfm.dk
J.nr. 2009-3039

Justitsministeriet

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv.
che@jm.dk

30. april 2009

Udvalgets høring af 20. marts 2009

Udvalget om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater mv. har den 20. marts 2009 bedt de enkelte ministerier om at oplyse, om der på ministeriets område sker offentliggørelse på internettet og/eller i øvrigt af oplysninger om bestemte navngivne fysiske og/eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen og i bekræftende fald redegøre for retsgrundlaget for disse ordninger med offentliggørelse.

Indenrigs- og Socialministeriet kan oplyse, at der ikke sker offentliggørelse af det nævnte art på ministeriets område.

Med venlig hilsen

Elsebeth Jarl Brunés
Lovkoordinering

